

OTIVM
SINE LITERIS
MORS EST
Seneca

Ex Libris Ioannis Nencini
1874

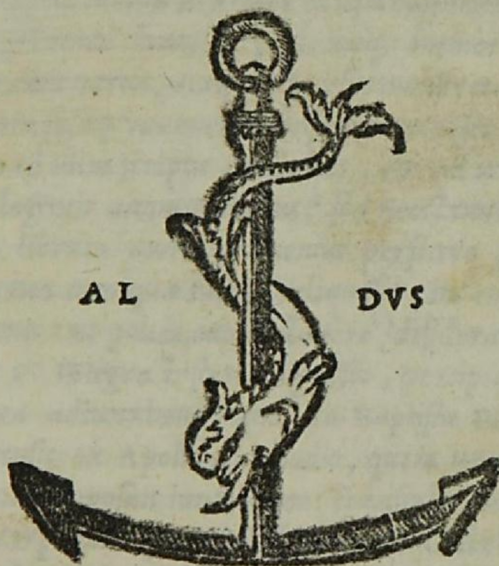
Gio. Vencini

1864

C. VALERII FLACCI ARGONAVTICA.

Io. Baptistæ Pij carmen ex quarto Argonauticon Apollonij.

Orphei Argonautica innominato interprete.

LECTORI.

QVantum ſit Valerio Flacco tribuendum, facile ex Quintiliano patet: qui tantum illi laudis impertit: ut eius immatura morte multum latinam linguam amiſiſſe affirmet. nec profecto immerito. præſtitit enim Valerius longe ſuorum temporum hominibus doctrina, elegantia, & ingenio: atq; ea uarietate opus aſperſit ſuum: ut cum ſumma lætitiæ uoluptate legentibus proſit. Illuſtrat quidem Iaſonem, cæteroſq; argonautas: ſed id ea mente facit, ut inter electiſſimos, præſtantiſſimoſq; uiros principem uirum deſcribat præſtantiſſimum: & peregrinantis hominis, gloriæq; immortalitate flagrantis uarios, ancipiteſq; caſus monſtret. Quod utinam ſuſceptum munus conficere potuiſſet: quid enim eſt illius ſcriptis iucundius, & ad uoluptatem legentis accommodatius? ſed ne octauum quidem librum morte præuentus perficere potuit. Itaq; nos cum quæ nobis reliquiſſet, ita emendauerimus: ut pauca, aut nulla fere, deſiderari poſſint: ut integra hiſtoria cognoſci, percipiq; poſſit: ea adiunximus: quæ Io. Baptiſta Pius Bononienſis ex Apollonio Rhodio, quem unum ſibi Flaccus propoſuit imitandum: tranſtulit. nec non & Orpheum per Mediolanenſium Cribellorum quendam (nomen habere non potuimus) latinum factum. quæ omnia ita à nobis lector accipias: & maiora in dies, & meliora expectes. Vale.

C. VALERII FLACCI SETINI VITA, PETRO CRINITO AUTHORE.

C. Valerius Flaccus Setinus inter eos, qui heroica decantarunt, Poëta multorum iudicio admirandus: Patauinus fuit iuxta Aponum natus: ut à ueteribus traditum est. qui scribunt eius patriam fuisse maxime insignem natalibus Liuij, Stellæ, & Valerij Flacci. Itaque hunc ipsum Val. Martialis laris antenorei alumnum appellauit. alij Setinum crediderunt ex Setia urbe Campaniæ, quæ haud procul à Velitris fuit. unde in magno precio habita sunt Setina uina, ut ab antiquis scriptoribus relatum est. et mirum uideri debet, quanto spiritu Flaccus insurgat: quantaq; ingenij felicitate in scribendo carmine præstet. hic est ille Val. Flaccus in cuius obitu multum fuisse amissum queritur Fab. Quintilianus in libris ad Marcellum Victorium. extant ipsius octo uolumina de Argonauticis, quod opus dicatum est Cæs. Domitiano, uel(ut alij uolunt)patri. Vespasiano, quoniam sic ad eum scribat in ipsa præfatione operis.

E ripe me populis, & habenti nubila terræ
S ancte pater, ueterumq; fauē ueneranda canenti
F acta uirûm.uersam proles tua pandat Idumen,
N anq; potes, Solymo nigrantem puluere fratrem,
S pargentemq; faces, & in omni turre furentem.

Scripturus erat multo plures libros, nisi mors intempestiua

tempestiuã eum nobis eripuisset. uidetur in illis, qui supersunt, Apollonium Rhodium non tantum argumento operis expresisse, sed etiam singulis quandoq; carminibus. Atacinus quoq; Varro pari titulo composuit libros de Argonauticis, quod alibi notauimus. Idem Flaccus inter amicos habuit Secundum, Maternum, Stellam, & Val. Martialem. qui ad eum sæpius scribit, eruditionemq; illius magnopere extollit. constat hunc mediocri censu, ac penè tenui fuisse, & prædium possedisse exiguum. In quo (ut Martialis refert) musarum curas reponeret. Itaque Martialis idem libere illum monet, ut relictis musis, atque ocio, malit in foro, & causis agendis uersari, quoniam poëtarum studia parui admodum censerentur. ut his uersibus patet.

O' mihi curarum precium non uile mearum,
  Flacce antenorei spes, & alumne laris,
Pierios differ cantusq;, chorosq; sororum,
  Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permesidos unda?
  Romanum propius, diuitiusq; forum est.
Illic æra sonant &c.

Habuit Flaccus puerum in delitijs, quem Amazonicum quidam appellant: eius formam, indolem, atq; uenustatem Martialis prosequitur eleganti epigrammate. de alio Flacco, qui epigrammata scripsit, suo loco diximus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Orpheum.

Orpheus.	Canthus.	Idmon.
Caſtor.	Leodócus.	Phlœas.
Peleus.	Iphidámas.	Nauplius.
Echion.	Erginus.	Palæmonius.
Iphiclus.	Iphiclus.	Aſterius.
Phálerus.	Polyphemus.	Amchiſtecus.
Aglaus.	Actórion.	Meléager.
Hercules.	Telamon.	Eurydámas.
Pollux.	Oileus.	Ancæus.
Aethalides.	Admetus.	Lynceus.
Actorides.	Ancæus.	Menætius.
Butes.	Amphion.	Cepheus.
Iphitus.	Calais.	Tænarieus.
Areïus	IASON.	Augias.
Tiphys.	Periclymenus.	Zetes.
Mopſus.	Aſterion.	Hylas.
Eurytus.	Cæneus.	
Euphágus.	Idas.	

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Apollonium.

Orpheus.	Canthus.	Idmon.
Iphiclus.	Telamon.	Lynceus.
Echion.	Phálerus.	Amphidamas.
Mopſus.	Talaus.	Augias.
Eurytion.	Hercules.	Polyphemus.
		Aſterion.

Asterion. Asterius. Periclymenus.
Admetus. Erginus. Ancæus.
Aethalides. Polyphemus. Amphion.
Eurydámas. Eurytus. Meleáger.
Eribotes. Coronus. Palæmonius.
Clytius. Menætius. Calais.
Peleus. Oileus. Iason.
Tiphys. Iphitus. Laocóon.
Areïus. Butes. Iphitus.
Hylas. Phlœas. Acastus.
Pollux. Leodócus. Iphiclus.
Idas. Nauplius. Zetes.
Cepheus. Castor. Argus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Valerium Flaccum.

Telamon. Canthus. Phlœas.
Talaus. Zetes. Pollux.
Iphitus. Iphiclus. Aetalides.
Amphion. Acastus. Iphis.
Nauplius. Hercules. Polyphemus.
Amphidámas. Leodócus. Idas.
Nestor. Euphemus. Calais.
Periclymenus. Clymenus. Argus.
Phálerus. Oileus. Asterion.
Menætius. Ancæus. Idmon.
Erginus. Mopsus. Deucalion.
Meléager. Philoctetes. Iphitus.
Echion. Eribotes. Cepheus.

Eurytion.	Ancæus.	Lynceus.
Tydeus.	Castor.	Orpheus.
Butes.	Eurytus.	Tiphys.
Peleus.	Admetus.	Iason.

Autolycus.	apud Thermodontem se argo-
Phlogius.	nautis adiungunt, cum Idmon,
Deileon.	Tiphys, & Hercules deessent.

C. VALERII FLACCI SETI-
NI BALBI ARGONAVTICON
LIBER PRIMVS.

p

RIMA DEVM Magnis canimus freta peruia natis,
F atidicamq; raté, scythici quæ Phasidis oras
A usa sequi, mediosq; inter iuga cócita cursus
R umpere, flammifero tandem consedit olympo.
Phœbe mone, si cumeæ mihi conscia uatis
S tat casta cortina domo, si laurea digna
F ronte uiret. Tuq; ó, pelagi cui maior aperti
F ama, caledonius postquam tua carbasa uexit
O ceanus, phrygios prius indignatus Iulos,
E ripe me populis, & habenti nubila terræ
S ancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
F acta uirûm, uersam proles tua pandat Idumen,
N amq; potest solymo nigrantem puluere fratrem,
S pargentemq; faces, & in omni turre furentem.
I lla tibi cultusq; deûm, delubraq; genti
I nstituet, cum iam genitor lucebis ab omni
P arte poli, neq; enim in tyrias cynosura carinas
C ertior, aut graijs helicæ seruanda magistris.
S eu tu signa dabis, seu te duce Græcia mittet
E t Sidon, Nilusq; rates. nunc nostra serenus
O rsa iuues, hæc ut latias uox impleat urbes.
H æmoniam primus Pelias frenabat ab annis

Iam grauis, & longus populis metus, illius amnes,
Ionium quicunq; petunt. ille Othryn & Hemum;
Atq; imum felix uersabat uomere olympum.
Sed non ulla quies animo, fratrisq; pauenti
Progeniem, diuûmq; minas. hunc nam fore regi
Exitio uatesq; canunt, pecudumq; per aras
Terrifici monitus iterant. super ipsius ingens
Instat fama uiri, uirtusq; haud læta tyranno.
Ergo anteire metus, iuuenemq; extinguere pergit
Aesonium, letiq; uias ac tempora uersat.
Sed neq; bella uidet, graias neq; monstra per urbes
Vlla, cleonæo iam tempora clusus hiatu
Alcides. olim lernæ defensus ab angue
Arcas, & ambobus iam cornua fracta iuuencis.
Ira maris, uastiq; placent discrimina ponti.
Tum iuuenem tranquilla tuens, nec fronte timendus
Occupat, & fictis dat uultum & pondera dictis.
Hanc mihi militiam, ueterum quæ pulchrior actis,
Annue, daq; animum. nostri de sanguine Phrixus
Cretheos ut patrias audis effugerit aras.
Hunc ferus Aeetes, scythiam phasimq; rigentem
Qui colit (heu magni solis pudor) hospita uina
Inter, & attonitæ mactat solennia mensæ,
Nil nostri, diuûmq; memor. non nuncia tantum
Fama refert. ipsum iuuenem tam sæua gementem,
Ipsum ego, cum serus fessos sopor alligat artus,
Aspicio. lacera assiduis nanq; illius umbra
Questibus, & magni numen maris excitat Helle.
Si mihi, quæ quondam, uires, uel pendere pœnas
Colchida iam, & regis caput hic atq; arma uideres.

Olim annis ille ardor hebet. nec dum mea proles
Imperio, & belli rebus matura mariq́;.
Tu, cui iam curæq́; uigent, animiq́; uiriles.
I decus, & pecoris nephelæi uellera graio
Redde tholo, ac tantis te met dignare periclis.
Talibus hortatur iuuenem, propiorq́; iubenti
Conticuit, certus scythico concurrere ponto
Cyaneas, tantoq́; silet possessa dracone
Vellera, multifidas regis quem filia linguas
Vibrantem ex adytis cantu dapibusq́; uocabat,
Et dabat hesterno liuentia mella ueneno.
Mox taciti patuere doli, nec uellera curæ
Esse uiro, sed sese odijs immania cogi
In freta. qua iussos sic tandem quærere colchos
Arte queat? nunc aërij plantaria uellet
Perseos, aut curru scæuos frenasse dracones,
Creditus ignaras Cereris cui uomere terras
Imbuit, & flaua quercum damnauit arista.
Heu quid agat? populum'ne leuem, ueteriq́; tyranno
Infensum, atq; olim miserantes Aesona patres
Aduocet? an socia Iunone & Pallade fretus
Armisona superet magis, & freta iussa capessat,
Siqua operis tanti domito consurgere ponto
Fama queat, TV sola animos, mentemq́; peruris
GLORIA. te uiridem uidet immunemq́; senecta
Phasidis in ripa stantem, iuuenesq́; uocantem.
Tandem animi incertum, confusaq́; pectora firmat
Relligio, tendensq́; pias ad sydera palmas.
Omnipotens regina inquit, quam turbidus atro
Aethere, cœruleum quateret cum Iuppiter imbrem

I pse ego præcipiti tumidum per Enipea nimbo
I n campos & tuta tuli, nec credere quiui
A nte deam, quàm te tonitru nutuq; reposci
C oniugis, & subita raptam formidine uidi,
D a Scythiam Phasimq; mihi. tuq; innuba Pallas
E ripe me. uestris egomet tunc uellera templis
I lla dabo, dabit auratis & cornibus igni
C olla pater, niueiq; greges altaria cingent.
A ccepere deæ, celeriq; per æthera lapsu
D iuersas petiere uias, in mœnia pernix
T hespiaca, ad charum Tritonia deuolat Argum.
M oliri hunc puppem iubet, & demittere ferro
R obora, peliacas etiam comes exit in umbras.
A t Iuno argolicas pariter, Macetumq; per urbes
S pargit inexpertos tentare parentibus austros
A esoniden, iam stare ratem, remosq; superbam
P oscere, quos reuehat, rebusq; in sæcula tollat.
O mnis abit, quæ iam bellis spectataq; fama
T urba ducum, primæ seu quos in flore iuuentæ
T entamenta tenent, nec dum data copia rerum.
A t quibus aruorum studiumq; insontis aratri
H os stimulant, magnaq; ratem per lustra uiasq;
I ussi laude canunt manifesto in limine fauni,
S yluarumq; deæ, atq; elatis cornibus amnes.
P rotinus inachijs ultro Tirynthius Argis
A duolat, arcadio cuius armata ueneno
T ela puer, facilesq; humeris gaudentibus arcus
G estat Hylas. uelit ille quidem, sed dextera nondum
P ar honeri, clauæq; capax. quos talibus amens
I nsequitur, solitosq; nouat saturnia questus.

O' utinam graiæ rueret non omne iuuentæ
I n noua fata decus, nostriq; Eurysthéos hæc nunc
I ussa forent. imbrem & tenebras, sæuumq; tridētē
I amiam ego, & inuiti torsissem coniugis ignem.
N unc quoq; nec socium nostræ, columen ue carinæ
E sse uelim, Herculeis nec me unquam fidere fas sit
A uxilijs, comiti & tantum debere superbo.
D ixit & Hæmonias oculos detorquet ad undas,
F eruere cuncta uirûm cœtu, simul undiq; cernit
D elatum nemus, & docta resonare bipenni
L ittora, iam pinus gracili dissoluere lamna
T hespiaden, iungiq; latus, lentoq; sequaces
M olliri uidet igne trabes, remisq; paratis
P allada uelifero quærentem brachia malo.
C onstitit ut longe moles non peruia ponto
P uppis, & ut tenues subiere latentia ceræ
L umina, picturæ uarios super addit honores.
Hic sperata sedens tyrrheni tergore piscis
P eléos in thalamos uehitur Thetis, æquora delphin
C orripuit, silet hæc deiecta in lumina palla,
N ec Ioue maiorem nasci suspirat Achillem.
H anc Panope, Dotoq; soror, iactataq; fluctu
P rosequitur nudis pariter Galatea lacertis
A ntra petens, siculo reuocat de littore Cyclops.
C ontra ignis, uiridiq; torus de fronde, dapesq;
V inaq;, & æquoreos inter cum coniuge diuos
A eacides, pulsatq; chelyn post pocula Chiron.
P arte alia Pholoe, multoq; insanus iaccho
R hœtus, & Athracia subitæ de uirgine pugnæ,
C rateres, mensæq; uolant, aræq; deorum,

Poculaq; insignis ueterum labor. optimus hasta
Hic Peleus, hic ense furens agnoscitur Aeson.
Fert grauis inuito uictorem Nestora tergo
Monychus, ardenti peragit Clytus Actora quercu,
Nigro Nessus equo fugit. acclinisq; tapetis
In medijs uacuo condit caput Hippasus auro.
Hæc quanquam miranda uiris, stupet Aesone natus,
Et secum. heu miseros nostrum natosq; patresq;.
Haccine nos animæ faciles rate nubila contra
Mittimur? in solum nunc sæuiet Aesona pontus?
Non iuuenem in casus, eademq; pericula Acastum
Abripiam? inuisæ Pelias freta tuta carinæ
Optet, & exoret nostris cum matribus undas.
Talia cunctanti læuum Iouis armiger æthra
Aduenit, & ualidis fixam erigit unguibus agnam,
At procul è stabulis trepidi clamore sequuntur
Pastores, fremitusq; canum catus occupat auras.
Raptor & Aegæi super effugit alta profundi.
Accipit augurium Aesonides, lætusq; superbi
Tecta petit Peliæ. prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaq; pectora iungens.
Ductor ait, non degeneres (ut reris) Acaste
Venimus ad questus, socium te iungere cœptis
Est animus. neq; enim Telamon, aut Canthus, et Idas
Tyndariusq; puer mihi uellere dignior Helles.
O quantum terræ, quantum cognoscere cœli
Permissum est, pelagum quantos aperimus in usus.
Nunc forsan graue reris opus, sed læta recurret
Cum ratis, & charam cum iam mihi reddet Iolcho,
Quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores?

Quas referam uisas tua per suspiria gentes?
Nec passus rex plura uirum. sat multa parato
In quæcunq; uocas, nec nos, ait, optime segnes
Crediderís, patrijs'ue magis confidere regnis,
Quàm tibi, si primos duce te uirtutis honores
Carpere, fraternæ liceatq; adcrescere famæ.
Quin ego, nequa metu nimio me cura parentis
Impediat, fallam ignarum, subitusq; paratis
Tunc adero, primas linquet cum puppis arenas.
Dixerat. ille animos promissáq; talia lætus
Accipit, & gressus auidos ad littora uertit.
At ducis imperijs Minyæ, monituq; frequentes
Puppem humeris subeunt, & tento poplite proni
Decurrunt, intrantq; fretum. non clamor anhelis
Nauticus, aut blandus testudine defuit Orpheus.
Tum læti statuunt aras. tibi rector aquarum
Summus honor. tibi cœruleis in littore uittis
Et Zephyris, Glaucoq; bouem, Thetidiq; iuuencam
Deijcit Ancæus. non illo certior alter
Pinguia letifera perfringere colla bipenni.
Ipse ter æquoreo libans carchesia patri
Sic ait Aesonides, ó qui spumantia nutu
Regna quatis, terrasq; salo complecteris omnes,
Da ueniam. scio me cunctis è gentibus unum
Illicitas tentare uias, hyememq; mereri.
Sed non sponte feror, nec nunc mihi iungere montes
Mens tamen, aut summo deposcere fulmen olympo.
Ne peliæ te uota trahant. ille aspera iussa
Repperit, & Colchos in me luctumq; meorum.
Illum ego. tu tantum non indignantibus undis

H oc caput accipias, & pressam regibus alnum.
S ic fatus, pingui cumulat libamine flammam.
P rotulit ut crinem densis luctatus in extis
I gnis, & ascendit salientia uiscera tauri.
E cce sacer totusq; dei, per littora Mopsus
I mmanis uisu, uittamq; comamq; per auras
S urgentem, laurusq; rotat, uox reddita tandem
V ox horrenda uiris. tum facta silentia uati.
Heu quaenam aspicio? nostris modo concitus ausis
A equoreos uocat ecce deos neptunus, & ingens
C oncilium. fremere, & legem defendere cuncti
H ortantur. sic amplexus, sic pectora fratris
I uno tene. tuq; o puppem ne desere Pallas,
N unc patrui nunc flecte minas. cessere, ratemq;
A ccepere mari. per quot discrimina rerum
E xpedior. subita cur pulcher harundine crines
V elat Hylas? unde urna humeris? niueosq; p artus
C oeruleae uestes? unde haec tibi uulnera pollux?
Q uantus Io tumidis taurorum e naribus ignis?
T ollunt se galeae, fulasq; ex omnibus hastae,
E t iam iamq; humeri. quem circum uellera Martem
A spicio? quae nam aligeris secat anguibus auras
C aede madens? quos ense ferit? miser eripe paruos
A esonide, cerno en thalamos ardere iugales.
I am dudum uates minyas ambage, ducemq;
T errificat, sed enim contra phoebeius Idmon
N on pallore uiris, non ullo horrore comarum
T erribilis, plenus fatis Phoeboq; quieto,
C ui genitor tribuit monitu praenoscere diuum
O mina, seu flammas, seu lubrica comminus exta,

Seu plenum

Seu plenum certis interroget aëra pennis.
Sic socijs, Mopsóq; canit. Quantum augur Apollo,
Flammáq; prima docet, præduri plena laboris.
Cerno equidem, patiens sed quæ ratis omnia uincet.
Ingentes durate animæ, dulcésq; parentum
Tendite ad amplexus. lachrymæ cecidere canenti,
Quod sibi iam clusos inuenit in ignibus argos.
Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor
Aesonius. Superûm quando consulta uidetis
O socij, quantísq; datur spes maxima cœptis,
Vos quoq; nunc uires, animósq; afferte paternos.
Non mihi thessalici impietas culpanda tyranni,
Suspectí ue doli, deus hæc deus omine dextro
Imperat. ipse suo uoluit commercia mundo
Iuppiter, & tantos hominum miscere labores.
Ite uiri mecum, dubijsq; euincite rebus,
Quæ meminisse iuuet, nostrisq; nepotibus instent.
Hanc uero socij uenientem littore læti
Dulcibus alloquijs, ludóq; educite noctem.
Paretur. molli iuuenes funduntur in alga.
Conspicuusq; toris Tirynthius. exta ministri
Rapta simul uerubus, cereremq; dedere canistris.
Iamq; aderat summo decurrens uertice Chiron,
Clamantemq; patri procul ostentarat Achillem.
Vt puer ad notas erectum Pelea uoces
Vidit, & ingenti tendentem brachia passu,
Adsiluit, charáq; diu ceruice pependit.
Illum nec ualido spumantia pocula Baccho
Sollicitant, ueteri nec conspicienda metallo
Signa tenent, stupet in ducibus, magnumq; sonantes

Haurit, & herculeo fert comminus ora leoni.
Laetus at impliciti Peleus rapit oscula nati,
Suspiciensq; polum placito si currere fluctus
Pelea uultis ait. uentosq; optare ferentes,
Hoc superi seruate caput. tu caetera Chiron
Da mihi. te paruus lituos & bella loquentem
Miretur, sub te puerilia tela magistro
Venator ferat, & nostram festinet ad hastam.
Omnibus inde uiae calor additus, ire per altum
Magna mente uolunt. Phrixi promittitur absens
Vellus, & auratis argo reditura corymbis.
Sol ruit, & totum Minyis laetantibus undae
Deduxere diem, sparguntur littore curuo
Lumina. non dum ullis terras monstrantia nautis.
Thracius hic noctem dulci testudine uates
Extrahit, ut steterit redimitus tempora uittis
Phrixus, ut iniustas contectus nubibus aras
Fugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho,
Aureus ut iuuenem miserantibus intulit undis
Vector, & adstrictis ut sedit cornibus Helle.
Septem aurora uias, totidemq; peregerat umbras
Luna polo, dirimiq; procul non aequore uisa
Coeperat à gemina discedere Sestos Abydo.
Hic soror aeoliden aeuum mansura per omne
Deserit, heu saeuae nequicquam erepta nouercae.
Illa quidem fessis longe petit humida palmis
Vellera, sed bibulae surgenti pondera uestis
Vnda trahit, laeuiq; manus labuntur ab auro.
Quis tibi Phrixe dolor, rapido cum concitus aestu
Respiceres miserae clamantia uirginis ora?
Extentasq;

Extentusq́; manus ? sparsosq́; per æquora crines ?
Iamq́; mero ludoq́; modus, positiq́; quietis
Conticuere toris, solus quibus ordine fusis
Impatiens somni ductor manet. hunc grauis Aeson
Et pariter uigil Alcimede spectantq́; tenentq́;
Pleni oculos. illis placidi sermonis Iason
Suggerit affatus, turbataq́; pectora mulcet.
Mox ubi uicta graui ceciderunt lumina somno,
Visa coronatæ fulgens tutela carinæ
Vocibus his instare duci. Dodonida quercum,
Chaoniiq́; uides famulam Iouis, æquora tecum
Ingredior, nec fatidicis auellere syluis
Me, nisi promisso potuit saturnia coelo.
Tempus adest, age rumpe moras, dumq́; æquore toto
Currimus, i certus, si nubila duxerit æther,
Iam nunc mitte manus fidens superisq́; mihiq́;.
Dixerat, ille pauens læto quanquam omine diuûm
Prosiluit stratis, Minyas simul obtulit omnes
Alma nouo crispans pelagus Titonia Phœbo.
Discurrunt transtris. hi celso cornua malo
Expediunt. alij tonsas in marmore summo
Prætentant prora funem legit Argus ab alta.
Increscunt matrum gemitus, & fortia languent
Corda patrum. longis flentes amplexibus hærent.
Vos tamen Alcimedes planctus superemnet omnes
Fœmineis tantum illa furens ululatibus obstat,
Obruit idæam quantum tuba martia buxum.
Fatur & hæc. Nate indignos aditure labores,
Diuidimur, nec ad hos animum componere casus
Ante datum, sed bella tibi terrasq́; timebam.

V ota alijs facienda deis. si fata reducunt
T e mihi, si trepidis placabile matribus æquor,
P ossum equidem lucemq; pati, longumq; timorem.
S in aliud fortuna parat, miserere parentum
M ors bona, dū metus ē, nec adhuc dolor. hei mihi Col-
V nde ego, & auecti timuissem uellera Phrixi. (chos
Q uos iam mente dies, quam sæua insomnia curis
P rospicio. quoties raucos ad littoris ictus
D eficiam, scythicum metuens pontum, Boreamq;.
N ec de te credam nostris ingrata serenis.
D a precor amplexus, hæsuraq; uerba relinque
A uribus, & dulci iam nunc preme lumina dextra.
T alibus Alcimede mœret, sed fortior Aeson
A ttollens dictis animos. O' si mihi sanguis,
Q uantus erat, cum signifero cratere minantem
N on leuiore Pholum manus hæc compescuit auro,
P rimus in æratis posuissem puppibus arma,
C oncussoq; ratem gauderem tollere remo.
S ed patriæ ualuere preces, auditaq; magnis
V ota deis, uideam ut nostro tot in æquore reges,
T eq; ducem. tales, tales ego ducere suetus
A tq; sequi nunc ille dies (det Iuppiter oro)
I lle super, quo te scythici regisq;, marisq;
V ictorem, atq; humeros ardentem uellere rapto
A ccipiam, cedantq; tuæ mea facta iuuentæ,
S ic ait. ille suo collapsam pectore matrem
S ustinuit, magnaq; senem ceruice recepit.
E t iam finis erat. Zephyrumq;, ratemq; morantes
S oluerat amplexus tristi tuba tertia signo.
D ant remo (sua quisq;) uiri, dant nomina transtris.

Hinc

Hinc læuum Telamon pelagus tenet, altior inde
Occupat Alcides aliud mare. cætera pubes
Diuiditur. celer Asterion, quem matre carentem
Cretæus gemino fouit pater amne Cometes.
Segnior Apidani uires ubi sentit Enipeus.
Nititur hinc Talaus, fratrisq; Leodocus urget
Remo terga sui, quos nobile contulit argos.
Hinc quoq; missus adest, quamuis arcentibus Idmon
Alitibus, sed turpe uiro timuisse futura.
Hic & naubolides tortas insurgit in undas
Iphitus. hinc patrium frangit neptunius æquor,
Qui tenet undisonam Psamathen, semperq; patentem
Tænaron, Euphemus molliq; à littore Pellæ
Deucalion certus iaculis, & comminus ense
Nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypso,
Nec potuit similes, uoluit'ue edíscere uultus.
Tum ualida Clytius percusso pectore tonsa,
Iphitus & puppem trahit, & face sæua
In tua mox Danaos acturus saxa Caphareu
Nauplius, & tortum non à Ioue fulmen Oïleus
Qui gemet, euboicas nato stridente per undas,
Quiq; erymanthei sudantem pondere monstri
Amphitryoniaden tegeæo limine Cepheus
Iuuit, & Amphidamas. at frater plenior annis
Maluit Ancæum uellus contingere Phrixi.
Tectus & Eurytion seruato colla capillo,
Quem pater aonias reducem tondebit ad aras.
Te quoq; thessalicæ Nestor rapit in freta puppis
Fama, Mycenæis olim qui candida uelis
Aequora, nec stantes mirabere mille magistros.

Hic uates. Phœbiq; fides non uana parentis
Mopsus, puniceo cui circunfusa cothurno
Palla imos ferit alba pedes, uittatáq; frontem
Cassis, & in summo laurus peneia cono.
Quin etiam herculeo consurgit ab ordine Tydeus,
Nelidesq; Periclymenus, quem parua methone,
Et leuis Elis equis, & fluctibus obuius Aulon
Cæstibus aduersos uiderunt frangere uultus.
Tu quoq; phrixeos remo pæantie Colchos
Bis lemnon uisure petis, nunc cuspide patris
Inclytus, herculeas olim moture sagittas.
Proximus huic Butes attæis diues ab oris,
Innumeras nam claudit apes, longáq; superbus
Fuscat nube diem, dum plenas nectare cellas
Pandit, & in dulcem reges dimittit hymetton.
Insequeris, cæsusq; tuos expressa Phalere
Arma geris. uacua nam lapsus ab arbore paruum
Ter quater ardenti tergo circunuenit anguis.
Stat procul intendens dubium pater anxius arcum.
Tunc cælata metus alios gerit arma Eribotes.
Nec Peleus fretus soceris & coniuge diua
Defuit. at prora splendet tua cuspis ab alta
Aeacide, tantum hæc alijs excelsior hastis,
Quantum peliacas in uertice uicerat ornos.
Linquit & Actorides natum Chironis in antro,
Vt socius charo pariter meditetur Achilli
Fila lyræ, pariterq; leues puer incitet hastas.
Discat eques placidi conscendere terga magistri.
Et, quem fama genus non est decepta Lyæi,
Phlias immissus patrios de uertice crines.

Nec

Nec timet Ancæum genitrix committere ponto,
Plena tulit quem rege maris. securus in æquor
Haud minus Erginus (proles neptunia fertur)
Qui maris insidias, claræ qui sydera noctis
Norit, & è clausis quem destinet Aeolus antris.
Non metuat cui regna ratis, cui tradere cœlum
Assidua Typhis uultum lassatus ab arcto.
Taurea uulnifico portat celer ærea plumbo
Terga Lacon, saltem in uacuos ut brachia uentos
Spargat, & œbalium pagaseia puppis alumnum
Spectet securo celebrantem littora ludo.
Oraq́; thessalico melior contundere freno,
Vectorem pauidæ Castor dum quæreret Helles,
Passus amyclæa pinguescere cyllaron herba.
Illis tænareo pariter tremit ignea fuco
Purpura, quod gemina mater spectabile tela
Duxit opus. bis taygeton syluasq́; comantes
Struxerat, eurotan molli bis fuderat auro.
Quenq; suus sonipes niueo de stamine portat,
Et uolat amborum patrius de pectore cycnus.
At tibi collectas soluit iam fibula uestes,
Ostenditq; humeros fortis, spatiumq́; superbi
Pectoris, herculeis æquum Meleagre lacertis.
Hic numerosa phalanx proles cyllenia, certus
Aethalides subitas neruo redeunte sagittas
Cogere. tu medios gladio bonus ire per hostes
Euryte. nec patrio minyis ignobilis usu
Nuncia uerba ducis populis qui redit Echion.
Sed non ipsa tuis argo reditura lacertis
Heu celerem sythica te mœsta relinquet arena,

Cessantemq; tuo lugebit in ordine remum.
Te quoq; dant campi tanto pastore pheræi
Felices Admete. tuis iam pendet in armis
Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu.
Ah quoties famulo notis soror obuia syluis
Fleuit, ubi ossææ captaret frigora quercus,
Perderet & pingui miseros bœbeide crines.
Insurgit transtris, & remo Nerea uersat
Canthus, in ææo uoluet quem barbara cuspis
Puluere. at interea clari decus adiacet orbis,
Quem genitor gestabat Abas, secat aurea fluctus
Tegmina chalcidicas fugiens Euripus arenas.
Celsáq; semiferùm contorquens frena luporum,
Surgis ab ostrifero medius neptune Geræsto.
Et tibi palladia pinu Polypheme reuecto
Ante urbem ardentis restat deprehendere patris
Relliquias, multum famulis pia iusta moratis,
Si uenias breuiore petit iam cœrula remo,
Occupat & longe sua transtra nouissimus Idas,
At frater magnos Lynceus seruatur in usus,
Quem tulit Arene, possit qui rumpere terras,
Et styga transmisso tacitum deprehendere uisu.
Fluctibus è medijs terras dabit ille magistro,
Et dabit astra rati, cumq; æthera Iuppiter umbra
Perdiderit, solus transibit nubila Lynceus.
Quin & cecropiæ proles uacat orithyiæ,
Temperet ut tremulos Zetes, fraterq; Ceruchos.
Nec uero odrysius transtris impenditur Orpheus.
Aut pontum remo subigit. sed carmine tonsas
Ire docet, summo passim ne gurgite pugnent,

Donat & Iphiclo pelagus, iuuenumq; labores
Aesonides, fessum Phylace quem miserat æuo,
Non iã operũ in partẽ, monitus sed tradat ut acres,
Magnorumq; uiros qui laudibus urat auorum.
Arge tuæ tibi cura ratis, te mœnia doctum
Thespia palladio dant munere, sors tibi nequa
Parte trahat tacitum puppis mare, fissaq; fluctu
Vel pice uel molli concludere uulnera cæra.
Peruigil arcadio Typhis pendebat ab astro
Agniades, felix stellis qui segnibus usum,
Et dedit æquoreos cœlo duce tendere cursus.
Ecce per obliqui rapidum compendia montis
Ductor auens, lætusq; dolis agnoscit Acastum
Horrentem iaculis, & parmæ luce coruscum.
Ille ubi se mediæ per scuta, uirosq; carinæ
Intulit, ardenti Aesonides retinacula ferro
Abscidit. haud aliter saltus, uastataq; pernix
Venator cum lustra fugit, dominoq; timentem
Vrget equum, teneras complexus pectore tygres,
Quas astu rapuit pauido, dum sæua relictis
Mater in auerso catulis uenatur Amano.
Vt pariter propulsa ratis, stant littore matres,
Claraq; uela oculis, percussaq; sole sequuntur
Scuta uirũm, donec iam celsior arbore pontus,
Immensusq; ratem spectantibus abstulit aer.
Syderea tunc arce pater pulcherrima Graiũm
Cœpta tuens, tantamq; operis consurgere molem
Lætatur. patrij neq; enim probat ocia regni.
Vna omnes gaudent superi. uenturaq; mundo
Tempora, quæq; uias cernunt sibi crescere, parcæ.

Sed non & Scythici genitor discrimine nati
Intrepidus tales fundit Sol pectore uoces,
Summe sator, cui nostra dies uoluentibus annis
Tot peragit reficitq; uices, tua ne ista uoluntas?
Graiaq; nunc undis duce te nutuq; secundo
It ratis? an meritos fas est mihi rumpere questus?
Hoc metuens, & ne qua foret manus inuida nato,
Non mediæ telluris opes, non improba legi
Diuitis arua plagæ. teneant uberrima Teucer
Et Lybis, & uestri Pelopis domus. horrida sæuo
Quæ premis arua gelu, strictosq; in sedibus amnes.
Cederet his etiam, & sese sine honore referret
Vlterius, sed nube rigens ac nescia rerum
Stat super, & nostros iam Zona reuerberat ignes.
Quid regio immanis? quid barbarus amnibus ullis
Phasis? & aduersis proles mea gentibus obstat?
Quid Minyæ meruere queri? num uellere graio
Vi potitur? profugo quin agmina iungere Phrixo
Abnuit, Inoas ultor nec uenit ad aras.
Imperij sed parte uirûm, natæq; moratus
Coniugio, uidet è graia nunc stirpe nepotes,
Graiorumq; uocat iunctas sibi sanguine terras.
Flecte ratem motusq; pater. nec uulnere nostro
Aequora pande uiris. ueteris sat conscia luctus
Sylua Padi, & uiso flentes genitore sorores.
Adfremit his, quassatq; caput, qui uellera dono
Bellipotens sibi fixa uidet, tentatq; contra
Pallas, & amborum gemuit saturnia questus.
Tum genitor. uetera hæc nobis & condita p̄gunt
Ordine cuncta suo, rerumq; à principe cursu

Fixa manent. neq; enim terris tum sanguis in ullis
Noster erat, cum fata darem, iustiq; facultas
Hic mihi, cur varios struerem per sæcula reges,
Atq; ego curarum repetam decreta mearum.
Iam pridem rego, quæ uirginis æquor ad Helles,
Et Tanaim tenus immenso descendit ab euro,
Vndat equis, floretq́; uiris. nec tollere contra
Vlla pares animos, nomenq́; capessere bellis
Ausa manus, sic fata locos, sic ipse fouebam
Adcelerat sed summa dies, Asiamq́; labantem
Linquimus, & poscunt iam me sua tempora Grai.
Inde meæ quercus, tripodesq́;, animæq; peremptum
Hanc pelago misere manum. uia facta per undas,
Perq́; hyemes Bellona tibi. nec uellera tantum
Indignanda manent, propiorq́; ex uirgine raptæ
Ille dolor. sed nulla magis sententia menti
Fixa meæ, ueniet phrygia iam pastor ab Ida,
Qui gemitus, irasq́; pares, & mutua Graijs
Damna ferat. quæ classe dehinc effusa procorum
Bella? quot ad Troiam flentes hiberna Mycenas?
Quos proceres, natosq́; deûm, quæ robora cernes
Oppetere? & magnis Asiam concedere fatis?
Hinc Danaûm de fine sedet. gentesq́; fouebo
Mox alias, pateant montes syluæq; lacusq́;
Cunctaq́; claustra maris. spes & metus omnibus esto.
Arbiter ipse locos, terrenaq́; summa mouendo,
Experiar quænam populis longissima cunctis
Regna uelim, linquamq́; datus ubi certus habenas.
Tunc oculos Aegea refert ad cœrula, robur
Herculeum, Ledæq; tuens genus, atq; ita fatur.

T endite in aſtra uiri mea primum regia mundo.
I apeti poſt bella trucis, Phlegræq́; lobores
I mpoſuit durum uobis iter, & graue cœli
I nſtituit. ſic ecce meus, ſic orbe peracto
L iber, & expertus terras remeauit Apollo.
D ixit, & ingenti flammantem nubila ſulco
D irexit per inane facem, quæ puppe propinqua
I n bifidum diſceſſit iter, fratresq́; petiuit
T yndareos, placida & medijs in frontibus hæſit.
P rotinus amborum, lumenq́; innoxia fudit
P urpureum, miſeris olim implorabile nautis.
I nterea medio ſæuus permiſſa profundo
C arbaſa Pangæa Boreas ſpeculatus ab arce
C ontinuo Aeoliam, Tyrrhenaq́; tendit ad antra.
C oncitus, omne dei rapidis nemus ingemit alis,
S trata cœres, motusq́; niger ſub præpete pontus
A equore Trinacrio, refugiq́; à parte Pelori,
S tat rupes horrenda fretis, quot in æthera ſurgit
M olibus, infernas totidem demiſſa ſub undas.
N ec ſcopulos, aut antra minor iuxta altera tellus
C ernitur, illam Acmas habitat, nudusq; Pyracmon
H as nimbi, uentiq́; domos, & naufragia ſeruat
T empeſtas. hinc in terras, latumq́; profundum
E ſt iter. hinc olim ſoliti miſcere polumq́;
I nfelixq́; fretum (neq; enim tunc Aeolus illis
R ector erat, Libya cum rumperet aduena Calpen
O ceanus, cum flens ſiculos Oenotria fines
P erderet, & medijs intrarent montibus undæ.)
I ntonuit donec pauidis ex æthere uentis
O mnipotens, regemq́; dedit, quem iuſſa uereri

Sæua cohors, motosq́; chalybs, iterataq́; muris
Saxa domant euros. cum iam prohibere frementum
Ora nequit, rex tunc aditus & claustra refringit
Ipse uolens, placatq́; data fera murmura porta.
Nuncius hunc solio Boreas proturbat ab alto.
Pangæa quod ab arce nefas ait Aeole uidi.
Graia nouam ferro molem commenta iuuentus
Pergit, & ingenti gaudens domat æquora uelo.
Nec mihi libertas imis freta tollere arenis,
Qualis eram nondum uinclis, & carcere clausus.
Hinc animi structæq́; uiris fiducia puppis,
Quod Boream sub rege uident. da mergere Graios,
Insanamq́; ratem. nil me mea pignora tangunt.
Tantum hominum compesce minas, dum littora iuxta
Thessala. nec dum aliæ uiderunt carbasa terræ.
Dixerat. at cuncti fremere intus, & æquora uenti
Poscere. tum ualido contortam turbine portam
Impulit Hippotades. fundunt se carcere læti
Thraces equi, Zephyrusq́;, & nocti concolor alas
Nimborum cum prole Notus. crinemq́; procellis
Hispidus, & multa flauus caput Eurus arena.
Induxere hyemem, raucoq́; ad littora tractu
Vnanimi freta curua ferunt. nec sola tridentis
Regna mouent, uasto pariter ruit igneus æther
Cum tonitru, piceoq́; premit nox omnia cœlo.
Excussi manibus remi, conuersaq́; frontem
Puppis in obliquum resonos latus accipit ictus.
Vela super tremulum subitus uolitantia malum
Turbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror?
Cum picei fulsere poli? pauidamq́; corusca

Ante ratem cecidere faces? antemnaq; læuo
Prona dehiscentem cornu cum sustulit undam?
Non hyemem, missosq; putant consurgere uentos
Ignari, sed tale fretum. tum murmure mœsto,
Hoc erat illicitas temerare rudentibus undas,
Quod nostri timuere patres. uix littore puppim
Soluimus, & quanto fremitu se sustulit ægon.
Hoccine Cyaneæ concurrunt æquore cautes?
Tristius an miseris superest mare? linquite terras
Spe pelagi, sacrosq; iterum supponite fluctus?
Hæc iterant segni flentes occumbere leto.
Magnanimus spectat pharetras, & inutile robur
Amphitryoniades miscent suprema pauentes
Verba alij, iunguntq; manus, atq; ora fatigant
Aspectu in misero, tota cum protinus alnus
Soluitur, & uasto puppis mare sorbet hiatu.
Illam huc atq; illuc nunc torquens uerberat Eurus,
Nunc stridens Zephyris aufert Notus, undiq; feruent
Aequora, cum subitus trifida Neptunus in hasta
Cœruleum fundo caput extulit. hanc mihi Pallas
Et soror hanc inquit mulcens mea pectora fletu
Abstulerint, ueniant Phariæ, Tyriæq; carinæ,
Permissumq; putent, quoties mox rapta uidebo
Vela notis, plenasq; malis clamoribus undas?
Non meus Orion, aut sæuus pleiade taurus
Mortis causa nouæ. miseris tu gentibus Argo
Fata paras, nec iam merito tibi Typhi quietum
Vlla parens uolet Elysium, manesq; piorum.
Hæc ait. & pontum pater ac turbata reponit
Littora, depellitq; notos, quos cœrulus horror

Et madido grauis unda sinu, longéq; sequutus
Imber, ad Aeoliæ tendunt simul æquora portæ.
Emicuit reserata dies, cœlumq; resoluit
Arcus, & in summos redierunt nubila montes.
Iam placidis ratis extat aquis, quam gurgite ab imo
Et Thetis & magnis Nereus socer erigit ulnis.
Ergo humeros ductor sacro uelatur amictu,
Aesoniamq; capit pateram, quam munere gaudens
Liquerat hospitio, pharetrasq; rependerat auro
Salmoneus, nondum ille furens, cum fingeret alti
Quadrifida trabe tela Iouis, contráq; ruentem
Aut Atho, aut Rhodopen, mœstæ nemora ardua Pisæ
Aemulus & miseros ipse ureret Elidis agros.
Hac pelago libat latices, & talibus infit.
Dij, quibus undarum, tempestatisq; sonoræ
Imperium, & magno penitus par regia cœlo,
Túq; fretum diuosq; pater sortite biformes,
Seu casus nox ista fuit, seu uoluitur axis,
Vt superûm sic staret opus, tolliq; uicissim
Pontus habet, seu te subitæ noua puppis imago
Armorumq; hominumq; truces consurgere in iras
Impulit, hæc luerim satis, & tua numina rector
Iam fuerint meliora mihi. da reddere terris
Has animas, patriæq; amplecti limina portæ.
Tum quocunq; loco meritus tibi plurimus aras
Pascit honos, ubicunq; rotis horrendus equisq;
Stas pater, atq; ingens utrinq; fluentia Triton
Frena tenet, tantum nostras concede per urbes,
Dixerat hæc. oritur clamor, dextræq; sequuntur
Verba ducis. sic cum stabulis & messibus ingens

Ira deum, & Calabri populator Sirius arui
Incubuit, coit agrestum manus anxia priscum
In nemus, & miseris dictat pia uota sacerdos.
Ecce autem molli Zephyros descendere lapsu
Aspiciunt, uolat immissis caua pinus habenis,
Infinditq; salum, & spumas uomit ære tridenti.
Typhis agit, tacitiq; sedent ad iussa ministri.
Qualiter ad summi solium Iouis omnia circum
Prona parata deo, uentiq;, imbresq;, niuesq;,
Fulguraq; & tonitrus, & adhuc in fontibus amnes.
At subitus curaq; ducem metus acrior omni,
Mensq; mali præsaga quatit. quod regis adortus
Progeniem, raptoq; dolis crudelis Acasto,
Cætera nuda neci, medioq; in crimine patrem
Liquerit, ac nullis inopem uallauerit armis.
Ipse procul nunc tuta tenens. ruat omnis in illos
Quippe furor. nec uana pauet, trepidatq; futuris,
Sæuit atrox Pelias, inimicaq; uertice ab alto
Vela uidet. nec, qua se ardens effundere possit.
Nil animi, nil regna iuuant, fremit obice ponti
Clausa cohors, telisq; salum, facibusq; coruscat.
Haud secus ærisona uolucer cum Dædalus Ida
Prosiluit, iuxtaq; comes breuioribus alis,
Nube noua linquente domos, Minoia frustra
Infremuit manus, & uisu lassatur inani
Omnis eques, plenisq; redit Cortina pharetris.
Quin etiam in thalamis, primoq; in limine Acasti
Fusus humi, iuuenis gressus & inania signa
Ore premit, sparsisq; legens uestigia canis.
Te quoq; iam mœsti forsan genitoris imago

Nate

Nate ait, & luctus subeunt suspiria nostri.
Iamq; dolos, circumq; trucis discrimina leti
Mille uides. qua te infelix quibus insequar oris?
Non scythicas ferus ille domos, nec ad hostia ponti
Tendit iter, falsæ sed captum laudis amore
Te puer in nostræ dirus tormenta senectæ
Nunc lacerat. cælsis an si freta puppibus essent
Peruia, non ultro iuuenes classemq; dedissem?
O domus o freti nequiquam prole parentes
Dixit. & extemplo furijs, iraq; minaci
Terribilis, sunt hic etiam tua uulnera prædo,
Sunt lachrymæ, charusq; parens. simul ædibus altis
Itq;, reditq; fremens, rerumq; asperrima uersat.
Bistonas ad meritos cum cornua sæua Thyoneus
Torsit, & infelix iam mille furoribus Hæmus,
Iam Rhodopes nemora alta gemunt, talē incita lōgis
Porticibus, coniuxq; fugit, natiq; Lycurgum.
Tartareo tum sacra Ioui, stygijsq; ferebat
Manibus Alcimede, tanto super anxia nato,
Siquid ab excitis melius prænosceret umbris.
Ipsum etiam curisq; parem, talesq; prementem
Corde metus ducit, facilem tamen, Aesona coniux.
In scrobibus cruor, & largus Phlegethontis aperti
Stagnat honos, sæuoq; uocat grandæua tumultu
Thessalis exanimes atauos, magnæq; nepotem
Pleiones. Et iam tenues ad carmina uultus
Extulerat, mœstosq; tuens natumq;, nurumq;
Talia libato pandebat sanguine Cretheus.
Mitte metus. uolat ille mari, quantumq; propinquat,
Iam magis atq; magis uarijs stupet acta deorum

Prodigijs, quatiuntq́; truces oracula Colchos.
Heu quibus ingreditur fatis, qui gentibus horror!
Pergit. mox Scythiæ spolijs nuribusq́; superbus
Adueniet. cuperem ipse graues tum rumpere terras.
Sed tibi triste nefas, fraternaq́; turbidus arma
Rex parat, & sæuos irarum concipit ignes.
Quin rapis hinc animã, et famulos citus effugis artus.
I, meus es. iam te in lucos pia turba silentum,
Secretisq́; ciet uolitans pater Aeolus aruis.
Horruit interea famulûm clamore supremo
Mœsta domus, regemq́; fragor per mœnia differt.
Mille ciere manus, & iam dare iussa uocatis.
Flagrantes aras, uestemq́;, nemusq́; sacerdos
Præcipitat, subitisq́; pauens circunspicit Aeson
Quid moueat. quam multa leo cunctatus in arcta
Mole uirûm, rictuq́; genas & lumina pressit.
Sic curæ subiere ducem, ferrumne capessat
Imbelle, atq; æui senior gestamina primi.
An patres regniq́; acuat mutabile uulgus.
Contra effusa manus, hærensq́; in pectore coniux
Me quoq; ait, casus comitem, quicunq; propinquat,
Accipies. nec fata traham, natumq́; uidebo
Te sine. sat cœli patiens, cum prima per altum
Vela dedit, potui quæ tantum ferre dolorem.
Talia per lachrymas, & iam circunspicit Aeson,
Præueniat quo fine minas, quo fata capessat
Digna satis. magnos obitus natumq́; domumq́;,
Et genus Aeolium, pugnataq́; poscere bella.
Est etiam ante oculos rerum rudis altera proles,
Ingentes animos, & fortia discere facta

Quem

Quem uelit, atq; olim leti meminisse paterni.
E rgo sacra nouat. V eteris sub nocte cupressi
S ordibus, & multa pallens ferrugine taurus
S tabat adhuc, cui cœruleæ per cornua uittæ,
E t taxifrons hirta comis. ipse æger, anhelans,
I mpatiensq; loci, uisáq; exterritus umbra.
H unc sibi præcipuum gentis de more nefandæ
T hessalis inferos ditis seruauerat usus.
T ergeminam quo placet heram, stygiasq; supremo
O bsecret igne domos, iam iam exorabile retro
A gmen agens, neq;. n. ante leues niger aduehit umbras
P ortitor, & cunctæ primis stant faucibus orci.
I llum ubi terrifici superesse in tempore sacri
C onspexit, statuit leto, supremaq; fatur,
I pse manu tangens damnati cornua tauri.
V os, quibus imperiū Iouis, & non segne pactū
L ucis iter, mihi concilijs, mihi cognita bellis
N omina, magnorum fama sacrata nepotum,
T uq; excite parens umbris, ut nostra uideres
F unera, & oblitos superûm paterere dolores,
D a placidæ mihi sedis iter, meq; hostia uestris
C onciliet præmissa locis. Tu nuncia sontum
V irgo Ioui, terras oculis quæ prospicis æquis,
V ltricesq; deæ, fasq;, & grandæua furorum
P œna parens, meritis regis succedite tectis,
E t sæuas inferte faces. sacer effera raptet
C orda pauor. nec sola mei grauia affore nati
A rma ratemq; putet, classesq; & pontica signa,
A tq; indignatos temerato littore reges
M ente agitet, semperq; metu decurrat ad undas

Arma ciens. mors sera uiam, tentataq; claudat
Effugia, & nostras nequeat præcurrere diras.
Sed reduces iam, iamq; uiros, auroq; coruscum
Cernat iter. stabo insultans, & ouantia contra
Ora, manusq; feram. tum uobis siquod inausum
Arcanumq; nefas, & adhuc incognita leti
Sors superest, date fallaci pudibunda senectæ
Exitia, indecoresq; obitus. non Marte, nec armis,
Aut nati (precor) ille mei dignatus ut unquam
Ense cadat. quæ fida manus, quæ chara suorum
Diripiat, laceretq; senem. nec membra sepulchro
Contegat. hæc noster de rege piacula sanguis
Sumat, et, heu, cunctæ, quas misit in æquora, gentes.
Adstitit, & nigro fumantia pocula tabo
Contigit ipsa graui furiarum maxima dextra.
Illi auide exceptum pateris hausere cruorem.
Fit fragor, irrumpunt sonitus, qui sæua ferebant
Imperia, & strictos iussis regalibus enseis.
In media iam morte senes, suffusaq; leto
Lumina, & undanti reuomentes ueste cruorem
Conspiciunt. primoq; rudem sub limine rerum
Te puer, & uisa pallentem morte parentum
Diripiunt, adduntq; tuis. procul horruit Aeson
Excedens, memoremq; tulit sub nubibus umbram.
 Cardine sub nostro, rebusq; abscissa supernis
Tartarei sedet aula patris. non illa ruenti
Accessura polo, uictam si uoluere molem
Senserit, atq; graui totam subsidere motu
Fata uelint, si summa dies subuerterit orbem.
Ingenti iacet ore chaos, quod pondere fessam

Materiem,

Materiem, lapsumq́; queat consumere mundum.
Hic geminæ æternum portæ. quarum altera dura
Semper lege patens populos, regesq́; receptat.
Ast aliam tentare nefas & tendere contra.
Rara & sponte patet. siquando pectore ductor
Vulnera nota gerens, galeis præfixa, rotisq́;
Cui domus, aut studium mortales pellere curas,
Culta fides, longe metus, atq; ignota cupido.
Seu uenit in uittis, castaq́; in ueste sacerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quassans
Progenies Atlantis agit. lucet uia late
Igne dei, donec syluas, & amœna piorum
Deueniant, camposq́;, ubi Sol, totumq́; per annum
Durat aprica dies, thyasiq́;, choriq́; uirorum,
Carminaq́;, & quorum populis iam nulla cupido,
Has pater in sedes, æternaq́; mœnia natum,
Inducitq; nurum. tum porta quanta sinistra
Pœna, docet, maneant Peliam quæ limina, monstrat.
Mirantur tantos strepitus, turbamq́; ruentem,
Et loca, & infernos almæ uirtutis honores.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER SECVNDVS.

Interea scelerum luctusq; ignarus Iason
Alta secat (neq; enim patrios cognoscere casus
Iuno sinit, medijs ardens ne flectat ab undis,
Ac temere in Pelian, & adhuc obstantia regis
Fata ruat, placitosq; deis neu deserat actus)
Iamq; freti summas æquatum Pelion ornos,
Templaq; Tisææ mergunt obliqua Dianæ.
Iam Sciathos subsedit aquis. iam longa recessit
Sepias, attollit tondentes pabula Magnes
Campus equos, uidisse putant Dolopeia busta,
Intrantemq; Amyrum curuas quæsita per oras
Aequora, flumineo cuius redeuntia uento
Vela legunt, remis insurgitur. inde salutant
Eurymenas. recipit uelumq; fretumq; reuersus
Auster, & in nubem Minyis repetentibus altum
Ossa redit. metus ecce deum, damnataq; bello
Pallene, circumq; uident immania monstra
Terrigenûm cælo quondam aduersata gigantum,
Quos scopulis trabibusq; parens miserata iugisq;
Induit, & uersos extruxit in æthera montes.
Quisq; suas in rupe minas, pugnamq;, metusq;
Seruat adhuc, quatit ipse hyemes, & torquet ab alto

Fulmina crebra pater. scopulis sed maximus illis
Horror abest sicula pressus tellure Typhoeus.
Hũc profugũ, & sacras reuomentẽ pectore flammas,
(Vt memorant) prensum ipse comis Neptunus in altũ
Abstulit, implicuitq; uadis, totiesq; cruenta
Mole resurgentem, torquentemq; anguibus undas
Sicanium dedit usq; fretum, cumq; urbibus ætnam
Intulit ora premens, trux ille eiectat adesi
Fundamenta iugi. pariter tunc omnis anhelat
Trinacria, iniectam fesso dum pectore molem
Commouet expirans, gemituq; reponit inani.
  Iamq; Hyperionius metas maris urget iberi
Currus. & euectæ prono laxantur habenæ
Aethere, cum palmas Tethys grandæua, sinusq;
Sustulit, & rupto sonuit sacer æquore titan.
Auxerat hora metus iam se uertentis Olympi.
Vt faciem, raptosq; simul montesq;, locosq;
Ex oculis, circumq; graues uidere tenebras,
Ipsa quies rerum, mundiq; silentia terrent,
Astraq;, & effusis stellatus crinibus æther.
Ac uelut ignota captus regione uiarum,
Noctiuagum qui carpit iter, non aure quiescit,
Non oculis, noctisq; metus niger auget utrinq;
Campus, & occurrens umbris maioribus arbor,
Haud aliter trepidare uiri sed pectora firmans
  Agniades, Non hanc inquit sine numine pinum
Dirigimus. nec me tantum tritonia cursus
Erudijt, sæpe ipsa manu dignata carinam est.
At non experti, subitus cum luce fugata
Horruit imbre dies.? quantis prò Iuppiter austris

Restitimus? quanta quoties & Palladis arte
In cassum decimae cecidit tumor arduus undae?
Quin agite o socij. micat immutabile coelum,
Puraq; nec grauido surrexit Cynthia cornu,
Nullus in ore rubor. certusq; ad talia titan
Integer in fluctus, & in uno decidit euro.
Adde quod in noctem uenti ueloq;, mariq;
Incumbunt magis. it tacitis ratis ocyor auris.
Atq; adeo non illa sequi mihi sydera monstrant,
Quae delapsa polo reficit mare, tantus Orion
Iam cadit, irato iam stridet in aequore Perseus.
Sed mihi dux, uetitis qui nunquam conditus undis,
Axe nitet serpens, septenosq; implicat ignes.
Sic ait. & certi memorat qui uultus Olympi,
Pleiones Hyadumq; locos, quo sydere nubret
Ensis, & Actaeus niteat. qua luce Bootes.
Haec ubi dicta dedit, Cereris tum munere fessas
Restituunt uires, & parco corpora Baccho.
Mox somno cessere, regunt sua sydera puppem.
Iamq; sub eoae dubios Atlantidis ignes
Albet ager, motisq; truces ab ouilibus ursi
Tuta domosq; petunt, raras & littus in altum
Mittit aues, cum primus equis exegit anhelis
Phoebus Atho, mediasq; diem dispersit in undas.
Certatim remis agitur mare, rostraq; cursu
Prima fremunt, & iam summis uulcania surgit
Lemnos aquis, tibi per uarios defleta labores
Ignipotens, nec te furijs & crimine matrum
Terra fugat, meritiq; piget meminisse prioris.
Tempore quo primum fremitus insurgere opertos

C œlicolum, & regni sensit nouitate tumentes
I uppiter, æthereæ nec stare silentia pacis,
I unonem uolucri primam suspendit Olympo
H orrendum Chaos ostendens pœnasq; barathri.
M ox etiam pauidæ tentantem uincula matris
S oluere prærupti Vulcanum uertice cœli
D euoluit. ruit ille polo noctemq; diemq;
T urbinis in morem, Lemni cum littore tandem
I nsonuit. uox inde repens ut perculit urbem,
A decliuem scopulo inueniunt, miserentq;, fouentq;
A lternos ægro cunctantem poplite gressus.
H inc reduci superas postq̃ pater annuit arces,
L emnos chara deo, nec fama notior Aetnæ,
A ut lipares domus. has epulas, hæc templa peracta
A egide, & horrifici formatis fulminis alis
L ætus adit. contra Veneris stat frigida semper
A ra loco, meritas postquam dea coniugis iras
H orruit, & tacitæ Martem tenuere cathenæ.
Q uo circa struit illa nefas, Lemnoq; merenti
E xitium furiale mouet. neq; enim alma uideri
I am tum ea, cum tereti crinem subnectitur auro
S ydereos diffusa sinus. eadem effera & ingens
E t maculis suffecta genas, pinumq; sonantem
V irginibus stygijs, nigramq; simillima pallam.
I amq; dies aderat, Thracas qui fuderat armis.
D ux Lemni puppes tenui contexere canna
A usus, & inducto cratem defendere tergo.
L æta mari tum signa refert, plenasq; mouebat
A rmentis nuribusq; rates. it barbara uestis
E t torques insigne loci. sonat æquore clamor.

O patria, o uarijs coniux nunc anxia curis,
H as agimus longi famulas tibi præmia belli.
C um dea se piceo per sudum turbida nimbo
P ræcipitat, famamq; uagam uestigat in umbra.
Quā pater omnipotens digna, atq; indigna canentē,
S pargentemq; metus, placidis regionibus arcet
A etheris. illa fremens habitat sub nubibus imis
N on erebi, non diua poli, terrasq; fatigat,
Q ua datur. audentem primi spernuntq; fouentq;.
M ox omnes agit, & motis quatit oppida linguis.
T alem diua sibi scelerisq;, doliq; ministram
Q uærit auens. uidet illa prior. iamq; aduolat ultro
I mpatiens, iamq; ora parat, iam suscitat aures.
H anc super incendit Venus, atq; his uocibus implet.
V ade age, & æquoream uirgo delabere Lemnon,
E t cunctas mihi uerte domos, præcurrere qualis
B ella soles, cum mille tubas armataq; campis
A gmina, & innumerûm flatus confingis equorum.
A dfore iam luxu turpiq; cupidine captos
F are uiros, charasq; toris inducere Thressas.
H æc tibi principia, hinc rabidas dolor undiq; matres
I nstimulet. mox ipsa adero, ducamq; paratas.
I lla abit, & mediam gaudens defertur in urbem.
E t primam Eurynomen, ac proxima limina Codri
O ccupat, exesam curis, castumq; cubile
S eruantem. manet illa uirum, famulasq; fatigat
V elleribus, tardi repetunt quæ tempora belli
A nte torum, & longo mulcent insomnia penso.
H uic dea cum lachrymis & nota ueste Neæræ
I cta genas, utinam non hic tibi nuncius essem

O soror, aut nostros inquit prius unda dolores
O bruat, in tali quoniam tibi tempore coniux
S ic meritæ, uotis quem tu fletúq; requiris:
H eu furit, & captæ indigno famulatur amore.
I amq; aderũt, thalamisq; tuis Threissa propinquat.
N on forma, non arte colus, non laude pudoris
P ar tibi. nec magni proles præclara Dorycli.
P icta manus, ustóq; placet sed barbara mento.
A ttamen hos tales forsan solabere casus
T u thalamus, fatóq; leges meliore penates.
M e tua matris egens, damnatáq; pellice proles
E xanimat, quem iam miseros transuersa tuentem,
L etalesq; dapes, infectáq; pocula cerno.
S cis simile ut flammis simus genus, adde cruentis
Q uod patrium sæuire Dahis, iam lacte ferino,
I am ueniet durata gelu. sed me quoq; pulsam
F ama uiro, nostrosq; toros uirgata tenebit
E t plaustro direpta nurus. sic fata querelas
A bscidit, & curis pauidam lachrymisq; reliquit.
T ransit ad Iphinoen. iisdemq; Amithaonis implet,
O leniiq; domum furiis. totam inde per urbem
P ersonat, ut cunctas agitent expellere Lemno,
I psi urbem Threßæq; regant. dolor iráq; surgit.
O buia quæq; eadem traditq; auditq;, neq; ulli
V ana fides. tum uoce deos tum questibus implent.
O scula iamq; thoris, atq; oscula postibus ipsis
I ngeminant, lachrymisq; iterum uisúq; morantur.
P rosiliunt, nec tecta uirũm, thalamosq; reuisunt
A mplius. adglomerant sese, nudisq; sub astris
C ondensæ fletus acuunt, ac dira precantur

C oniugia, & stygias infanda ad fœdera tædas.
H as inter medias Dryopes in imagine mœstæ
F let Venus, & sæuis ardens dea planctibus instat,
P rimaq;. Sarmaticas utinam fortuna dedisset
I nsedisse domos, tristesq; habitasse pruinas.
P laustra sequi, uel iam patriæ uidisse per ignes
C ulmen agi, stragemq; deûm. nam cætera belli
P erpetimur. mene ille nouis, me destinat amens
S eruitijs? urbem aut fugiens, natosq; relinquam?
N on prius ense manus, raptoq; armabimus igne?
D umq; silent ducuntq; noua cum coniuge somnos,
M agnum aliquid spirabit amor? tunc ignea torquens
L umina, præcipites excussit ab ubere natos.
I licet arrectæ mentes, euictaq; matrum
C orda, sacer Veneris gemitus rapit. æquora cunctæ
P rospiciunt, simulantq; choros, delubraq; festa
F ronde tegunt, lætæq; uiris uenientibus adsunt.
I amq; domos mensasq; petunt, discumbitur altis
P orticibus, sua cuiq; furens, festinaq; coniux
A diacet. inferni qualis sub nocte barathri
A ccubat, attonitum Phlegyan, & Thesea iuxta
T isiphone, sæuasq; dapes & pocula libat,
T ormenti genus, & nigris amplectitur hydris.
I psa Venus quassans undantem turbine pinum
A dglomerat tenebras, pugnæq; adcincta trementem
D esilit in Lemnon. nimbis & luce fragosa
P rosequitur polus, & tonitru pater auget honoro.
I nde nouam pauidas uocem furibunda per aures
C ongeminat, qua primus Athos, & pontus, et ingens
T hraca palus, pariterq; toris exhorruit omnis

Mater, & astricto riguerunt ubere nati.
Accelerat pauor, & Geticis discordia demens
E stabulis, atræq; genis pallentibus iræ,
Et dolus, & rabies, & leti maior imago
Visa truces exerta manus, ut prima uocatu
Intonuit, signumq; dedit Mauortia coniux.
Hic aliud Venus, & multo magis ipsa tremendum
Orsa nefas, gemitus fingit uocesq; cadentum,
Irrupitq; domos, & singultantia gestans
Ora manu, taboq; sinus perfusa recenti,
Arrectasq; comas. meritos en prima reuertor
Vlta toros. premit ecce dies. tum uerbere uictas
In thalamos agit, & cunctantibus inuenit enses.
Vnde ego tot scelerum facies, tot fata iacentum
Exequar? heu uatem monstris quibus intulit ordo?
Quæ se aperit series? o qui me uera canentem
Sistat? & hac nostras exoluat imagine noctes?
Inuadunt aditus, & quondam chara suorum
Corpora, pars (ut erant) dapibus uinoq; soporos,
Pars conferre manus etiam, magnisq; paratæ
Cum facibus quosdam insomnes & cuncta tuentes
Sed tentare fugam, prohibetq; capessere contra
Arma metus. adeo ingentes inimica uideri
Diua dabat, notaq; sonat uox coniuge maior.
Tantum oculos pressere uiri, uelut agmina cernant
Eumenidum, ferrumue super Bellona coruscet
Hoc soror, hoc coniux, propriorq; hoc nata, parensq;
Sæua ualet. pressosq; toris mactatq; trahitq;
Fœmineum genus, immanes quos sternere Bessi,
Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ.

H is cruor in thalamis, & anhela in pectore fumant
V ulnera, seq; toris misero luctamine trunci
D euoluunt. diras aliæ ad fastigia tædas
I nijciunt, adduntq; domos pars ignibus atris.
E ffugiunt propere, sed dura in limine coniux
O bsidet, & uiso repetunt incendia ferro.
A st aliæ Thressas labem causamq; furorum
D iripiunt. mixti gemitus clamorq; precantum
B arbarus, ignotæq; implebant æthera uoces.
S ed tibi nunc quæ digna tuis ingentibus ausis
O ra feram, decus & patriæ laus una ruentis
H ypsipyle, non ulla meo te carmine dictam
A bstulerint, durent latijs modo sæcula fastis,
I liaciq; lares, tantiq; palatia regni.
I rruerant actæ pariter natæq;, nurusq;,
T otaq; iam sparsis exarserat insula monstris.
I lla pias armata manus, fuge protinus urbem
M eq; pater. non hostis ait, non mœnia læsi
T hraces hn̄t, nostrū hoc facinus, ne quære, qs author,
I am fuge, iam dubiæ donum rape mentis, & ensem
T u potius miserande tene. tunc excipit artus,
O bnubitq; caput, tacitumq; ad conscia Bacchi
T empla rapit. primoq; manus à limine tendens,
E xime nos sceleri pater, & miserere piorum
R ursus ait. tacita pauidum tunc sede locauit
S ub pedibus dextraq; dei. latet ille receptus
V este sacra, uoces chorus, & trieterica reddunt
A era sonum, fixæq; fremunt in limine tigres.
R egina ut roseis auroram surgere bigis
V idit, & insomni lassatas turbine tandem

C onticuisse domos, stabilem quando optima facta
D ant animum, maiorq; pijs audacia cœptis.
S erta patri, iuuenisq; comam, uestesq; Lyæi
I nduit, & medium curru locat, æraq; circum,
T ympanaq;, & plenas tacita formidine cistas.
I psa sinus, hederisq; ligat famularibus artus,
P ampineamq; quatit uentosis ictibus hastam,
R espiciens teneat uirides uelatus habenas
V t pater, et niuea tumeant ut cornua mitra,
E t sacer ut Bacchum referat scyphus. impulit acri
T um ualidas stridore fores, rapiturq; per urbem
T alia uoce canens. linque o mihi cæde madentem
B acche domum, sine fœdatum te funere pontus
E xpiet, & referam lotos in templa dracones.
S ic medios egressa metus, facit ipse uerendam
N am deus, & flatu non inscia gliscit anhelo.
I amq; senem tacitis sæua procul urbe remotum
O culerat syluis. ipsam sed conscius ausi
N octe dieq; pauor, fraudataq; turbat Erinnys.
N on simules iam ferre choros (semel orgia fallunt)
A udet, non patrios furtis accedere saltus,
E t fuga diuersas misero quærenda per artes.
V isa ratis sæuæ defecta laboribus undæ,
Q uam Tethy longinqua dies glaucoq; repostam
S olibus, & canis urebat Luna pruinis.
H uc genitorem altæ per opaca silentia noctis
P ræcipitem syluis rapit, & sic mœsta profatur.
Q uam genitor patriã? quanta modo linqs inanes
P ube domos? prò dira lues, prò noctis acerbæ
E xitium. talin possum te reddere puppi

C are parens? possum tantis retinere periclis?
S oluimus heu serum furtis scelus. annue uotis
D iua, soporiferas quæ nunc trahis æquore bigis.
N on populos, non dite solum, non ulla parenti
R egna peto, patria liceat decedere terra.
Q uando ego seruato mediam genitore per urbem
L æta ferar? quãdo hic lachrymas plãctusq; uidebo?
D ixerat. ille procul trunca fugit anxius alno,
T aurorumq; locos, delubraq; sæua Dianæ
A duenit. hic illum tristi dea præficis aræ
E nse dato. mora nec terris tibi longa cruentis.
I am nemus Aegeriæ, iam te ciet altus ab Alba
I uppiter, & soli non mitis Aricia regi.
A rcem nata petit, quo iam manus horrida matrum
C ongruerat. rauco fremitu sedere parentum,
N atorumq; locis, uacuæq; in mœnibus urbis
I ura nouant, donant solio, sceptrisq; paternis
V t meritam, redduntq; piæ sua præmia menti.
    E cce procul ualidis Lemnon tendentia remis
A rma notant. rapitur subito regina tumultu,
C onciliumq; uocat. non illis obuia tela
F erre, nec infestos deerat furor improbus ignes,
N i Veneris sæuas fregisset mulciber iras.
T unc etiam uates Phœbo dilecta Polyxo
(Non patriam, non certa genus, sed maxima Tethym,
P roteaq; ambiguum Pharijs referebat ab antris
H uc rexisse uias iunctis super æquora phocis
S æpe imis se condit aquis, cunctataq; paulum
S urgit, ut auditas referens in gurgite uoces)
    Portum demus ait. nobis hæc credite puppis

Aduenit,

A duenit, & leuior Lemno deus æquore flexit
H uc Minyas. Venus ipsa uolens dat tempora iungi,
D um uires utero, maternáq; sufficit ætas.
D icta placent, portátq; preces ad littora Graijs
I phinoe. nec turba nocens, scelerísq; recentis
S igna mouent. tollítq; loci Cytherea timorem.
P rotinus ingentem procerum sub nomine taurum
D eijcit, insuetis & iam pia munera templis
R eddit. & hac prima Veneris calet ara iuuenca.
V entum erat ad rupem, cuius pendentia nigris
F umant saxa iugis, coquitúrq; uaporibus aer.
S ubsistit Aesonides. atq; hic regina precari
Hortatur, causásq; docens, hæc antra uidetis,
V ulcaniq; ait ecce domos, date uina precésq;.
F orsitan hoc factum taceat iam fulmen in antro,
N ox dabit ipsa fidem, clausæ cum murmura flammæ
H ospes, & incussæ sonitum mirabere massæ.
M œnia tum uiresq; loci, ueteresq; parentum
I actat opes. medijs famulæ conuiuia tectis
E. xpediunt. tyrio uibrat torus igneus ostro.
S tat mœrens atauos reges, regésq; maritos
T hressa manus, quæcunq; faces timuisse iugales
C redita, nec dominæ sanctum tetigisse cubile.
I am medio Aesonides, iam se regina locauit.
P ost alij proceres, sacris dum uincitur extis
P rima fames, circum pateris it Bacchus, & omnis
A ula silet, dapibus captis mox tempora fallunt
N octis, & in seras durant sermonibus umbras,
P ræcipueq; ducis casus mirata requirit
H ypsipyle. quæ fata trahant, quæ regis agat uis,

Aut unde Hæmoniæ moles ratis unius hæret
Alloquio, & blandos paulatim colligit ignes,
Iam non dura toris, Veneri nec iniqua reuersæ.
Et deus ipse moras, spatiumq; indulget amori.
Pliada lege poli nimboso mouerat astro
Iuppiter æternum uoluens opus, & simul undis
Cuncta ruunt, unoq; dei Pangæa sub ictu,
Gargaraq;, & mœsti steterant formidine luci.
Sæuior haud alio mortales tempore gentes
Terror agit. tunc urget enim, tunc flagitat iras
In populos Astræa Iouem, terrisq; relictis
Inuocat assiduo Saturnia sydera questu.
Insequitur niger, & magnis cum fratribus Eurus
Intonat Aegæo, eruditq; ad littora pontum.
Et lunam quarto densam uidet imbribus ortu
Thespiades, longe cœptis & fluctibus arcet
Qui metus, usq; nouos diuæ melioris ad ignes
Vrbe sedent læti Minyæ, uiduisq; uacantes
Indulgent thalamis, nimbosq; educere luxu.
Nec iam uelle uias, Zephyrosq; audire uocantes
Dissimulant. donec resides Tirynthius heros
Non tulit, ipse rati inuigilans, atq; integer urbis.
Inuidisse deos tantum maris æquor adortis,
Desertasq; domos, fraudataq; tempore segni
Vota patrum, quod & ipse uiris cunctantibus adsit.
O miseri quicunq; tuis accessimus actis.
Phasin & Aeeten, scythicaq; pericula ponti
Redde ait Aesonide. me tecum solus in æquor
Rerum traxit amor, dum spes mihi sistere montes
Cyaneos, uiglemq; alium spoliare draconem

Si sedet

Si sedet Aegei scopulos habitare profundi,
Hoc meum Telamon peraget meus. hæc ubi dicta
Haud secus Aesonides monitis accensus amaris,
Quàm bellator equus, longa quem frigida pace
Crura iuuant, quiq; in læuos piger angitur orbes,
Frena tamen dominumq́; uelit, si martius aures
Clamor, & obliti rursus fragor impleat æris.
Tunc Argum, Tiphymq́; uocat, pelagoq́; parari
Præcipitat. petit ingenti clamore magister
Arma, uiros pariter, sparsosq́; in littore remos.
Exoritur nouus urbe dolor, planctusq́; per omnes
It facies antiqua domos. sibi moenia linqui
En iterum. ecquando natorum tempora, gentem
Qui recolant, qui sceptra gerant? nunc triste nefanda
Noctis opus, uidui nunc illa silentia tecti
Sæua magis, thalamos excussaq́; uincla quod ausæ
Imbuere, atq; iterum tales admittere curas.
Ipsa quoq; Hypsipyle subitos per littora cursus
Vt uidit, totaq́; uiros decedere Lemno
Ingemit, & tali compellat Iasona questu.
Iam'ne placet primo deducere uela sereno
Charius ò mihi patre caput? modo sæua quierunt
Aequora, sic portus fugeret ratis, aspera si te
Pliads in aduersæ tenuisset littore Thraces.
Ergo moras coelo cursumq́; tenentibus undis
Debuimus. dixit lachrymans, hæsuraq́; charo
Dona duci promit chlamydem, textosq́; labores.
Illic seruati genitoris conscia sacra
Pressit acu, currusq́; pios. stant sæua pauentum
Agmina, dantq́; locum. uiridis circùm horrida tela

Sylua tremit, medijs refugit pater anxius umbris.
Pars & frondosæ raptus expresserat Idæ,
Illustremq; fugam pueri. mox æthere lætus
Adstabat mensis. quin & Iouis armiger ipse
Accipit à phrygio iam pocula blanda ministro.
Tunc ensem, notumq; ferens insigne Thoantis,
Accipe ait, bellis mediæq; ut puluere pugnæ
Sit comes, Aetnæi genitor quæ flammea gessit
Dona dei, nunc digna tuis adiunger armis.
I memor, i, terræ, quæ uos amplexa quieto
Prima sinu, refer & domitis à Colchidos oris
Vela, per hunc, utero quem linquis Iasona nostro.
Sic ait Hæmonij labens in colla mariti.
Nec minus Orphea tristis ceruice, tuaq;
Aeacide, & gemino coniux à Castore pendet
Has inter lachrymas legitur piger uncus arenis.
Iam remi rapuere ratem, iam flamina portant.
Spumea subsequitur fugientis semita claui.
Tunc tenuis Lemnos, transitq; electria tellus
Threicijs arcana sacris, hic numinis ingens
Horror, & incautis decreta piacula linguis.
Hanc demissa Ioui non unquam lædere fluctu
Audet hyems, sponte ipse deus tunc asperat undas,
Cum uetat infidos sua littora tangere nautas.
Obuius at Minyas, terris adytisq; sacerdos
Excipit, hospitibus reserans secreta Thyotes.
Hactenus in populos uatem Samothracia Ditem,
Sola habuit, uetuitq; suos arcana colonos
Scire, nec in numero cælestia promere dicta
Iasius uoluit pater. at uos numine dextro
Missa

Missa manent, sacrisq; metum seruemus opertis.
Illi sole nouo laeti, pleniq; deorum
Considunt transtris. iam, quas preuiderat, urbes
Nauita condebat, proraeq; accesserat Imbros,
Et sol aethereas medius conscenderat arces.
Thessala Dardanijs tunc primum puppis arenis
Appulit, & fatis Sigaeo littore sedit.
Desiliunt, pars hic leuibus candentia uelis
Castra leuat, tracto pars frangit adorea saxo
Farra, citum strictis alius de cautibus ignem
Ostendit folijs, & sulphure pascit amico.
Alcides Telamonq; comes dum littora blando
Anfractu sinuosa legunt, uox attigit aures.
Flebile succedens, cum fracta remurmurat unda.
Attoniti pressere gradum, uacuumq; sequuntur
Vocis iter. iam certa sonat, desertaq; durae
Virgo neci quem non hominum, superumq; uocabat?
Acrius hoc instare uiri, succurrere certi.
Qualiter, impleuit gemitu cum taurus acerbo
A uia frangentem morsu super alta leonem
Terga ferens, coit è sparso concita mapali
Agrestum manus, & caeco clamore coloni.
Constitit Alcides, uisuq; enisus, in alta
Rupe truces manicas, defectaq; uirginis ora
Cernit, & ad primos surgentia lumina fluctus.
Exanimum ueluti, multa tamen arte coactum
Maeret ebur, pariusue uotas & nomina sumit
Cum lapis, aut aliqui referunt miranda colores.
Ductor ait, quod uirgo tibi nomenq; genusq;,
Quae mors ista doce, tendunt cur uincula palmas?

Illa tremens, tristiq; oculos deiecta pudore.
Non ego digna malis inquit, suprema parentum
Dona uides ostro scopulos auroq; frequentes.
Nos Ili ueteris quondam genus, inuida donec
Laomedonteos fugeret fortuna penates.
Principio morbi cœlo est exacta sereno
Temperies, arsere rogis certantibus agri,
Cum subitus fragor, & fluctus Idæa mouentes
Cum stabulis nemora, ecce repens consurgere ponto
Belua, monstrum ingens. hanc tu nec montibus ullis,
Nec nostro metire mari. primæua furenti
Huic manus, amplexus inter planctusq; parentum,
Deditur. hoc sortes, hoc corniger imperat Ammon
Virgineam damnare animam, sortitaq; lethen
Corpora crudelis scopulis me destinat urna.
Verum o iam redeunt Phrygibus si numina, tuq;
Ille ades augurijs promisse, & sorte deorum,
Iam cui candentes uotiuo in gramine pascit
Cornipedes genitor nostræ stata dona salutis,
Annue, meq; precor, defectaq; pergama monstris
Eripe, nanq; potes. neq; enim tam lata uidebam
Pectora, Neptunus muros cum iungeret astris,
Nec tales humeros pharetramq; gerebat Apollo.
Auxerat hæc locus, & facies mœstissima capti
Littoris, & tumuli, cœlumq; quod incubat urbi,
Quale laborantis Nemees iter, aut Erymanthi
Vidit, & infectæ miseratus flumina Lernæ.
Dat procul interea signum Neptunus, & una
Nonstriferi mugire sinus, Sigæaq; pestis
Adglomerare fretum, cuius stellantia glauca

Lumina

L umina nube tremunt, atq; ordine curua trisulco
F ulmineus quatit ora fragor, pelagoq; remenso
C auda redit, passusq; sinu rapit ardua ceruix.
I llam incumbentem per mille uolumina pontus
P rosequitur lateri adsultans, trepidisq; ruentem
L ittoribus sua cogit hyems. non fluctibus æquis
N ubiferi uenit unda noti, non aphricus alto
T antus ouat, patrijsq; manus cum plenus habenis
O rion bipedum flatu mare tollit equorum.
E cce ducem placitæ furijs crudescere pugnæ,
S urgentemq; toris stupet, immanemq; paratu
A eacides, pulsentq; graues ut terga pharetræ.
I lle patrem pelagiq; deos, suaq; arma precatus
I nsiluit scopulo, motumq; è sedibus æquor
H orruit, & celsi spatiosa uolumina monstri.
Q ualis ubi à gelidi boreas conuallibus Hebri
T ollitur, & uolucres rhiphæa per ardua nubes
Præcipitat, piceo nec dum tenet omnia cœlo.
I lla simul molem horrificam, scopulosaq; terga
P romouet, ingentiq; umbra subit, intremere Ide,
I llidiq; ratis, pronæq; resurgere turres.
O ccupat Alcides arcum, totaq; pharetræ
N ube premit. non illa magis, quàm sede mouetur
M agnus Eryx, deferre uelint quem uallibus imbres.
I am breuis, & telo uolucri non utilis aer.
T um uero fremitus, uaniq; insania cœpti,
E t tacitus pudor, & rursus pallescere uirgo.
P roijcit arma manu. scopulos uicinaq; saxa
R espicit, & quantum uentis adiuta uetustas
I mpulerit, pontiue fragor, tantum abscidit imi

Concutiens à sede maris. iamq́; agmine toto
Pristis adest, miseræq́; inhiat iam proxima prædæ.
Stat medijs elatus aquis, recipitq́; ruentem
Alcides, saxoq́; prior surgentia colla
Obruit, hinc uastos nodosi roboris ictus
Congeminat. fluctus præceps defertur in imos
Iam totis resoluta uadis. Idæaq́; mater
Et chorus, & summus ulularunt collibus amnes.
Protinus è scopulis, & opaca ualle resurgunt
Pastores, magnisq́; petunt clamoribus urbem.
Nuncius hinc socios Telamon uocat, ac simul ipsi
Horrescunt, subitoq́; uident in sanguine puppem.
Nec minus in scopulos, crudiq́; cacumina saxi
Emicat Alcides, uinclisq́; tenentibus aufert
Virgineas de rupe manus, aptatq́; superbis
Arma humeris, regem inde petens superabat ouante
Littora tuta gradu. qualis per pascua uictor
Ingreditur, tum colla tumens, tum celsior armis
Taurus, ubi adsueti pecoris stabula alta reuisit,
Et patrium nemus, &, bello quos ultus, amores.
Obuia cui contra longis emissa tenebris
Turba Phrygum, paruumq́; trahens cũ coniuge natũ
Laomedon iam mœstus equos, iam debita posci
Dona gemit. pars aërij fastigia muri
Cingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.
Illum torua tuens, atq; acri lubricus astu
Rex subit, & patrio fatur male lætus amore.
Maxime Graiugenum, quem non Sigæa petentem
Littora, nec nostræ miserantem funera Troiæ
Appulit his fors ipsa locis. si uera parentem

Fama

Fama Iouem, summúq; tibi genus esse tonantis,
Noster ades, iunctusq; uenis. sator unus, & idem
Stirpis honos, quanquam longis disiungimur oris!
Quot mihi post lachrymas, post quãta piacula patrũ
Serus ades? quam parua tuis iam gloria factis?
Verum age nunc socios fraternis mœnibus infer,
Vt tibi, seruata statui quæ munera prole,
Crastina lux bijuges stabulis ostendat apertis.
Dixerat hæc, tacitusq; dolos, dirumq; uolutat
Corde nefas, clausum ut thalamis, somnoq; grauatũ
Immolet, ereptaq; luat responsa pharetra.
Nanq; bis herculeis deberi pergama telis
Audierat Priam. sed quis iam uertere regni
Fata queat? manet immotis nox duria lustris, Alludit ad Duratum equum
Et genus Aeneadum, & Troiæ melioris honores.
Nos ait ad scythici Tirynthius hostia ponti
Raptat iter, mox huc uestras reuehemur ad oras,
Donaq; dicta feram. tum uero plura uocatis
Annuit ille deis. promissa infida tyranni
Iam Phryges, & miseræ flebant discrimina Troiæ.
Panditur hinc totis in noctem carbasus alis,
Littoraq;, & ueteres tumulos prælabitur Ili,
Dardaniumq; patrem, uigili simul omnia ludo
Festa uident. hinc unda, sacris hinc ignibus Ide
Vibrat, & horrisonæ respondent Gargara buxo.
Inde ubi iam medij tenuere silentia ponti,
Stridentesq; iuuant auræ, phrixæa subibant
Aequora, & angustas quondam sine nomine fauces.
Ecce autem prima uolucrem sub luce dehiscens
Terruit unda ratem, uittataq; constitit Helle.

Iam Panopes, Thetidisq; soror, iamq; aurea læua
Sceptra tenens, dũ sternit aquas, proceresq;, ducemq;
Aspicit, & placidis compellat Iasona dictis.
Te quoq; ab Hæmonijs ignota per æquora terris.
Regna infesta domus, fatisq; simillima nostris
Fata ferunt iterum Aeolios fortuna nepotes
Spargit, & infelix scythicum gens quæritis amnem.
Vasta super tellus, longum (ne defice cœptis)
Aequor, & ipse procul (uerum dabit hostia) Phasis.
Hic nemus arcanum, geminæq; uirentibus aræ
Stant tumulis, hic prima pio solennia Phryxo
Ferte manu, cineriq; precor mea reddite dicta.
Non ego per stygiæ (quod rere) silentia ripæ
Frater agor, frustra uacui scrutaris auerni
Chare uias. neq; enim scopulis me & fluctibus actũ
Frangit hyems. celeri extemplo subiere ruentem
Cymothoe, Glaucusq; manu. pater ipse profundi
Has etiam sedes, hæc numine tradidit æquo
Regna, nec inois noster sinus inuidet undis.
Dixerat. & mœstos tranquilla sub æquora uultus
Cum gemitu tulit, ut patrij rediere dolores.
Tum pelago uina inuergens dux talibus infit.
Vndarum decus, & gentis cretheia uirgo
Pande uiam, cursuq; tuos age diua secundo.
Immittitq; ratem, mediasq; interuolat urbes,
Qua breuibus furit æstus aquis, Asiamq; prementem
Effugit abruptis Europa immanior oris.
Has etiam terras, consertaq; gentibus arua
Sic pelago pulsant (reor) neptunia quondam
Cuspis, & aduersi longus labor abscidit æui.

V t siculum libycumq; latus, stupuitq; fragore
I anus, & occiduis regnator montibus atlas.
I am iuga Percotes, Pariumq; infame fragosis
E xuperant Pityamq; uadis, trasmissaq; puppi
L ampsacus, Ogygij quam nec trieterica Bacchi
S acra, nec arcanis phrygius furor inuehit antris,
S ed suus in uenerem raptat deus. illius aras
V rbe super, celsiq; uident uelamina templi.
R arior hinc tellus, atq; ingens undiq; cœlum
R ursus, & incipiens alium prospectus in orbem.
T erra sinu medio pontum iacet inter & Hellen
C eu fundo prolata maris. nanq; improba cæcis
I ntulit arua uadis, longoq; sub æquora dorso
L ittus agit. tenet hinc ueterem confinibus oris
P ars Phrygiam, pars discreti iuga pinea montis.
N ec procul ad tenuis surgit confinia ponti
V rbs placidis demissa iugis. rex diuitis agri
C yZicus, Hæmoniæ qui tum noua signa carinæ
V t uidet, ipse ultro primas procurrit ad undas,
M iranturq; uiros, dextramq; amplexus, & hærens
Incipit, o terris nunc primum cognita nostris
E mathiæ manus, & fama mihi maior imago.
N on tamen hæc adeo semota, neq; ardua tellus,
L ongaq;, nec populis imperuia lucis eoæ,
C um tales intrasse duces, tot robora cerno.
N am licet hic sæuas tellus alat horrida gentes,
M eq; fremens tumido circunfluat ore propontis,
V estra fides, ritusq; pares, & mitia cultu
H is etiam mihi corda locis. procul effera uirtus
B ebrycis, & scythici procul inclementia sacri.

S ic memorat, lætosq; rapit, simul hospita pandi
T ecta iubet, templis sacros largitur honores.
S tant gemmis auroq; tori, mensæq; paratu
R egifico, centumq; pares primæua ministri
C orpora, pars epulas manibus, pars aurea gestant
P ocula, bellorum casus expressa recentum.
A tq; ea prima duci porgens carchesia graio
C yzicus, hic portus inquit mihi territat hostis,
H as acies sub nocte refert, hæc uersa Pelasgum
T erga uides, meus hic, ratibus qui pascitur, ignis.
S ubijcit Aesonides. utinam nunc ira Pelasgos
A fferat, & solitis tentent concurrere furtis,
C unctaq; se ratibus fundat manus, arma uidebis
H ospita, nec post hanc ultra tibi prælia noctem.
S ic ait, hasq; inter uarijs nox plurima dictis
R apta uices, nec non simili lux postera tractu.

C. VALERII FLACCI SE-TINI BALBI ARGO-NAVTICON

LIBER TERTIVS.

E rtia iam gelidas titonia soluerat undas,
t E xueratq; polum, Tiphyn placida alta uocabant.
I t tectis argoa manus, simul urbe pro=
A enidæ, charis socium digressibus hærent. (fusi
D at Cererem, lætumq; pecus. nec palmite Bacchum
B ithyno, phrygio'ue satum, sed quem sua noto

Colle per angustæ Lesbos freta suggerit Helles.
Ipse agit Aesonidæ iunctos ad littora gressus
Cyzicus, abscessu lachrymans, oneratq; superbis
Muneribus, primas coniux percosta uestes
Quas dabat, & picto Clyte uariauerat auro.
Tum galeam, & patriæ telum insuperabile dextræ
Addidit, ipse ducis pateras, & thessala contra
Frena capit, manibusq; datis iunxere nepotes.
Tu mihi nunc causas, infandaq; prælia Clio
Pande uirûm. tibi enim superûm data uirgo facultas
Nosse animos, rerumq; uias. cur talia passus
Arma, quid hospitijs iunctas concurrere dextras
Iuppiter, unde tubæ, nocturnaq; mouit Erinnys.
Dindyma sanguineis comitum bacchata lacertis
Dum uolucri quatit asper equo, syluasq; fatigat
Cyzicus, ingenti prædæ deceptus amore,
Adsuetum phrygias dominam uectare per urbes
Oppressit iaculo redeuntem ad frena leonem.
Et tunc ille iubas, captiuaq; postibus ora
Imposuit, spolium infelix, diuæq; pudendum.
Quæ postquam Hæmoniam tantæ non immemor iræ
Aerisono de monte ratem, præfixaq; regum
Scuta uidet, noua monstra uiro, noua funera uoluit,
Vt socias in nocte manus, utq; impia bella
Conserat, & sæuis erroribus impliat urbem.
Nox erat, & leni canebant æquora sulco,
Et iam prona leues spargebant sydera somnos.
Aura uehit, religant tonsas, ueloq; proneson,
Et te iam medio flauentem Rhindace ponto,
Spumosumq; legunt fractas cylacæon ab unda.

Ipse diem longe, solis'q; cubilia Tiphys
Consulit, ipse ratem uento stellis'q; ministrat.
Atq; illum non ante sopor luctamine tanto
Lenit agens, diuum imperijs cadit inscia clauo
Dextera, demittit'q; oculos, resoluta'q; puppis
Turbine flectit iter, portu'q; refertur amico.
Vt notis allapsa uadis, dant æthere longa
Signa tubæ, uox & medijs emissa tenebris.
Hostis habet portus, soliti rediere Pelasgi.
Rupta quies, deus ancipitem lymphauerat urbem,
Mygdoniæ Pan iussa ferens sæuissima matris,
Pan nemorum bellíq; potens, quem lucis ad horas
Antra tenent, patet ad medias per deuia noctes
Setigerum latus, & toruæ coma sibila frontis.
Vox omnes super una tubas, qua conus & enses,
Qua trepidis auriga rotis, nocturna'q; muris
Claustra cadunt, tales'q; metus non martia cassis,
Eumenidum'q; comæ, non tristis ab æthere gorgo
Sparserit, aut tantis aciem raptauerit umbris.
Ludus & ille deo, pauidum præsepibus aufert
Cum pecus, & profugi sternunt dumeta iuuenci.
Illicet ad regem clamor ruit. exilit altis
Somnia dira toris, simulacra'q; pallida linquens
Cyzicus. ecce super foribus Bellona reclusis
Nuda latus flatu mouens orichalco sonoro
Adstitit, & triplici pulsans fastigia crista,
Inde ciere uirum. sequitur per mœnia demens
Ille deam, & fatis extrema in prælia tendit.
Qualis in Alciden & Thesea Rhœtus, iniqui
Nube meri, geminam Pholoen, maiora'q; cernens

Antra ruit. qualis'ue redit uenatibus actis
Lustra pater Triuiamq́; canens, humeroq́; Learchum
Aduehit, at miseræ declinant lumina Thebæ.
Iamq́; adeo nec porta ducem, nec ponc moratur
Excubias sortita manus, quæ prima furenti
Aduolat, hinc alij subeunt, ut proxima quæq;
Intremuit domus, & motus accepit inanes.
At Minyas anceps fixit pauor, ægra uirorum
Corda labant, nec quæ regio, aut discrimina cernunt;
Cur galeæ clypeiq́; micent, cur peruigil armet
Donec & hasta uolans immani turbine transtris
Insonuit, mouitq́; ratem rapere obuia cæca
Arma manu. princeps galeam constringit Iason
Vociferans. primam hanc nati pater accipe pugnam,
Vosq́; uiri optatos hic affore credite Colchos.
Bistonas in medios, ceu martius exilit astris
Currus, ubi ingentes animæ clamorq́; tubæq́;
Sanguineæ iuuere deum, non segnius ille
Occupat arua furens, sequitur uis omnis Achiuûm.
Adglomerant latera, & densis thoracibus horrens
Stat manus, ægisono quam nec fera pectore uirgo
Dispulerit, nec dextra Iouis, terrorq́; pauorq́;
Martis equi, sic contextis umbonibus hærent.
Cœruleo ueluti cum Iuppiter agmine nubem
Constituit, certant Zephyri, frustraq́; rigentem
Pulsat utrinq; Notus, pendent mortalia longo
Corda metu, quibus illa fretis, quibus incidat aruis.
Hinc manus infelix clamore impellere magno
Saxa, facesq́; atras, & tortæ pondera fundæ.
Fert sonitus immota phalanx, irasq́; retentat,

Congeries dum prima fluat, stellantia Mopsus
Tegmina, & ingentē Corythi notat Eurytus umbrā.
Restitit ille gradu, seséq; à lumine ferri
Sustinuit præceps, subitum ceu pastor ad amnem
Spumantem nimbis, fluctuq; arbusta ruentem,
Et Tydeus, en intentis quem uiribus inquit
Experiar, manibusq; dari quem comminus optem.
Quo steteris, moriere loco. subit ilia cuspis
Ochenij, dedit ille sonum, compressáq; mandens
Aequora, purpuream singultibus expuit auram.
Ac uelut in medio rupes latet horrida ponto,
Quam super ignari nunquam rexere magistri
Præcipites impune rates. sic agmine cæco
Incurrit strictis manus ensibus. occubat Iron,
Et Cotys, & Pyrno melior genitore Bienor.
At magis interea diuerso turbida metu
Vrbs agitur. Geniso coniux amouerat arma,
Ast illi subitus uentis, uiuoq; reluxit
Torre focus, telis gaudes miserande repertis.
Linquit & undantes mensas, infectáq; pernox
Sacra Medon, chlamys imbelli circundedit ostro
Torta manum, strictóq; uias præfulgurat ense.
Talis in arma ruit, nec uina dapesq; remota,
Statq; loco torus, in quo (omen) mansere ministri.
Inde uagi, nec tela modis, nec cásibus ijsdem
Conseruere manus, longe & iacuere perempti.
Ecce grauem nodis, pinguiq; bitumine quassans
Lampada turbata Phlegias decurrit ab urbe.
Ille leues de more manus, aciemq; Pelasgum
Per noctem remeasse ratus, pulsumq; requirens
Sæpe

Saepe sibi uano Thamyrum clamore petebat
Arduus, & late fumanti nube coruscus.
Quantus ubi immenso prospexit ab æthere Typhon
Igne simul uentisq; rubens, quem Iuppiter alte
Crine tenet, trepidant diro sub lumine puppes.
Tollitur hinc, totusq; ruit Tirynthius arcu,
Pectore certa regens aduersa spicula flamma
Per piceos accensa globos, & pectus harundo
Per medium contenta fugit. ruit ille comanti
Ore facem supra, maiorq; apparuit ignis.
Ambrosium Peleus, ingentem Ancæus Echelum
Sternit, & elatæ propius succedere dextræ
Telecoonta sinit, desectaq; lora securi
Disiecit ceruice tenus. simul aspera uictor
Cingula sublustri uibrantia detrahit umbra.
 Has (precor) exuuias, & opima cadauera Nestor
Linquite ait pheretro, potius mihi dextera ferro
Nauet opus, prensumq; manu detruncat amastrum.
Diuersasq; simul potius inuadere turmas
Admonuit. pergunt rupta testudine fusi,
Qua tenebræ campiq; ferunt. grauis inuenit Ochum
Phlœas, & trepido Pollux impingitur Hebro.
Ipse super uultus, taboq; labantia terga,
Ceu campi martisq; potens, ut cæca profundo
Currit hyems, Zelyn, & Broten, Abarinq; relinquit
Semineces, Glaucum sequitur, Glaucumq; ruentem
Occupat, & iugulo uulnus molitur aperto.
Ille manu contra telum tenet, ultima frustra
Verba ciens, fixamq; uidet decrescere cornum.
Hinc Halyn, hinc rigido transcurrens demetit ense

P rotinus, insignem cithara cantuq; fluenti
D orcea, qui dulci festis assistere mensis
P ectine Bistoniæ magnum post ausus alumnum.
N ec pharetram aut acres ultra Tyrinthius arcus
E xercet, socia sed disijcit agmina claua.
A c ueluti magna iuuenum cum densa securi
S ylua labat, cuneisq; gemit graue robur adactis,
I amq; abies, piceæq; ruunt. sic dura sub ictu
O ssa uirûm, malæq; sonant, sparsusq; cærebro
A lbet ager. leuis ante pedes subsederat Ichnon.
O ccupat os barbamq; uiri, clauaq; superne
I ntonat, occumbes & nunc ait Herculis armis,
D onum ingens, semperq; tuis mirabile fatis.
H orruit ille cadens, nomenq; agnouit amicum
P rimus, & ignaris dirum scelus attulit umbris.
N ec tibi thessalicos tunc profuit ornyte reges
H ospitijs, aut mente moras fouisse benigna,
E t laribus sacrasse diem, procul aduenit Idmon.
O blatamq; ferit galeam, cristasq; rubentes
H eu tua dona gerens. quem te qualemq; uidebit
A ttonitus Crenæe parens? en frigidus orbes
P urpureos iam somnus obit, iam candor & anni
D eficiunt, uitaq; fugit decus omne soluta.
D esere nunc nemus, & nympharum durus amorem.
H uc diuersus agens turbantem fallere neruo
T um primum puer ausus Hylas, spes maxima bellis
P ulcher Hylas, si fata sinant, si prospera Iuno,
P rostrauitq; uirum celeri per pectora telo.
A ccessere (nefas) tenebris fallacibus acti
T yndaridæ in sese, Castor prius ibat in ictus

Nescius,

Neſcius, aſt illos noua lux, ſubitusq́; diremit
Frontis apex. tum Caſtor Ityn, qua cærulus ambit
Balteus, & gemini committunt ore dracones,
Frater Hagen, Thapſumq́;, ſecurigerumq́; Nealcem
Tranſigit, & Canthi pallentem uulnere Cydrum.
Torſerat hic totis connixus uiribus haſtam
Venatori Erymo, breuis hanc ſed fata ferentem
Prodidit, & piceo comitem miſerata refulſit
Luna polo. ceſſere iubæ, raptumq́; per auras
Vulnus, & extrema ſonuit cita cuſpide caſſis.
Niſeum Telamon, & Ophelten uana ſonantem
Per clypei cedentis opus, partemq́; trilicem,
Qua ſtomachi ſecreta, ferit, lætusq́; profatur.
Di precor hunc regem, aut æque delegerit alta
Fors mihi gente ſatum, magnusq́; & flebilis urbi
Conciderit. ſuper addit Aren, fratremq́; Melanthũ,
Phoreaq́; Oleniden, Lelegum qui pulſus ab oris
Regis amicitiam, & famuli propioris honores,
Qua patiens non arte tulit: nox alta cadentum
Ingentes duplicat ſonitus, augetq́; ruinas.
Vt magis Inarime, magis ut mugitor anhelat
Veſbius, attonitas acer cum ſuſcitat urbes.
Sic pugnæ crebreſcit opus. neq; enim ignea cedunt
Aſtra loco, lentis hæret nox conſcia bigis.
Perge age tartareæ mecum ſimul omnia noctis
Muſa ſequi. trepidam Phaeton afflauit ab alto
Tiſiphonen, grauiorq́; locos iam luce propinqua
Vmbra premit, non ſigna uirũm, non funera cernũt,
Et rabie magis ora calent. uos prodite diuæ,
Eumenidum noctisq́; globos, uatiq; pateſcat

A rmorum fragor, & tepidi singultibus agri
L abentum, atq; acti Minyis per littora manes.
C yzicus hic aciem uanis discursibus implet
F ata trahens, iam pulsa sibi cessisse Pelasgûm
A gmina, iam passim uacuos disiecta per agros
C redit ouans. tales abitus ea gaudia fingit.
I ra deûm. fundo ueluti cum Cœus in imo
V incla Iouis, fractóq; trahens adamante cathenas,
S aturnum, Tityumq; uocat, spemq; ætheris amens
C oncipit. ast illum fluuijs, & nocte remensa
E umenidum canis, & sparsæ iuba reppulit hydræ.
S æuit acerba fremens, tardumq; à mœnibus agmen
Increpitat. nunquam'ne dolor uirtute subibit
N il ausas sine rege manus? at barbara buxus
S i uocet, & uotis ululantia Dindyma sacris,
T unc ensis, placeatq; furor. modo tela sacerdos
P orrigat, & iusta sanguis exuberet urna.
T alibus insultans, iam dudum numine diuæ
D eficit, infracti languescunt frigore cursus,
C orda pauent, audit fremitus, irasq; leonum,
C ornuaq;, & motas uidet inter nubila turres.
T unc grauis, & certo tendens stridore per umbram
A esonij uenit hasta ducis, latumq; sub imo
P ectore rumpit iter. quàm nunc incognita uellet
L ustra sibi, nullisq; datos uenatibus annos.
T alia magnanimi diuerso turbine fundunt
T ela uiri, sonitusq; pedum, suspectaq; motu
E xplorant. prensant socios, uocemq; reposcunt.
Q uod si tanta solis lues durasset in ortus,
E xtinctum genus, & solas per mœnia matres

V idiſſet, ſtratumq́; dies in littore gentem.
T um pater omnipotens tempus iam rege perempto
F lectere fata ratus, miſeraſq́; abrumpere pugnas,
S upremam celerabat opem, nutuq́; ſereno
I ntonuit, quem nocte ſatæ, quem turbidus horret
A rmipotens. tunc porta trucis coit infera belli.
C ontinuo dant terga metu, auerſiq́; per agros
D iffugiunt, quæ ſola ſalus. nec terga ruentum
M ens Minyis conuerſa ſequi. ſtetit anxia uirtus.
E cce leui primo iam ſpargere lumine portus
O rta dies, notæq́; nefas albeſcere turres.
D i maris, attonito conclamat ab agmine Tiphys,
V t mea fatali damnaſtis pectora ſomno,
H eu ſocij quantis complerunt littora monſtris.
I lli autem neq; adhuc gemitus, neq; conſcia facti
O ra leuant, tenet exangues rigor horridus artus
C eu pauet ad crines & triſtia Pentheos ora
T hyas, ubi impulſæ iam ſe deus agmine matris
A bſtulit, & cæſi uaneſcunt cornua tauri.
N ec minus effuſi grandæuum ad littora uulgus,
V t ſocias uidere manus dare uerſa retrorſus
T erga metu, dextram tendens proclamat Iaſon.
Quos fugitis? uellē hac equidē me ſtrage, meoſq;
P rocubuiſſe magis. deus hæc, deus aſper utriſq;
I mplicuit, ſumus heu Minyæ, ſumus hoſpita turba.
C ur etiam flammas, miſeroſq́; moramur honores?
T um ſuper exangues conſertæ cædis aceruos
P ræcipiti plangore ruunt. agnoſcit in alta
S trage uirūm ſua texta parens, ſua munera coniux.
I t gemitus toto ſinuoſa per æquora cœlo.

Pars tenues fletus, & adhuc stridentia prensat
Vulnera, pars sera componunt lumina dextra.
At uero in medijs exangui rege reperto
Aggeribus, tristi sileant ceu cætera planctu,
Sic famulûm matrumq; dolor, sic omnis ad unum
Versa manus. circa lachrymis ac mentibus ægri
Stant Minyæ, deflentq; nefas, & cuspidis ictus
Aesoniæ, sortemq; ducis solantur acerbam.
Ille ubi concretos pingui iam sanguine crines,
Pallentesq; genas, infractaq; pectore charo
Tela, neq; hesternos agnouit in hospite uultus,
Ingemit, atq; artus fatur complexus amicos.
Te tamen ignarum tanti miserande furoris
Nox habet, & nullo testantem fœdera questu.
At mihi luctificum uenit iubar. en quibus adsum
Colloquijs? cui me hospitio fortuna reuexit?
Extingui ne mea (fatis iam defuit unum)
Speraui te posse manu? talis'ue reliqui
Has ego amice domos? quod si iam bella manebant,
Et placitum hoc superis, non hæc mea iustius essent
Funera? meq; tuus melius nunc plangeret error?
Nec Clarij nunc antra dei, quercusq; tonantis
Arguerem. tales'ne acies? tales'ne triumphos
Sorte dabant? tantumq; nefas mens conscia uatum
Conticuit, patriæ exitium crudele senectæ,
Et tot acerba canens? heu diuis uisa sinistris
Regna mihi. qui nam reditus, quæ me hospita tellus
Accipiet? quæ non primis prohibebit arenis?
Inuidere dei, ne Phasidis arua remoti
Et scythicas populatus opes, hæc rursus adirem
Littora,

Littora, ne'ue tuos irem tunc ultor in hostes.
Fas tamen est conferre genas, fas iungere tecum
Pectora, & exangues miscere amplexibus artus.
Vos age funereas ad littora uoluite syluas,
Et socios lustrate rogos, date debita cæsis
Munera, quæ nostro misisset Cyzicus igni.
Parte alia Clite laceras super ora mariti
Fusa comas, misera in plãctum uocat agmina matrũ,
Fatur & hæc. primis coniux ereptus in annis
Cuncta trahis, nec dum soboles, nec gaudia de te
Vlla mihi, quis mœsta tuos nunc optime casus
Perpeterer, tenui luctum solamine fallens.
Mygdonis arma patrem, funestáq; prælia nuper
Natales rapuere domos, Triuiæq; potentis
Occidit arcana genitrix absumpta sagitta.
Tu mihi qui coniux pariter fraterq́; parensq́;
Solus, & à prima fueras spes una iuuenta
Deseris heu, totamq́; deus simul impulit urbem.
Ast ego non media te saltem Cyzice uidi
Tendentem mihi morte manus, aut ulla monentis
Verba tuli. quin & thalamis modo questa morari
(Heu) talem, tantiq; metus secura, recepi.
Illam uix gemino mœrens cum Castore Pollux
Erigit hærentem, compressáq; colla trahentem.
Interea innumeras nudatis montibus urgent
Certatim, decorantq́; pyras, & corpora mœsti
Summa locant. uadit sonipes ceruice remissa,
Venatrix nec turba canum pecudumq́; morantur.
Funereæ quæ cuiq; manus, quæ cura suorum,
Quæ fortuna fuit. medio rex aggere longo

Eminet, hunc crebris quatiens singultibus ora
Adleuat Aesonides, celsoq; reponit in ostro.
Dat pictas auro, atq; ardentes murice uestes,
Quas rapuit telis formosa uocantibus austris
Hypsipile. galeam dilectaq; cingula regni
Inijcit, ille suam uultus conuersus ad urbem
Sceptra manu ueterum retinet gestamen auorum.
Nam quia nec proles, alius nec deniq; sanguis,
Ipse decus regniq; refert insigne parentumq;.
Inde ter armatos Minyis referentibus orbes
Concussi tremuere rogi, ter inhorruit æther
Luctificum clangente tuba. iecere supremo
Tum clamore faces, rerum labor omnis in auras
Soluitur, & celsis collucent æquora flammis.
Scilicet hæc illo iuuenem populosq; manebant
Tempore, Peliacis caderet cum montibus arbor.
Hoc uolucrumq; minæ, præsagaq; fulmina longo
Acta mari tulerant. sed quis non prima refellat
Monstra deûm, longosq; sibi non auguret annos?
Iamq; solutus honos cineri, iam passibus ægris
Dilapsæ cum prole nurus. tandemq; quiescunt
Dissona peruigili planctu uaga, qualiter arctos
Ad patrias auibus medio iam uere reuectis
Memphis, & aprici statio silet annua Nili.
At non inde dies, neq; iam magis aspera curis
Nox Minyas tanta cæsorum ab imagine soluit.
Bis Zephyri iam uela uocant, fiducia mœstis
Nulla uiris, ægro assidue mens carpitur æstu.
Necdum omnes lachrymas, atq; omnia reddita cæsis
Iusta putant, patria ex oculis, sacer atq; laborum

Pulsus

Pulsus amor, segniq; iuuat frigescere luctu.
Ipse etiam Aesonides (quanquam tristissima rerum
Castiganda duci, uultuq; premenda sereno)
Dulcibus indulget lachrymis, aperitq; dolorem.
Tum secreta trahens Phœbeum ad littora Mopsum.
Quænam ait ista lues? aut quæ sententia diuûm?
Decretus'ne uenit fato pauor? an sibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famæq; larisq;
Angimur? aut pariet quem nam hæc ignauia finem?
Dicam ait, ac penitus causas, labemq; docebo
Mopsus, & astra tuens. non si mortalia membra
Sortitusq; breues, & parui tempora fati
Perpetimur, socius superi quondam ignis Olympi,
Fas ideo miscere neces, ferroq; morantes
Exigere hinc animas, redituraq; semina cœlo.
Quippe nec in uentos, nec in ultima soluimur ossa.
Ira manet, duratq; dolor. cum deinde tremendi
Ad solium uenere Iouis, questuq; nefandam
Edocuere necem, patet ollis ianua leti,
Atq; iterum remeare licet. comes una sororum
Additur, & pariter terras atq; æquora lustrant.
Quisq; suos sontes, inimicaq; pectora pœnis
Implicat, & uaria meritos formidine pulsant.
Atquibus inuito maduerunt sanguine dextræ,
(Si fors sæua tulit miseros, uel proxima culpa)
Hos uarijs mens ipsa modis agitat, sua carpunt
Facta uiros resides, etiam nil amplius ausi
In lachrymas humilesq; metus, ægramq; fatiscunt
Segnitiem, quos ecce uides, sed nostra requiret
Cura uiam, memori iam pridem cognita uate.

Est procul ad stygiæ deuexa silentia noctis
Cimmeriûm domus, & superis incognita tellus
Cæruleo tenebrosa situ. quo flammea nunquam
Sol iuga, sydereos nec mittit Iuppiter annos.
Stant tacitæ frondes, immotaq́; sylua comanti
Horret uerna iugo. specus, umbrarumq́; meatus
Subter, & oceani præceps fragor, aruaq́; nigro
Vasta metu, & subitæ post longa silentia uoces.
Ensifer hic, atraq́; sedens in ueste Celeneus
Insontes èrrore luit, culpamq́; remittens
Carmina turbatos uoluit placantia manes.
Ille mihi, quæ danda forent lustramina cæsis,
Prodidit, ille uolens Erebum, terrasq́; retexit.
Ergo ubi puniceas oriens ascenderit undas,
Tu socios adhibeto sacris, armentaq́; magnis
Bina deis, me iam cœtus accedere uestros
Haud fas interea, donec lustralia pernox
Vota fero, mouet en gelidos latonia currus,
Flecte gradum, placitis sileant age littora cœptis.
Iamq́; sopor mediys tellurem presserat horis,
Et circûm tacito uolitabant somnia mundo,
Cum uigil arcani speculatus tempora sacri
Ampycides petit aduersis æsepia syluis
Flumina, & æquoreas pariter decurrit ad undas.
Hic sale purpureo, uiuaq́; nitentia lympha
Membra nouat, seq́; horrificis accommodat actis.
Tempora tum uittis, & supplice castus oliua
Impliciat, & stricto designat littora ferro.
Circûm humiles aras, ignotaq́; nomina diuûm
Instituit, syluaq́; super contristat opaca.

Vtq; metum, numenq; loco, sacramq; quietem
Addidit, ardenti nitidum iubar euocat alto.
Atq; argoa manus uarijs insignis in armis
Ibat agens lectas aurata fronte bibentes.
Delius hic longe candenti ueste sacerdos
Occurrit, ramoq; uocat. iamq; ipse recenti
Stat tumulo placida transmittens agmina lauro.
Ducit & ad fluuios, ac uincula soluere monstrat
Prima pedum, glaucasq; comas prætexere fronde
Imperat. hinc alte Phœbi surgentis ad orbem
Ferre manus, totisq; simul procumbere campis.
Tum piceæ mactantur oues, profectaq; partim
Pectora, per medios partim gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus, ter tristia tangens
Arma simul uestesq; uirum, lustramina ponto
Pone iacit. rapidis adolentur cætera flammis.
Quin etiam truncas nemorum, effigiesq; uirorum
Rite locat quercus, simulataq; subligat arma.
Huc stygias transire minas, iramq; seueri
Sanguinis, his orat uigiles incumbere curas.
Atq; ita lustrifico cantu uocat. ite perempti,
Ac memores abolete animas, sint ocia uobis,
Sit stygiæ iam sedis amor. procul agmine nostro
Et procul ite mari, cunctisq; absistite bellis.
Vos ego nec graias unquam contendere ad urbes,
Nec triuijs ululare uelim, pecoriq;, satisq;
Nullæ ideo pestes, nec luctifer ingruat annus,
Nec populi, nostri ue luant ea facta minores.
Dixerat. & summas frondentibus intulit aris,
Libauitq; dapes, placidi quas protinus angues

Vmbrarum famuli linguis rapuere coruscis.
Continuo puppem petere, & considere transtris
Imperat Ampycides, nec uisum uertere terrae.
Exciderunt quae gesta manu, quae debita fatis.
Illi alacres, pars arma locant, pars ardua summis
Insternunt tabulata toris, oriturq́; trementum
Remorum sonus, & laetae concordia uocis.
Iuppiter urgentem ceu summa Ceraunia nubem
Cum pepulit, mouitq́; iugis, fulsere repente
Et nemora, & scopuli, nitidusq́; reducitur aether.
Sic animi rediere uiris, iamq́; ipse magister
Nutat ab arce ratis, remisq́; obsistere tendit.
Instaurant primi certamina, liber amictu
Eurytus, & dictis Talai non territus Idas,
Inde alij increpitant, atq; aequora pectore tollunt.
Par gemitu, pulsuq́; labor, uersumq́; uicissim
Mittitur in puppem remo mare, laetus & ipse
Alcides. quis nam hos uocat in certamina fluctus?
Dixit. & intortis assurgens arduus undis
Percussit subito deceptum fragmine pectus.
Atq; in terga ruens, Talaum, fortemq́; Eriboten
Et longe tantae securum Amphiona molis
Obruit, inq; tuo posuit caput Iphite transtro.
Iam summas coeli Phoebus candentior arces
Vicerat, & longas medius reuocauerat umbras.
Tardior hinc cessante uiro, quae proxima Tiphys
Littora, quosq́; dabat densa trabe Mysia montes
Aduehitur. petit excelsas Tirynthius ornos.
Haeret Hylas lateri, passusq́; moratur iniquos.
Illum ubi Iuno poli summo de uertice puppem

Deseruisse uidet, tempus rata diua nocendi
Pallada consortem curis, cursusq; regentem,
Nequa inde inceptis fieret mora, fallere primo
Molitur, charoq; dolis auertere fratri.
Tum sic alloquitur procerum ui pulsus iniqua
Germaniq; manu repetito crimine Perses,
Barbaricas iam mouit opes, hyrcanaq; signa.
Aeetes contra thalamus, & uirgine pacta
Conciliat reges Scythicos, primusq; coacta
Aducebit albana Styrus gener agmina porta
Bellum ingens, atq; ipse citis Gradiuus habenis
Fundit equos. uiden arctoo de carcere quanta
Tollat se nubes, atq; æquore pendeat atro?
Corripe prima uias, finem cum Phasidis alti
Transierit Perses, faciemq; admouerit urbi,
Cœpta refer, paulumq; nefas, & fœdera necte
Consilijs atq; arte tua. sponde adfore reges
Dijs genitos, quis arma uolens, quis agmina iungat,
At uirgo, quanquam insidias astusq; nouercæ,
Sentiat, & blandos quærentem fingere uultus,
Obsequitur tamen, & iussas petit ocyus oras.
Ingemuit Iuno, tandemq; silentia rumpit.
En labor, en odijs caput insuperabile nostris.
Quæ Nemeæ tot fessa minis? quæ prælia Lernæ
Experiar? phrygijs ultro concurrere monstris
Nempe uirum, et pulchro reserantem Pergama ponto
Vidimus. en ego nunc regum soror? en mihi gentis
Vllus honos? iam tum indecores iussæq; dolorum
Primitiæ, & tenero superati protinus angues,
Debueram nullos iuueni iam quærere casus

V icta, nec ad tales forsan descendere pugnas,
V erum animis insiste tuis, actumq́; mouebo
T ende pudor, mox & furias, ditem quoq; uerto.
H æc ait. & pariter læui iuga pinea montis
R espicit, ac pulchro uenantes agmine nymphas
V ndarum nemorumq́; decus. leuis omnibus arcus,
E t manicæ uirides, & stricta myrtus habena,
S ummo palla genu, tenui uagus innatat unda
C rinis ad obscuræ decurrens cingula mammæ.
I psa citatarum tellus pede plausa sororum
P ersonat, & teneris submittit gramina plantis.
E quibus herculeo Dryope percussa fragore,
C um fugerent iam tela feræ, processerat ultra
T urbatum uisura nemus, fontemq́; petebat
R ursus, & attonitos referebat ab hercule uultus.
H anc delapsa polo, piceæq́; acclinis opacæ
I uno uocat, prensaq́; manu sic blanda profatur.
Q uem tibi coniugio tot dedignata dicaui
N ympha procos, en æmonia puer appulit alno
C larus Hylas, saltusq́; tuos fontesq́; pererrat.
V idisti roseis hæc per loca Bacchus habenis
C um domitas acies, & eoi prælia regni
D uceret, ac rursus thyasos, & sacra mouentem
H unc tibi, uel posito uenantem pectine Phœbum
C rede dari. quæ spes nymphis aufertur achæis?
P ræreptum quanto proles bœbeia questu
A udiet, & flaui quàm tristis nata lycormæ.
S ic ait. & celerem frondosa per auia ceruum
S uscitat, ac iuueni sublimem cornibus offert.
I lle animos tardusq́; fugæ, longumq́; resistens

S ollicitat, suadetq; pari contendere cursu.
C redit Hylas, prædæq; ferox ardore propinquæ
I nsequitur, simul Alcides hortatibus urget
P rospiciens. iamq; ex oculis aufertur uterq;.
C um puerum instantem quadrupes, fessaq; minantē.
T ela manu procul ad nitidi spiracula fontis
D ucit, & intactas leuis ipse superfugit undas.
H oc pueri spes lusa modo est, nec tendere certat
A mplius, utq; artus & conatu pectora sudor
D iluerat, gratos auidus procumbit ad amnes.
S tagna uaga sic luce micant, ubi Cynthia cœlo
P rospicit, aut medij transit rota candida Phœbi
T ale iubar diffundit aquis, nil umbra, comæq;,
T urbauitq; sonus surgentis ad oscula nymphæ.
I lla auidas iniecta manus heu sera cientem
A uxilia, & magni referentem nomen amici
D etrahit, adiutæ prono nam pondere uires.
I am pater umbrosis Tirynthius arcibus ornos
D epulerat, magnoq; iugi stridore reuulsas
T erga, super fului porrexerat horrida monstri,
L ittora curua petens. alio nam calle reuersum
C redit Hylan. captaq; dapes auxisse ferina.
S ed neq; apud socios, structasq; in littore mensas
V nanimum uidet æger Hylan, nec longius acrem
I ntendens aciem uarios hinc excitat æstus,
N ube mali percussus amor. quibus hæserit oris,
Q uis tales impune moras casus'ue; labor'ue
A tulerit. densam interea descendere noctem,
I am maiore metu, tum uero & pallor, & amens
C um piceo sudore rigor. ceu pectora nautis

Congelat hyberni uultus Iouis, agricolis'ue
Cum coit umbra minax, comitis sic afficit error
Alciden, sæuæq́; monet meminisse nouercæ.
Continuo, uolucri ceu pectora tactus asylo
Emicuit Calabris taurus per confraga septis
Obuia quæq; ruens, tali se concitat ardens
In iuga senta fuga. pauet omnis conscia late
Sylua, pauent montes, luctu succensus acerbo
Quid struat Alcides, tantaq́; quid apparet ira.
Ille, uelut refugi quem contigit improba Mauri
Lancea, sanguineus uasto leo murmure fertur,
Frangit & absentem uacuis sub dentibus hostem.
Sic furijs accensa gerens Tirynthius ora
Fertur, & intento decurrit montibus arcu.
Heu miseræ, quibus ille feræ, quibus incidit usquam
Immeritis per lustra uiris. uolat ordine nullo
Cuncta petens, nunc ad ripas deiectaq́; saxi
Fragmina, nũc notas nemorũ procurrit ad umbras.
Rursus Hylan, & rursus Hylan per longa reclamat
Auia, responsant syluæ, & uaga certat imago.
At socijs iam mota fides, austrisq́; secundis
Causa moræ non paruus Hylas, quanq̃ omnibus æque
Grata rudimenta herculeo sub nomine pendent.
Illum omnes lachrymis, mœstisq́; reposcere uotis,
Incertiq́; metu nunc longas littore uoces
Spargere, nunc seris ostendere noctibus ignes.
Ipse uel excelsi cum densa silentia montis,
Strata uel oblatis ductor uidet æquora uentis,
Stat lachrymans, magnoq́; uiri cunctatur amore.
Illius incessus, habilemq́; ad terga pharetram,
illum

Illum inter proceres, mœstæq; silentia mensæ
Quærit inops, quondam ingenti cõprensa trahentem
Viua manu, & duræ referentem monstra nouercæ.
Nec minus interea crudelis iapyga Iuno
Assidue mouet, & primis cum solibus offert.
Iamq; moræ impatiens cunctantes increpat ausus
Tiphys, & oblato monet ocia rumpere cursu.
Ergo animum flexus dictis instantis Iason
Concedit, sociosq; simul sic fatur ad omnes.
Ò utinam scythicis struerem cum funera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnassia sortes.
Agmine de tanto socius qui maximus armis
Adforet, hunc Iouis imperijs fatoq; teneri
Ante procellosum scopulis errantibus æquor.
Necdum fama uiri, nec certior extitit author.
Verum agite, in dubijs uariant qui pectora curis
Consulite, & motis seu uos uia flatibus urget
Pergite, & inceptos mecum reuocate labores.
Seu plures tolerare moras, rursusq; propinquis
Quæsiuisse iugis, precium haud leue temporis acti.
Dixerat, & studijs iam dudum freta iuuentus
Orat inire uias, unum tanto obfore cœtu,
Nec minus in sese generis, dextrasq; potentes.
Esse ferunt. tali mentem pars maxima flatu
Erigit, & uana gliscunt præcordia lingua,
Saltibus ut medijs tum demum læta reducit
Cerua gregem, tum gestit aper, reboatq; superbis
Comminus ursa lupis, cum sese martia tygris
Abstulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.
At pius ingenti Telamon iam fluctuat ira.

Cum fremitu, ſæuiſq; ſerens fera iurgia dictis
Inſequitur, magnoq; implorat numina queſtu.
Idem orans prenſatq; uiros, demiſſaq; ſupplex
Hæret ad ora ducis, nil ſe ſuper hercule fari,
Sed ſocio quocunq; gemens. quanquam aſpera fama
Iam loca, iamq; feras per barbara littora gentis,
Non alium contra Alciden, non pectora tanta
Poſſe dari, rurſum inſtimulat, ducitq; fauentes
Magnanimus Calydone ſatus potioribus ille
Deteriora fouens. ſemperq; inuerſa tueri
Durus, & haud ullis unquam ſuperabilis æquis,
Rectorumue memor. non Herculis (inqt) adempti
Sed tuus in ſeros hæc noſtra ſilentia queſtus
Traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi,
Septimus hic cælſis deſcendit montibus auſter,
Iamq; ratem ſcythicis forſan ſtatuiſſet in oris,
Nos patriæ immemores, maneant ceu nulla reuectos
Gaudia, ſed duro ſæuæ ſub rege Mycenæ,
Ad medium cunctamur iter. ſi finibus ullis
Has tolerare moras, & inania tempora poſſem,
Regna hodie, & dulcem ſceptris Calydona tenerem
Lætus opum, paciſq; meæ, tutuſq; manerem,
Quis genitor materq; locis. quid deſide terra
Hæremus? uacuos cur laxant æquora uiſus?
Tu comitem Alciden ad Phaſidis amplius arua
Adfore, tu ſocias ultra tibi rere pharetras?
Non ea fax odijs, oblitaq; numine feſſo
Iuno ſui. noua tartareo fors ſemine monſtra,
Atq; iterum inachijs iam nuncius urget ab Argis.
Non datur hæc magni proles Iouis, at tibi Pollux

Stirpe

S tirpe pares Castorq; manent, at cætera diuûm
P rogenies, nec parua mihi fiducia gentis.
A st egomet quocunq; uoces, qua tegmina ferro
P lura metam. tibi dicta manus, tibi quicquid in ipso
S anguine erit. iamq; hinc operũ quæ maxima posco.
S cilicet in solis profugi stetit Herculis armis
N ostra salus, nempe ora æque mortalia cuncti
E ce gerunt, ibunt æquo nempe ordine remi.
I lle uel insano iam dudum turbidus æstu,
V el parta iam laude tumens, consortia famæ
D espicit, ac nostris ferri comes abnuit actis.
V os, quibus & uirtus, & spes in limine primo,
T endite, dum rerum patiens calor, & rude membris
R obur inest. nec enim solis dare funera Colchis
S it satis, & tota pelagus lustrasse iuuenta.
S pes mihi, quæ tali potuit longissima casu
E sse, fuit, quiscunq; uirum perquirere syluis
E git amor, loca uociferans nonulla reliqui.
N unc quoq; dum uario nutat sententia motu,
C ernere deuexis redeuntem montibus opto.
S at lachrymis comitiq; datum, quem sortibus æui
C rede, uel in mediæ raptum tibi sanguine pugnæ.
T alibus oenides urget, simul incita dictis
H eroum manus. ante omnes argoa iubebat
V incla rapi Calais. furias miratur ouantum
A eacides, multusq; uiri cunctantia corda
F ert dolor, an sese comitem tam tristibus actis
A bneget, & celsi mœrens petat ardua montis.
N on tamen & gemitus, & inanes desinit iras
F undere. quis terris pro Iuppiter inquit Achæis

I ste dies? saeui capient quae gaudia Colchi?
N on hi tum flatus, non ista superbia dictis,
L ittore cum patrio iam uela petentibus austris
C unctus ad Alciden uersus fauor, ipse iuuaret,
I pse ducis curas, meritosq; subiret honores.
I am'ne animus, iam gente pares? atq; inclyta uulgi
D extera? nulla fides, nulli super Hercule fletus.
N unc Parthaonides, nunc dux mihi thracia proles,
A spera nunc pauidos contra ruit agna leones.
H anc ego magnanimi spolium Didymaonis hastam,
Q uae neq; iam frondes uirides, neq; proferet umbras,
V t semel est auulsa iugis, ac matre perempta
F ida ministeria, & duras obit horrida pugnas,
T estor, & hoc omni ductor tibi numine firmo,
S aepe metu, saepe in tenui discrimine rerum
H erculeas iam serus opes, spretiq; uocabis
A rma uiri, nec nos tumida haec tum dicta iuuabunt.
T alibus Aeacides socios terroribus urgens
I llachrymat, multaq; comas deformat arena.
F ata trahunt, raptusq; uirûm certamine ductor
I bat, & obtenta mulcebat lumina palla.
H ic uero ingenti repetuntur pectora luctu,
V t socij sedere locis, nullaeq; leonis
E xuuiae, tantiq; uacant uestigia transtri.
F let pius Aeacides, moerent Poeantia corda,
I ngemit & dulci frater cum Castore Pollux.
O mnis adhuc uocat Alciden fugiente carina,
O mnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto.
D at procul interea toto pater aequore signum
P horcys, & immanes intorto murice phocas

Contrahit

Contrahit antra petens simul & Maßylus, & una
Lyctius, & Calabris redit armentarius aruis.
Iliect extremi nox littore solis ibero
Condidit alta domos, & sydera sustulit aruis,
Flamina conticuere, iacet cum flatibus æquor.
Amphitryoniades nec quæ noua lustra requirat,
Nec quo tentet iter, comitis nec fata perempti
Quæ referat, uidet, aut socios qua mente reuisat.
Vrit amor, solisq; negat decedere syluis.
Non aliter gemitu quondam lea prolis ademptæ
Terga dedit, sedet in triuijs, inclusáq; longo
Peruigilant castella metu, dolor attrahit urbes,
Interea & misero manat iuba sordida luctu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVARTVS.

Tq; ea non oculis diuûm pater amplius æquis
u Sustinuit, natíq; pios miseratus amores,
Iunonem ardenti trepida grauis increpat ira.
Vt noua nunc tacito sub pectore gaudia tollunt,
Hæret inops, solisq; furit Tirynthius oris.
At comite immemores Minyæ facilesq; relicto
Alta tenent. sic Iuno ducem fouet anxia curis
Aesonium, sic arma, uiros, sociosq; ministrat.

Iam quibus incertam bellis, scythicæq; pauentem
Gentis opes, quanta trepidam formidine cernam.
Tum precibus, tum me lachrymis, & supplice dextra
Attentare ueto, rerum mihi firma potestas.
I furias, ueneremq́; moue, dabit impia pœnas
Virgo, nec Aeetæ gemitus patiemur inultos.
Dixit, & arcano redolentem nectare rorem,
Quem penes alta quies, liquidiq́; potentia somni
Detulit, inq́; uagi libauit tempora nati.
Ille graues oculos, & Hylan resonantia semper
Ora ferens, ut nulla deum superare potestas,
Procumbit. tandem fessis pax reddita syluis,
Fluminaq́;, & uacuis auditæ montibus auræ,
Ecce puer summa se tollere uisus ab unda
Frondibus in croceis, & iniquæ munere nymphæ,
Stansq́; super charum tales caput edere uoces.
  Quid pater in uanos absumis tempora questus?
Hoc nemus, hæc fatis mihi iã domus improba, quo me
Nympha rapit sæuæ monitu Iunonis in amnes.
Nunc Iouis accessus etiam mihi lumina cœli
Conciliat, iungitq́; preces, & fontis honores.
O` dolor, o` dulces, quas gessimus ante, pharetras.
Iam socij lætis rapuerunt uincula uentis,
Hortator postquam furijs, & uoce nefanda
Impulit Oenides. uerum cum gente domoq́;
Ista luet, sæuæq́; aderunt tua numina matri.
Surge age. & in duris haud unquam defice, cœlo
Mox aderis, teq́; astra ferent, tu semper amoris
Sis memor, & chari comitis ne abscedat imago.
Talibus orantem dictis, uisuq́; fruentem

Ille ultro petit, & uacuis amplexibus inſtat,
Languenteſq; mouet fruſtra conamina dextræ,
Corpus hebet ſomno, refugaq; eluditur umbra.
Tum lachrymis, tum uoce ſequi, tum rumpere queſtus,
Cum ſopor & uano ſpes mœſta reſoluitur actu.
Fluctus ab undiſoni ceu forte crepidine ſaxi
Cum rapit Halcyonis miſeræ fœtumq; laremq;,
It ſuper ægra parens, queriturq; tumentibus undis,
Certa ſequi, quocunq; ferant, audetq;, pauetq;,
Icta fatiſcit aquis donec domus, hauſtaq; fluctu eſt,
Illa dolens uocem dedit, & ſe ſuſtulit alis.
Haud aliter ſomni mœſtus labor. exilit amens,
Effuſiſq; genas lachrymis rigat, ibimus inquit,
Solus & hos montes, deſertaq; luſtra tenebis
Chare puer, nec res ultra mirabere noſtras.
Hæc fatus, relegitq; uias, & uallibus exit
Incertus, quid Iuno ferat, quas apparet iras.
Nec minus & ſocios cernit procul æquore ferri
Præcipites, tacitumq; pudet potuiſſe relinqui.
Iamq; iter ad Teucros, atq; hoſpita mœnia Troiæ
Flexerat iliaci repetens promiſſa tyranni,
Cum mœſto Latona ſimul, Dianaq; uultu
Ante Iouem ſtetit, & ſupplex ſic fatur Apollo.
In quem alium Alciden, in quæ iã tempora differs
Caucaſeum rex magne ſenem? nullum'ne malorum
Finem adeo, pœnæq; dabis? te cuncta precatur
Gens hominum, atq; ipſi iam te pater optime montes,
Feſſaq; cum ſyluis orant iuga. ſat tibi furtum
Ignis, & æthereæ defenſa ſilentia menſæ.
Dixit ubi, è ſcopulis media inter pabula diri

Vulturis ipse etiam gemitu, mœstaq; fatigat
Voce Iouem, sæuis releuans ambusta pruinis
Lumina, congeminant amnes, rupesq; fragorem
Caucaseæ. stupet ipse dei clamoribus ales.
Tunc etiam superas Acheronte auditus ad arces
Iapetus grauis, orant procul arcet Erinnys
Respiciens celsi legem Iouis. ille dearum
Fletibus, & magno Phœbi commotus honore,
Velocem roseis demittit nubibus Irim.
I Phrygas Alcides, & Troiæ differat arma.
Nunc, ait, eripiat diræ Titana uolucri.
Diua uolat, defertq; uiro celeranda parentis
Imperia, atq; alacrem lætis hortatibus implet.
Iam Minyæ medijs claræ per sidera noctis
Fluctibus intulerant placido caua lintea cursu,
Multaq; deserto memores super Hercule uoluunt.
Thracius at summa socios è puppe sacerdos
Fata deum, & miseræ solans incommoda uitæ,
Securum Minyis agit, & medicabile carmen.
Quod simul assumpta pulsum fide, luctus, & iræ,
Et labor, & dulces cedunt è pectore nati.
Interea magni iam iam subeuntibus astris
Oceani genitale caput, titania frenis
Antra sonant, sol auricomus uergentibus horis
Multifidum iubar, & bisseno sidere textum
Loricam induitur, ligat hanc, qui nubila contra
Balteus undantem uariat mortalibus arcum.
Inde super terras, & eoi cornua montis
Emicuit, traxitq; diem candentibus undis,
Et Minyas uiso liquerunt flamina Phœbo.

P roxima Bebrycij panduntur littora regni,
P ingue solum, & duris regio non inuida tauris.
R ex Amycus. regis fatis & numine freti
N on muris cinxere domos, non fœdera legum
V lla colunt, placidas aut iura tenentia mentes.
Q uales ætnæis rabidi Cyclopes in antris
N octe sub hyberna seruant freta, sicubi sæuis
A duectet ratis acta notis, tibi pabula dira,
E t miseras Polypheme dapes. sic undiq; in omnes
P rospiciunt, cursantq; uias. qui corpora regi
C apta trahant. ea Neptuno trux ipse parenti
S acrificat pro rupe iugi media æquora supra
T orquet agens, ni forma uiris præstantior adsit.
T um legere arma iubet, sumptisq; occurrere contra
C æstibus. hæc miseri sors est æquissima leti.
H uc ubi deuectam Neptunus gurgite puppem
S ensit, & extremum nati prospexit in oras,
E t quondam lætos domini certamine campos,
I ngemit, & tales euoluit pectore questus.
  Infelix imas quondam mihi rapta sub undas,
N ec potius magno Melie tum mista Tonanti
V sq; adeó'ne meam quacunq; ab origine prolem
T ristia fata manent? sic te olim pergere sensi
I uppiter, iniustæ quando mihi uirginis armis
C oncidit infelix, & nunc Chaon implet Orion.
N ec tibi nunc uirtus, aut det fiducia nostri
N ate animos, opibusq; ultra nec crede paternis.
I am iam aliæ uires, maioráq; sanguine nostro
V incunt fata Iouis, potior cui cura suorum est.
A tq; ideo neq; ego hanc tumidis auertere uentis

T entaui, tenui'ue ratem. nec iam mora mortis
H inc erit ulla tuæ. reges preme dure secundos.
A bstulit inde oculos, natumq́; & tristia linquens
P rælia, sanguineo terras pater abluit æstu.
P rincipio fluuios, gentemq́; & littora ductor
E xplorare iubet, paulumq́; egressus Echion
I nuenit obscura gemitus in ualle trahentem
C lam iuuenem, & cæsi mœrentem nomen amici.
I lle uirum ut contra uenientem, umbrataq́; uidit
T empora, Parrhasio patris de more galero,
P aciferæq́; manu nequicquam insignia uirgæ,
H eu fuge ait certo quicunq; es perdite passu,
D um datur. obstupuit uisu nonacria proles,
Q uid ferat admirans. Postquam remeare monentem
O cyus, & dictis perstantem cernit in iisdem,
A bripit, & sociis quæ sint ea promere cogit.
I lle manum tendens, non hæc ait hospita uobis
T erra uiri, non hic ullos reuerentia ritus
P ectora, mors habitat, sæuæq́; hoc littore pugnæ.
I am ueniet diros Amycus qui tollere cæstus
I mperet, & uasto qui uertice nubila pulset.
T alis in aduectos Neptuni credita proles
A eternum furit, atq; æquæ uirtutis egentes
C eu superûm segnes ad iniqua altaria tauros
C onstituit, tandem ut misero lauet arma cerebro.
C onsulite, atq; fugæ medium ne temnite tempus,
N anq; isti frustra quis nam concurrere monstro
A udeat? & quæ nam talem uidisse uoluptas?
  D uctor ad hæc. bebryx'ne uenis, diuersáq; regi
C orda gerens? melior uulgi nam sæpe uoluntas.

Hostis, an externis fato delatus ab oris?
Et tua cur Amycus cæstu non dum obruit ora?
Nomen ait prædulce mihi, nomenq́; secutus
Otreos unanimi, decus ille & læta suorum
Gloria, nec uestros comes aspernandus in actus,
Hesionam & phrygiæ peteret cum gaudia nuptæ,
Hic Amycum contra iussus stetit. atq; ego palmas
Implicui. sed prima procul uix dum ora leuantis
Fulminea frontem dextra, disiectaq́; fudit
Lumina, me nunquam leto dignatus, & armis.
Sed lachrymis potius, luctuq́; absumor inerti.
Spes tamen his fando si nuncius extitit oris,
Et Mariandynum patrias penetrauit ad urbes,
Vnde genus, fraterq́; uiro, sed & ille quierit,
Oro, nec à uanis cladem Lycus augeat armis.
Hæc ubi non ulla iuuenis formidine moti
Accipiunt, dolet & dura sic pergere mente,
Terga sequi, properosq́; iubet coniungere gressus.
Littore in extremo spelunca apparuit ingens
Arboribus super, & dorso contecta minanti,
Non quæ dona deûm, non quæ trahat ætheris ignem.
Infelix domus, & sonitu tremebunda profundi.
Hic uarij pro rupe metus, hic trunca rotatis
Brachia rapta uiris, strictoq́; immortua cæstu,
Ossaq́; tetra situ, capitum mœstissimus ordo,
Respicias, quibus aduerso sub uulnere nulla
Iam facies, nec nomen erat. media ipsius arma
Sacra metu, magniq́; aris imposta parentis.
Hospitis hic primum monitus rediere timentis,
Et pauor, & monstri subiere absentis imago.

A tq; oculos cuncti inter se tenuere silentes,
D onec sydereo Pollux interritus ore,
T e tamen hac (quicunq; es) ait formidine faxo
I am tua sylua ferat, modo sint tibi sanguis, & artus.
O mnibus idem animus forti decernere pugna,
E xoptantq; uirum, contráq; occurrere poscunt.
Q ualiter ingressus spumantem taurus in amnem,
P andit iter. mox omne pecus formidine pulsa
P onè subit, iamq́; & medijs præcedit ab undis.
A t procul è syluis sese, gregibusq; ferebat
S æuus in antra Gigas, quem nec sua turba tuendo
I t tanti secura metus. mortalia nusquam
S igna manent. instar scopuli, qui montibus altis
S ummus abit, longéq; iugo stat solus ab omni.
D euolat inde furens. nec qua uia, cur'ue profecti,
N ec genus ante rogat. sed tali protonat ira.
Incipite ò iuuenes. & enim fiducia credo
H uc tulit, auditas & sponte lacessitis oras.
S in errore uiæ, nec dum mens gnara locorum,
H ic mihi lex, cæstus, aduersáq; tollere contra
B rachia. sic ingens Asiæ plaga, quiq́; per Arcton
D exter, & in læuum pontus iacet hæc mea uisat
H ospitia. hoc cuncti remeant certamine reges.
N eptuni domus, atq; egomet neptunia proles.
I amq; pridem cæstu resides, & frigida raris
D entibus aret humus. qui mecum fœdera iunget
P rima manu? cui dona fero? mox omnibus idem
I bit honos. fuga sub terras, fuga nulla per auras.
N ec lachrymæ, nec forte preces, superi'ue uocati
P ectora nostra mouent. alijs rex Iuppiter oris.

F axo Bebrycium nequeat transcendere puppis
V lla fretum, & ponto uolitet Symplegas inani.
T alia dicta dabat, cum protinus asper Iason,
E t simul Aeacides, simul & Calidonis alumnus,
N elidesq;, Idasq; prior, quae maxima surgunt
N omina. sed nudo steterat iam pectore Pollux,
C um pauor, & gelidus defixit Castora sanguis.
N am nec ad Elei pugnam uidet ora parentis,
N ec sonat Oebalius caueae fauor, aut iuga nota
T aygeti, labitur patrios ubi uictor ad amnes
N ec precium sonipes, aut sacrae taurus arenae,
P raemia, sed manes, reclusaq; ianua leti.
I llum Amycus nec fronte ducem, nec mole tremendũ,
V ix dum etiam primae spargentem signa iuuentae,
O re renidenti lustrans obit, & fremit ausum,
S anguineosq; rotat furijs ardentibus orbes.
N on aliter iam regna Poli, iam capta Typhoeus
A stra ferens, Bacchũ ante acies primamq; deorum
P allada, & oppositos doluit sibi uirginis angues.
S ic adeo insequitur, rabidoq; ita murmure terret.
Quisquis es infelix celera puer, haud tibi pulchrae
M anserit hoc ultra frontis decus, oraue matri
N ota feres, tu ne e sociis selectus iniquis?
T u ne Amyci moriere manu? nec plura moratus,
I ngentes humeros, spatiosaq; pectoris ossa
P rotulit, horrendosq; toris informibus artus.
D eficiunt uisu Minyae, miratur & ipse
T yndarides, redit Alcidae iam sera cupido,
E t uacuos moesto lustrarunt lumine montes.
A t satus aequoreo fatur tunc talia rege.

Aspice & hæc crudis durata uolumina tauris,
Nec pete sortis opem, sed quos potes indue cæstus.
Dixit, & urgentis post sera piacula fati
Nescius extremum hoc, armis innectere palmas
Dat famulis, dat & ille lacon. odia aspera surgunt
Ignotis prius, atq; incensa mente feruntur
In medium sanguis Iouis, & neptunia proles.
Hinc illinc dubijs intenta silentia uotis,
Et pater orantis cæsorum Tartarus umbras
Nube caua tandem ad meritæ spectacula pugnæ
Emittit. summi nigrescunt culmina montis.
Continuo Bebryx Maleæ uelut arce fragosa
Turbo rapax, uix ora uirum, uix tollere passus
Brachia, torrenti præceps agit undiq; nimbo
Cursibus inuolens, totaq́; immanis arena
Insequitur. uigil ille metu cum pectore & armis
Huc alternus, & huc semper ceruice reducta,
Semper & in digitis, & summi puluere campi
Proiectusq́; redit. spumanti qualis in alto
Pliade capta ratis, trepidi quam sola magistri
Cura tenet, rapidum uentis certantibus æquor
Intemerata secat, Pollux sic prouidus ictus
Seruat, & Oebalia dubium caput eripit arte.
Vt deinde urgentes effudit uiribus iras,
Ardoremq́; uiri, paulatim insurgere ferro
Incipit, & summos manibus deducere cæstus.
Ille dies ægros Amyci sudoribus artus
Primus, & arenti cunctantem uidit hiatu.
Nec sua defessum noscunt loca. nec sua regem
Agmina. respirant ambo, paulumq́; reponunt

B rachia. ceu Lapithas, aut Poenos, æquore in ipso
C um refouet, fixaq; silet Gradiuus in hasta.
V ix steterant, & iam ecce ruunt, inflictaq; late
T erga sonant, noua uis iterum, noua corpora surgũt.
H unc pudor, hunc noto iam spes audentior hoste
I nstimulat, fumant crebro præcordia pulsu.
A uia responsant gemitu iuga. peruigil ut cum
A rtificumq; notata manus & fulmina Cyclops
P ro subigit, pulsis strepitant incudibus urbes.
E micat hic, dextramq; parat, dextramq; minatur
T yndarides. redit huc oculis & pondere Bebryx,
S ic ratus. ille autem celeri rapit ora sinistra.
C onclamant socij, & subitas dant gaudia uoces.
I llum insperata turbatum fraude furentem
O ebalides prima refugit, dum detonat ira,
T erritus ipse etiam atq; ingentis conscius ausi.
S æuit inops Amycus, nullo discrimine sese
P ræcipitans, auidusq; uiri, (respectat ouantes
Quippe procul Minyas) cæstu uelatus utroq;
I rruit. hos inter Pollux subit, & trucis ultro
A duolat ora uiri. nec spes effœta, sed ambæ
I n pectus cecidere manus. hoc sæuior ille.
E cce iterum uacuas agit inconsulta per auras
B rachia. sentit eum Pollux rationis egentem,
D at genibus iunctis latus, effusumq; secutus
H aud reuocare gradum patitur, turbatq;, premitq;
A ncipitem, crebros & liber congerit ictus.
D esuper aduerso sonat omnis uulnere uertex,
A cliuis, ceciditq; malis. iam tempora manant,
S anguineæq; latent aures, uitalia donec

V incula, qua primo ceruix committitur artu,
S oluit dextra grauis. labentem propulit heros;
A c super insistens, Pollux ego missus Amyclis
E t Ioue natus ait, nomen mirantibus umbris
H oc referes. sic & memori noscêre sepulchro.
B ebrycas extemplo spargit fuga, nullus adempti
R egis amor, montem celeres, syluamq; capessunt.
H æc sors, hæc Amycum tandem manus arguit ausi
E ffera seruantem ponti loca, uimq; iuuentæ
C ontinuam, & magni sperantem tempora patris.
T endiitur ille ingens hominum pauor, auraq; late
O ccupat. annosi ueluti si decidat olim
P ars Erycis, uel totus Athos. qua mole iacentis
I pse etiam expleri uictor nequit, oraq; longo
C omminus obtutu mirans tenet, & manus omnis
H eroum densis certatim amplexibus urgent,
A rmaq; ferre iuuat, fessasq; attollere palmas,
  Salue uera Iouis, uera ô Iouis undiq; proles
I ngeminant, ô magna nimis memoranda palæstris
T aygeta, & primi felix labor ille magistri.
D umq; ea dicta ferunt. tenues tamen ire cruores
S yderea de fronte uident. nec sanguine Pollux
T erritus aduerso siccabat uulnera cæstu.
I llius excelsum ramis caput, armaq; Castor
I mplicat, & uiridi connectit tempora lauro,
R espiciensq; ratem, patrijs ait has precor oris
D iua refer frondes, cumq; hac freta curre, corona.
D ixerat, hinc ualida cædunt armenta bipenni,
P rofusiq; sacro placati gurgitis amne
G raminea sternuntur humo, tunc liba, dapesq;

Frondibus

F rondibus accumulant, exsortia tergi Laconi
P ræripiunt pecudum, toto mox tempore mensæ
L ætus ouat, nunc laude uirum, nunc uatis honoro
C armine, uictori geminans cratera parenti.
I amq́; dies, auræq́; uocant, rursusq́; capessunt
A equora, qua rigidos eructat Bosphoros amnes.
I llos Nile tuis nondum dea gentibus Iò
T ransierat fluctus, unde hæc data nomina ponto.
T um pius Oeagrij, claro de sanguine uates
A dmonitæ genitricæ refert, casusq́; locorum
I nachiosq́; uias, pelagusq́; emensa iuuencæ
E xilia, intentisq́; canit uidisse priores
S æpe Iouem terras, Arguaq́; regna Pelasgum,
V irginis Iasiæ blandos descendere ad ignes.
S entit Iuno dolos, curaq́; accensa iugali
A ethere desiluit, dominam Lyrceia tellus,
A traq́; deprensæ tremuerunt conscia culpæ.
T um trepida Inachiæ pellex subit ora iuuencæ
S ponte dei, plausu fouet hanc, & pectora mulcet
I uno renidenti cohibens suspiria uultu.
M ox ita adorta Iouē. Da, quā modo ditibus Argis
C ampus alit, primæ referentem cornua Phœbes,
I ndomitamq́; bouem, da charæ munera nuptæ.
I psa ego dilectæ pecudi iam pascua digna,
P ræcipuosq́; legam fontes. qua fraude negaret?
A ut quos inuentos timuisset Iuppiter astus?
M uneris illa potens, custodem protinus Argum
A diungit, custos Argus placet, inscia somni
L umina non aliter lucent cui uertice, quam si
L yda nurus sparso telas maculauerit ostro.

A rgus & in scopulos, & monstris horrida lustra
I gnotas iubet ire uias, heu multa mouentem
C onantemq; preces, inclusaq; pectore uerba.
V ltima tum patriæ cedens dedit oscula ripæ.
F leuit Amymone, flerunt Messeides undæ,
F leuit & effusis reuocans Hyperia lacertis.
I lla ubi uel fessi tremerent erroribus artus,
V el rueret summo iam frigidus æthere uesper,
H eu quoties saxo posuit latus. aut ubi longa
A egra siti, quos ore lacus, quæ pabula carpsit?
V erbere candentes quoties exhorruit armos?
Q uin & ab excelso meditantem uertice saltus,
A udentemq; mori, ualles citus egit in imas
A rgus, & arbitrio durus seruauit herili.
C um subito Arcadio sonuit caua fistula ritu,
I mperiumq; patris celerans Cyllenius ales
A duenit, & leni modulatur carmen auena.
Q uoq; ait hinc diuersus abis? heu respice cantus.
H aud procul insectans Argum languentia cantu
L umina cuncta notat, dulcesq; sequentia somnos,
E t celerem medijs in cantibus exigit harpen.
I amq; refecta Ioui paulatim in imagine prisca
I bat agris Io uictrix Iunonis, & ecce
C um facibusq;, Pyrisq; & tartareo ululatu
T isiphonem uidet, ac primo uestigia uisu
F ugit, & in miseræ rursus bouis ora recurrit,
N ec qua ualle memor, nec quo se uertice sistat.
I nachias errore etiam defertur ad undas.
Q ualis & à prima quantum mutata iuuenca?
N ec pater, aut trepidæ temptant accedere nymphæ.

Ergo

E rgo iterum ſyluas, iterum petit inuia retro,
C eu ſtyga dilectum fugiens caput. inde per urbes
R apta furens graias atq; ardua flumina ripis.
O blato donec paulum cunctata profundo
I ncidit, abſiſtunt fluctus & gnara futuri
D ant pauidæ alta uiam, cælſis procul ipſa refulget
C ornibus, ac ſumma palearia ſuſtinet unda.
A ſt Herebi uirgo ditem uolat æthere Memphim
P ræcipit, & Pharia uenientem pellere terra.
C ontra Nilus adeſt, & toto gurgite torrens
T iſiphonem agit, atq; imis illidit arenis,
D itis opem, ac ſæui clamantem numina regni.
A pparent ſparſæq; faces, diſiectaq́; longe
V erbera, & abruptis excuſſi crinibus hydri.
N ec Iouis interea ceſſat manus, intonat alto
I nſurgens cœlo genitor, curamq́; fatetur.
A tq; ipſa imperium Iuno pauet, hæc procul Io
S pectat ab arce poli iam diuis addita, iamq́;
A ſpide cincta comas, & ouanti perſona ſiſtro.
B oſphoron hinc ueteres errantis nomine diuæ
V ulgauere. iuuet noſtros nunc ipſa labores,
I mmiſſisq; ratem ſua per freta prouehat auris.
D ixerat, & placidi tendebant carbaſa uenti.
P oſtera non caſſæ Minyis aurora retexit
N octis iter. noua cuncta uident, Thynneaq́; iuxta
L ittora, fatidici pœnis horrentia Phinei.
D ura deum, ſummoq́; lues urgebat Olympo,
Q uippe neq; extorrem tantum, nec lucis egentem
I nſuper Typhonides Harpyæ iraq́; tonantis
D epopulant, ipſoq́; dapes prædantur ab ore.

Talia prodigia, & tales pro crimine pœnas
Perpetitur. spes una seni, quod pellere sæuam
Quondam fata luem dederant aquilone creatis.
Ergo ubi iam Minyas, certamq́; accedere Phineus
Sentit opem, primas baculo defertur ad undas,
Vestigatq́; ratem, atq; oculos adtollit inanes.
Tunc tenuem spirans animā. Salue o' mihi lōgum
Expectata manus, nostrisq́; (ait) agnita uotis.
Nouimus & diuis geniti quibus, & uia iussos
Quæ ferat, ac uestri (rebar sic) tempora cursus
Proxima quæq; legens, quantum uulcania Lemnos
Traxerit, infelix tulerit quæ Cyzicus arma,
Ensi & Bebrycio supremam in littore pugnam
Iam proprior. iamq́; hoc animam solamine mulcens.
Non ego nunc magno quod cretus Agenore Phineus,
Aut memorem mea quod uates insedit Apollo
Pectora, præsentis potius miserescite fati.
Nec mihi diuersis erratum casibus orbem,
Amissas aut flere domos, aut dulcia tempus
Lumina. consuetis rerum est ex ordine fatis
Ingemere, Harpyæ semper mea pabula seruant,
Fallere quas nusquam misero locus. ilicet omnes
Deueniunt. niger intorto ceu turbine nimbus.
Iamq́; alis procul, & sonitu mihi nota celeno
Diripiunt uerruntq́; dapes, fœdataq́; turbant
Pocula, flagrat odor, surgitq́; miserrima pugna,
Parq́; mihi monstrisq́; fames. spreuere quod omnes
Polluerintq́; manu, quodq́; unguibus excidit atris.
Has mihi fert in luce moras. nec rumpere fata
Morte licet. trahitur uictu crudelis egestas.

Sed

Sed uos obseruate precor prædicta deorum
Si non falsa mihi.uos finem imponite pœnis.
Nempe adsunt qui monstra fugent aquilonia proles.
Non externa mihi nam rex ego diuitis Hebri
Iunctaq; uestra meo quondam Cleopatra cubili.
Nomen ad atteæ Calais, Zetesq; sororis
Prosiliunt, Zetesq; prior, quem cernimus inquit?
Tu'ne ille odrystæ Phineus rex inclytus oræ?
Tu Phœbi comes & nostro dilecte parenti?
O' ubi nunc regni, generisq; ubi gloria, quam te
Exedit labor, & miseris festina senectus.
Quin age mitte preces. nanq; est tibi nostra uoluntas,
Si non ira deum, uel si placabilis urget.
Sustulit hic geminas Phineus ad sydera palmas,
Teq; ait iniusti, quæ nunc premit ira tonantis
Ante precor nostræ tandem iam parce senectæ.
Sit modus, et fore credo equidem, nā uestra uoluntas
Haud iuuenes sine pace deum. nec credite culpam
Sæuitiæ, scelerum'ue mihi nunc crimina pendi.
Fata loquax, mentemq; Iouis, quæq; abdita solus
Consilia, & terris subito uentura parabat,
Prodideram miserans hominū genus, hinc mihi tātæ
Pestis, & effusæ media inter dicta tenebræ.
Iam tandem cessere iræ. nec casus ab alto,
Ipse uolens nostris, sed uos deus adpulit oris.
Sic ait, & fatis ita iam cedentibus omnes
Impulit, & duræ commouit imagine pœnæ.
Instituere thoros, mediÿsq; tapetibus ipsum
Accipiunt, circumq; iacent, simul æquora seruant,
Astra simul, uesciq; iubent, ac mittere curas.

Cum ſubitus miſero tremor, & pallentia primæ
Ora ſenis fugere manus. nec prodita peſtis
Ante, ſed in medijs dapibus uidere uolucres.
Fragrat acerbus odor, patriſq; expirat Auerni
Halitus, unum omnes inceſſere planctibus, unum
Infeſtare manus. inhiat Cocytia nubes
Luxurians, ipſoq; ferens faſtidia uiſu.
Tum ſola colluuie, atq; illuſis ſtramina menſis
Fœda rigant, ſtridunt alæ, prædaq; retenta
Sæuit utrinq; fames. nec ſolum horrenda Celeno
Phinea, ſed miſeras etiam prohibere ſorores.
Emicat hic ſubito, ſeſeq; aquilonia proles
Cum clamore leuat, genitor ſimul impulit alas.
Hoste nouo turbata lues, lapſæq; ruinæ
Faucibus. & primum pauidæ phineia tecta
Peruolitant, mox alta petunt. ſtant littore fixi
Aemonidæ, atq; oculis palantia monſtra ſequuntur.
Sic ubi prorupti tonuit cum forte Veſeui
Heſperiæ letalis apex, uix dum ignea montem
Torſit hyemes, iamq; Eoas cinis induit urbes.
Turbine ſic rabido populos, atq; æquora longe
Trans abeunt, nullaq; datur conſidere terra.
Iamq; & ad Ionij metas, atq; intima tendunt
Saxa, uocat magni Strophadas nunc incola Ponti.
Hic feſſæ, letiq; metu prioris anhelæ
Dum trepidant, humiliq; graues, timidoq; uolatu
Implorant clamore patrem Typhona nefando,
Extulit adſurgens noctem pater, imaq; ſummis
Miſcuit, & medijs uox exaudita tenebris.
Iamq; ſatis huc pepuliſſe deas. cur tenditis ultra

In famulas

In famulas sæuire Iouis? quas fulmina quamuis
Aegidáq; ille gerat, magnas sibi legit in iras?
Nunc quoq; Agenoreis idem decedere tectis
Imperat, agnoscunt monitus, iussæq; recedunt.
Mox tamen & uobis similis fuga, cum premet Argos
Letifer. harpyiæ nunquam noua pabula quærent,
Donec erunt diuum meritæ mortalibus iræ.
Hæsit uterq; polo, dubijsq; elanguit alis.
Mox abit, & sociæ uictor petit agmina puppis.
Interea Minyæ pulsa lue prima tonanti
Sacra nouant. tum uina toris, epulasq; reponunt.
Ipse inter medios ceu dulcis imagine somni
Lætus ad oblitæ Cereris suspirat honores.
Agnoscit Bacchi latices, agnoscit & undam.
Et noua non pauidæ miratur gaudia mensæ.
Hunc ubi recliuem stratis, & pace fruentem
Aspicit, ac longe ducentem obliuia pœnæ,
Talibus appellat, supplexq; ita fatur Iason.
Vota senex perfecta tibi. nunc me quoq; curis
Eripe, & ad nostros animum conuerte labores.
Omnis adhuc sors læta quidem, nec numine uano,
(Siqua fides curæ superum) tantum æquor adorti
Tendimus. ipsa mihi puppem Iouis optima proles
Instituit, sociosq; dedit Saturnia reges.
Fidere mens sed nostra nequit, quantũq; propinquat
Phasis, & ille operũ summus labor, hoc magis angũt
Proxima. nec uates sat iam mihi Mopsus, & Idmon.
Ille ducem nec ferre preces, nec dicere passus
Amplius. hic demum uittas, laurumq; capessit,
Numina nota ciens, stupet Aesonis inclyta proles

P hinea; ceu nunquam pœnis, nullaq́; grauatum
P este Iouis, sic largus honos, tantum illa senectæ
M aiestas infusa. uigor nouus auxerat. artus.
Tum canit, O' terras fama uenture per omnes,
Q uem socijs, ducibusq́; deis, atq; arte benigna
P allados ipse ultro Pelias ad sydera tollit,
D emens, dum profugæ non sperat uellera phryxi,
F ata, locosq́; tibi, possum quas reddere grates
E xpediam, rerumq́; uias, finemq́; docebo.
I pse etiam, qui me prohibet sua pandere terris
S æcula, te propter fandi mihi Iuppiter author.
H inc iter ad Ponti caput, errantesq́; per altum
C yaneas. furor his medio concurrere ponto,
N ec dum ullas uidere rates, sua cominus actæ
S axa petunt, cautesq́; suas, cum uincula mundi
I ma labant, tremere ecce solum, tremere ipsa repente
T ecta uides. illæ redeunt. illæ æquore certant.
D i tibi progresso propius, di forsitan ipsi
A uxilium, mentemq́; dabunt. ast ipse iuuare
A usa quibus monitis possim tua, quippe per altum
T enditis, unde procul uenti, procul unde uolucres,
E t pater ipse maris pauidas detorquet habenas.
S i qua breuis scopulis fiet mora, si semel orsis
V lla quies fugæ, tunc medio properanda recursu.
V ix repetunt primæ celeres confinia terræ,
I amq́; alio clamore ruunt, omnisq́; tenetur
P ontus, & infestis anceps cum montibus errat.
V erum animo redit illa meo sors cognita diuûm.
(Fabor enim) nec spe dubios solabor inani.
C um mihi tartareas sæuo clangore uolucres

Protulit

P rotulit ira Iouis, uox hæc simul excidit aures.
N e uanas impende preces, finemq́; malorum
E xpete Agenoride. pontum penetrauerit ulla
C um ratis, & rabidi steterint in gurgite montes,
T unc sperare modum pœnæ, ueniamq́; licebit.
S ic deus, aut uobis ergo fera saxa patescunt,
A ut mea iam sæuæ redeunt ad pabula diræ.
V erum inter medias dabitur sic currere cautes,
C erte digna manus, uacuumq́; exibit in æquor.
P roxima regna Lyci, remeat qui uictor ab oris
B ebrycijs. toto non ullus littore ponti
M itior. hic lecto comitum de robore si quem
P erculerit uicina lues, ne desice casus
P rædicti memor, atq; animos accinge futuris.
I llic pestiferas subter iuga concaua torquet
A lter aquas Acheron, uastoq́; exundat hiatu
F umeus, & sæua sequitur caligine campos.
L inque grauem fluuium, & miseris sua fata colonis.
S ic quoq; non uno dabitur transcurrere luctu.
Q uid tibi nubifera surgentem rupe Carambin?
Q uid memorem quas Iris aquas, aut torqueat Acon?
P roxima Termodoon hic iam secat arua memento.
I nclyta Amazonidum, magnoq́; exorta gradiuo
G ens ibi, fœmineas nec tu nunc crede cateruas.
S ed qualis & quanta uiris insultet Enyo,
D iuaq́; Gorgonei gestatrix innuba monstri.
N ec tibi nunc horrenda rapax ad littora puppem
V entus agat, ludo uolitans cum turma superbo
P uluereis exultat equis, ululatuq́; tellus
I ntremit, & pugnas mota pater incitat hasta.

Non ita sit metuenda tibi, sæuissima quanquam
Gens Chalybum, duris patiens cui cultus in aruis,
Et tonat afflicta semper domus ignea massa.
Inde omnem innumeri reges per littoris oram,
Hospitij quis nulla fides. sed limine recto
Puppis, & æquali transcurrat carbasus aura.
Sic demum rapidi uenies ad Phasidis amnem.
Castra ibi iam Scythiæ, fraternaq; surgit Erinnys.
Ipse truces illic Colchos, hostemq; iuuabis
Auxilijs, nec plura equidem discrimina cerno.
Fors etiam optatam dabitur contingere pellem.
Sed te non animis, nec solis uiribus æquum
Credere, sæpe acri potior prudentia dextra.
Quam tulerit deus, arripe opem. iamq; ultima nobis
Promere fata nefas. sileo, precor, atq; ita facto
Fine, dedit tantis iterum responsa tenebris.
Tum subita resides socios formidine Iason
Præcipitat, rumpitq; moras, tempusq; timendi.
Ipse uiros gradiens ad primi littoris undam
Prosequitur Phineus. quæ nam tibi præmia dixit,
Quas decus ò Boreæ possem persoluere grates?
Me pangæa super rursus iuga, meq; paterna
Stare Tyro, dulcesq; iterum mihi surgere soles
Nunc reor. exactæ uerum næ abiere uolucres?
Nec metuam? tutæq; dapes? date tangere uultus,
Desinite amplexus, propiusq; accedite dextræ.
Dixerat. abscedunt terris, & littora condunt.
Omnibus extemplo sæua sub imagine rupes
Cyaneæ, propiorq; labor, quando adfore, quaq;
Parte putent, stant ora metu. nec fessa recedunt

Lumina, diuersas circum seruantibus undas.
Cum procul auditi sonitus, insanaq; saxa
Saxa neq; illa uiris, sed praecipitata profundo
Syderei pars uisa poli. dumq; ocyus instant
Ferre fugam, maria ante ratem, maria ipsa repente
Disijcere, aduersosq; uident descendere montes.
Omnibus & gelida rapti formidine remi.
Ipse per arma uolans, & per iuga summa carinae
Hortatur, supplexq; manus intendit Iason,
Nomine queq; premens. Vbi nunc promissa superba?
Ingentesq; minae? mecum quibus ista secuti?
Idem animos certe uiso timor omnibus antro
Perculerat, stetimus tamen, & deus adfuit ausis.
Quin iterum idem aderit credo deus. haec ubi fatus
Corripit abiecti remumq;, locumq; phaleri,
Et trahit. insequitur flammata pudore iuuentus.
Vnda laborantes praeceps rotat, ac fuga Ponti
Obuia, miscentur rupes, iamq; aequore toto
Cyaneae iuga praecipites illisa remittunt.
Bis fragor infestas cautes, aduersaq; saxis
Saxa dedit, flamma expresso bis fulsit in imbri.
Sic ubi multifidus ruptis è nubibus horror
Effugit, & tenebras, nimbosq; intermicat ignis,
Terrificiq; ruunt tonitrus, elisaq; noctem
Lux dirimit, pauor ora uirum, pauor occupat aures,
Haud secus impleuit pontum fragor. effluit imber
Spumeus, & magno puppem procul aequore uestit.
Aduertere dei, defixaq; numina Ponto,
Quid scopulis praeclusa ratis? quid dura iuuentus
Expediat? pendet magnis fauor ortus ab ausis.

Prima coruscanti signum dedit ægide uirgo
F ulmineam iaculata facem. uix dum ardua cautes
C esserat. illa uolans tenui per concita saxa
L uce fugit. cecidere uiris animiq́;, manusq́;
V t uidere uiam. sequor ó quicunq; deorum
A esonides, uel fallit ait, præcepsq́; fragores
P er medios ruit, & fuso se condidit antro.
C œperat incumbens abductis montibus unda
F erre ratem, pelagoq́; dies occurrere aperto.
S ed neq; permissis iam fundere rector habenis
V ela, nec eniti remis pote, cum super adsunt
C yaneæ, premit umbra ratem, scopuliq́; feruntur
C omminus. hic Iuno, præcepsq́; ex æthere Pallas
I nsiliunt pariter, scopulos hinc nata cohercet,
H inc coniux Iouis. ut ualido qui robore tauros
S ub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu.
I nde uelut mistis uulcanius ardor arenis
V erset aquas, sic unda fremit, fluctuq́; coacto
A ngitur, & clausum scopulos super effluit æquor.
C ontra omnes ualidis tenui discrimine remis
P ergere iter, mediosq́; ratem transferre per ictus.
S axa sed extremis tamen increpuere corymbis,
P arsq́; (nefas) deprensa iugis. iam cætera cœlo
D ebita. conclamant Minyæ. latera utraq; quippe
D issiluisse putant, fugit ipse nouissimus ictus
T iphys, & è medijs sequitur freta rapta ruinis.
N ec prius obsessum scopulis respexit ad æquor,
A ut socijs tentata quies, nigrantia quàm iam
L ittora, longinquiq́; exirent flumina Rhebi.
T unc fessas posuere manus, tunc arida anheli

P ectora, discussa quales formidine Auerni
A lcides, Theseusq; comes, pallentia iungunt
O scula, uix primas amplexi luminis oras.
N ec uero ipse metus, curasq; resoluere ductor,
S ed maria aspectans. heu qui datus iste deorum
S orte labor nobis? serum ut ueniamus ad amnem
P hasidis? & uutes (inquit) dent uellera Colchi?
V nde per hos iterum montes fuga? talia fundit.
I mperio fixus Iouis, æternumq; reuinctus,
N escius & fati (certa nam lege manebat,
S iqua per hos undis unquam ratis isset apertis.)
T um freta quæ longis fuerant imperuia sæclis,
A d subitam stupuere ratem, Pontiq; iacentis
O mne solum, regesq; patent, gentesq; repostæ.
N on alibi effusis cesserunt longius undis
L ittora, nec tantas quamuis Tyrrhenus & Aegon
V oluat aquas, geminis & desint syrtibus undæ.
N am super huc uastos tellus quoq; congerit amnes.
N on septem gemini memorem quas exitus Istri,
Q uas Tanais flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq;
A ddat opes? quantosq; sinus Mæotia laxent
A equora? fluminneo sic agmine fregit amari
V im salis, hinc Boreæ cedens glaciantibus auris
P ontus, & exorta facilis concrescere bruma.
V tq; uel immotos ursæ rigor inuehat amnes,
V el freta uersa uadis, hyemem sic unda per omnem
A ut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu.
A tq; hinc Europam curuis anfractibus angit.
H ac Asiam scythicum specie sinuatus in arcum.
I llic umbrosæ semper stant æquore nubes,

Et non certa dies, primoq; nec sole profundum
Soluitur, aut uernis cum lux æquata tenebris
Iam Minyas diris auertit puppis arenis,
Atq; celer terras, regemq́; exquirit Echion
Dicta ferens. lectos fama est si nominis unquam
Aemonij subijsse uiros. det littora fessis.
At properat Lycus auditis lætus achiuis.
Ac simul Aesoniden, omnemq́; in regia turbam
Tecta trahit, modo Bebrycijs præfixa trophæis,
Mitis & in medijs effatur talia graijs.
   Haud temere est, fato diuum reor ad mea uectos
Littora uos, odium quibus, atq; ea cura furentis
Bebryciæ, sæuaq́; pares de gente triumphi.
Certa fides animis, idem quibus incidit hostis.
Nos quoq;, non Amycum, tanto procul orbe remoti
Sensimus, & sæuis frater mihi lusus arenis.
Vltor ego. atq; illic cunctis accensus in armis
Tunc aderant, cum uos medijs contenta ferebant
Vela fretis. illum insanie taboq; recenti
Vidimus, æquoreo similem per littora monstro.
Nec uero prærepta mihi suprema tyranni
Fata queror, bello'ue magis lætarer & armis
Procubuisse meis, quàm lege quod accidit ultus
Ipse sua, meritoq; madent quod sanguine cæstus.
   Excipit Aesonides, Tuus ergo in montibus ignis
Ille, tuas acies medio de gurgite uidi
Fatus & ostentans prolem Iouis. hic tibi Pollux,
En ait, inuiso soluit cui pectore pœnas.
Ille uirum circà mirantia lumina uoluit.
Festa dehinc medijs ineunt conuiuia tectis,

Communesq; uocant superos, quorum eruta nutu
Bebrycia, & uotis pariter prædaq; fruuntur.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVINTVS.

Ltera lux haud læta uiris emersit Olympo,
a Argolicus morbis, fatisq; rapacibus Idmon
Labitur, extremi sibi tum non inscius æui.
At memor Aesonides nimium iam uera locuti
Phineos, hinc alios rapto pauet Idmone luctus.
Tum comiti pia iusta tulit, cælataq; multa
Arte Dolionij donat uelamina regis.
Hospes humum, sedemq; Lycus. fiens arma reuellit
Idmonis è celsa Mopsus rate. robora cædunt
Pars syluis, portamq; aræ, pars auguris alba
Fronde caput, uittisq; ligant, positumq; pheretro
Congemuere. dies simul & suus admonet omnes.
Ecce inter lachrymas, interq; extrema uirorum
Munera, quem cursus penes, imperiumq; carinæ,
Tiphyn agit uiolenta lues, cunctiq; pauore
Attoniti fundunt mæstas ad sydera uoces.
Arcipotens aduerte precor nunc deniq; Apollo.
Hoc pater, hoc nobis refoue caput, ulla laboris
Si nostri te cura mouet, qui cardine summo

Vertitur, atq; omnis manibus nunc pendet ab unis.
Dicta dabant uentis, nec debita fata mouebant.
Qualem præcipiti grauidum iam sorte parentem
Natorum flet parua manus, trepidiq; precantur,
Duret ut inualidis, & adhuc genitoris egenis.
Haud aliter socij supremo in tempore Tiphyn
Ante alios superesse uolunt. mors frigida contra
Vrget, & ille recens oculis interuolat Idmon.
Exanimum frustra Minyæ clamore morantur,
Auelliq; negant. uix membra rigentia tandem
Imposuere rogo, lachrymasq; & munera flammis
Vana ferunt. crescit donis feralis aceruus.
Vt uero amplexus fessi rupere supremos,
Et rapidæ sonuere faces, tunc ipsa cremari
Visa ratis, medioq; uiros deponere ponto.
Non tulit Aesonides geminis flagrantia cernens
Corpora chara rogis, sed pectore ductor ab imo
Talia uoce gemit. Quid tantum infensa repente
Numina? quas nostri pœnas meruere labores?
Bina (nefas) toto pariter mihi funera surgunt
Littore, magna adeo comitum numerosaq; pubes?
Aut socios rapit atra dies, aut ipse relinquo?
Sontibus impulsus furijs ubi Tiphys? ubi Idmon
Fata canens? ubi monstriferæ par ille nouercæ?
Te sine Thespiade non ulla mouebimus ultra
Aequora? nec summa speculantem puppe uidebo,
Pleiadumq; globos, & agentes noctibus arctos?
Cui Minyas, charamq; ratem? cui sydera tradis?
Carpere securas quis iam iubet Aesona noctes?
Hoc labor, hoc dulci toties fraudata sopore

Lumina? & amotis nimium mens anxia Colchis
Profuit? heu quantum Phasis, quantumq; recessit.
Nunc quoq; si tenui superant in imagine curæ,
Adsis umbra precor uenturi præscia cœli,
Rectoremq; tuæ moneas ratis. hæc ubi fatus,
Sola uirum flammis uidit labentibus ossa.
Quod tamen externis unum solamen in oris
Restat, ait charas humus hæc non diuidat umbras,
Ossaq; nec tumulo nec separe contegat urna,
Sed simul, ut iunctis uenistis in æquora fatis.
Haud mora. reliquias socij, defletaq; miscent
Nomina. tum uiuo frondes, & cæspite tellus
Aggeritur, cineremq; Lyco commendat Iason.
Mœsti omnes, dubijq; ratem fidissima cuius
Dextra regat. simul Ancæus, solersq; petebat
Nauplius. Erginum fato uocat ipsa monenti
Quercus, & ad tonsas uicti rediere magistri.
Ac ueluti gregis cessit cui regia, taurus
Fertur ouans, hunc omnis honos, hunc omnis in unū
Transit amor, primo lætus sic tempore rector
Ingreditur cursus. & enim dat candida certam
Nox Elicem. nam prora fretum commouerat, & iam
Puppe sedens placidas dimiserat anchora terras.
Inde premente noto tristes Acherusidos oras
Præterit, & festa uulgatum nocte Lyæi
Callichorus (nec uana fides) hic Bacchus ut undis
Abluit Eoo rorantes sanguine thyrsos.
Illum post acies, rubriq; nouissima claustra
Aequoris, hic resides Thyasos, hic æra mouentem,
Vdaq; pampinea nectentem cornua uitta,

N unc etiam meminiſtis aquæ, Bœotia qualem
T hyas, & infelix cuperet uidiſſe Cithæran.
F ama per extremos quin iam uolat improba manes.
I nterea & magnis natorum laudibus implet
A ddita, iamq; fretis repetens freta, iamq; ferentes
C yaneas, ardent auidos attollere uultus,
Q uos pietas uel tangit adhuc, quos æmula uirtus.
F ata immota manent. unum qui littore in illo
C onditus ad charæ mittunt ſpectacula turbæ.
I t Sthelenus. qualem mauortia uidit Amazon,
C umq; ſuis comitem Alcides ut condidit armis,
T alis ab æquorei conſurgens aggere buſti
E micuit. fulſere undæ, Sol magnus ut orbem
T olleret, aut nubem quateret polus. atq; ea uix dum
V iſa uiris, atram nox protinus abſtulit umbram.
I lle dolens altum repetit Chaos omina Mopſus
D um ſtupet, in prima tumulum procul aſpicit acta,
O bnubensq; caput cineri dat uina uocato.
C armina quin etiam uiſo placantia manes
O dryſium dux rite mouet, miſtoq; ſonantem
P ercutit ore lyram, nomenq; reliquit arenis.
A ltius in uentos recipit ratis, ac fugit omne
C robiali latus, & fatis tibi Tiphy negatum
P arthenium, ante alios Triuiæ qui creditur amnis
F idus, & inopia materna gratior unda.
M ox etiam Cromnamq; iugo pallente Cytoron,
T eq; cita penitus condunt Erythrea carina.
I amq; reducebat noctem polus. alta Carambis
R aditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes.
A ſſyrios complexa ſinus ſtat opima Sinope

N ympha prius, blandosq́; Iouis quæ luserat ignes
C œlicolis immota procis deceptus amatæ
F raude deæ nec solus Halys, nec solus Apollo.
A ddidit hic casu comites fortuna benigno.
A utolitum, Phogiumq́;, & Deiolenta secutos
H erculis arma uiros, uagus hos ibi fixerat error.
V t graiam uidere manum, puppemq́; pelasgam
P rima ruunt celeres ad littora, seq́; precantur
A ccipiant socios. noua dux accedere gaudet
N omina, desertos & iam sibi currere remos.
T ransit Halys, longisq́; fluens anfractibus Iris,
S æuaq́; Thermodoon, medio sale murmura uoluens
G radiuo sacer, & spolijs ditissimus amnis,
D onat equos, donat notas cui uirgo secures,
C um redit ingenti per caspia claustra triumpho
M assageton, Medumq́; trahens. est uera propago
S anguinis, est ollis genitor deus. hinc magis alta
A emonidæ petere, & monitus non temnere Phinei.
I pse autem comitum conuersus ad ora nouorum,
  Vos mihi nunc pugnas ait, & uictricia ductor
H erculis arma mei, uestrasq́; in littore Martis
I nterea memorante manus. sic fatus, & ægro
C orde silens, audit currus, belliq́; labores
V irginei, exciderit frenis quæ prima remissis,
S emianimem patrius quam sanguine uexerit amnis.
Q uæ pelta latus, atq; humeros nudata pharetris
F ugerit, herculeæ mox uulnere prensa sagittæ.
V tq́; securigeras stimulauerit ira cateruas,
F leturusq́; pater, quantus duce terror in ipsa,
Q ui furor, insignis quo balteus arserit auro.

N octe ſub extrema clauſis telluris ab antris
P eruigil auditur Chalybum labor. arma fatigant
R uricolæ Gradiue tui. ſonat illa creatrix
P rima manus belli terras crudelis in omnis.
N am prius ignoti quàm dura cubilia ferri
E ruerent, enſesq; darent odia ægra ſine armis
E rrabant, iræq; inopes, & ſegnis Erinnys.
I nde Genetæi rupem Iouis, hinc Tibarennum,
D ant uirides poſt terga lacus, ubi deſide mitra
F œta ligat, partuq; uirum fouet ipſa ſoluto.
V os quoq; non notæ mirati uela carinæ
M oſſynœci, uos & ſtabulis Macrones ab altis,
B yzaresq; uagi, Philyræq; à nomine dicta
L ittora, quæ cornu pepulit Saturnus equino.
V ltimus inde ſinus, ſæuumq; cubile Promethei
C ernitur, in gelidas conſurgens Caucaſus arctos.
I lle etiam Alciden Titania fata morantem
A ttulerat tum forte dies. iamq; aſpera Niſu
V ndiq; conuellens. ueteris cum ſtrage pruinæ
V incula prenſa manu ſaxis abduxerat imis
A rduus, & leuo grauior pede conſonat ingens
C aucaſus, & ſummo pariter cum monte ſecutæ
I ncubuere trabes, abductaq; flumina ponto.
F it fragor. æthereas ceu Iuppiter arduus arces
I mpulerit, manus aut imas neptunia terras.
H orruit immenſum ponti latus. horruit omnis
A rmeniæ prætentus Hyber, penitusq; recuſſo
A equore Cyaneas Minyæ timuere relictas.
T um gemitu propiore Chalybs, denſusq; reuulſis
R upibus audiri montis labor, & graue titan

Vociferans,

Vociferans, fixos scopulis dum uellitur artus.
Contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis
Montibus Alciden? dimissa'ue uota retentet?)
Pergere iter socij, tantum mirantur ab alto
Littora discussa sterni niue, ruptaq; saxa;
Et simul ingentem moribundam desuper umbram
Alitis, atq; atris rorantes imbribus auras.
Sol propius flammabat aquas, extremaq; fessis
Cœperat optatos iam lux ostendere Colchos.
Magnus ubi aduersum spumanti Phasis in æquor
Ore ruit. cuncti pariter loca debita poscunt,
Signaq; commemorant, emensasq; ordine gentes,
Dantq; ratem fluuio. simul æthere plena corusco
Pallas, & alipedum Iuno iuga sistit equorum.
Ac dum prima graui ductor subit hostia pulsu,
Populeos flexus, tumulumq; uirentia supra
Flumina cognati medio uidet aggere Phryxi.
Quem comes infelix paruo de marmore iuxta
Stat soror, hinc sæuæ formidine mœsta nouercæ,
Inde maris, pecudiq; timens imponere palmas.
Sistere tum socios iubet, atq; hic prima ligari
Vincula, ceu pagasas, patriumq; intrauerit amnem.
Ipse graui patera sacri libamina Bacchi
Rite ferens umbram uocat, & sic fatur ad aras.
Pergemus, atq; pares tecum mihi phryxe labores
Tu precor orsa regas, meq; his tuteris in oris.
Tot freta, tot dure properanti sydera passum.
Pryxe faue, & patrias etiam reminiscere terras.
Tu quoq; nunc tumulo nequicquam condita inani
Annue diua maris, numeroq; accede tuorum.

Quando egomet rursus præteruehar? aurea quando
S eston? & infaustos agnoscent uellera fluctus?
V os etiam syluæ, uos colchidos hospitis oræ
P andite, diues ubi pellis nitet arbore sacra.
T unc tibi fœcundi proles Iouis orte niuali
A rctados axe deæ, fluuio modo Phasi quieto
P alladiam patiare ratem, nec dona, nec aræ
D efuerint tellure mea ueneranda fluentis
E ffigies te Phasi manet, quam magnus Enipheus,
E t pater aurato quantus iacet Inachus antro.
D ixerat, atq; illi dextra sine uersa magistri
P rotinus in proram rediit ratis omine certo.
F luminis os, pontumq; tuens, promittis ut ecce;
V tq; uocas reuehemur ait. sic deinde precatus
A rma iubet celsa socios depromere puppe.
D ona dehinc Bacchi, cæsus qui firmet in omnes,
R apta Ceres, uiridesq; premunt longo ordine ripas.
Incipe nunc cantus alios dea, uisaq; nobis
T hessalici da bella ducis. non mens mihi, non hæc
O ra satis. uentum ad furias, infandaq; natæ
F œdera, & horrenda trepidã sub uirgine puppem.
I mpia monstriferis surgunt iam prælia campis.
A nte dolos, ante infidi tamen exequar astus
S oligenæ falli meriti, meritiq; relinqui
I nde canens. Scythicæ senior iam solis in urbe
F ata laborati Phryxus compleuerat æui.
I llius extremo sub funere mira repente
F lamma poli, magnoq; aries apparuit astro
A equora cuncta mouens. at uellera Martis in umbra
I pse sui Phryxus monimentum insigne pericli

Liquerat,

L iquerat, ardenti quercum complexa metallo.
Q uondam etiam tacitæ uisus per tempora noctis
E ffigie uasta, socerumq́; exterruit ingens
Prodita uox. qui iam patria tellure fugatum,
Q uærentemq́; domus his me considere passus
S edibus oblata generum mox prole petisti,
T unc tibi regnorum labes, luctusq́; supersunt,
R apta soporato fuerint cum uellera luco.
P ræterea infernæ quæ nunc sacrata Dianæ
F ert castos Medea choros, quencunq; procorum
P acta petat, maneat regnis ne uirgo paternis.
D ixit, & admota pariter fatalia uisus
T radere terga manu. tum falso fusus ab auro
C urrere per summi fulgor laquearia tecti.
M embra toris rapit ille tremens, patriumq́; precatur
N umen, & Eoo surgentes littore currus.
Hei mihi fatorum genitor tutela meorum
O mnia tuens, tua nunc terris tua lumina toto
S parge mari, seu nostra dolos molitur opertos,
S iue externa manus, primus mihi nuncius esto.
T u quoq; sacrata rutilant cui uellera quercu,
E xcubias Gradiue tene, præsentia luco
A rma, tubæq́; sonent. uox & tua noctibus extet.
V ix ea, Caucaseis cum lapsus montibus anguis
H aud sine mente dei spiris nemus omne refossis
I mplicuit, Graiumq́; procul respexit ad orbem.
E rgo omnes prohibere minas, prædictaq́; Phryxi
I nuigilat, plena nec dum Medea iuuenta
A dnuitur thalamis albani uirgo tyranni.
I nterea augurijs, monstrisq́; minacibus urbem

Territat ante monens semper deus, & data seri
Signa mali, reddi iubet exitiale sacerdos
Vellus, & Aemonijs infaustum mittere terris.
Contra sole satus Phryxi præcepta uolutans
Aegro corde negat. nec uulgi cura tyranno,
Dum suasit modo tuta salus. tunc ordine regi
Proximus, & frater materno sanguine Perses
Increpitare uirum, sequitur duce turba reperto.
Ille furens ira solio se proripit alto,
Præcipitatq; patres, ipsum qui talibus ausis
Spem sibi iam rerum uulgi leuitate ferentem
Ense petit. rapit inde fugam, crudelia Perses
Signa gerens, omnemq; quatit rumoribus arcton.
Iamq; aderat magnis regni cum milibus urbi,
Primaq; in aduersos frustratus prælia muros
Constiterat. datus & socijs utrinq; cremandis
Ille dies, alterq; dies, cum Marte remisso
Debitus Aeæis dux thessalus appulit oris.
Nox hominum genus, & duros miserata labores
Rettulerat fessis optata silentia terris.
At Iuno & summi uirgo Iouis intima secum
Consilia, & uarias sociabant pectore curas.
Virgo prior. magna pariter quos mole petamus
Cernis ait, Colchos habeant quæ prælia, quiq;
Nunc status. hinc Perses, illinc non uiribus æquis
Apparat Aeætes aciem, quibus addimur armis?
Cui Iuno. demitte metus, ne prælia forte
Nunc tibi grata negem, iam iam manet ægida sudor,
Et nostros iam sudor equos. stat pectore fixum
Aeæte sociare manus. scio perfida regis

Corda

C orda quidem, nullos Minyis exoluet honores.
V erum alios tunc ipsa dolos, alia orsa mouebo.
S int precor hæc. tua nāq; mihi comitanda potestas,
P allas ait. liceat graijs dum reddere terris
A esonium caput, & puppem quam struximus ipsæ
I actatam tandem nostro componere cœlo.
T alia tunc hominum superi pro laude mouebant.
T ristior at nunquam, tanto'ue pauentibus ulla
N ox Minyis egesta metu, nil quippe reperto
P haside, nil domitis actum Symplegados undis,
C unctáq; adhuc magni ueniant dum regis ad urbē
A mbigua, & dubia rerum pendentia summa.
P ræcipue Aesonidem uarios incerta per æstus
M ens rapit undantem curis, ac multa nouantem.
Q ualiter ex alta cum Iuppiter arce coruscat,
P liadas ille mouens, mistum'q;' sonoribus imbrem,
H orriferam'ue niuem canis ubi tollitur omnis
C ampus aquis, aut sanguinei magna hostia belli,
A ut atros diris fatorum gentibus ortus.
S ic tum diuersis hinc atq; illinc molibus anceps
P ectora dux crebro gemitu quatit, optat & almum
I am iubar, & certi tandem discriminis horas.
T unc defixa solo, cœtuq; intenta silenti
V ersus ad ora uirum. quod primū ingētibus ausis
O ptauistis ait, ueterum'q; quod horruit ætas
A dsumus en, tantum'q; fretis enauimus orbem.
N ec pelagi nos mille uiæ, nec fama fefellit
S oligenam Aeætem media regnare sub arcto.
E rgo ubi lux altum sparget mare, tecta petenda
V rbis, & ignoti mens experienda tyranni.

Annuet ipse reor (neq; inexorabile certe
Quod petimus) sin uero preces & dicta superbus
Respuerit, iam nunc animos firmate repulsæ,
Quáq; uia est, patrijs referamus uellera terris.
Stet procul, & rebus semper pauor absit in arctis.
Dixerat, & Scythicam qui se comitentur ad urbem
Sorte petit, numeróq; nouem ducuntur ab omni.
Inde uiam, qua Circæi plaga proxima campi
Corripiunt, regemq́; petunt iam luce reducta.
Forte deûm uarijs per noctem territa monstris
Senserat, ut pulsas tandem Medea tenebras,
Rapta toris primum iubar ad placabile Phœbi
Ibat, & horrendas lustrantia flumina noctes.
Nanq; soporatos tantis in sedibus artus
Dum premit alta quies, nullæq́; in uirgine curæ,
Visa pauens castis Hecates excedere lucis.
Dumq́; pij petit ora patris, stetit arduus inter
Pontus, & ingenti circum stupefacta profundo.
Fraternam mortem ante sequi, mox stare pauentes
Viderat intenta pueros nece, séq; trementem
Spargere cæde manus, & lumina rumpere fletu.
His turbata minis fluuios, ripamq́; petebat
Phasidis, æquali dryadum comitante caterua.
Florea per uerni qualis iuga duxit Hymeti.
Aut Sicula sub rupe choros. hinc gressibus hærens
Pallados, hinc clare Proserpina iuncta Dianæ
Altior, ac nulla comitum certante priusquam
Palluit, & uiso pulsus decor omnis Auerno.
Talis adhuc mitis geminæ cum lumine tedæ
Colchis erat, non dum miseros exosa parentes.

Vt procul extremi gelidis à fluminis undis
Prima uiros tacito uidit procedere passu,
Substitit, & mœsto nutricem affata timore est.
Quæ manus hæc? certo ceu me petat agmine nutrix
Aduenit, haud armis haud unquam cognita cultu.
Quære fugam precor, & tutos circunspice saltus.
Audit uirginei custos grandæua pudoris
Enioche, cultus primi cui creditus æui.
Tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam.
Nō tibi ab hoste minæ, non uis ait ulla ꝓpinquat,
Nec metus. externo iam flammea murice cerno
Tegmina, iam uittas, frondemq́; imbellis oliuæ.
Graius adest, graio sunt cuncta simillima Phryxo.
Sic ait. ac Iuno pulchrum longissima quando
Robur cura ducis, magniq́; sedere labores,
Mole noua, & roseæ perfudit luce iuuentæ.
Iam Talaum, iamq́; Ampyciden astroq́; comantes
Tyndaridas, ipse egregio supereminet ore.
Non secus Autumno quàm cum magis asperat ignes
Sirius, & sæuo cum nox accenditur auro,
Luciferas crinita faces habet Arcas, & ingens
Iuppiter. ast illum tanto non gliscere cœlo
Vellet ager, uellent calidis iam fontibus amnes.
Regina attonito quanquam pauor ore silentem
Exanimet, mirata tamen, paulumq́; reductis
Passibus insolito stupuit duce. nec minus inter
Ille tot ignoti socias gregis hæret in una
Defixus, sentitq́; ducem, dominamq́; cateruæ.
Si dea, si magni decus huc ades (inquit) Olympi,
Has ego credo faces, hæc uirginis arma Dianæ,

Teq; renodatum pharetris, ac pace fruentem,
Ad sua Caucaseæ producunt flumina nymphæ.
Si domus in terris, atq; hinc tibi gentis origo,
Felix prole parens, olim'q; beatior ille
Qui tulerit, longis & te sibi iunxerit annis.
Perfer opem Regina uiris. nos hospita pubes
Aduehimur, graium proceres tua tecta petentes.
Duc precor ad uestri (quicunq; est) ora tyranni.
Aut tu prima doce fandi tempus'q;, modum'q;.
Nam mihi sollicito deus, ignaro'q; locorum
Te dedit, in te animos, atq; omnia nostra repono.
Dixit adopperiens trepidam. stetit illa parumper
Virgineo cunctata metu, sic orsa uicissim.
Quem petis Aeætem genitor meus, ipsa'q; iuxta
Mœnia, si ueros possis discernere calles.
Hac adeo duce ferte gradus. ingentia nanq;
Castra, alios aditus, atq; impius obsidet hostis.
Dixerat hæc, patrium'q; uiam detorquet ad amnem,
Sacra'q; terrificæ supplex mouet irrita noctis.
Ille autem inceptum famula duce protinus urget
Aere septus iter. patitur nec regia cerni
Iuno uirum, prior Aeetæ ne nuncius adsit.
Iam'q; inerat populo, mediæ'q; incognitus urbi
Cum comes orsa loqui. Phœbi genitoris ad aras
Ventum ait. huc aditis iam se de more paternis
Rex feret. hic proceres audit, populos'q; precantes
Alloquijs facilis præsens pater admouet æquis.
Dixerat, ast illi propere monstrata capessunt
Limina, non aliter, quàm si radiantis adirent
Ora dei, ueras'q; æterni luminis arces.

Tale iubar in tecta micat. stat ferreus Atlas,
Oceani, genibusq́; tumens infringitur unda.
At medij per terga senis, rapit ipse nitentes
Altus equos, curuoq́; diem subtexit Olympo.
Ponè rota breuiore soror, densæq́; sequuntur
Pliades, & madidis rorantes crinibus ignes.
Nec minus hic uaria lætatus imagine templi
Ad geminas fert ora fores. cunabula gentis
Colchidos hic, ortusq́; tuens. ut prima Sesostris
Intulerit Rex bella Getis. ut clade suorum
Territus, hos Thebas, patriumq́; reducat ad amnem,
Phasidis hos imponat agris, Colchosq́; uocari
Imperet. Arsinoen Nili tepidaq́; requirunt
Ocia læta Phari, pinguemq́; sine imbribus amnem
Etiam sarmaticis permutant carbasa Bracis.
Barbarus in patrijs sectatur montibus Aeam
Phasis amore furens. pauidas iacit illa pharetras
Virgineo turbata metu, discursibus & iam
Deficit, ac uolucri uictam deus alligat unda.
Flebant populeæ iuuenem Phaethonta sorores.
Acer & Eridani trepidum globus ibat in amnem.
At iuga uix Tethys, sparsumq́; recolligit axem,
Et formidantem patrios Pyroenta dolores.
Aurea quin etiam præsaga Mulciber arte
Vellera, uenturosq́; olim cælarat Achiuos.
Texitur Argoa pinus Pagasea securi.
Iamq́; eadem remos, eadem dea flectit habenas.
Ipse subit, nudaq́; uocat dux agmina dextra.
Exoritur Notus, & turto ratis una profundo
Cernitur. Odrysio gaudebant carmine phocæ.

A pparent trepidi iam Phasidis hostia Colchi,
C lamantemq; procul linquens regina parentem.
V rbs erat hic contra gemino circunflua ponto,
L udus ubi extabat, tædæq; in nocte iugales,
R egaliq; toro lætus gener, ille priorem
D eserit. ultrices spectant à culmine diræ.
D eficit in thalamis, turbataq; pellice coniux
P allam, & gemmiferæ donum exitiale coronæ
A pparat, ante omnes secum dequesta labores.
M unere quo patrias pellex ornatur ad aras.
I nfelix etiam rutilis correpta uenenis
I mplicat igne domus. hæc tum miracula Colchis
S truxerat ignipotens non dum noscentibus illa.
Q uis labor aligeris, aut quæ secet anguibus auras
C æde madens. odere tamen, uisusq; reflectunt.
Q uin idem Minyas operum defixerat error,
C um se sole satus patrijs penetralibus edit.
F ilius hunc iuxta primis Absyrtus in annis
D ignus auo, quenq; insontem meliora manerent.
T um gener albanis Styrus qui aduenerat oris.
D istulerant sed bella torum, tum Phrontis & Argus
A eolidæ, fraterq; Melas, quos aduena Phryxus
P rogenuit, pariterq; leui Cytisorus in hasta.
P ost alij, quos præcipuo titania tellus
L egit honore pares mouitq; ad prælia Regis.
A dmonet hic socios, nebulamq; erumpit Iason,
S yderis ora ferens. noua lux effusa Citæis.
C onueniunt, rogitantq; uiros, rogitantq; quid ausi,
Q uid'ue ferant. postquam primis inhiantia dictis
A gmina, suppressumq; uidet iam murmur Iason

Talia miranti propius tulit orſa Tyranno.
Rex Hyperionide, quem per freta tanta petundum
Cœlicolæ, & prima dignum ſtatuere carina,
Si quando hic aliquam noſtro ſatus orbe ſolebat
Theſſaliam, ſi quos Phryxus memorare pelaſgos,
Hi tibi tot caſus, horrenda tot auia menſi
Cernimur. ipſe egomet proprio de ſanguine Phryxi
Nanq; idem Cretæus ambobus & Aeolus author
Cum Ioue, Neptunoq́;, & cum Salmonide nympha.
Me neq; nunc enſes, aræq́; egere paternæ,
Nec tua theſſalicis quanquam inclyta nomina terris
Sponte ſequor, cui non iuſſo tot adire uoluptas
Monſtra maris? cui Cyaneos intrare fragores?
Sceptra tui toto Pelias ſub nomine Phœbi,
Maxima ab hoſte tenens, totq́; illachrymantia diuos
Oppida, toto uigili pulcherrima flumina cornu,
Ille meum imperijs urget caput, ille labores
Dat uarios. ſuus ut magnum rex ſpargit ab Argis
Alciden Stheleno ipſe ſatus. tamen aſpera regum
Perpetimur iuga. nec melior parere recuſo.
Hic ſibi me auratæ pecudis quiſcunq; periclis
Exuuias perferre iubet. tibi gratia noſtri
Sit precor hæc, meritiq; locus, quod iuſſa recepi,
Teq; alium quam quem Pelias ſperatq́;, cupitq́;,
Promiſi, meliora tuæ mihi fœdera dextræ.
Si petere hoc ſæui ſtatuiſſem ſanguine belli,
Oſſa dabat, Pindusq́; rates. quodq́; ante ſecuti
Inde nec audacem Bacchum, nec Perſea reges
Sed mea nuda fides, ſanctiq; potentia iuſti
Huc tulit, ac medij ſociatrix gratia Phryxi,

I amq; tibi nostra geniti de stirpe nepotes.
N ec tamen aut phrygios reges, aut arua furentis
B ebryciæ spernendus adi. seu fraude petiuit,
S eu quis honore meos, sua reddita dona, deumq;
N os genus, atq; ratem magnæ sensere Mineruæ.
V ix tandem longis quæsitam colchida uotis
C ontigimus, qualemq; dabat te fama uidemus.
T u modo ne claros Minyis inuideris actus.
N on aliena peto, terris'ue indebita nostris.
S iquis & in precibus uero locus, atq; ea Phryxo
C rede dari, Phryxum ad patrios ea ferre penates
M unera. tu contra uictum mihi uecta per æquor
A cipe Tænarei chlamydem de sanguine aheni,
F renaq;, & accinctum gemmis fulgentibus ensem.
H oc patrium decus, hæc materni texta labores.
H is Lapithes adsuerat eques. da iungere dona.
D a scythicas sociare domos. sciat effera regi,
I ra mei, quem te horrifero sortitus in axe
C aucasus, atq; tuis quantum mitescat arenis.
T alibus orantem uultu grauis ille minaci
I am dudum fremit, & furijs ignoscit opertis.
C eu tumet, atq; imo sub gurgite concipit austros
V nda silens, trahit ex alto sic barbarus iras.
E t nunc ausa uiri, nunc heu sua prodita graijs
R egna fremit. quin & facili sibi mente receptum
I am Phryxum dolet, & Scythiæ perijsse timores.
N unc quassat caput, & iuuenis spes ridet inanes
Q uid uesanus agat, quod uellera poscat ab angue.
V rit & antiquæ memorem uox præscia sortis,
C ur simul aut Persen illinc sibi mouerit, aut hinc

Thessaliam

Thessaliam fortuna ratem. num debitus istæ
Finis agat, sæuæq; petant iam uellera parcæ.
Interea quoniam belli pugnæq; propinquæ
Cura prior, fingit placidis fera pectora dictis,
Reddit et hæc. cuperē haud alio uos tēpore tectis
Aduenisse meis, quo me grauis obsidet hostis.
Frater enim (sceptri sic omnibus una cupido)
Excidium parat, & castris me ingentibus urget.
Quare age cognatas primum defendite sedes,
Nec decus oblati dimiseris aduena belli.
Nanq; uirum trahit ipse chalybs. tum uellera uictor
Tum meritis, nec sola dabo. contra inscius astus,
Ergo nec hic nostris deerat labor arduus actis,
Excipit Aesonides, & ceu nihil æquore passis
Additus iste dies, ueniant super hæc quoq; fato
Bella meo. non hunc parua mihi cæde dolorem,
Quasq; dedit, luet ille moras. tum Castora mittit,
Qui ferat Aeæi socijs responsa Tyranni.
Acribus ast illos curis mora sæua trahebat.
Ac simul ut medio uiderunt Castora campo,
Crebrior incussit mentem pauor. o Iouis alma
Progenies fare, an patriam spes ulla uidendi,
Fare omnes. ille in medijs sic orsus achiuis.
Nec ferus Aeætes (ut fama) nec aurea nobis
Terga negat. bello interea sed pressus iniquo
Auxilium petit. armatos dux protinus omnes
Accelerare iubet, longo nam tuta recessu
Puppis, & apposita fluuius defenditur urbe.
Haud mora, prosiliunt, quos nec Riphæa iuuentus,
Quos nec Iber, aut tuta suis aurora pharetris

Sustineat. stetit explicato prius agmine pubes;
Expertiq; simul, si tela, artusq; sequantur.
Nec quisquam freta, nec patrias iam respicit urbes.
Sed magis ad præsens itur decus. incita cristas
Aura quatit, uarijs floret uia discolor armis.
Qualis ab oceano nitidum chorus æthera uersat,
Qualibus assurgens nox aurea cingitur astris.
Illos sole satus tacita mœstissimus ira
Miratur temere assumptos, nec talia mallet
Robora, quàm medios hostem subijsse penates.
Interea læto patitur conuiuia uultu,
Et iuxta Aesonidem magno cratere lacessit,
Nunc sibi monstrantem natos Iouis, oraq; iuxta
Aeacidum, nunc ingentis Calydonis alumnos.
Audit & Alciden infando errore relictum,
Defletosq; duces, terræq;, marisq; labores.
Ipse autem tantis concita furoribus arma
Expetit Aesonides, & amicos ordine reges.
Quis procul ille uirum nobis, quem balteus asper
Subligat, & stricto stat proximus armiger arcu,
Ceu pugnam paret, & positas confundere mensas.
Contra flammigeri proles perseia solis.
Quem rogitas Carmeius ait. mos comminus arma
Semper habere uiro, semper meminisse pharetræ.
Quid Latagũ? qd si amnigenam mirere Choaspen?
Bellatoris equi potantem cerne cruores.
Nec tamen immissis hic genitor ibit habenis.
Illum ait Aesonides pariter refer, horrida signis
Cui chlamys, & multa spirat coma flexilis aura.
Respicit Aeætes, atq; hunc quoq; numine reddit.

D iues Aron, croceos sic illius omnis odores.
I actat eques, iunctis sic est coma culta maniplis.
C ampesus hic spolijs in tygridis, ille profundo
I ncumbens Odrussa mero. uide lata comantem
P ectora, & ingenti turbantem pocula barba.
H ic & Laxarten dictis stupet hospes acerbis
I mmodicum, linguáq; grauem. cui nulla minanti
N on superum, non præsentis reuerentia belli.
C ontra autem Aeætes. non frustra magna superbo
D icta uolant ait, & uocem paria arma sequuntur.
N ec requies quin Marte diem, noctémq; fatiget.
A tq; ubi Riphæa stupuerunt flumina bruma
I am pauidi cum prole Getæ, iam peruigil illum
M edus, & oppositis expectat Iberia claustris.
H os autem quæcunq; manus sua signa sequantur,
S i memorem, prius humentem lux soluerit umbram
C ras acies, atq; illa ducum, cras regna uidebis
D issona, saxiferæ surgat quibus imber arenæ.
Q uæ iaculo gens apta leui, quæ picta pharetris
V enerit. ingentes animo iam prospice campos.
A tq; hanc alipedi pulsantem corpora curru
E uryalen, quibus exultet mauortia turmis,
E t quantum elata ualeat peltata securi,
C hara mihi, & ueras inter non ultima natas
F atur, & occiduo libat cratera parenti.
Q uisq; suis tum uota deis, & pocula fundit,
D ent acies, dent belligeros superare labores.
E cce autem geticis ueniens Gradiuus ab antris,
I ngentémq; trahens arctoa per æquora nubem.
A spicit Aeæa Minyas stupefactus in urbe,

Ambitumq; senem, promissaq; uellera puppi
Thessalicæ. citus ad summi stellantia patris
Tecta ruit, questuq; Iouem testatur acerbo.
Quæ studijs rex magne quies. iam mutua uidi
Exitia, in solos hominum molimur honores.
Teq; ea cuncta iuuant, rabidam qui Pallada cœlo
Non abigis. neq; fœmineis ius obicis ausis.
Nun queror, extructa quod uexerit ipsa carina
Vellera sacra meis sperantem auertere lucis?
Quodq; palàm tutata uiros? sic cætera pergat
Si ualet, insidijs quid nunc fallacibus ambit,
Nostra ut phryxæo spolientur templa metallo?
Non opus auxilio colchis, nec fœdere uestro
Et Persen simul, & Minyas deposcimus hostes.
Quin age, quid tantæ coeunt in prælia gentes?
Quid tuus Aesonides? imus nos protinus imus
In nemus auriferum, & sumptis decernimus armis.
Vel tu sola polo tacitis inopina tenebris
Labere. quantus ibi deus experiere, nec illas
Adstiteris impune trabes. an martia templa
Intemeranda minus? tantus mihi luctus & angor,
Quod rudis, & sola colimus si gentibus umbra,
Est amor. & rerum cunctis tutela suarum,
Et tibi magne pater terris donaria certant.
Est honor his etiam suus. at ego chara Mycenis
Culmina, uirgineas præder si Cecropis arces,
Iam coniux, iam te gemitu, lachrymisq; tenebit
Nata querens. metuant ergo, nec talia poscant.
Non tulit hæc animis, quin longa silentia Pallas
Rumperet, irridens strepitumq;, minasq; Gradiui.

Non

Non tibi Aloidæ, quibus hæc fera murmura iactes.
Non lapithæ. sed Pallas ait. neq; ego ægide digna,
Nec uocer ulterius proles Iouis, excidat iste
Ni tibi corde tumor, liuos miser, armaq́; faxo
Oderis, & primis adimam tua nomina bellis.
Quin simili matrem demens grauitate sequutus,
Digna quidem, monstrum superis quæ tale creauit.
Quod tamē aggreßæ scelus? aut quo crimine sontes?
Si iuuenem, qui iussa sui tam dira Tyranni
Impauidus, maria & non dum qui nota subibat,
Iuuimus, & magnis aliquam spem mouimus ausis,
An nullas præferre preces, nec fœdera reges
Vlla sequi, cæca sed cuncta impellere pugna.
Debuimus? sic Thraces agunt, sic turbidus iste
Si qua petit. cuperem hæc etiam num bella remitti;
Nec socias armare manus. da uellera rector,
Et medio nos cerne mari. quod sin ea Mauors
Abnegat, & solus nostris sudoribus obstat,
Ibimus indecores, frustraq́; tot æquora uectæ?
Fas aliquid nequeat? sic fœmina cœperat ardens.
Hic iterum alternis Mauors insurgere dictis.
Excipit hinc contra pater, & sic uoce cohercet:
Quid uesane fremis? cum uos iam pœnitet acti,
Peccatumq́; satis, tunc ad mea iura uenitis.
Quolibet ista modo, quacunq; impellite pugna
Quæ cœpistis, habent quoniam sua fata furores.
Te tamen hoc coniux, & te mea nata monebo.
Sit Persen pepulisse satis. nec uana retentet
Spes Minyas, finem'ue uelint imponere bello.
Illum etenim talis rerum manet. accipite ergo,

V icta retro nunc castra dabit, bellumq́; remittet
T erritus aduentu ducis, & uirtute Pelasgi.
M ox ubi thessalicis referent hos flamina terris,
T unc aderit, uictorq́; domos & sceptra tenebit.
D onec & Aeætem inopis post longa senectæ
E xilia (heu magnis quantum licet impia fatis)
N ata iubet graiusq́; nepos in regna reponat.
H ic labor amborum, sunt hæc discrimina fratrum.
V adite, & aduersis (ut quis uolet) irruat armis.
D ixerat. instaurat mensas, pacemq́; reducit.
E t iam sydeream noctem dimittit Olympo.
T unc assuetus adest phlegræas qui reddere pugnas,
M usarum chorus, & citharæ pulsator Apollo.
F ertq́; grauem phrygius circùm cratera minister.
S urgitur in somnos, seq́; ad sua limina flectunt.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEXTVS.

T uigil his furijs ardet Gradiuus, & acri
C orde tumet, nec quas acies quæ castra sequatur
I nuenit. ire placet tandem, præsensq́; uideri,
S ternere si Minyas, magnoq́; rependere luctu
R egis pacta queat, graiamq́; absumere pubem.
I mpulit hinc currus monstrum irreuocabile belli
Concutiens,

Concutiens, Scythiæq; super tentoria sistit.
Protinus è castris fugit sopor excita tela.
Turbati coiere duces. hos insuper ingens
Fama mouet, rate quæ sacra uulgabat Achiuos
Aduenisse sui repetentes uellera phryxi,
Quos malus hospitio, iunctaq; ad fœdera dextra
Luserit Aeætes, atq; in sua traxerit arma.
Ergo consilijs dum nox uacat alta mouendis,
Legatos placet ire duces, mandataq; Perses
Edocet affari Minyas, fraudemq; Tyranni
Vt moneant, qui nam hinc animos auerterit error.
Se primum Aemonijs hortatum ea uellera terris
Reddere, & exuuias pecudis dimittere sacræ.
Hinc odium, & tanti uenisse exordia belli.
Quin potius dextrăq; suam, suaq; arma sequantur,
Aut remeent. neq; enim Aeætæ promissa, fidemq;
Esse loco. abstineant alienæ sanguine pugnæ.
Non illos ideo tantos uenisse labores
Per maris ignoti. quid opus concurrere? nec quos
Oderis? hæc medio Perses dum tempore mandat,
Aureus effulsit campis rubor, armaq;, & acres
Sponte sua strepuere tubæ. Mars sæuus ab altis
Hostis Io conclamat equis agite ite, propinquat.
At simul hinc Colchos, hinc fundit in æquora Persen.
Tunc & quæq; suis commisit prælia telis,
Voxq; dei pariter pugnas audita per omnens.
Hinc age Riphæo quos uideris orbe furores
Musa mone, quanto Scythiam molimine Perses
Concierit, quis fretus equis per bella, uirisq;.
Verum ego nec numero memorē, nec nomine cunctos

Mille uel ora mouens. neq; enim plaga gentibus ulla
Ditior, æterno quanquam Mæotia pubes
Marte cadat, pingui nunquam tamen ubere desit,
Quod geminas arctos, magnumq; qđ impleat anguē.
Ergo duces, solasq; deæ mihi promite gentes.
Miserat ardentes (mox ipse secutus) Alanos,
Heniochosq; truces iam pridem infensus Anausis,
Pacta quod albano coniux Medea tyranno
Nescius heu quanti thalamos ascendere monstri
Arserit, atq; urbes maneat qui terror achæas.
Gratior ipse deis, orbaq; beatior aula.
Proxima Bisaltæ regio, ductorq; Colaxes
Sanguis & ipse deūm, scythicis quem iuppiter oris
Progenuit uiridem Maracen, Tibisenaq; iuxta
Hostia, semifero dignum si credere captus
Corpore, nec nymphæ geminos exhorruit angues.
Cuncta phalanx insigne Iouis, cælataq; gestat
Tegmina, dispersos trifidis ardoribus ignes.
Nec primus radios miles Romane corusci
Fulminis, & rutilas scutis diffuderis alas.
Insuper auratos collegerat ipse dracones
Matris oræ specimen, linguisq; aduersus uterq;
Congruit, & tereti serpens dat uulnera gemmæ.
Tertius unanimis ueniens cum milibus Anchus
Cimmerias ostentat opes. cui candidus olim
Crinis inest, natale decus. dat longior ætas
Iam spatium triplici percurrens tempora nodo.
Demittit sacro geminas à uertice uittas.
Dat in Achemeniæ grauior de uulnere pugnæ.
Misit in arma Darabs, acies quem martia circūm
Gangaridūm,

Gangaridum, potaq; Gerus quos efferat unda,
Quiq; lacum cinxere Bicen. non defuit Anxur,
Non Radalo cum fratre Sydon. cesinaq; leuo
Omine fatidicæ Phryxus mouet agmina ceruæ.
Ipsa comes setis fulgens, & cornibus aureis
Ante aciem celsi uehitur gestamine conti.
Mœsta nec in sæuæ luco reditura Dianæ.
Mouit & hylæa supplex cum gente Sienem
Impia germani pertentans uulnera Perses.
Densior haud usquam, nec celsior extulit ullas
Sylua trabes, fessæq; prius rediere sagittæ,
Arboris ad summum quam peruenere cacumen.
Quin & ab hyrcanis Titanius expulit antris
Cyris in arma uiros, plaustrisq; ad prælia cunctas
Coialeæ traxere manus. ibi futilis illis
Et domus & crudo residens sub uellere coniux
Et puer è primo torquens temone cateias.
Linquitur abruptus pelago Tyra. linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens Ophiusa uenenis.
Degeneresq; ruunt Sindi, glomerantq; paterno
Crimine, nunc etiam metuentes uerbera turmas.
Hos super erectam Phalces agit æquore nubem
Cum fremitu, densiq; leuant uexilla Coralli,
Barbaricæ quis signa rotæ, ferrataq; dorso
Forma suum, truncæq; Iouis simulacra columnæ.
Prælia nec rauco curant incendere cornu,
Indigenas sed rite duces & prisca suorum
Facta canunt, ueterumq; uiris hortamina laudes.
Ast ubi Sidonicas inter pedes æquat habenas,
Illinc iuratos in se trahit Aeabaturnas,

Quos duce Teutagono crudi mora corticis armat,
Aequaq; nec ferro breuior, nec romphea ligno.
Nec procul albentes gemina fert Alcide parmas,
Hyberni qui terga Nouæ gelidumq; securi
Eruit & tota non audit Alazona ripa.
Quosq; Taras, niueumq; ferax Euarchus olorum.
Te quoq; uenturis ingens Ariasmene sæclis
Tradiderim, molem belli, lateq; ferentem
Vndiq; falcatos deserta per æquora currus.
Insequitur Drangæa phalanx, claustrisq; profusi
Caspiadæ. quis turba canum non segnius acres
Exilit ad lituos, pugnasq; capessit heriles.
Inde etiam par mortis honos, tumulisq; recepti
Inter auos, positusq; uirum. nam pectora ferro
Terribilesq; innexa iubas ruit agmine nigro
Latratuq; cohors. quanto sonat horrida ditis
Ianua, uel superas Hecatem comitatus in aulas.
Ducit ab Hyrcanis uates sacer agmina lucis
Vanus. eum Scythiæ iam tertia uiderat æstas,
Magnanimos Minyas, argoaq; uela canentem.
Illius & dites monitis spondentibus Indi,
Et centum geminæ Lagi noualia Thebes,
Totaq; riphæo Panchaia rapta triumpho.
Discolor hastatas effudit Iberia turmas,
Quas Sotaces, quas Latris agunt. & raptor amorum
Neurus, & expertes canentis Iazyces æui.
Nanq; ubi iam uiresq; aliæ, notusq; refutat
Arcus, & inceptus iam lancea temnit heriles,
Magnanimis mos ductus auis, haud segnia mortis
Iura pati, dextra sed charæ occumbere prolis.

Ense dato rumpuntq; moras natusq;, parensq;,
Ambo animis, ambo miseri tam fortibus actis.
Hic & odorato spirantes crine Meletæ
Cessææq; manus, & qui tua iugera nondum
Eruis ignotis insons Arimaspe metallis.
Doctus & Anchaæs patulo uaga uincula Cyro
Spargere, & extremas laqueis adducere turmas.
Non ego sanguineis gestantem tympana bellis
Thyrsageten, anctumq; uagis post terga silebo
Pellibus, & nexas uiridantem floribus hastas.
Fama ducem Iouis, & Cadmi de sanguine Bacchum
Hac quoq; thuriferos felicia regna Sabæos,
Hac arabas duxisse manus. mox rumperet Hebri
Cum uada Thyrsagetas gelida liquisse sub arcto.
Illis omnis adhuc ueterum tenor, & sacer æris
Pulsus, & eoæ memoratrix tibia pugnæ.
Iungit opes Emeda suas, sua signa secuti
Exomatæ, Toriniq; & flaui crine Satharchæ.
Mellis honos torinos ditant sua mulctra Satharchen,
Iaxamatas uenatus alit. nec clarior ullis
Arctos equis. abeunt Hypanin, fragilemq; per undã
Tigridis, aut sæuæ profugi cum prole Lææne,
Mœstaq; suspectæ mater stupet aggere ripæ.
Impulit & dubios Phryxei uelleris ardor
Centoras, & diros magico terrore Choatras.
Omnibus in superos sæuus honor, omnibus artes
Monstrificæ. nunc uere nouo compescere frondes,
Nunc subitam trepidis Meotim soluere plaustris.
Maximus hos inter stygia uenit arte Cohastes.
Sollicitat nec Martis amor, sed fama citææ

V irginis, & paribus spirans Medea uenenis.
G audet auerna palus. gaudet iam nocte quieta
P ortitor, & toto ueniens Latonia cœlo.
I bant & geminis æquantes cornibus alas
B allonoti, comitumq́; celer mutator equorum
M esus, & ingentis frenator Tarmata conti.
N ec tot ab extremo fluctus agit æquore, nec sic
F ratribus aduersa Boreas respondet ab unda,
N ec tot apud fluuios uolucrum sonus, æthera quantus
T unc lituum conceptus adit, lymphataq́; miscet
M illia, quot folijs, quot floribus incipit annus.
I pse rotis gemit intus ager, tremebundaq́; pulsu
N utat humus. quatit ut sæuo cum fulmine Phlægram
I uppiter, atq; imis Typhoea reuerberat aruis.
P rima tenent illinc patrijs Absyrtus in armis,
E t gener, ingentesq́; inter sua millia reges.
A t circa Aesonidem danaûm manus, ipsaq́; Pallas
A egide terrificat. quam nec dea lassat habendo,
N ec pater horrentem colubris, uultuq́; tremendam
G orgoneo, nec semineces ostendere crines
T empus adhuc, primasq́; sinit concurrere pugnas.
I mpulit hos contra Mauors pater, & mala leti
G audia, Tisiphoneq́; caput per nubila tollens
A d sonitus litui, mediaq́; altissima pugna,
N ec dum clara quibus sese fuga mentibus addat.
I lli ubi consertis iunxere frementia telis
A gmina, uirq́; uirum galeis adflauit adactis,
C ontinuo hinc obitus, perfractaq́; cædibus arma,
C orporaq́;, alternus cruor, alternæq́; ruinæ.
V oluit ager galeas, & thorax erigit imbres

Sanguineos. hinc barbarici glomerantur ouatus,
Hinc gemitus, mistæq; uirum cum puluere uitæ.
Caspius Aeæum correpto crine Monesen
Abstulit. hinc pariter Colchi, Graijq; sequuntur
Missilibus. rapit ille necem, prædamq; relinqui
Nec socijs iam cura uiri. Dipsanta Caresus,
Strimonaq; obscura spargentem uulnera funda
Deijcit, albani Cader ipse Medonidis hasta,
Iamq; latet, currusq; super, turmæq; feruntur.
Processere Melas & Fidasmenus. incipit hasta
Ante Melas. leuis ast abies elusit utrunq;.
Ensibus inde ruunt. prior occupat ære citato
Cassidis ima Melas. infracta est uulnere ceruix.
Mista perit uirtus. nescit cui debeat Ocheus,
Aut cui fata Tyres, dum sibila respicit Iron
Cuspidis arguæ, pyliam latere accipit hastam.
Viderat Hyrcanos paribus discurrere fratres
Castor equis, pater armento quos diues ab omni
Nutrierat, fatisq; uiam monstrarat iniquis.
Tum magis atq; magis peditem candore notato
Tyndariden incendit amor. simul obuius hastam
Pectus in aduersum subito iacet, alipedemq;
Constitit excusso uictor duce. risit ab alta
Nube pater, prensisq; equitem cognouit habenis.
At pariter luctuq; furens, uisuq; Medontes
Tyndariden petit, & superos sic uoce precatur.
Hunc age uel cæso comitem me reddite fratri.
Primus ut hic nostra sonipes cadat impius hasta,
Credita qui misero non rettulit arma parenti,
Meq; uenit contra, captiuaq; terga ministrat.

D ixerat. Aeæti sed eum prior hasta parentis
D eijcit, ad socias sonipes citus effugit alas.
Q uis tibi fatales unquam metuisset Amiclas,
O ebaliamq; manum tot Rhyndace montibus inter
D iuiso, totidemq; fretis? cadit impiger una
I nguine transfosso clari Taulantis alumnus
S emidea genitrice Tages. cui plurima syluis
P eruigilat materna soror, cultusq; laborat.
T enuia non illum candentis carbasa Nili,
N on auro depicta chlamys, non flaua galeri
C esaries, pictoq; iuuant sub tegmine bracæ.
I am nouus mediæ stupefacta per agmina pugnæ
V adit eques densa spargens hastilia dextra,
F ulmineumq; uiris profundens ingerit ensem,
H unc alternus & hunc, cum sæuior ecce iuuentus
S armaticæ coiere manus, fremitusq; uirorum
S emiferi, riget his molli lorica cathena.
I d quoq; tegmen equis, at equi porrecta per armos
E t caput, ingentem campis hostilibus umbram
F ert abies obnixa genu, uaditq; uirûm ui,
V adit equûm, docilis relegi, docilisq; relinqui.
A tq; iterum medios non altior ire per hostes.
O rbibus hos rapidis, molliq; per æquora castor
A nfractu leuioris equi deludit anhelos,
I mmemoresq; mori. sed non ijsdem artibus æque
C oncurrunt, ultroq; ruunt in funera Colchi.
C ampesus impacta latus inter, & ilia quercu
T ollitur, ac mediam moriens descendit in hastam.
O ebasus infestum summisso poplite phalcen
E uasisse ratus, læuum per luminis orbem

Transfigitur. teneræ liquuntur uulnere malæ.
Contra autem geminis fidens thoracibus, ictum
Sustulit, & gladio Sibotes ferit ultima teli.
Nequicquam iam cuspis inest, nec fragmina curat
Ambenus, & trunco medium subit Otrea ligno.
Seminecem Taxes Hipanim uehit, atq; remissum
Ponè trahit fugiens, & cursibus exuit hastam.
Dumq́; recollectam rursus locat, irruit ultro,
Turbatumq́; lacon, & adhuc inuadit inermem.
Impulit aduerso præceps equus Ochea conto
Nequicquam totis reuocantem uiribus armos.
In latus accedit sonipes, accedit & ipse
Frigidus. arma cadunt. rorat procul ultima cuspis.
Qualem populeæ fidentem nexibus umbræ,
Siquis auem summi deducat ab aëre rami,
Ante manu tacita, cui plurima credit harundo.
Illa dolis, uiscoq́; super correpta sequaci
Implorat ramos, atq; irrita concitat alas.
Parte alia infestis (nam fors adiunxit) in armis
Styrus adest, lætusq́; uirum cognoscit Anausin.
Et prior. en cuius thalamus Aeætia uirgo
Dicta manet, nostrosq́; feret qui uictor amores.
Non ait inuitoq́; gener mutabere patri.
Tum simul aduersas collatis cursibus hastas
Coniiciunt, fugit adductis Albanus habenis
Saucius, atq; datum leto non sperat Anausin.
Nec uidet. ille autem telo moribundus adacto,
Ad soceros, pactæq́; sinus en coniuges inquit
Styre fugis uulnus referens, quod carmine nullo
Sustineat, nullisq́; leuet Medea uenenis.

Dixerat, extremus cum lumina corripit horror,
Voxq; repressa gelu, percussaq; uertice tellus.
Hinc animos acies auget, magnosq; dolores.
Turbine Gesandrum mauors rapit, ille morantis
Increpat, & stricto sic urget Iazygas ense.
Nempe omnes cecidere senes. nempe ois ademptus
Ante pater. quæ uos subito tam fœda senectus
Corripuit? fregitq; animos, atq; abstulit iras?
Aut mecum mediam iuuenes, agite, ite per urbem
Argolicamq; manum, aut claris occumbite factis.
Irruit, & patrias cœptis ferus aduocat umbras.
Sancte mihi Vorapte pater tua pectora nato
Surgere nunc, animamq; parem, si fata peroso
Tarda tibi, turpesq; moras non segnius ipsi
Paruimus, paruiq; etiam dedicere nepotes.
Hæc ait, auditusq; Crebo, tunc corripit ensem
Turbidus, & furijs ardens quatit arma paternis.
Indigenis sacratus aquis, magniq; sacerdos
Phasidis arctois Aquites errabat in armis.
Populeus cui frondis honor, conspectaq; glauco
Tempora nectuntur ramo, te Cyrne parentis
Immemorem dure cupiens abducere pugnæ.
Iamq; omnes impune globos, diuersaq; lustrans
Agmina non usq̃ uidet, atq; iterum intrat in æquor
Vociferans, iterum belli diuersa peragrat.
Lancea cœruleas circum strepit incita uittas.
Opprimit amissis ferus hunc Gesander habenis.
Ille manum trepidans, atq; irrita sacra tetendit,
Teq; per hanc, genitor (inquit) tibi si manet, oro
Canitiem compesce minas, & sicubi nato

Parce

P arce meo. dixit contra sic uictor adacto
E nse refert. genitor turpi durare senecta.
Quem mihi reris adhuc, ipse hac occumbere dextra
M aluit, atq; ultro segnes abrumpere metas.
E t tibi si pietas nati, si dextra fuisset,
H aud medij precibus teretes nunc tempora belli
P ræda future ceinum. iuueni sors pulchrior omni.
Quam certasse manu decet, & caruisse sepulchro.
D ixerat. ille deos moriens, cœlumq; precatur,
D extera ne misero talis foret obuia nato.
T e quoq; Canthe tui non inscia funeris Argo
F leuit, ab inuita rapientem tela carina.
I am scythicos miserande sinus, iam Phasidis amnem
C ontigeras, nec longa dies, ut capta uideres
V ellera, & euboicas patrios de montibus ignes.
I llum ubi congressu subijt Gesander iniquo,
Territat his. tu qui faciles, hominumq; putasti
H as Argiue domos, alium hic miser aspicis annum,
A ltricemq; niuem, festinaq; tædia uitæ.
N on nos aut leuibus componere brachia remis
N ouimus, aut uentos opus expectare ferentes.
I mus equis qua uel medio riget æquore pontus,
V el tumida premit Ister aqua. nec mœnia nobis
V estra placent. feror arctois nunc liber in aruis
C uncta tenens mecū. omnis amor, iacturaq; plaustri.
S ola nec ac longum uictor potiere rapina.
A st epulæ quodcunq; pecus, quæcunq; ferarum
M itte Astæ, mitte argolicis mandata colonis,
N e Trepident. nunquā has hyemes, hæc saxa relinquat
M artis agros. ubi tam sæuo durauimus amne

Progeniem, natosq; rudes. ubi copia leti
Tanta uiris. sic in patrijs bellare pruinis,
Prædariq; iuuat, talemq; hanc accipe dextram
Dixit. & edonis nutritum missile uentis
Concitat. it medium per pectus, & horrida nexu
Letifer æra chalybs trepidus super aduolat Idas,
Ac simul œnides. pariterq; Menœtius, & qui
Bebrycio propius remeauit ab hospite uictor.
At uero ingentem Telamon procul extulit orbem,
Exanimem te Canthe tegens. ceu septus in arcto
Dat catulos post terga leo, sic cominus hasta
Aeacides gressumq; tenet, contraq; ruentem
Septeno ualidam circunfert tegmine molem.
Nec minus hic urget Scythiæ manus, armaq; Canthi.
Quisq; sibi, & graio pœnam de corpore poscit.
Arduus inde labos, medioq; in corpore pugna
Conseritur. magno ueluti cum turbine sese
Ipsius Euboiæ frangunt in limine uenti.
Quem pelagi rabies, quem nubila, quenq; sequatur
Ille dies. obnixa uirum sic cominus hæret
Pugna, nec arrepto uelli de corpore possunt.
Vt bouis exuuias multo qui frangere oliuo.
Dat famulis, tendunt illi, tractuq; uicissim
Taurea terga domant. pingui fluit unguine tellus.
Talis utrinq; labos, raptataq; limite in arcto
Membra uiri miseranda meant. hi tendere contra
Hi contra, alternæq; uirum non cedere dextræ.
Hinc mediū Telamon, Canthū rapit. hinc tenet ardens
Colla uiri, & molles galeæ Gesander habenas.
Insonuit quæ lapsa solo, dextramq; fefellit.

Ille iterum in clypei septemplicis improbus orbem
Arietat, & Canthum sequitur, Canthumq; reposcit.
Quem manus à tergo socium rapit, atq; receptum
Virginis Euryales curru locat. aduolat ipsa,
Ac simul æmonidæ, Gesandrumq; omnis in unum
It manus. ille nouas acies, & uirginis arma
Vt uidet, has etiam contra bellauimus inquit?
Heu pudor, inde lycen ferit ad confine papillæ.
Inde Thoen, qua pelta uacat. iamq; ibat in Harpen
Vix dum prima leui ductantem cornua neruo.
Inq; labantis equi tendentem frena Neippen,
Cum regina grauem nodis, auroq; securem
Congeminans, partem capitis, galeæq; ferinæ
Dissipat. hic pariter telorum immanis in unum
It globus, ille diu coniectis sufficit hastis.
Quis grauior, nutuq; cadens exterruit Idam.
Tunc ruit ut montis latus, aut ut machina muri,
Quæ scopulis, trabibusq; diu, confectaq; flammis
Procubuit tamen, atq; ingentem propulit urbem.
Ecce locum tempusq; ratus, iamq; & sua posci
Prælia falcatos infert Ariasmenus axes,
Sæuaq; diffundit sociûm iuga. protinus omnes
Graiugenas, omnes rapturus ab inguine Colchos.
Qualiter exosus Pyrrhæ genus æquora rursus
Iupiter, atq; omnes fluuiûm si fundat habenas.
Ardua Parnasi lateant iuga, cesserit Othrys
Piniger, & mersis decrescant rupibus alpes.
Diluuio tali, paribusq; Ariasmenus urget
Excidijs, nullo rapiens discrimine currus.
Aegida tum primum uirgo, sphiramq; Medusæ

Tercentum sæuis squallentem sustulit hydris,
Quam soli uidistis equi. pauor occupat ingens
Excussis in terga uiris, diramq; retorquet
In socios non sponte luem. tunc ensibus uncis
Implicat, & trepidos lacerat discordia currus.
Romanas ueluti sæuissima cum legiones
Tisiphone, regesq; mouet, quorum agmina pilis
Quorum aquilis utrinq; micant. eademq; parentis
Rura colunt. idem lectos ex omnibus agris
Miserat infelix non hæc ad prælia Tybris.
Sic modo concordes, externaq; fata petentes
Palladij rapuere metus. sic in sua uersi
Funera concurrunt dominis reuocantibus axes.
Non tam fœda uirum laurentibus agmina terris
Eiecere Noti, libyco nec talis imago
Littore, cum fractas inuoluunt æquora pupes.
Hinc bijuges, illinc artus tenduntur heriles,
Quos radij, quos serra secant, trahiturq;, trahitq;
Currus cæde madens, atroq; in puluere regum
Viscera nunc alijs, alijs nunc curribus hærent.
Haud usquam Colchorum animi, non inclyta dextris
Tela, sed implicitos miseraq; in peste reuinctos
Confodiunt. ac forma necis non altera surgit,
Quam ceruos, ubi non umbro uenator edaci
Non pinna petit, hærentes sed cornibus altis
Inuenit, & cæca constrictos excipit ira.
Ipse recollectis audax Ariasmenus armis
Desilit. illum acies curuæ secat undiq; falcis,
Partiturq; rotis. atq; inde furentia raptus
In iuga, circæos tetigit non amplius agros.

Talia certatim Minyæ, sparsiq; Cytæi
Funera miscebant campis, Scythiamq; premebant,
Cum Iuno Aesonidæ non hanc ad uellera cernens
Esse uiam, nec sic reditus regina parandos
Extremam molitur opem, funesta priusquam
Consilia, ac sæuas aperit rex perfidus iras.
Increpat & seris Vulcanum mœsta querellis,
Cuius flammiferos uidet inter regia tauros
Pascua tartaream proflantes pectore noctem.
Hæc etenim Minyas ne iungere Marte peracto
Monstra, satis iubeat Cadmæi dentibus hydri,
Ante diem timet, & uarias circunspicit artes.
Sola animo Medea subit. mens omnis in una
Virgine, nocturnis qua nulla potentior aris.
Illius afflatus, sparsosq; per auia succos
Sydera fixa pauent, & aui stupet orbita solis.
Mutat agros, fluuiumq; uias, suus alligat ignis
Cuncta, sopor recolit fessos ætate parentes,
Datq; alias sine lege colus. hanc maxima Circe
Terrificis mirata modis, hanc aduena Phrixus,
Quamuis atracio lunam spumare ueneno
Sciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.
Ergo opibus magicis, & uirginitate tremendam
Iuno duci sociam coniungere quærit achiuo.
Non aliam tauris uidet, & nascentibus armis
Quippe parē. medio quæ staret in agmine flammæ,
Nullum mente nefas, nullos horresceret ausus.
Quid si cæcus amor? sæuusq; accesserit ignis?
Hinc Veneris thalamos, semperq; recentia sertis
Tecta petit. uisa iamdudum prosilit altis

Diua thoris, uolucrumq; exercitus omnis amorum,
Atq; prior placidis supplex Saturnia dictis
Aggreditur, ueros metuens aperire timores.
In manibus spes nostra tuis, omnisq; potestas
Nunc ait, hoc etiam magis annue uera fatenti.
Durus ut argolicis Tirynthius exulat oris,
Mens mihi non eadem Iouis, atq; aduersa uoluntas.
Nullus honor thalamis, flammæ'ue in nocte priores.
Da precor artificis blanda aspiramina formæ
Ornatusq; tuos terra, cœloq; potentes.
Sensit Diua dolos, iam pridem sponte requirens
Colchida, & inuisi genus omne excindere Phœbi.
Tum uero optatis potitur. nec passa precari
Vlterius, dedit ecce decus, fœcundaq; monstris
Cingula, non pietas quibus, aut custodia famæ,
Non pudor, at contra leuis, & festina cupido,
Affatusq; malis, dulcisq; labentibus error,
Et metus, & demens, alienaq; cura pericli.
Omne ait imperium, natorumq; arma meorum
Cuncta dedi, quascunq; libet nunc concute mentes.
Cingitur arcanis Saturnia læta uenenis,
Atq; hinc uirgineæ uenit ad penetralia sedis,
Chalciopen imitata sono formaq; sororem.
Fulsit ab inuita numen procul, & pauor artus
Protinus, atq; ingens Aeætida perculit horror.
Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus inquit
Aduenisse soror, nec nostro sola parenti
Scis socias iunxisse manus. at cætera muros
Turba tenet, fruiturq; uirûm cœlestibus armis.
Tu thalamis ignaua sedes. tu sola paterna

Fixa

F ixa domo. tales quando tibi cernere reges?
I lla nihil contra. nec enim dea passa, manumq;
I mplicat, & rapidis mirantem passibus aufert.
D ucitur infelix ad moenia summa futuri
N escia uirgo mali, & falsæ commissa sorori.
L ilia per uernos lucent uelut alba colores,
P ræcipue quis uita breuis, totusq; parumper
F loret honor, fuscis etiam notus imminet alis.
H anc residens altis Hecate perseia lucis
F lebat. & has imo referebat pectore uoces.
D eseris heu nostrum nemus, æqualesq; cateruas
A h misera, ut graias haud sponte uageris ad urbes,
N on iniussa tamen, neq; te mea cura relinquam,
M agna fugæ monimenta dabis. spernere nec usquam
M endaci captiua uiro, meq; ille magistram
S entiet, & raptu famulæ doluisse pudendo.
D ixerat. ast illæ murorum extrema capessunt,
D efixæq; uirûm lituumq; fragoribus horrent.
Q uales instanti nimborum frigore mœstæ
S uccedunt ramis, hærentq; pauore uolucres.
I amq; Getæ, iamq; omnis Iber, drancæaq; densa
S trage cadit legio, & latis prosternitur aruis.
S emineceisq; duces inter sua tela, suosq;
I nter equos sæuam misero lustramine uersant
C ongeriem, & longis campos singultibus implent.
V ictores patrium contra pæana Geloni
C ongeminant, eadem redeunt mox gaudia uictis,
Q ua deus & melior belli respexit imago.
Q uis tales obitus dederit? quis talia facta
D ic age, tu ueri reminiscere musa furoris.

Absyrtus clypei radijs, curruq; coruscus
Solis aui cuius uibrantem cominus hastam
Cernere, nec galeam gentes potuere minantem.
Sed trepidæ redeunt, & uerso uulnera tergo
Accipiunt, magnisq; fugam clamoribus augent.
Proterit impulsu grauis agmina, corporaq; atris
Sternit equis, gemitusq; premit spirantis acerui.
Nec leuior comitatur Aron, horrentia cuius
Discolor arma super, squallentesq; ære lacertos
Barbarica chlamys arcet acu, tremefactaq; uento
Implet equum. qualis roseis & lucifer alis,
Quem Venus illustri gaudet producere cœlo.
At non inde procul Ramelus, & Acer Otaxes
Dispulerant Colchos, pariterq; inglorius Arnes
Fraude noua stabula, & furtis assuetus inultis
Depopulare greges, frontem cum cornibus auxit
Hispidus, inq; dei latuit terrore Lycæi.
Hac tunc attonitos facie defixerat hostes.
Quem simul ignota formidine bella mouentem
Vidit Aron, pauidos te inquit nũc rere magistros,
Et stolidum petisse pecus. non pascua, nec bos
Hic tibi. nocturnus mitte hæc, simulachraq; panis,
Neue deum mihi finge. deus quoq; confere dextra.
Sic ait. intentaq; adiutum missile planta
Dirigit, & laxis patuerunt uulnera uillis.
Nec minus Aeolij proles Aeætia phrixi
Fertur & ipsa furens, ac se modo læta citatis
Agminibus, modo cognatis ostentat achiuis.
Atq; hos in medio duri discrimine belli,
Laudibus, inq; ipsis gaudens ubi uidit Iason,

Macte

M acte ait ò nostrum genus & iam certa propago,
A eoliæ nec opina domus, sat magna laborum
D ona fero, satis hoc uisu quæcunq; rependo.
D ixit. & insuetum, magnúq; in fata cerauni
E micuit, clypeumq; rotans hunc poplite cæso
D eicit, illum aperit lato per pectus hiatu
A rgus. utrunq; ab equis ingenti porrigit aruo
E t Zacorũ & Palchẽ, peditẽ pedes haurit Amustim
S anguinis ille globos, effusáq; uisera gestat
B arbarus, & cassa frendens sublabitur ira.
D at Calais Barisanta neci, semperq; propinquas,
R iphea uenali comitantem sanguine pugnas,
C entum læta boum, bellator corpora centum
P actus equos. his ille animam, lucemq; rependit
C rudelis. tandem dulces iam cassus in auras
R espiciat, ac nulla cœlum reparabile gaza.
L abitur intortos per tempora cœrula crines,
T unc quoq; materna uelatus harundine Peucon.
A t genitrix imis pariter Mæotis ab antris
I mpleuit plangore lacus, natumq; uocauit,
I am non per ripas, iam non per curua uolantem
S tagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.
E urytius exhomatus agit æquore. Nestoris hastæ
I mmoritur primæuus Helix. nec reddita charo
N utrimenta patri, primis ereptus in annis.
A blatacum, Zetemq; Daraps. illum exigit hasta.
H unc fugat ingenti subiti tum sanguinis unda,
V idit & extremo lucentia pectora ferro.
E cce autem muris residens Medea paternis,
S ingula dum magni lustrat certamina belli,

Atq; hos ipsa procul densa in caligine reges
Agnoscit, quæritq; alios Iunone magistra,
Conspicit Aesonium longe caput, ac simul acres
Huc oculos, sensusq; refert, animumq; fauentem.
Nunc quo se raperet, nunc quo diuersus abiret
Ante uidens, quotq; unus equos, quot funderet arma,
Palantesq; uiros quàm densis sisteret armis,
Quaq; iterum tacito sparsit uaga lumina uultu
Aut fratris quærens, aut pacti coniugis arma,
Saeuus ubi miseræ, solusq; occurrit Iason.
Tunc his germanam aggreditur (ceu nescia) dictis.
  Quis precor hic, toto iam dudum feruere campo
Quem tueor? quemq; ipsa uides? nam te quoq; tali
Attonitam uirtute reor? contra aspera Iuno
Reddit agens stimulis, ac diris fraudibus urget.
Ipsum ait Aesonidem cernis soror, æquore tanto
Debita cognati repetit qui uellera Phrixi.
Nec nunc laude precor generis, nec sanguine quisq̃.
Aspicis ut Minyas inter, proceresq; cytæos
Emicet effulgens, quantisq; insultet aceruis.
Et iam uela dabit, iam littora nostra relinquet,
Thessaliæ felicis opes, dilectaq; Phrixo
Rura petens eat, atq; utinam superetq; labores.
Tantum affata, magis campis intendere suadet,
Dum datur, ardentesq; uiri percurrere pugnas.
At simul hanc dictis, illum dea marte secundo
Impulit, atq; nouas egit sub pectore uires.
Ora sub excelso iam dudum uertice coni
Saeua micant, cursusq; ardescit. nec tibi Perse,
Nec tibi uirgo iubæ letabile sydus achiuæ.

Acer ut Autumni canis, iratoq́; uocati
A' Ioue fatales ad regna iniusta cometæ.
Nec sua Crethiden latuit dea, uimq́; recentem
Sentit agi membris, ac se super agmina tollit.
Quantus ubi ipse gelu, magnoq́; incanuit imbre
Caucasus, & summas abijt hybernus in arctos.
Tunc uero stabulis qualis leo sæuit opimis
Luxurians, spargitq́; famem, mutatq́; cruores.
Sic neq; parte ferox, nec cæde moratur in una,
Turbidus inq́; omnes pariter furit. ac modo sæuo
Ense, modo infesta rarescunt cuspide pugnæ.
Tunc & terrificis undantem cornibus Hebrum,
Et geticum Priona ferit. caput eripit Anchi
Brachiaq́;, & uastis uoluendum mittit arenis.
At genitus Ioue complerat sua fata Colaxes.
Iamq́; pater mœsto contristat sydera uultu,
Talibus ægra mouens nequicquam pectora curis.
Hei mihi si duræ natum subducere sorti
Molior, atq; meis ausim confidere regnis.
Frater adhuc Amyci mœret nece, cunctaq́; diuûm
Turba fremunt, quorum nati cecidere, cadentq́;.
Quin habeat sua quenq; dies. cunctisq́; negabo,
Quæ mihi. supremos misero sic fatus honores
Congerit, atq; animis moriturum ingentibus implet.
Ille uolat campis, immensaq́; funera miscet
Per cuneos, uelut hyberno proruptus ab arcu
Iber agens scopulos, nemorumq́; operumq́; ruinas,
Donec ab ingenti bacchatus uertice montis
Frangitur, inq́; nouum paulatim deficit amnem.
Talis in extremo proles Iouis emicat æuo.

E t nunc magnanimos Hypetaona, Gesithoumq́;,
N unc Arinem, Nolbumq́; notat, iam saucius Apren,
E t desertus equo Tydrum pedes excidit hasta
P hasiaden, pecoris custos de more paterni
C aucasus ad primas genuit quem Phasidis undas.
H inc puero cognomen erat, famulumq́; ferebant
P hasidis intonso nequicquam crine parentis.
I amq́; alijs instabat atrox, cum diua supremas
R umpit iniqua colus, uictorq́; aduenit Iason.
E xcipit hunc saeua sic fatus uoce Colaxes.
V os scythiae saturate canes, Scythiaeq́; uolucres,
H eu miseri uenistis ait, saxumq́; prehensum
I llius & dextrae gestamen, & illius aeui.
C oncussa molitur humo. quod regia Iuno
F lexit ad ignotum caput, infietumq́; Monesi.
P raeceps ille ruit. nato non depulit ictus
I uppiter. Aesoniae uulnus fatale sed hastae
P er clypeum, per pectus abit, lapsoq́; cruentus
A duolat Aesonides, mortemq́; cadentis acervat.
S pargitur hinc, miserisq́; uenit iam notus Alanis.
A t regina uirum (neq; enim deus amouet ignes)
P ersequitur lustrans, oculisq́; ardentibus haeret.
E t iam laeta minus praesentis imagine pugnae,
C astigatq́; metus, & quas alit inscia curas
R espiciens an uera soror, nec credere falsos
A udet atrox uultus, eademq́; in gaudia rursus
L abitur, & saeuae trahitur dulcedine flammae.
A c uelut ante comas, ac summa cacumina syluae
L enibus alludit flabris lenis Auster, at illum
P rotinus immanem curuae sensere carinae.

Talis ad extremos agitur Medea furores.
Interdum blandæ direpta monilia diuæ
Contrectat, miseroq́; aptat flagrantia collo.
Quaq́; dedit teneros aurum furiale per artus
Deficit, ac sua uirgo deæ gestamina reddit.
Non gemmis, non illa leui turbata metallo,
Sed facibus, sed mole dei, quem pectore toto
Iam tenet. extremus roseo pudor errat in ore.
  Ac prior his. credis'ne patrem promissa daturum
O soror, argolicus cui dijs melioribus hospes
Contigit? at belli quantum iam restat acerbi?
Heu quibus ignota sese pro gente periclis
Obijcit. hæc fantem medio in sermone reliquit
Incœpti iam Iuno potens, securaq́; fraudis.
Immunet ut cælsis audentior improba muris
Virgo, nec ablatam sequitur, quærit'ue sororem.
Ah quoties uis dira ducum, densiq́; repente
Aesoniden pressere uiri, cumq́; omnis in unum
Iber ijt, toties saxis pulsatur, & hastis.
Primaq́; ad infesti Laxanoris horruit arcus.
Alta sed Aesonium supra caput exit harundo,
Teq́; Caicæ petit coniux miseranda Caico
Linquitur, & primo domus imperfecta cubili.
Regius eois Miraces interpres ab oris
Venerat, ut Colchos procul, atq; Aeætia Parthis
Fœdera donato non irrita iungeret auro.
Tum iuuenem terris parcæ tenuere cytæis,
Ac subiti Mauortis amor. simul armiger ibat
Semiuir, impubemq́; gerens, sterilemq́; iuuentam.
Ipse pharetratis residens ad frena tapetis,

Nunc leuis infesto procurrit in agmina curru,
Nunc fuga conuersas spargit mentita sagittas.
Ad uiridem gemmis, & Eoæ stamine syluæ
Subligat extrema patrium ceruice tiaram
Insignis manicis, insignis acinace dextro.
Improba barbaricæ procurrunt tegmina plantæ.
Nec latuere diu sæuum spolia illa Sienem,
Perq; leuem & multo maculatam murice tygrin
Concita cuspis abit, subitos ex ore cruores
Saucia tygris hiat, uitamq; effundit herilem.
Ipse puer fracto pronum caput implicat arcu.
Sanguine tunc atro, chlamys ignea, sanguine uultus
Et grauidæ maduere comæ, quas flore Sabæo
Nutrierat, liquidoq; parens signauerat auro.
Qualem siquis aquis, & fertilis ubere terræ
Educat, ac uentis oleam felicibus implet.
Iam quæ det primam tenero de uertice frondem
Cum subito immissis præceps aquilonia nimbis
Venit hyems, nigraq; euulsam extendit arena.
Haud secus ante urbem Miraces, atq; ipsius ante
Virginis ora cadit. sed non magis illa mouetur,
Vnius ægra metu, quàm te Meleagre furentem,
Quàm Talamum uidet, aut pugnas miratur Acasti.
At satis hos ipsæ gentes, campiq; uidebant
Tempestate pari uersis incumbere turmis.
Ante oculos fuga fœda ducum, largusq; cadentum
It cruor, & currus dominis ingentibus orbi.
Non tulit hos Perses gemitus, clademq; suorum,
Tergaq; uersa tuens his cœlum questibus implet.
Quid me iam patrijs eiectum sedibus istas

V tstruerem pugnas, Scythiamq́; in bella mouerem
V os superi, uos augurio iussistis inani?
Quid fratris sæui tunc Iuppiter omina pœnas
P romisere mihi? nobis argoa parabas
S cilicet auxilia, & tantas coniungere uires.
S æua quidem lucis miseris mora. dent tamen oro
V num illum mihi fata diem, quo fallere Achiuos
S ic meritos uideam, quoq́; hunc uirtute superbum
A esonidem tantos flentem sine honore labores.
D ixerat hæc, pectusq́; suis euerberat armis,
E t galeam fletu, galeam singultibus implet.
I bat & in medij præceps incendia belli,
N i prior aduersis Pallas uidisset ab armis.
Et secum, ruit ecce ferox in funera Perses,
Quem genitor Colchis, solioq́; reponere fratris
I am statuit. nostra uereor ne fraude peremptum
I ncrepet, & culpam hanc magno terrore rependat.
H æc dicens atro nebulam diffundit amictu,
S tridentesq́; uiri circum caput admouet hastas.
I lle super socias dementi turbine gentes
E rigitur paulum leui raptatus in æthra.
I am tandem extremas pugnæ defertur in oras,
F orte ubi serus Iber, ubi Sidoniæq́; phalanges
M arte calent, solisq́; iuuant clamoribus agmen.
N ox simul astriferas profert mortalibus umbras,
E t cadit extemplo belli fragor. ægraq́; muris
D igreditur longum uirgo perpessa timorem.
V t fera Nyctelius paulum per sacra resistunt,
M ox rapuere deum cum iam in quodcunq; paratæ
T hyiades. haud alio remeat Medea tumultu,

Atq; inter Graiûmq; acies, patriasq; phalanges
Semper inexpletis agnoscit Iasona curis,
Armaq;, quiq; caua superest de casside uultus.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEPTIMVS.

E quoq; thessalico iam serus ab hospite uesper
Diuidit, & tua iam te gaudia uirgo relinquunt.
Noxq; ruit, soli ueniens non mitis amanti.
Ergo ubi contactis extremo in limine plantis
Contigit ægra thoros, & mens incensa tenebris,
Vertere tunc uarios per longa insomnia questus,
Nec poterat quo scire malo, tandemq; fateri
Ausa sibi paulum medio sic fata dolore est.
Nunc ego quo casu, uel quo sic peruigil usq;
Ipsa uolens errore trahor? non hæc mihi certe
Nox erat ante tuos iuuenis fortissime uultus,
Quos ego cur iterum demens, iterumq; recordor
Tam magno discreta mari? quid in hospite solo
Mens mihi? cognati potius iam uellera Phrixi
Accipiat, quæ sola petit, quæq; una laborum
Causa uiro. nam quando domos has ille reuiset?
Aut meus Aesonias quando pater ibit ad urbes?
Felices medijs qui se dare fluctibus ausi,

Nec

Nec tantas timuere uias, talemq; secuti
Hunc qui deinde uirum, sed sic quoq; talis abito.
Iam iactata thoro, nimiumq; experta cubile
Ecce uidet tenui candescere limen Eoo.
Nec minus insomnem lux orta refecit amantem,
Quàm cum languentes erexit imber aristas.
Grataq; iam fessis descendunt flamina remis.
At sua longarum Minyas iam cura uiarum
Admonet, inq; ipso nequicquam tempore Regem
Lætitiæ, meritiq; petunt, quem passus Iason
Vota prius, captasq; deis accendere prædas.
Prominet, atq; oculos longe tenet, aurea si iam
Pellis, & oblatis clarescœret aspera uillis.
Ille autem iam iam uultus, uocesq; parantem
Ante petit, rumpitq; moras, inq; ipsa morantis
Prosilit ora uiri, taliq; effunditur ira.
Orbe satos alio sua littora, regnaq; habentes
Quis furor has medijs tot fluctibus egit in oras?
Quis ue mei uos tantus amor? tu prima malorum
Causa mihi tu Phrixe gener. non te æquore mersum
Quo soror, ut felix nullos nunc nomine Graios
Nossem ego, quis regũ Pelias? qui thessalus? aut quæ
Græcia? quod nã hominũ cerno genus? aut ubi cautes
Cyaneæ? uenit scythicas en hospes in oras.
Quinquaginta Asiam (pudet heu) penetrarit Iason
Exulibus, meq; ante alios sic spreuerit una
Vna ratis, spolium ut Iuno de rege reportet.
Ipsum effere meos, atq; ipsum pandere lucos
Imperet, & nullo dignetur uincere bello.
Cur age non templis sacrata auellere dona

Omnibus, atq; ipsas gremijs abducere natas
Prædo libet? uobis'ne domos, uobis'ne parentes
Esse putem? ratis infandis quos sola rapinis
Sæuaq; pascit hyems, & quos (credamus ut ipsis,)
Rex suus illisit pelago, uetuitq; reuerti.
Scilicet Aeoliæ pecudis potiatur ut auro,
Ante meus cæsa descendet Caucasus umbra,
Ac prior Aemonias raptet super æquora prædas,
Haud ego cum uictis statui feralibus Hellem.
Si tamen his aliter perstas non cedere terris,
Teq; pudor cassi reditus mouet, ac latet una
Nescio quid plus puppe uiris, haud ipse morabor
Quæ petitis. modo nostra prior tu perfice iussa.
Martius ante urbem longis iacet horridus annis
Campus, & ardentes ac me quoq; uomere presso
Me quoq; cunctantes interdum agnoscere tauri.
His magis atq; magis rabiem nunc nostra senectus
Luxuriemq; dedit, solitoq; superbior ignis
Ore fremit, succede meæ fortissime laudi,
Et nostros recole hospes agros. nec semina deerunt,
Quæ prius ipse dabam, & messes quas solus obibam.
Consilijs nox una satis, tecumq; retracta,
Cumq; tuis hæc iussa deis. ac siquid in isto est
Robore, prædicti ueniens in rura laboris,
Ipse incertus adhuc tenebris te protinus illis
Inuolui, flammasq; uelim durare parumper,
Anguis in euerso iacias dum semina campo,
Ac tibi Cadmæi dum seminis exeat hydri
Miles, & armata florescant pube nouales.
Filia prima trucis uocem mirata Tyranni

Hæsit,

Hæsit, & ad iuuenem pallentia rettulit ora,
Contremuitq; metu, ne nescius audeat hospes,
Seq; miser ne posse putet. perstrinxerat horror
Ipsum etiam, & mœstu stabat defixus in ira.
Non ita Tyrrhenus stupet, soniusq; magister
Qui te iam Lilybæe tuens, clarumq; serena
Arce pharon, præceps subito nusquam hostia, nusq̃
Ausoniam uidet, & sæuas accedere syrtes.
Tum tamen infando quæ det responsa tyranno
Colligit, & tandem obtutu consurgit ab alto.
Non ait hos reditus, non hanc Aeeta dedisti
Spem Minyis, cum prima tuis pro mœnibus arma
Induimus. quo uersa fides? quos uestra uolutant
Iussa dolos? alium hic Pelian, alia æquora cerno.
Quin agite hoc omnes, odijsq; urgete tyranni
Imperijsq; caput, quanquam mihi dextera, nec spes.
Defuerit mox iussa pati, nec cedere duris.
Vnum oro, seu me illa suis seges obruet hastis,
Hauriet aduerso seu crastinus ignis hiatu,
Nuncius hinc sæuas Peliæ mittatur ad aures
Hic perijsse uiros, & me si uestra fuisset
Vlla fides, reducem patriæ potuisse referri.
Talibus attonitos dictis natumq;, patremq;
Linquit, & infida præceps prorumpit ab aula.
At trepida, & medios inter deserta parentes
Virgo silet, nec fixa solo seruare parumper
Lumina, nec potuit mœstos non flectere uultus,
Respexitq; fores, & adhuc inuenit euntem,
Visus & heu miseræ tunc pulchrior hospes amanti
Discedens. tales humeros ea terga relinquit.

Illa domum, atq; ipsos paulum procedere postes
Optat, & ardentes tenet intra limina gressus.
Qualis ubi extremas Io uaga sentit arenas,
Fertq;, refertq; pedem, tumido quam cogit Erinnys
Ire mari, phariaeq; uocant trans aequora matres.
Circuit haud aliter, foribusq; impendet apertis
An melior Minyas reuocet pater, oraq; quaerens
Hospitis, aut solo moeret defecta cubili
Aut uenit in charae gremium, refugitq; sororis.
Atq; loqui conata silet, rursusq; recedens
Quaerit, ut Aeaeis hospes consederit oris
Phrixus, ut aligeri Circem rapuere dracones.
Tum comitum uisu fruitur miseranda suarum,
Expleriq; nequit, subitoq; parentibus haeret
Blandior, & patriae circunfert oscula dextrae,
Sic assueta thoris, & mensae dulcis herili
Aegra noua iam peste canis, rabieq; futura
Ante fugam totos lustrat queribunda penates.
Tandem etiam molli sese simul increpat ira.
Pergis ait demens? teq; illius angit imago
Curaq;? qui profuga forsan tenet alta carina,
Quiq; meum patrias referet nec nomen ad urbes.
Quid me autem sic ille mouet? superet'ne labores
An cadat, & tanto turbetur Graecia luctu?
Saltem fata uirum si iam suprema ferebant
Iussus ad ignotos potius foret ire Tyrannos.
O utinam & tandem non hac moreretur in urbe.
Nanq; & sydereo nostri de sanguine Phrixi
Dicitur, & charam uidi indoluisse sororem.
Seq; ait has iussis actum miser ire per undas.

Aut

A ut redeat quocunq; modo, meq́; ista precari
N esciat, atq; meum non oderit ille parentem.
D ixerat hæc, stratoq́; graues proiecerat artus.
S i ueniat miserata quies, cum sæuior ipse
T urbat, agitq; sopor. supplex hinc sternitur hospes,
H inc pater. illa noua rumpit formidine somnos,
E rigiturq́; thoro, famulas, charosq́; penates
A gnoscit modo thessalicas raptata per urbes.
T urbidus ut pœnis, cæcisq́; pauoribus ensem
C orripit, & sæuæ ferit agmina matris Orestes.
I psum angues, ipsum horrisoni quatit ira flagelli.
A tq; iterum infestæ se feruere cæde lacænæ
C redit agens, falsaq́; redit de strage Dearum
F essus, & in miseræ conlabitur ora sororis.
H is ubi nequicquam nutantem colchida curis
I uno uidet, nec dum extremo parere furori,
N on iam mentitæ uultum, uocemq́; resumit
C alciopes, quando ardor habet, leuiorq́; pudori
M ensq́; obnixa malo, tenues sublimis in auras
T ollitur, & fuluo Venerem uestigat olympo.
Sum memor, ut tantum mecum partita laborem.
I lla nimis sed dura manet, conuersaq́; in iram
E t furias dolet, ac me nunc decepta reliquit.
I, precor, atq; istum (quo me frustratur) amorem
V ince precor, patriis ut tandem euadere tectis
A udeat, atq; meum casu defendere ab omni
A esonidem. quin illa sacro quo freta ueneno,
I llum etiam totis adstantem noctibus anguem,
Q ui nemus omne suum, quiq; aurea (respice porro)
V ellera tot spiris circum tot ductibus implet,

Soluat, & in somnos ingenti soluat ab orno.
Hæc tibi, non furijs, atq; ipsi cætera mando.
Tum Venus aligerûm mater sic fatur amorum.
  Nec tibi cum primos aggressa es flectere sensus
Virginis, ignotaq; animum contingere cura
Desuimus. data continuo quod cingula soli
Nostra tibi queis mota loco, labefactaq; cessit.
Haud satis est, sed me ipsum opus, et cũctantia poscũt
Pectora me dubiusq; pudor. iam fœdera faxo
Aesonij petat ipsa uiri, metuatq; morari.
Tu face luciferæ citus ad delubra Dianæ
Deueniat, sacras solita est ubi fundere tedas
Colchis, & æquali dominam lustrare caterua.
Nec te nunc Hecates subeat metus, haud mea furta
Impediet, nec enim est tanti, quin audeat, opto.
Continuo transibit amor, cantuq; trilingui
Ipsam flammiferos cogam compescere tauros.
Amplexuq; petit. uolucrem tunc aspicit Irim.
Festinansq; iubet monitis parere Diones.
Et iuuenem Aesonium prædicto sistere luco.
Protinus hinc Iris Minyas, Cytherea petiuit
Colchida. caucaseis speculatrix Iuno resedit
Rupibus, attonitos ææa in mœnia uultus
Speq; metuq; tenens, & adhuc ignara futuri.
Vix primas occulta Venus prospexerat arces.
Virginis ecce nouus mentem perstringere langor
Incipit. ingeminant commotis questibus æstus.
Ergo iterum sensus uarios super hospite uoluens
Mœret, & absenti nequicquam talia fatur.
  Si tibi thessalicis, nunc si tua forte uenenis

Mater,

Mater, & heu siqua est, posset succurrere coniux.
Nam quid uirgo tuos possim nisi flere labores?
Haec satis, ipsa etiam casus spectare supremos,
Atq; iterum durae cogar comes ire sorori.
Et nunc ille sui non quenquam sorte moueri,
Non ullum meminisse putat, cumq; omnibus odit
Me quoq; si quando fuerit tamen ulla potestas.
Illum ego qui diris cinis ultimus haeserit aruis,
Ossaq;, quem tauri, saeuusq; pepercerit ignis
Componam, sedemq; dabo. sis tunc mihi manes
Dilexisse uiri. tumuloq; has reddere curas.
Dixerat. ecce thoro Venus improuisa resedit.
Sic ut erat mutata Deam, mentitaq; pictis
Vestibus, & magica Circen titanida uirga.
Ipsa uelut lenti fallatur imagine somni
Sic oculos incerta tenet, magniq; sororem
Paulatim putat esse patris. tum flebile gaudens
Prosiluit. saeuaeq; ultro tulit oscula diuae.
Ac prior. o tandem uix tandem reddita Circe
Dura tuis, quae te bijugis serpentibus egit
Hinc fuga? quaeue fuit patrijs mora gratior oris?
An quod thessalicae Phasin petiere carinae?
Perq; tot infelix frustra uada uenit Iason?
Quis patriae te mouit amor? tum caetera rumpit.
Occurritq; Venus. tu nunc mihi causa uiarum.
Sola tuae uenio (iam pridem ignaua) iuuentae.
Caetera parce queri. neu me meliora secutam
Argue. quippe etiam repetentur munera Diuûm.
Omnibus hunc potius communem animantibus orbē,
Communes & crede deos. patriam inde uocato,

Quaredijtq; dies. nec nos ô nata malignus
C luserit hoc uno semper sub frigore Phasis.
F as mihi non habiles? & tibi linquere Colchos?
E t nunc Ausonij coniux ego regia Pici.
N ec mihi flammiferis horrent ibi pascua tauris.
M éq; uides tusci dominam maris. at tibi qui nam
S auromatæ miseranda proci? cui uadis Ibero?
H ei mihi uel sæuo coniux non una Gelono?
I lla Deæ contra iam dudum spernere uoces.
Non ita me immemorem magnæ Perseidos inquis.
C ernis, ut infelix thalamos ego cogar in illos.
I precor, atq; unum pro me dimitte timorem.
S ed magis his miseram (quando potes) eripe curis.
V nde metus est usq; mihi, quæq; aspera semper
P erpetior duræ iam dudum incendia mentis.
N ulla quies animo, nullus sopor. ardua menti
Q uære malis nostris requiem, mentemq; repone.
R edde diem. noctem mihi deme, adprendere uestes
S omniferas, ipsáq; oculos componere uirga.
T u quoq; nil mater prodes mihi, fortior ante
S ola fui. tristes thalamos, infestáq; cerno
O mina, uipereos ipsi tibi surgere crines.
T alia uerba dabat, collapsáq; flebat iniquæ
I n Veneris Medea sinus, pestemq; latentem
O ssibus, atq; imi nutribat pectoris ignem.
O ccupat amplexu Venus, & funalia figit
O scula, permistumq; odijs inspirat amorem.
D umq; illam uarijs mœrentem uocibus ambit,
Inq; alio sermone tenet, quin hoc ait audi,
A tq; attolle genas, lachrymisq; hæc infit obortis.

C um leuis à superis ad te modo laberer auris,
F orte ratem primo fugientem littore cerno.
Q ualem nostra sua nunquam dimittere ponto
V ellem, adhuc omnes quæ detinet insula nautas.
V nus ibi ante alios, qui tum quoq; pulchrior omnis
V isus erat, longeq́; ducem mirabar, & ipse
A duolat, atq; unam comitum ratus esse tuarum,
P er tibi siquis ait morituri protinus horror,
E t quem non meritis uideas occurrere monstris,
H æc precor, hæc dominæ referas ad uirginis aurem,
T u fletus ostende meos. illi has ego uoces
Q ua datur, hasq́; manus ut possum à littore tendo.
I psæ, ego quas mecum per mille pericula traxi
D efecere deæ. spes & uia sola salutis
Q uam dederit, si forte dabit. ne uota repellat
N unc mea, totq́; animas qualis nec uiderit ultra
D ic precor auxilio iuuet, atq; hæc nomina seruet.
S i Pelopis duros prior Hippodamia labores
E xpediit, totq́; ora simul uulgata procorum
R espiciens tandem patrios exhorruit axes.
S i dedit ipsa neci fratrem Minoia uirgo,
C ur non hospitibus fas sit succurrere dignis
T e quoq;? & Aeæos iubeas mitescere campos?
O ccidat æterna tandem Cadmæia morte
I am seges, & uiso spumantes hospite tauri.
H ei mihi quod nullas hic possum exoluere grates.
A ttamen hoc sæua corpus de morte receptum,
H anc animam sciat esse suam. miserebitur ergo
D ic ait, an potius strictos gaudebit in enses.
P romisi, ne falle precor, cumq́; ipsa mouerer

Alloquio, cæsúq; uiri, te passa rogari
Sum potius. tu laude noua, tu supplice digno
Dignior es. & fama meis iam parta uenenis.
Torserat illa graui iam dudum lumina uultu
Vix animos, dextramq́; tenens, quin ipsa loquentis
Iret in ora deæ, tanta pudor æstuat ira
Verba cauens. horror molles inuaserat annos.
Iamq́; thoro trepidas infelix obruit aures.
Nec quo ferre fugam, nec quo se uertere posset
Prensa uidet. rupta condi tellure, premiq́;
Iam dudum cupit, ac diras euadere uoces.
Illa sequi iubet, & portis expectat in ipsis.
Sæuus echionia ceu Penthea Bacchus in aula
Deserit insertis per roscida cornua uictis,
Cum tenet ille deum, pudibundaq́; tegmina patris
Tympanaq́;, & mollem subito miser accipit hastam.
Haud aliter deserta pauet, perq́; omnia circùm
Fert oculos, tectisq́; negat procedere uirgo.
Contra sæuus amor, contra periturus Iason
Vrget, & auditæ crescunt in pectore uoces.
Heu quid agat? uidet externo se prodere patrem
Dura uiro, famam scelerum iamq́; ipsa suorum
Prospicit, & questu superos, questuq́; fatigat
Tartara. pulsat humum, manibusq́; immurmurat uncis
Noctis Heram, Ditemq́; ciens, succurrere tandem
Morte uelint, ipsumq́; simul demittere leto
Quem propter furit absentem sæuissima poscit
Nunc Peliam, tanta iuuentem qui perderet ira.
Proclamat neq; opem ignoto, uiresq́; daturam.
Ac neq; tam turpi cessuram semper amori.

S æpe ſuas miſero promittere deſtinat artes.
D enegat, atq; ima potius diſcernit in ira,
A tq; thoro proiecta manet. cum uiſa uocari
R urſus, & impulſo ſonuerunt cardine poſtes.
E rgo ubi neſcio quod penitus ſe numine uinci
S entit, & abſciſſum quicquid pudor ante monebat,
T um thalami penetrale petit, quæ maxima norat
A uxilia Aemoniæ quærens pro rege catrinæ.
V tq; procul magicis ſpirantia tecta uenenis,
E t ſæuæ patuere fores, oblataq; contra
O mnia, quæ ponto, quæ manibus eruit imis,
E t quæ ſanguinea lunam diſtrinxit ab ira.
T u ne ſequeris ait quicq̃, aut patiere pudendum?
C um tibi tot mortis, ſceleriſq; breuiſſima tanti
E ffugia? hæc dicens qua non uelocius ulla
P eſtiferam toto nequicquam lumine luſtrat,
C unctaturq; ſuper, morituraq; colligit iras.
O nimium iocunda dies, quam chara ſub ipſa
M orte magis ſtetit, & ſeſe murata furentem eſt.
O ccidis heu. primo potes hoc durare ſub æuo.
N ec tu lucis ait, nec uideris ulla iuuentæ
G audia. non dulces fratris pubeſcere malas.
H unc quoq; qui nunc eſt crudelis Iaſona neſcis
M orte perire tua, qui te nunc inuocat unam,
Q ui rogat, & noſtro quem primum in littore uidi.
C ur tibi fallaces placuit coniungere dextras?
T unc poteras iſtis iuuenem tunc perdere monſtris.
P rotinus ipſa etiam (fateor) tunc ipſa uolebam.
T eſtor chara tuas Circe titania uoces.
T e ducente ſequor. tua me grandæua fatigant

C onsilia, & monitis cedo minor. hæc ubi fata,
R ursus ad Aemonij iuuenis curamq́;, metumq́;
V ertitur. hunc solum propter se uiuere gaudens,
S iue mori, quodcunq; uelit maiora precatur
C armina, maiores Hecaten immittere uires,
N unc sibi, nec notis stabat contenta uenenis.
C ingitur inde sinus, & qua sibi fida magis uis
N ulla, prometheæ florem de sanguine fibræ
C aucaseum, tonitru nutritaq́; gramina promit
Q uæ sacer ille niues inter, tristesq́; pruinas
D urat, editq́; cruor, cum uiscere uultur adeso
T ollitur è scopulis, & rostro irrorat aperto.
I dem nec longi languescit finibus æui
I mmortale uirens. idem stat fulmina contra
S anguis, & in medijs florescunt ignibus herbæ.
P rima Hecate stygijs duratam fontibus harpen
I ntulit, & ualidas scopulis effodit aristas.
M ox famulæ monstrata seges, quæ lampade Phœbes
S ub decima, iuga fœta metit, sæuitq; per omnes
R elliquias, saniemq́; dei, gemit irritus ille
C olchidos ora tuens. totos tunc contrahit artus
M ente dolor, cunctæq; tremunt sub falce cathenæ.
T alibus infelix contra sua regna uenenis
I nduitur, noctiq́; tremens infertur opacæ.
D at dextram, blandeq́; pauens uocem Venus, & quâ
A lloquijs, iunctoq́; trahit per mœnia passu,
Q ualis adhuc teneros supremum pallida fœtus
M ater ab excelso produxit in aera nido,
H ortaturq́; sequi, breuibusq́; insurgere pinnis.
I llos cærulei primus ferit horror Olympi,

Iamq; redire rogant, assuetaq; quæritur arbor.
Haud aliter cæcæ per mœnia deficit urbis
Incedens, horretq; domos Medea silentes.
Hic iterum extremæ nequicquam in limine portæ
Substitit, atq; iterum fletus animiq; soluti
Respexitq; deam, paulumq; his uocibus hæsit.
  Ipse rogat certe? meq; ipse implorat Iason?
Nulla ne culpa subest? labes non ulla pudoris?
Nullus amor? nec turpe uiro seruire precanti?
Illa nihil contra, uocesq; abrumpit inanes.
Et iam iam magico per opaca silentia Colchis
Cœperat ire sono, monstrataq; condere uultus
Numina, cumq; suis auerti collibus amnes.
Iam stabulis, gregibusq; pauor, strepitusq; sepulchris
Inciderat. stupet ipsa graui nox tardior umbra.
Iamq; tremens longe sequitur Venus. utq; sub altas
Peruenere trabes, diuæq; triformis in umbram,
Hic subito ante oculos non dum speratus Iason
Emicuit, uiditq; prior conterrita uirgo.
Atq; hic se profugam uolucri Thaumantias ala
Sustulit, inde Venus dextræ dilapsa tenenti.
Obuius ut sera cum se sub nocte magistris
Impingit pecoriq; pauor, qualesue profundum
Per chaos occurrunt cæcæ sine uocibus umbræ.
Haud secus in medijs noctis nemorisq; tenebris
Inciderant ambo attoniti, iuxtaq; subibant
Abietibus tacitis, aut immotis cyparissis
Assimiles, rapidus non dum quas miscuit auster.
Ergo ut erat uultu defixus uterq; silenti,
Noxq; suum peragebat iter, iam iam ora leuare

A esonidem, fariq; cupit Medea priorem.
Quam simul effusis pauitantem fletibus heros,
F lagrantesq; genas uidit, miserumq; pudorem.
H as tandem uoces dedit, & solatus amantem est.
Fers ne aliquem spem lucis ait? miserata laborem
N empe uenis? an & ipsa mea lætabere morte?
N e precor infando similem te uirgo parenti
G esseris. haud tales decet inclementia uultus.
H ascine nunc grates? hæc expectata laborum
D ona dari decuit? sic te sub teste remitti
F as mihi uirgo tuum? iustas da uocibus aures,
N ec pater ille tuus tantis me opponere monstris
Quid meritum? aut tales uoluit me expēdere pœnas?
I am iacet externa qđ nunc mihi cuspide Canthus?
Quodq; meus uestris cecidit pro mœnibus Iphis?
A ut scythiæ tanta inde manus? iussisset abire
P erfidus, atq; suis extemplo cedere regnis.
S pem mihi promissam per quæ discrimina rursus
E t reddat qua lege uides occumbere tandem
P ossumus, idq; sedet, quàm non quæcunq; subire
P atris iussa tui. nunquam sine uellere abibo
H inc ego. degenerem nec me tu prima uidebis.
H æc ait. illa tremens, ut supplicis aspicit ora
C onticuisse uiri, iamq; & sua uerba reposci,
N ec quibus incipiat demens uidet, ordine nec quo,
Quo'ue tenus, prima cupiens effundere uoce
O mnia, sed nec prima pudor dat uerba timenti
H æret, & attollens uix tandem lumina fatur.
Quid precor in nostras uenisti Thessale terras?
V nde mei spes ulla tibi? tantosq; petisti

Cur non ipse tua fretus uirtute labores?
Nempe ego si patrijs timuissem excedere tectis,
Occideras, nempe hanc animam pars sæua manebat
Funeris, o ubi Iuno, ubi nunc tritonia uirgo,
Sola tibi quoniam tantis in casibus adsum.
Externæ regina domus, muratis & ipse
Credo, nec agnoscunt hæ nunc Aeætida syluæ.
Sed fatis sum uicta tuis. cape munera supplex
Nunc mea, teq; iterum Pelias si perdere quæret,
Inque alios casus, aliasq; immittet ad urbes,
Heu formæ ne crede tuæ. titania iamq;
Gramina, perseasq; sinu depromere uires
Cœperat. his iterum compellat Iasona dictis.
Si tamen aut superis aliquam spem ponis in ipsis,
Aut tua præsenti uirtus educere leto
Si te forte potest, & iam nunc deprecor hospes
Me sine, & insontem misero dimitte parenti.
Dixerat, extemplo (neq; enim matura ruebant
Sydera, & extremo sufficerat axe bootem)
Cum gemitu & multo iuueni medicamina fletu.
Non secus ac patriam pariter famamq; decusq;
Obicit. ille manu subit, & uim corripit omnem.
Inde ubi facta nocens, & non reuocabilis unquam
Cessit ab ore pudor, propiorq; impleuit Erinnys.
Carmina nunc totos soluit, figitq; per artus
Aesonida, & totum septeno murmure fertur
Per clypeum, atq; uiro grauiorem reddidit hastam.
Iamq; sui tauris languent absentibus ignes.
Nunc age, & has inquit cristas, galeamq; resume,
Quam modo funerea tenuit discordia dextra.

H anc iace per medias, cum uerteris æquora, messes.
P rotinus in sese conuersa furoribus ibit
C uncta phalanx, atq; ipse fremens mirabitur, & me
R espiciet fortasse pater. sic deinde locuta
I am magis atq; magis mentem super alta ferebat
A equora, pandentes Minyas iam tela uidebat
S e sine. tum uero extremo percussa dolore
A rripit Aesoniden dextra, ac summissa profatur.
Sis memor oro mei, contra memor ipsa manebo
C rede tui. quantum hinc aberis dic quæso? profundi
Q uod cœli spectabo latus? sed te quoq; tangat
C ura mei quocunq; loco, quoscunq; per annos.
A tq; hunc te meminisse uelis, & nostra fateri
M unera seruatum pudeat nec uirginis arte.
H ei mihi cur nullos stringunt tua lumina fletus.
A n me mox merita morituram patris ab ira
D issimulas? te regna tuæ felicia gentis,
T e coniux, natæq; manent, ego prodita abibo.
N ec queror, & pro te lucem quoq; læta relinquam.
P rotinus hospes adest. tacitis nam cantibus illum
F lexerat, & simili iam dudum afflabat amore.
Tunc ait Aesoniden quicquam te uelle relicta
C redis? & ulla peti sine te loca? redde tyranno
M e potius. recipe ingratos atq; exue cantus.
Q uis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem?
S i non & genitor te primam amplectitur Aeson?
T eq; tuo longe fulgentem uellere gaudens
S pectat? & ad primos procumbit Græcia fluctus?
R espice ad has uoces, & iam precor annue coniux,
Per te quæ superis, diuisq; potentior imis,

Perq;

Perq; hæc ergo tuo redeuntia sydera nutu,
Atq; per has nostri iuro discriminis horas,
Vnq̃ ego si meriti, noctisq; sim immemor huius,
Si te sceptra domum, si te liquisse parentes
Senseris, & mea tum non hæc promissa uidentem,
Tum me non tauros iuuet euasisse, ferosq;
Terrigenas, tum me tectis tua turbet in ipsis
Flamma, tuæq; artes. nullus succurrere contra
Ingrato queat, & siquid tu sæuius ipsis
Adijcias, meq; in medio terrore relinquas.
Audijt, atq; simul meritis periuria pœnis
Despondet, questus semper furor ultus amantis.
Hæc ubi dicta, tamen perstant defixus uterq;,
Et nunc ora leuant audaci læta iuuenta,
Ora simul toties dulces rapientia uisus
Deijcit hinc uultus æger pudor, & mora dictis
Redditur, ac rursus conterret Iasona uirgo.
Accipe perdomitis, quæ deinde pericula tauris,
Et quis in Aeolio maneat te uellere custos.
Nondum cuncta tibi (fateor) promissa peregi.
Sæuior ingenti Mauortis in arbore restat
Crede labor. quem tanta utinam fiducia nostri
Sit mihi nocturnæq; Hecates, nostriq; uigoris.
Dixerat. utq; uirum doceat, quæ monstra supersint,
Protinus immensis recubantem anfractibus anguem,
Turbat, & Aemonij subito ducis obijcit umbram.
Ille (quod haud alias stetit) & trepidantia torsit
Sibila, seq; metu postquam sua uellera circum
Sustulit, atq; omnis spiris exhorruit arbor,
Incipit inde sequi, & uacuo furit ore per auras.

Quis fragor hic? quae nam tantae dic uirgo ruinae
Exclamat, stricto Aesonides stans frigidus ense.
Illa trahit ridens, tandemq́; ait angue represso.
Hunc tibi postremum, nostri parat ira parentis.
Heu miser, heu tantis iterum mihi carne periclis.
O' utinam ut nullo te sim uisura labore
Ipsam cœruleis squallentem nexibus ornum
Ipsáq; peruigilis calcantem lumina monstri.
Contingat uix deinde mori. sic fata profugit,
Séq; sub extremis in mœnia rettulit umbris.
Et iam puniceo regem spes una sub ortu
Extulerat. quantis nox una diremerit undis
Aesonidem Tibarine fretis, iam uultus aperto.
Vtq; prius totum sileat mare, dumq́; ea longe
Explorare parat. contra uenit arcis Echion
Dicta ferens iam circaeis Mauortis in agris
Stare uirum. daret æripedes in prælia tauros.
En uocor, en ultro dixit. spesq́; addidit aula.
Vos mihi nunc primum in glebas, mihi uertite tauri
Aequora. nunc totas aperite, & uoluite flammas.
Exeat Aemonio messis memoranda colono.
Tuæ tuum partim graium da nata draconem.
Ipsius aspectu pereant ne uellera. & ipsa
Terga mihi diros seruent infecta cruores.
Fatur: & effusis pandi iubet æquora tauris.
Pars & Echionij subeunt immania dentis
Semina. pars diri portant graue robur aratri.
At sua magnanimum contra pagasea iuuentus
Prosequitur, spatioq́; ducem. tum maxima quisq;
Dicta dedit, sæuusq́; procul discessit in agros.

Fixerat

F ixerat ille gradus, totoq; ex agmine solus
S tabat, ut extremis desertus ab orbibus axis,
Quem iam lapsa dies, austriq; ardentis arenæ,
A ut quem Riphæas extantem rursus ad arces
N ix & cœrulei Boreæ ferus abstulit horror.
C um subito attoniti. longissima Phasidis unda,
C auatæq; trabes, omnisq; Aeæa tellus
F ulsit. & ardentes stabula effudere tenebræ.
A c uelut ex ima siquando nube corusci
I ra Iouis torsit geminos mortalibus ignes,
A ut duo cum pariter ruperunt uincula uenti,
D antq; fugam, sic tunc claustris euasit uterq;
T aurus, & immani proflauit turbine flammas
A rdens, atq; atro uoluens incendia fluctu.
H orruit argoæ legio ratis. horruit audax
Qui modo uirgineis seruari cantibus Idas
F lebat, & inuito prospexit Colchida uultu.
Non tulit ipse moras, seseq; immisit Iason
D iuersos postquam ire uidet, clypeumq; minantem
Quassat, & errantem dextra ciet obuius ignem.
V t tandem stetit, & toruo se lumine flexit,
Qui prior aduersi respexit Iasonis arma,
C unctatus paulum subito furit. æquora non sic
I n scopulos irata ruunt, eademq; recedunt
F acta retro. bis fulmineis se flatibus infert,
O bnubitq; uirum. sed non incendia Colchis
A dspirare sinit, clypeoq; illiditur ignis
F rigidus, & uiso pallescit flamma ueneno.
I nijcit Aesonides dextram, atq; ardentia mittit
C ornua, de'in totis propendens uiribus hæret.

I lle uirum, atq; ipsam tunc te Medea recusans
C oncutit, & tota nitentem carminis ira
P ortat iners. tandem grauius mugire recedens
I ncipit, & fesso uictus descendere cornu.
R espicit hinc socios immania uincula poscens
A esonides. iamq; ora premit, trahiturq;, trahitq;
O bnixusq; genu superat, cogitq; trementes
S ub iuga ahena toros. alium dehinc turbida Colchis
E xarmat, lentumq; offert, timideq; minantem.
I amq; propinquanti noctem implicat ille fatiscens
I n caput, inq; humeros ipsa ui molis, & iræ
P roruit. inuadit, totusq; incumbit Iason
D esuper, atq; suis defixum flatibus urget.
V tq; dedit uinclis, ualidoq; obstinxit aratro
S uscitat ipse genu, sæuaq; agit insuper hasta.
N on secus ac medio quodam telluris hiatu
T erga recentis equi, primumq; inuasit habenis
M urmur, & in summa Lapithes apparuit ossa.
I lle uelut campos Libyes ac pinguia Nili
F ertilis arua secat, plena sic semina dextra
S pargere gaudet. atroxq; oneratq; noualia bello.
Martius hic primum ter uomere fusus ab ipso
C langor, & ex omni sonuerunt cornua sulco.
B ellatrix tunc gleba quatit, pariterq; creari,
A rmariq; phalanx, totisq; insurgere campis.
C essit, & ad socios paulum se rettulit heros
O pperiens, ubi prima sibi det germina tellus.
A t uero ut summis iam rura recedere cristis
V idit, & infesta uibrantes cuspide terras,
A duolat, atq; ima tellus qua proxima collo,

Nec dum humeri uidere diem prior ense sequaci
Aequat humo truncos rutilo in thorace sequentis.
Aut primas à matre manus premit obuius ante.
Nec magis aut illis, aut illis milibus ultra
Sufficit, ac diræ quàm cum Tirynthius hydræ
Agmina Palladios defessus respicit ignes.
Ergo iterum ad socias conuertere Colchidos artes,
Et galeæ nexus, ac uincula dissipat imæ.
Cunctaturq́; tamen, totiq́; occurrere bello
Ipse cupit. spes nulla datur. sic undiq; densant
Terrigenæ iam signa duces clamore, tubæq́;.
Iamq́; omnes uidere uirum, iamq́; omnia contra
Tela leuant. tum uero amens discrimine tanto,
Quam modo tartareo galeam Medea ueneno
In medios torsit, conuersæ protinus hastæ.
Qualis ubi extimulat mœstæ phrygia agmina mõstris
Ira, uel exectos lacerat Bellona comatos,
Haud secus accensas subito Medea cohortes
Impliat, & miseros agit in sua prælia fratres,
Omnis ubi Aesoniden sterni putat. omnibus ira
Talis erat, stupet Aeætes, ultroq́; furentes
Ipse uiros reuocare cupit. sed cuncta iacebant
Agmina. nec quisquam primus ruit. haud super ullus
Linquitur, atq; hausit subito sua funera tellus.
Protinus in fluuium fumantibus euolat armis
Aesonides. qualis getico de puluere Mauors
Intrat equis, uritq; grauem sudoribus Hebrum.
Aut niger ex antris, rutiliq; à fulminis æstu
Cum furit, & siculo respirat in æquore Cyclops.
Redditus hic tandem, sociosq; amplexus ouantes.

Haud tam mendacem promissa reposcere regem
Dignatur. nec si ipse sibi terga ingerat ultro
Qui pepigit, uelit in pacem dextramq; reuerti
Amplius. ambo truces. ambo abscessere minantes.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER OCTAVVS.

T trepidã in thalamis etiã sua facta pauentem
Colchida circa omnes pariter furiæq; minæq;
Patris habẽt, nec cærulei timor æquoris ultra,
Nec miseræ terra ulla procul. quascunq; per undas
Ferre fugam, quãcunq; cupit iam scandere puppem.
Vltima uirgineis tunc flens dedit oscula uittis.
Quosq; fugit complexa thoros, crinemq;, genasq;
Ante per antiqui compsit uestigia somni.
Atq; hæc impresso gemuit miseranda cubili.
O mihi si profugæ genitor nunc ille supremos
Amplexus Aeæta dares, fletusq; uideres
Ecce meos. ne crede pater. non charior ille est,
Quem sequimur, tumidis utinam simul obruar undis.
Tu precor hæc longe placidus mox sceptra senectæ
Tuta geras, meliorq; tibi sit cætera proles.
Dixit. Aemonio nunquam spernenda marito
Condita letiferis prodit medicamina cistis,

Virgineosq;

V irgineosq́; sinus, ipsumq́; monile uenenis
I mplicat, ac sæuum super omnibus addidit ensem.
I nde uelut torto furiarum erecta flagello
P rosilit, attonito qualis pede prosilit Ino
I n freta, nec parui meminit conterrita nati,
Q uem tenet extremum coniux, ferit irritus isthmon.
I am prior in lucos curis urgentibus heros
V enerat, & nemoris sacra se nocte tegebat,
T um quoq; syderea clarus procul ora iuuenta,
Q ualis adhuc sparsis comitum per lustra cateruis
L athmius æstiua residet uenator in umbra,
D ignus amore deæ, uelatis cornibus & iam
L una uenit. roseo talis per nubila ductor
I mplet honore nemus, talemq́; expectat amantem.
E cce autem pauidæ uirgo de more columbæ,
Q uæ super ingenti circundata præpetis umbra
I n quencunq; tremens hominem cadit. haud secus illa
A cta timore graui mediam se misit. at ille
E xcepit, blandoq́; prior sic ore locutus.
O' decus in nostros magnum uentura penates,
S olaq́; tantarum uirgo haud indigna uiarum
C ausa reperta mihi. iam iam non nulla requiro
V ellera, teq́; meæ satis est uexisse carinæ.
V erum age, et hoc, & iam quando potes adijce tantis
M uneribus, meritisq́; tuis. nanq; aurea iussi
T erga referre sumus, socios ea gloria tangit.
S ic ait, & primis supplex dedit oscula palmis.
C ontra uirgo iterum notis singultibus orsa est.
L inquo domos patrias te propter, opesq́; meorum.
N ec iam nunc regna loquor, sceptrisq́; relictis

Voti sequor. serua hanc profugæ, prior ipse dedisti
Quàm scis nempe fidem. di nostris uocibus adsunt.
Syderáq; hæc te meq; uident. tecum æquora tecum
Experiar quascunq; uias, modo nequis abactam
Huc referat me forte dies, oculisq; parentis
Ingerar. hoc superos, hoc te quoq; deprecor hospes.
Hæc ait, atq; furens rapidos per deuia passus
Tollitur. ille hæret comes, & miseratur euntem,
Cum subito ingentem media inter nubila flammam
Conspicit, & sæua uibrantes luce tenebras.
Quis rubor iste poli? quod tam lugubre refulsit
Sydus ait? reddit trepido cui talia uirgo,
Ipsius en oculos, & lumina torua draconis
Aspicis, ille suis hæc uibrat fulgura cristis.
Meq; pauens contra solam uidet. aduocat ultro,
Ceu solet, & blanda poscit me pabula lingua.
Dic age nunc utrum uigilanti, hostemq; uidenti
Exuuias auferre uelis? an lumina somno
Mergitur, & domitum potius tibi tradimus anguem?
Ille silet tantus subijt ut uirginis horror.
Iamq; manus Colchis crinemq; intenderat astris
Carmina barbarico fundens pede, teq; ciebat
Somne pater, somne omnipotens te Colchis ab omni
Orbe uoco, inq; unum iubeo nunc ire draconem.
Quæ freta sæpe tuo domui, quæ nubila cornu.
Fulmina quæ & toto qcquid micat æthere, sed nūc
Nunc age maior ades, fratriq; simillime leto.
Te quoq; phrixææ pecudis fidissime custos
Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.
Quem metuis me instante dolum? seruabo parumper
Ipsa

I psa nemus. longum interea tu pone laborem.
I lle haud Aeolio discedere fessus ab auro
N ec dare permissæ (quamuis iubet, ora quieti
S ustinet. ac primi percussus nube soporis
H orruit, & dulces excussit ab arbore somnos.
C ontra tartareis colchis spumare uenenis,
C ontraq; letæi quassare silentia rami
P erstat, & aduerso luctantia lumina cantu
O bruit, atq; omnem linguaq; manuq; fatigat
V im stygiam. ardentes donec sopor occupat iras.
I amq; altæ cecidere iubæ, nutatq; coactum
I am caput, atq; ingens extra sua uellera ceruix.
C eu refluens Padus, aut septem proiectus in amnes
N ilus, & hesperium ueniens Alpheus in orbem.
I psa caput chari postquam Medea draconis
V idit humi, fusis circum proiecta lacertis,
S eq; suumq; simul fleuit crudelis alumnum.
Non ego te sera talem sub nocte uidebam
S acra ferens, epulasq; tibi, nec talis hianti
M ella dabam, ac nostris nutribam fida uenenis.
Q uàm grauida nunc mole iaces, quàm segnis inertē
F latus habet. nec te saltem miserande peremi.
H eu sæuum passure diem. iam nulla uidebis
V ellera, nulla tua fulgentia dona sub umbra.
C ede deo, inq; alijs senium nunc digere lucis
I mmemor oro mei. nec me tua sibila toto
Exagitent infesta mari, sed tu quoq; cunctas
A esonide dimitte moras, atq; effuge raptis
V elleribus patrios extinxi noxia tauros.
T errigenas in fata dedi. fusum ecce draconis

Corpus habes. iamq́; omne nefas, iam spero peregi.
Quærenti tunc deinde uiam, qua se arduus heros
Ferret ad aurigeræ caput arboris. eia per ipsum
Scande age, & aduerso gressus ait imprime dorso.
Nec mora fit dictis. fidens cretæia proles
Calcat, & aëream squamis perfertur ad ornum,
Cuius adhuc rutilam seruabant brachia pellem
Nubibus accensis similem, aut cum ueste recincta
Labitur ardenti thaumantias obuia Phœbo.
Corripit optatum decus, extremumq́; laborem
Aesonides. longosq́; sibi gestata per annos
Phrixææ monimenta fugæ uix reddidit arbor
Cum gemitu, tristesq́; super coiere tenebræ,
Egressi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunt. micat omnis ager. uillisq́; comantem
Sydereis totos pellem nunc fundit in artus.
Nunc in colla refert, nunc implicat ille sinistræ.
Talis ab inachijs Nemeæ Tirynthius antris
Ibat adhuc aptans humeris, capitiq́; leonem.
Vt uero socijs, qui tunc prædicta tenebant
Hostia, per longas apparuit aureus umbras.
Clamor ab Aemonio surgit grege. se quoq; gaudens
Promouet ad primas iuueni ratis obuia ripas.
Præcipites agit ille gradus. atq; aurea misit
Terga prius. mox attonita cum uirgine puppem
Insilit. ac rapta uictor consistit in hasta.
Interea patrias sæuus uenit horror ad aures
Fata domus, luctumq́; ferens, fraudemq́;, fidemq;
Virginis. hinc subitis insurgit frater in armis.
Vrbs etiam mox tota coit. uolat ipse senectæ

I mmemor Aeætes. complentur littora bello
N equicquam, fugit immissis nam puppis habenis,
M ater adhuc ambas tendebat in æquora palmas.
E t soror, atq; omnes aliæ matresq́;, nurusq;
C olchides, æqualesq́; tibi Medea puellæ.
E xtat. sola parens impletq́; ululatibus auras.
S iste fugam, medio refer huc ex æquore puppem.
N ata potes. quo clamat abis? hic turba tuorum
O mnis, & iratus non dum pater. hæc tua tellus
S ceptraq́;. quid terris solam te credis achæis?
Q uis locus inachias inter tibi barbara natas?
I sta'ne nota domus? expectatiq́; hymenæi?
H unc petij grandæua diem? uellem unguibus uncis
V t uolucris possem prædonis in ipsius ora
I re, ratemq́; supra, claroq́; reposcere cantu
Q uam genui. albano fuit hæc promissa Tyranno.
N on tibi, nil tecum miseri pepigere parentes
A esonide. non hoc Pelias euadere furto
T e iubet, aut ullas Colchis abducere natas.
V ellus habe. & nostris siquid super accipe templis.
S ed quid ego quenq̃ immeritis incuso querellis?
I psa fugit, tantoq́; (nefas) ipsa ardet amore.
H oc erat infelix (redeunt nam singula menti,)
E x quo thessalici subierunt æquora remi,
Q uod nullæ te natæ dapes, non ulla iuuabant
T empora, non ullus tibi tum color, ægraq́; uerba,
E rrantesq́; genæ, atq; alieno gaudia uultu
S emper erant. cur tanta mihi non prodita pestis,
V t gener Aesonides nostra consideret aula?
N ec talem paterere fugam? commune fuisset,

A ut certe nunc omne nefas iremus. & ambæ
I n quascunq; uias, pariter petiisse iuuaret
T hessaliam, & sæui quæcunq; est hospitis urbem.
S ic genitrix, similiq; implet soror omnia questu
E xululans. famulæ pariter clamore supremo
I n uacuos dant uerba notos, dominamq; reclamant
N omine. te uenti procul, & tua fata ferebant.
I nde diem, noctemq; uolant. redeuntibus aura
G ratior, & notæ Minyis transcurrere terræ,
C um subito Erginus puppi sic fatur ab alta.
V os ait Aesonidæ contenti uellere capto,
N ec uia quæ superet, nec quæ fortuna uidetis.
C rastina nanq; dies trucis ad confinia ponti
C yaneasq; uocat. meminiq; o Typhi tuorum
S axa per illa pater, memini uenerande laborum.
M utandum o socij nobis iter. altera Ponti
E luctanda uia, & cursu, quem fabor, eundum est.
H aud procul hinc ingens Scythici ruit exitus Istri.
F undere non uno tantum quem flumina cornu
A ccipimus. septem exit aquis. septem hostia pandit.
I llius aduersi nunc ora petamus, & undam,
Q uæ latus in læuum Ponti cadit. inde sequemur
I psius amnis iter. donec nos flumine certo
P erferat, inq; aliud reddat mare. sint age tanti
A esonidæ quæcunq; moræ, quàm sæua subire
S axa iterum, quàm Cyaneos perrumpere montes.
S at mihi non totis Argo reddit ecce chorymbis.
H æc ait ignarus fixas iam numine rupes
S tare, neq; aduersis ultra concurrere saxis.
R eddidit Aesonides, & te fidissime rector

Haud uani tetigere metus. nec me ire recuso
Longius, & cunctis redeuntem ostendere terris.
Protinus inde alios flectunt regesq́;, locosq́;,
Assuetumq́; petunt plaustris migrantibus æquor.
Puppe procul summa uigilis post terga magistri
Hæserat, auratæ genibus Medea Mineruæ.
Atq; ibi deiecta residens in lumina palla
Flebat adhuc, quanquam cum regibus iret,
Sola tamen, nec coniugij secura futuri
Illam sarmatici miserantur littora ponti.
Illa Thoanteæ transit defleta Dianæ.
Nulla palus. nullus Scythiæ non mœret euntem
Amnis. Hyperboreas mouit conspecta pruinas.
Tot modo regna tenens, aspri quoq; murmure ponti
Iam Minyæ iam ferre uolunt. uix alleuat ora.
At seras si quando dapes, quas charus Iason
Ipse dabat iam nubiferam transire Carambim
Significans, iam regna Lyci. totiesq́; gementem
Fallit, ad Aemonios hortatur surgere montes.
Insula sarmaticæ Peucæ stat nomine nymphæ,
Toruus ubi, & ripa semper metuendus utraq;
In freta per sæuos Ister descendit alumnos.
Soluere in hoc tandem resides dux littore curas,
Ac primum socios ausus sua pacta docere.
Promissamq́; fidem thalami, fœdusq; iugale.
Vltro omnes læti instigant, meritamq́; fatentur.
Ipsa autem inuitæ iam Pallados erigit aras,
Incipit Idaliæ numen nec spernere diuæ.
Præcipueq́; sui si quando in tempore pulcher,
Coniugij Minyas multo magis eminet inter.

Qualis sanguineo uictor Gradiuus ab Hebro
Idalium furto subit, aut dilecta cythera.
Seu cum cœlestes Alcidæ inuisere mensas
Iam uacat, & fessum Iunonia sustinet Hebe.
Adsunt unanimes Venus, hortatorq; Cupido.
Suscitat affixam mœstis Aeætida curis.
Ipsa suas illi croceo sub tegmine uestes
Induit, ipsa suam duplicem Cytherea coronam
Donat, & arsuras alia cum uirgine gemmas.
Tum nouus impleuit uultus honor, ac sua flauis
Reddita cura comis, graditurq; oblita malorum.
Sic ubi Mygdonios planctus sacer abluit almo;
Lætaq; iam Cybele, festæq; per oppida tedæ.
Quis modo iam sæuos adytis fluxisse cruores
Cogitet? aut ipsi qui iam meminere ministri?
Inde ubi sacrificas cum coniuge uenit ad aras
Aesonides, unaq; adeunt, pariterq; precari
Incipiunt, ignem Pollux, undamq; iugalem
Prætulit, ut dextrum pariter uertantur in orbem.
Sed neq; se pingues tum candida flamma per auras
Explicuit. nec thura uidet concordia Mopsus;
Promissam nec stare fidem, breue tempus amorum
Odit utrunq; simul, simul & miseratur utrunq;.
Et tibi iam nullos optauit barbara natos.
Mox epulas, & sacra parant syluestria læti
Præmia uenatu facili quæsita supersunt.
Pars ueribus, pars undanti despumat aheno.
Gramineis ast inde thoris discumbitur, olim
Ister anhelantem Peucem quo presserat antro.
Ipsi inter medios rosea radiante iuuenta

Altius, inq; sui sternuntur uelleris auro.
Quis nouus inceptos timor impedijt hymenæos?
Turbauitq; thoros? & sacra calentia rupit?
Absyrtus subita præceps cum classe parentis
Aduehitur, profugis infestam lampada graijs
Concutiens, diramq; premens clamore sororem.
Atq; hanc ò siquis uobis dolor, iraq; Colchi
Accelerate uiam, neq; enim fugit æquore raptor
Iuppiter, aut falsi sequimur uestigia tauri.
Puppe (nefas) una prædo phrixæa reportat
Vellera. qua libuit remeat cum uirgine. nobis
(ò pudor) & muros & stantia tecta reliquit.
Quid mihi deinde satis? nec quæro uellera, nec te
Accipio germana datum, nec fœderis ulla
Spes erit, aut iræ quisquam modus. inde reuerti
Patris ad ora mei non paruo in tempore fas sit?
Quinquaginta animæ me scilicet, unaq; mersa
Sufficiet placare ratis? te Græcia fallax
Persequor, atq; tuis hunc quasso mœnibus ignem,
Nec tibi digna soror desum ad connubia frater.
Primus & ecce fero quatioq; hanc lampada uestro
Coniugio, primus celebro dotalia sacra,
Qui potui. patriæ ueniam da quæso senectæ.
Quin omnes alti pariter populiq;, patresq;
Mecum adsunt. magni uirgo ne regia solis
Aemonij thalamos adeas despecta mariti.
Tot decuit coire rates, tot fulgere tedas.
Dixerat, itq; orans iterum uentosq;, uirosq;,
Perq; ratis supplex uox remigis illa magistros.
Illi autem intorquent truncis frondentibus undam.

Quæq; die fuerat raptim formata sub uno,
Et tantum deiecta suis à montibus arbor,
(Quid dolor & ueterum potuit non ira uirorum?)
Haud longis iam distat aquis, sequiturq; uolantem
Barbara palladium puppem ratis. hostia donec
Danubij, uiridemq; uident ante hostia Peucen,
Vltimaq; agnoscunt argoi cornua mali.
Tum uero clamorem omnes, inimicaq; tollunt
Gaudia. tum grauior remis fragor, ut procul Argò
Visa uiris, unamq; petunt rostra omnia puppem.
Princeps naualem nodosi roboris uncum
Arripit, & longa Styrus prospectat ab unda,
Coniugio; atq; iterum sponsæ flammatus amore.
Iam alij clypeos & tela trabalia dextris
Expediunt. armant alij picis unguine flammas
Impatiens tremit hasta mora. nec longius inter
Quàm quod tela uetet, superest mare. uocibus urgent
Interea, & pedibus pulsant tabulata frementes.
Cum subitas uidere rates, uibrataq; flammis
Aequora, non una Minyæ formidine surgunt.
Primus & in puppem deserta uirgine ductor
Prosilit, & summa galeam rapit altus ab hasta.
Ense simul clypeoq; micat. nec cætera pubes
Segnius arreptis in littore constitit armis.
At tibi quæ scælerum facies Medea tuorum?
Quis'ue pudor Colchos iterum fratremq; uidenti?
Quicquid & abscissum uasto iam tuta profundo
Credideras? ergo in fausto sese occulit antro
Non aliud q̃ certa mori, seu charus Iason,
Seu frater graia uictus cecidisset ab hasta.

Haud ita, ſed ſummo ſegnis ſedet æthere Iuno
Aut ſinit extrema Minyas decernere pugna,
Nec numero cernens Colchis nec puppibus æquos.
Ergo ubi diua rates, hoſtemq́; accedere cernit
Ipſa ſubit terras, tempeſtatumq́; refringit
Ventorumq́; domos. uolucrum gens turbida fratrum
Erumpit, claſſem dextra Saturnia monſtrat
Verrentes imum pariter mare protinus omnes
Infeſto clamore ruunt, inimicaq́; Colchis
Aequora, & aduerſos ſtatuunt à littore fluctus.
Tollitur, atq; intra Minyas, argoáq; uela
Styrus abit. uaſto rurſus deſcendit hiatu
Abrupta reuolutus aqua. iamq́; omnis in aſtra
Itq́;, reditq́; ratis. lapſoq́; reciproca fluctu
Deſcendit, trahit hos uortex, hos agmine toto
Gurges agit. ſimul in uultus micat undiq; terror.
Crebra ruina poli cœleſtia lumina laxat.
Non tamen ardentis Styri uiolentia cedit.
Hortatur ſocios media inter prælia diuûm.
Transferet ergo meas in quæ uolet oppida dotes
Colchis? & Aemonius nobis ſuccedet adulter?
Nec mihi tot magnos inter regesq́;, procosq;
Profuerit prona haud dubij ſententia patris?
An uirtus prælata uiri eſt? & fortior ille,
Quem ſequitur? iũgam igniferos ſine carmine tauros,
Sæuaq́; Echionij ferro ſata perſequar hydri.
Hoc adeo intereaſpectans de littore pugnas
Amborum, uictoris eris. iam digna uidebis
Prælia, iamq́; illud charum caput ire cruenta
Sub freta ſemiuiri, nec murrha corpus achiui,

Sed pice, ſed flammis & olentis ſulfure crines.
Vos modo uel ſolum hoc fluctus expellite corpus.
Non te Aeætæ pater generi, aut ſol magne pudebit?
Fallor? an hos nobis magico nunc carmine uentos
Ipſa mouet? diraq́; leuat maria ardua lingua?
Atq; iterum Aeſonides, iterum defenditur arte
Qua ſolet. haud illi cantus, & futile murmur
Proderit. ite rates, & frangite uirginis undam.
Dixit, & intortis ſocio cum milite remis
Proſilit. ac fluctu puppis labefacta reuerſo
Soluitur, effunditq́; uiros, ipſumq́; minantem.
Tunc quoq; & elata quærentem littora dextra,
Ibat & arma ferens, & ſtrictum naufragus enſem.
Incipit & remos, & quærere tranſtra ſolutæ
Sparſa ratis, mœſtas altis intendere uoces
Puppibus. aſt inter tantos ſuccurrere fluctus
Nulla poteſt, aut illa uelit. quotieſq́; propinquat,
Tunc aliud rurſus dirimit mare. iam tamen extat,
Iamq́; abijt, fundoq́; iterum reuolutus ab imo,
Erigitur. ſed fluctus adeſt, magnoq́; ſub altis
Turbine figit equis, & tandem uirgine ceſſit.
Abſyrtus uiſu mœret defixus acerbo.
Nec quid agat, qua ui portus, & prima capeſſat
Hoſtia, qua poſſit Minyas inuadere, clauſos
Quos uidet, agnoſcitq́; tremens. maria obuia contra,
Sæuaq́; pugnat hyems, totuſq́; in uertice pontus.
Aſcedit tandem, uanaq́; recedit ab ira,
Et tanta de clade ratis latus inde ſiniſtrum,
Aduerſamq́; procul Peuces defertur in oram.
Cum ſocij gemino nam ſcinditur inſula flexu

Danubij,

Danubij, hac dudum Minyæ pagasæaq; puppis
In statione manent. illinc Aeætius heros
Obsidet aduersa tentoria thessala classe
Impatiens, pugnæq; datur nonulla potestas.
Noctes atq; dies uastis mare fluctibus inter
Perfurit, expediant donec Iunonia sese
Consilia, atq; aliquem bello ferat anxia finem.
At Minyæ tanti reputantes ultima belli
Vrgent, & precibus cuncti, fremituq; fatigant
Aesoniden. Quid se externa pro uirgine clausa
Obijciat? quid'ue illa pati discrimina cogat?
Respiceret pluresq; animas, maioraq; fata
Tot comitum, qui non furijs, nec amore nefando
Per freta, sed sola sese uirtute sequantur.
An uero ut thalamis, raptisq; indulgeat unus
Coniugijs? id tempus enim? sat uellera Grais,
Et posse oblata componere uirgine bellum.
Quenq; suas sinat ire domos. nec Marte cruento
Europam, atq; Asiam prima hæc commutet Erinnys.
Nanq; datum hoc fatis trepidus, supplexq; canebat
Mopsus, ut in seros irent magis ipsa nepotes.
Atq; alius lueret tam dira incendia raptor.
Ille trahens gemitum, tantis ac uocibus impar,
(Quanquam iura deum, sacri sibi conscia pacti
Relligio, dulcisq; mouent primordia tedæ)
Cunctatur, mortemq; cupit, sociamq; pericli
Cogitat, haud ultra socijs obsistere pergit.
Hæc ubi fixa uiris, tempus fluctusq; quietos
Expectant, ipsam interea quid restet amantem
Ignorare sinunt, decretaq; tristia seruant.

Sed miser ut uanos, ueros ita sæpe timores
Versat amor, falliq; sinit nec uirginis annos.
Ac prior ipsa dolos, & quamlibet intima sensit,
Non fidi iam signa uiri, nimiumq; silentes
Vna omnes. haud illa sui tamen immemor unquam
Nec subitis turbata minis. prior occupat unum
Aesoniden, longéq; trahit, mox talibus infit.
Me quoq; uir tecum Minyæ fortissima pubes
Nocte diéq; mouent. liceat cognoscere tandem,
Si modo Peliacæ non sum captiua carinæ,
Nec dominos decepta sequor, consultáq; uestra
Fas audire mihi. uereor fidissime coniux
Nil equidem, miserere tamen, promissáq; serua
Vsq; ad thessalicos saltem connubia portus.
Ineq; tua me sperne domo. scis te mihi certe
Non socios iurasse tuos. his reddere forsan
Fas, abeant. tibi non eadem permissa potestas.
Téq; simul mecum ipsa traham. non sola reposcor
Virgo nocens. atq; hac pariter rate fugimus omnes.
At fratris te bella mei, patriæq; biremes
Terrificant, magnóq; impar urgeris ab hoste.
Finge rates alias, & adhuc maiora coire
Agmina, nulla fides? nullis ego digna periclis?
Non merui mortémq; tuam, comitúmq; tuorum?
Vellem equidem nostri tetigissent littora patris
Te sine, duxq; illis alius quicunq; fuisset.
Nunc remeant, méq; ecce nefas & reddere possunt.
Nec spes ulla super. quin tu mea respice saltem
Consilia, & nimio comitum ne cede timori.
Credidit ardentes quis se tunc iungere tauros

Posse?

Posse? quis ad sæui uenturum templa draconis?
O' utinam ergo meus pro te non omnia posset,
Atq; aliquid dubitaret amor. quin nunc quoq; quare
Nescio quid tuus iste pudor. me'ne optime quondam
Aesonide, me ferre preces. & supplicis ora
Fas erat? haud hoc nũc genitor putat, haud dare pœ=
Iam sceleris, dominum'q; pati. sic fata parantẽ (nas
Reddere dicta uirum furiata mente refugit
Vociferans. qualem Ogygias cum tollit in arces
Bacchus, & Aonijs illidit tympana truncis.
Talis erat, talem'q; iugis se uirgo ferebat.
Cuncta pauens fugit infestos uibrantibus hastis
Terrigenas. fugit ardentes exterrita tauros.
Si pagasas, uel Peliacas hinc deniq; nubes
Cerneret, & Tempe uiridi lucentia fumo,
Hoc uisu contenta mori, tunc tota querellis
Egeritur, questu'q; dies, eadem'q; sub astris
Sola mouet, mœstis ueluti nox illa sonaret
Plena lupis, quaterent'q; truces ieiuna leones
Ora, uel orbatæ traherent suspiria Bacchæ.
Procedit non gentis honos, non gloria magni
Solis aui, non barbaricæ decor ille iuuentæ.
Quid dubitas? heu dure siles? magnũ'q; minatur.
Qualis erat, cum chaonia radiantia trunco
Vellera uexit ouans, inter'q; ingentia Graiũm
Nomina palladia uirgo stetit altera prora.
Mœstus at ille nimis, & nota Colchidos ira
Hæret, & hinc præsens pudor, hinc decreta suorum
Dura premunt. utcunq; tamen mulcere gementem
Temptat & ipse gemens, & tempora currere dictis.
Me'ne aliquid meruisse putas? me talia uelle?

RELIQVVM OCTAVI LIBRI EX APOLLONIO RHODIOO, PIO BONONIENSI AVTHORE.

Iua uiro nimium coniux infensa fideli.
d Horreo siqua mouent aíos, ingrataq́; nobis
Quæ te cũq; premũt. sed mollia tẽpora pri-
C aptamus, sæuiq́; placet mora cõmoda belli. (mum
T ot coiere duces, hostiliq́; impete turmæ
C ertatim incubuere odijs, mortemq́; minantur.
C ausa fuga est, et noster amor, quoscunq; superbis
C ernis equis equites fremere, aspera iussa parentis
A eetæ, Absyrtiq́; immania signa siquuntur,
E t classe, et ferro, atq; animis certatur iniquis.
Quare ne pereat tecum tua Thessala pubes,
E t uenias turpi fratris ducenda triumpho
I rati subitura patris, matrisq́;, sororisq́;,
A spectus sæuos, horrendaq́; murmura uulgi.
Quærimus huic finem damno, certæq; ruinæ
S ospite te, socijsq́; tuis, et pube pelasgi.
Quod si barbaricam uesana superbia mentem
E rigit Absyrti, atq; odio tumefactus inani
E fferus Aeetes, certare ultricibus armis
I n tua fata uelit, et euntia uela morari.
N on animis cedam, non cedam milite graio,
I ustaq́; in aduersos committam prælia Colchos.
S ic ait. illa graui ductorem affata dolore est.
N um uenti mea uota? simul tua uerba tulerunt
A esonide? ac pariter curas pepulere priores?

tempora

Tempora causaris? subitiq; pericula belli?
Postquam in deterius lapsa est fortuna Citeæ
Coniugis? et noster non est reparabilis error?
Nunc martem differre libet, nunc colchica bella
Post connubia pacta, expectatosq; hymenæos.
Tu tantum confide mihi, placabo furentem
Germanum, et blandis componam prælia dictis
Legatos donis mulcens, atq; effera corda.
Phasias his mœstum uerbis solatur amantem,
Ancipitemq; iterum uinclis propioribus arctat.
Cogit inire dolos, & perniciosa parare
Exitia Absyrto, nec non præmittere dona
Hospitij, Aesonius quæ nuper contulit heros.
In primis peplum Hipsipyles, quod tinxerat ardens
Purpura, & Ogygio pulcherrima gratia baccho
Arte laborauit madidæ prope littora Diæ.
Hæc Bromius nato tribuit monimenta Thoanti
Hipsipylæq; Thoas. dein Lemnia saucia amore
Regina argolico dat regia dona tyranno.
Hinc odor ambrosius gratis afflatibus hæsit,
Incubuit postquam rapiens Minoida natam
Bacchus, & aduerso coniunxit pectore pectus.
Postquam gnosiacis comitatam carbasa ab oris
Atticat, crudelis Theseus in littore Diæ
Liquit anhelantem somnos, curasq; leuantem.
Interea fallax legatos dulcibus ambit
Alloquijs Medea, dolum meditata, necemq;
Fratris, iolchiacum sic promeritura maritum,
Vltoremq; ultura suum. Discedite raptim,
Ite citi, hisq; aris actutum sistite fratrem,

S ydera dum mea cœpta iuuant, & fraudibus aptæ
N ox tegit insidias tollens cum luce pudorem.
V t reuehat pecudis felicia uellera Colchos
A uricomæ cupidiq; ferat sub iura parentis.
S parsit ab his liquidas medicatum nectar in auras,
A etheraq; igniuomum, quo toruus frater adactus,
V iribus & cœli impulsus traheretur ad aras
V ictima, thessalicas iam pridem debita cultris.
I mprobe amor. quantis mortalia pectora curis
I nuoluis, miscens odium, funebria bella,
E t gemitus, fletusq; graueis. Discordia demens
E t manibus rabies pectus laniata cruentis
F unerea uadunt fraterna per agmina dextra.
I nnumeris agitas discordem cædibus orbem,
A spera cuncta uiris fœcundo pectore promens.
E latus deus arcitenens, facibusq; timendus.
Q uali Medeæ complesti corda ueneno
O blitæ fratris, patriæ, oblitæq; parentum.
A ppropérat pariter Colchis, comitatur Iason
F raudibus intendens animos. Aeetius heros
P arte alia accelerat phrixæo illectus ab auro,
P ollicitis captus sæuæ, insidijsq; sororis.
N usquam tuta fides. Verbis persuasus amicis
T raijcit obscura uectus super æquora nocte
A bsyrtus, paruo quem suscipit insula portu.
T antum effatus, abit'ne heros per stagna profundi
C himerij soror æsonides? relegit'ne priora
L ittora? uel portus alios subiturus & urbes
F allax? ut iuuenes graios, pubemq; pelasgam
E xcipiat ferro, atq; inimico remige claudat.

Cum

C um ſubito Aeſonides denſis ſubit actus ab umbris,
A ttollitq́; manu nudatum feruidus enſem.
A t uirgo uelata oculos, & fronte reducta
C ernere non potuit morientis uulnera fratris.
I mpietate pia eſt. Qualis ceruice iuuencus
S aucius à libyco reboans immane leone
S e rotat, & giris redeuntibus implicat orbes.
T alis ab Aemonio percuſſus ponticus enſe
A bſyrtus, licet attonitus, & corde gelato
S axeus, arma tamen iuuenilibus apta lacertis
C orripit, & ſæuo fert comminus ora tyranno.
V eſtibulo in primo poſtquam manantia fruſtra
V ulnera tentauit geminis compeſcere palmis,
L uctatus multum, calida procumbit arena,
D ianæq́; Tholum moribundo lumine cernit.
Q uem Brygos ſacraſſe uiros fert certa uetuſtas.
A uertit Diana oculos, ſcelerisq́; nefandi
H orruit orſa, atrox & quæ domat omnia Erinnys.
Q uin faciles medio gemuerunt flebile ponto
N ereides, Tritonq́; tuba cecinisſe querenti
F ertur, & exequias iuueni duxiſſe perempto.
M embrorum extremas, & ueſtis, Anaurius heros
C oncidens parteis, ter hiantibus oſcula iungit
V ulneribus, cædem ter reſpuit, impiaq́; auſa
D euouet, ac ſæuæ ter luſtrat imagine cædis,
E xtincto terramq́; leuem, placidamq́; quietem,
T artareasq́; canes, mitem & Minoa precatus,
E lyſias ſedes, & amœna uireta piorum.

LIBER NONVS ARGONAVTICON EX APOLLONIO, INTERPRETE PIO.

n Vnc mihi Calliope primæ ratis au=
sa canenti,
Erroresq; ducis uarios, iterumq; re-
mensum
Aequor, & adriaco lustratas mar-
more terras
Adspira. Tu sola deum Pataræa tenentem
Noscere regna uales, sacrosq; haurire liquores.
Tu potes Aonios mecum lustrare recessus.
At uigil igne graui, scelerisq; agitata furore
Colchis adest, lacerumq; sui caput impia fratris
Proijcit in patriam classem. defixerat hostes
Et res, & nouitas, tantiq; piacula monstri,
Naufragiumq; recens, & uisæ mortis imago.
Non sinit attonitos regina quiescere, & acrem
Eductum medijs acherontis uallibus ignem,
Accensumq; super magicis per transtra uenenis
Hostica coniecit. flagranti turbine pinus
Deleta in cineres, piceasq; abit usta fauillas.
Nec contentus eo, stygius rapit æquoris ignis
Viscera, & undantem populant incendia pontum.
Tantum herbæ, mens lingua ualēt, hecatæaq; uerba.
Adiuuat, & socijs cinctus dux Thessalus urget,
Fortunæq; instare parat, diuūmq; fauori.
At Colchi quamuis armis, & milite præstent

I nnumero,armatam pubem tamen usq; reducunt
I n loca tuta maris,uiso per transtra furore
I gnis,& aduerso Minyis consurgere bello,
V ulnere perculsi gemino,iactura ducisq;
T errificat mentes,& acerbo concutit æstu.
E micat Aesonides inimica corymba reuellens,
R ostráq; perfringens argois æmula rostris,
N ec minus & laterum tabulas perrumpit inertes.
N on secus in molles pernix si forte columbas
I ncidit accipiter.cadit hæc laniata cruentis
V nguibus.illa ruens resupino pectore rostrum
E xperta,alarum cadit exagitata fragore,
A ut plumis nudata suis.sic fluctuat agmen
E t turpi dat terga fugæ.subsistit Iason
C ontentus uicisse feros sine sanguine Colchos.
O lli fortunam aduersam,regisq; superbi
I nuictam precibus mentem,præduráq; corda
A eetæ,natóq; super mala tanta perempto
V oluentes animo, statuunt concordibus urnis
I n mare mox Cronium festino flectere remo.
F ulmina sed uibrans prohibet saturnia Iuno.
P ostremo mores, rabiemq; cytæidis oræ,
B arbaricáq; iras regis, furiasq; perosi,
I n uarios abiere locos, cunabula gentis
P rima futura suæ.hi qua sese hospita fundit
I nsula,ubi Absyrti cognomine terra uocatur,
T erra ducis grati monimenta perennia seruans.
A st alij latus illyricum,cadmæáq; iuxta
C ulmina,substructæ quæ surgit in æthera turris,
E nchelijsq; uiris iuncti uixere coloni

M ontibus in cælsis.ubi uasta Ceraunia in astra
E rumpunt flamma Iouis exagitata frequenti,
V nde datum uastæ rupi per secula nomen.
C um primum peregrina nouæ manus appulit oræ,
C ertatim nectit gaudens retinacula terræ
H ylleæ.qua pube frequens superemnet æquor
I nsula.at Hyllees uenientibus obuia Colchis
S igna ferunt,pacisq; notas,ab Apolline dona
C um leget has oras, atq; alta secabit Iason,
F atales tripodes terra quacunq; locentur
S ic clario dictante deo, possessor ab hoste
V incetur nunquam.quin Phœbi munere felix
N unc etiam diuersa latet, fruiturq; serena
P ace ferax regio mortalibus inuia cunctis.
N on Hyllum regem inueniunt,quem Aegeis amanti
A lcide peperit Melite phæacide terra.
C ui uixdum pubente gena culta insula sordet,
Q uippe feri regitur sub nutu pressa tyranni
N ausithoi,mare sed Cronion penetrauit,agens huc
I ndigenam populum,& phæacis robora terræ.
S uccedit mox Nausithoo,quem agrestibus armis
M entores occidunt pro captis arma ferentem,
E t propugnantem regni sua iura iuuencis.
D icite Pierides quanam ratione per oram
A usoniam,terramq; ligustida,Stœchades & quæ
D icuntur, signa argolicæ sint certa carinæ.
V tile quod duxit Minyas.quid abire coëgit
T am longe in latios fines,terrasq; repostas.
A n Iouis ira tulit fædatis turpiter aris
C æde ducis Colchi,atq; Aeeæ uirginis ausu?

An lauet ut nymphe commissa piacula, quaerunt
Italiam, sedesq; deae, circeia regna?
Haec latuere ducem argolicum, minyasq; feroces
Eminus hyllaeum sulcantes puppe profundum.
Insula militibus sic cessit tota comatis.
Quos iuuat innumeros implere liburnida terram,
Insula quaeq; truci circundatur obuia ponto,
Issaq;, Dyscelados q;, & pinu diues Imerte.
Dein corcyraeos Argo subit acta recessus.
Huc ubi Neptunus remorari Asopida iussit
Insignem capitis cultu Corcyran honesto
Ictus amore graui longe à Phloeuntide terra.
Hanc nautas pelagus sulcantes undiq; apertum
Dum cernunt nigram praedensis arboris umbris
Corcyran ueteres referunt dixisse Melaenam.
Hanc ultra & pulchram Meliten, altamq; Cerosson
Dum gaudet uentis pubes argiua secundis
Radere Nymphaeam properant. hic pulchra Calypsô
Atlantis, populos placida ditione regebat.
Cum subito montes, & porrecta ceraunia moestis
Occurrunt minyis. praesens non defuit ausis
Iuno procellosi consternens dorsa profundi,
Aspera quos portu electris suscepit amico.
Ecce autem attonitis humana uoce carina
Remigibus propere increpuit, quam bellica Pallas
Aptauit pridem structam è dodonide sylua.
Venturos canit errores, canit & Iouis iras
Vocibus humanis stellati conscia coeli.
Quin pelagi ambages memorat, saeuasq; procellas
Non manibus, nullaq; dari dissoluier arte,

N i mortem Absyrti Circe, cædemq́; piaret.
M ox iubet œbalios pelagi immortalia fratres
N umina, supplicibus placare infensa querelis,
C ertus in Ausonias quo cursus prouehat oras,
I ncidat in Circen donec pagasæa carina
B arbarica Circen persa, atq; Hyperione natam.
S ic uisæ Minyis tabulæ resonare loquaces.
T yndaridæ actutum surgunt, et supplice dextra
C oncipiunt pia uerba deis, pia thura ministrant.
A st alij heroes suspiria pectore ducunt.
V lterius propere uelis protruditur Argo
D onec in Eridani tandem transuecta fluenta est.
H uc Phaethon rutilo percussus fulmine pectus,
S emicremus cecidit phœbæo lapsus ab axe,
Q uem uasti cœpere lacus, stagnansq́; Padusa
V ulneris ardentis pueri correpta uapore,
N unc etiam grauibus miscetur odoribus unda.
V nda frequens nimium. non hanc pernicibus alis
T ranseat, in liquido uolitans uaga gurgite præpes.
V irgineus chorus Heliadum super alta sedentes
E xtensis folijs riparum brachia, fratris
T ristia fata gemunt, cognataq́; funera ducunt.
G utta supercilijs crebro stillantibus exit
E lectri in gemmas, Phœboq́; exusta calenti
F lumineis tandem concreta nitescit harenis.
H orrisonis boreas cum littora flatibus illa
V erberat, et nigræ cum fluctuat unda paludis,
E ridani subeunt latices, uoluuntur et amni
F rusta coacta notis, pluuijsq́; undante fluento.
F ama tamen prisca est celtis actoribus, illas

E sse dei lachrymas Clarij, dum plorat ademptum
L ampade fulminea natum, radiosq; resumens
I n lachrymas totus cedit deus. imputat ipsis
M œstus equis nati casus, et uerbere sæuit.
Q uando ultra boream uenit, montesq; niuales,
E t cœlum liquit, patrisq; minantia uerba
P erpessus nati causa. quem Dia Coronis
C oncepit ripis Amyri pingui in Laceria.
N on Minyis fœda pollutis cæde, labantem
G audia pertentant animum, cerealia dona;
I ngrati latices Bacchi. quin naribus hærens
T eter odor, miseros crudeli tabe peredit
S emusto Phaethonte Padi propè dorsa profundi.
A ccipiunt etiam gemitum lugentis acerbe
H eliadum turbæ. harum oculis it tristibus humor
P alladio quales manant de cortice guttæ.
M ox abeunt, Rhodaniq; secant immensa fluenta.
H ic autem Eridani præceps illabitur amnem,
E t iunctus strepitu ripas præradit acuto
E xtrema ueniens tellure, ubi cardine operto
S unt caligantis portæ, & cæca atria noctis,
V nde cadens præceps hac littora fertur ad ima
T urbidus, Ionioq; fremens bacchatur in alto.
I llac sardoum rapido petit impete pontum
F lumineos latices septena per hostia mittens.
P er quem Graia lacu ratis est pro uiribus acta
H yberno, linquit dum celtica rura iuuentus
T hessala. fertur enim sinuosas plurimus undas
I ntrare Oceani, quæ si pagasæa subisset
N auis, in ignotis perijssent fluctibus omnes,

V isere nec noti potuissent æquoris oras.
A t Iuno cœlo effulgens, cœloq; relabens
I n terras, dedit hercynio de uertice signum,
V nde omnis concussa cohors formidine uasti
C lamoris, grauiterq; deæ summa arce Tonantis.
H eroes cœli monitu rediere, uiamq;
A gnoscunt fidam, & melioris gurgitis undas.
L ittora continuo rapido allatrata profundo
D eueniunt Gallorum oras. quas præuia Iuno
M onstrauit iuueni Aemonio. uolat acta carina.
D ux ligures ignotus obit, quod Iasona carum
N ube dea inuoluit, nigroq; obtexit amictu.
A st illi media penetrant iam cærula fauce
S tœchadas, et reduces linquunt fratrũ arte laconum
A diuti, unde illis statuere altaria Graij,
S acraq; perpetuo nautis celebranda futuris.
M ox cursu Aethalia transmittitur insula certo,
Q ua placitum fessos releuare laboribus artus,
F igere & arma loco. græci cognomina portus
N ominis unde trahit, finxit nisi uana uetustas.
H inc celeri fluctus medios aquilone secabant
L ittora, cum primum Ausoniæ, tyrrhenaq; cernunt
A equora, & Aeeæ portum subiere sororis.
A nchora tum fundat uocalis robora puppis.
H ic Circe liquido purgabat in æquore membra
T errorem noctis lymphis, & somnia lustrans.
S anguine nam Thalami domus, et; penetralia cuncta
F lere uidebantur. rapido nam turbine uidit
I nuolui, ac totis uolitare penatibus ignem,
E t simul omne nefas flamma crepitante cremari.

Quare

Quare diua potens primu sub lumina solis
Aequoris intrabat latices, fusumq; per herbam
Omne genus pecudum florentes demetit agros.
Olim quæ magico perseis carmine Circe
Iunxit adoptatis informia corpora membris,
Taurisonosq; lupos, et semihomines centauros,
Et rabidæ rugit serpens connexa leenæ,
Semicaperq; lepus, uariarumq; ora ferarum.
Heroes ingens cœpit stupor. omnis achiuum
Effigiem Circes, et lumina torua iuuentus
Aspiciens, genus agnoscit, diramq; Tyranni
Barbariem, Aeetæ scires de sanguine natum.
Illa procuratis somni terroribus, ædes
Ad proprias flectit, uultu blandita, manuq;
Innuit, accelerent passus, atq; atria uisant.
Sentit inesse dolos, iussitq; resistere pubem
Aesonides, socia tamen intrat colchide Circes
Limina. ubi aurato iussi sedere curuli
Elingues, sine uoce ambo. crudelibus alma
Iustitia exagitans stimulis præcordia pulsat,
Præsertim caput ambobus cum tangeret illa.
Ipse autem terræ infigens dux Thessalus ensem
Quo iuuenem incautum excepit, terram aspicit, astra
Suspicere haud potuit demisso in tartara uultu.
Actutum Circe patratam pectore cædem
Præsago uoluit, quamuis irata nefando
Sanguine conspersis primum. mox supplice dextra
Carmina turbatos fundit placantia manes,
Et sontes à cæde nouat, culpamq; remittens,
Sollicitos crebro lustralibus abluit undis.

D esuper extendens porcum dea prouida sacrem
E nse ferit sacro, retroq́; piantia uerba
M urmurat, hospitibus Iouis auertentia cædem
I nuocat, atq; mola placat pia numina fusa.
Q uinetiam famulæ totas ramenta per ædes
L ecta ferunt. urit stygios placantia manes
L iba, uaporatis lustrantia funus in aris,
T ristis ut immani cessaret Erinnys ab ira,
A fforet & placidus libatis Iuppiter extis.
S iue peregrino polluti sanguine dextras
V ir, mulierq́; forent, cognata'ue turba nocentum.
M ox iubet assideant sponda dux Thessalus aurea
E t tristis Medea simul. sermonibus horæ
D ucuntur uarijs. his proxima filia solis
N omen, & insano tolerata pericula ponto
Q uærit, & haud uanum putat euenisse soporem,
E t nigri simulacra dei. cupit ipsa loquentis
E xcipere alternos sonitus, micat ignea uersans
L umina uirgineus pudor, erroremq́; fatetur.
T um genus à Phœbo uisa est, manifestaq; proles.
V irgo maris narrauit iter, metita labores
A equoreos sacræ puppis, uariosq́; meatus,
V oce patrem referens formoso corpore matrem.
B arbaricum ueluti pauido terrore parentem,
I nsidias, tacitosq́; dolos uitauerit astu
I uncta uiro, quem stirps extollit regia graio.
A bsyrti non ausa tamen crudelia fari
V ulnera, & ad sacras stratum crudeliter aras.
I psa tamen tacitis præsenserat omnia Circe
D um titubat Medea notis, & fluctuat ore

Virgo

V irgo uerecundo, dum terræ quærit hiatus.
S ed tamen his Nymphe flentis miserata dolores
A lloquitur, sic cogit amor, sic incitat ira.
P roh miseram qui turpis amor? quæ tristis Erinnys
I mpulit in facinus tantum? quid credula Virgo
S perasti patris irati fore numen inultum?
C erte aderit, nec longa mora est, cũ sceptra pelasga
D iruet, ac pedibus calcabit adultera colla,
V lturus natiq; necem, sæuæq; sororis
D edecus, & Phrixi sublatum turpiter aurum.
C ede age, & infelix nostro procul orbe facesse
A rgolicis famulata uiris. eat iste proteruus
Q uem tibi coniugio patris sine fœdere iunxti.
S ic ait. illa graui iamdudum oppressa dolore
D esiccat læui rorantia lumina peplo,
D onec Iolchiacus deflentem sustulit heros,
E t iuuenem comitatus amor, suadere salutem
I ncipiunt, blandoq; leuant sermone gementem.
N on Iouis uxorem latuerunt ista. sed Iris
O mnia prædixit. Iuno Thaumantida uerbis
T alibus alloquitur pro caris anxia Grais.
L abere nympha polo, pernicibus incita pennis,
E t canam properare Thetin sub nostra marinis
T ecta iube latebris redeuntem, & gurgite ab imo.
S ola meis prodesse potest Nereia nautis.
R ursus in æquorei deflectas littora ponti.
H æreat ignipotens facito qui incude sonora
N udatos humeros, exertaq; brachia tollit,
D um cadit alterno uibratus malleus ictu.
V entosi cessent folles, dum transuolat Argo.

P raeterea Hippotaden, uentis qui iura superbis,
E t leges praebere solet, celer Iris adito,
C ui nostrae retegas arcana silentia mentis.
F labra mone cessent, quibus aëre saepe quieto
F lantibus alterne, tumidis freta concita surgunt
F luctibus, ut mollis spiret leuis aura fauoni,
D onec ad alcinoum ueniant, phaeacidaq́; oram.
P ostquam effata dea est, summo uolat Iris olympo
P raeradens tenerum uelocibus aëra pennis.
Q uam laeto adstantem gremio uagus excipit Aegon
N ereidum in thalamis, ubi blando compulit Iris
A d dominam sermone Thetin properare uerendã.
V ulcanum mox stare iubet, uulcaniaq́; arma.
A eoliam déin uersa specum penetrauit, & auras
C ompressit, ne aduersa ratem uis auferat euri.
I nterea Nereum Thetis, aequoreasq́; sorores
D eserit, aetherijsq́; deam dea conuenit astris.
I psa autem Thetidi regali comminus ostro
I uno sedens, tali affata est Nereida uoce.
N ũc mentis cape uota meae Thetis. impiger heros
P erpetuo nostrum suspexit numen Iason.
D ona pio pensare libet nunc debita cultu.
V t prius insanis errantem fluctibus Argo
S eruaui, supplex meq́; in tua regna recepi,
E ripuiq́; maris caeco collisa furore
A rma ratis postrema sacrae, licet ignis, & igni
I uncta procella leuem praestrinxerit ante columbã.
N unc quoq; Scylla rapax canibus succincta marinis,
E ructansq́; imos fluctus sulcanda Charibdis,
P rotege diua uiros. quid non abs te impetret una

I uno tua? infantem dilexi protinus, & tu
S ola recusasti lectum temerare iugalem,
C um tamen immodico captaret Iuppiter astu,
I uppiter insano semper correptus amore,
A lternoq; initu genialia fœdera turbans.
Qui quamuis stygias toties iurauerit undas
M isceri se nolle tibi, stygis antra seuera
S pernebat, tantum stimulabat cæca libido.
D onec eum ueneranda Themis compescuit ore
F atidico, quæcunq;, inquit, Thetis alma cubili
I unxerit, ille suo maior genitore futurus
N ascetur quicunq; dea, tunc soluit amorem
N e foret in cœlo post ulla potentia maior.
A st ego quæ tedis præsum dea sola maritis
S ponte tibi regem delecta ex pube dicaui
A rgolicum, thalamis cuius gaudebis, & orta
P rogenies, rutilum cœli est uentura sub axem.
A nte tuos thalamos cunctis de more uocatis
C œlicolis, iunit pariter tibi lumina ferre
P ronuba, et ardentes ad mutua fœdera tedas.
V erum age Diua meis adhibe narratibus aures.
E lysios tuus in campos penetrabit Achilles,
Qui nunc Chironis dociles dat cantibus aures,
N aiadesq; fouent diuini lactis alumnum.
H unc Medea uirum melioribus aurea fatis,
T e sortita nurum, præstanti prole tenebit.
Quare tu socrus nurui auxiliare futuræ.
Quid tua tam nostros Minyas rogo concutit ira?
H os Neptuni ignes, hos Aeolus aëre septus (bdis,
N auifrago haud reditu prohibent, rabiesq; Chari-

I ra tua offendit. tu lenia flamina laxa,
E t compesce animos, donec phaeacia regna
A ttigerint. tu sola potes maria alta repente
S ternere, & auxilio uirides concire sorores.
N e sine praecipites rabidam penetrare Charibdim
N e uoret ingressos, auidis nec trude latebris
A usoniae Scyllae. genuit quam Phorcyn, & atra
N octe uagans Hecate, quam dicunt esse Crataein.
T u nostros defende duces, tu comminus Argo
P rotege Diua maris. cursus uia parua futura est.
S ic ait. his autem Thetis est sermonibus usa.
S i rapidi uehemens ignis cadet impetus, audet
M ens mea iam reditus facilem spondere salutem,
F latibus occiduis Zephyri, qui uasta mouere
A equora molle solet, uelisq; inspirat apertis.
N unc tamen aequoreas praestat uisisse sorores.
L onga uia est, tu Iuno uiros, tu Iuno magistrum
M ane iube findant sacra uada caerula puppi.
D ixit, & aetherijs nymphe delabitur oris
C aeruleas ingressa uias, pontiq; lacunas.
A uxilio poscit Nereidas alma sorores
I unonis mandata ferens. Neptunia turba
O ccurrit uotis insanum aggressa laborem.
H as mare in ausonium mittit. pernicior ipsa
I n latium mouet, & diuinae littora Circes,
O ciduasq; maris tyrrheni contigit oras.
R epperit heroas ueniens Thetis ad mare iuxta
A rgolicam puppem. discum iaculatur Iason,
I lle pilam. ualidis incuruat uiribus arcum
A eacides, promens laeuato spicula ferro.

Magnanimo

M agnanimo dextram iungit dea læta marito
N ota uiro soli, reliquis incognita Grais.
E t quid, ait, generosa manus propè littora fluctus
T yrrheni, resides neglecta laude sedetis?
C um primum roseis Titonida fuderit ulnis
I uppiter æternum uoluens opus, impiger Argo
P ropellat remex monitu Iunonis amicæ.
A equoreæ accurrent nymphæ, quæ uela secundis
F latibus implebunt scopulosa per æquora, plăctasq;
A fflantes, facilesq; uias, atq; æquor amicum.
N esciat argolicus moneo mea corpora miles,
N e factum id nobis grauiores excitet iras.
D ixit, & immensum subijt non cognita pontum.
A eacides uisu subito perterritus hæret,
A ttonitusq; abijsse dolet. non uiderat olim
I ratam, profugamq; Thetim. causa acris Achillis
D eseruit thalamos, & Thessala tecta reliquit.
T errenos artus nymphe, moribundaq; membra
N octe super media urebat. mox luce reuersa
A mbrosia ungebat teneri dea corpora nati,
R edderet æternum ut sacro medicamine Achillem.
H ic amens Peleus uiso in discrimine nato,
O req; anhelantem, & nimio suffecta rubore
L umina, coniugij penitus tunc immemor, altis
D eturbat Thetidem thalamis uelut igne nocentem.
I lla dolore graui correpta, simillima uento,
I n mare se liquidum, & neptunia regna recepit
I rata Aeacidæ, atq; humana cubilia uitans.
C oniugis ille tamen monitus heroibus ardens
D etegit, & stimulos cupientibus addit amicis.

I lli parentes monitis certamina linquunt,
D isponuntq́; toros, defessáq́; corpora curant.
I rriguo demum permulcent corpora somno.
L ucifer idæo cum primum uertice fulsit
A fflatu nautis Zephyri redeunte secundo
T ranstra subit generosa manus, uiridiq́; profundo
A nchora contrahitur, quæ nauticus expetit usus
C uncta parant. dein uela trahunt, extendere loris
C onnisi, et uelant antemnis cornua summis.
A equa ferunt iam flabra ratem, uentiq́; secundi.
C ernitur Anthoemessa procul, Sirenia dulci
H ic uirgo accersit uenientia Lintea uoce.
H as Acheloe olim peperit tibi Dædala cantu
T erpsichore, uiridem Cereris tum forte puellam
M ulcebant, querulis concordi uoce camœnis.
A litibus similes partim, membrisq́; pudicæ
V irginis, organico quæ uiscera fascinet ore.
A ëria sub rupe sedens Acheloia proles
V ocales nautæ insidias, & cæca tetendit
R etia, & innumeras reditu impediere carinas.
S irenes prædulce malum, tormentaq́; blanda,
M ellifluo solitæ corrumpere corda ueneno.
L ittora radenti plectris uocalibus Argo
C oncinuere deæ promentes florida uocis
P lectra suæ, et grato lenibant pectora cantu.
C armine iam demulta cohors, & uoce sonora
A d scopulos properasset iter, nisi prouidus Orpheus
M aiestate manus tenuisset inutile uotum,
B istoniaq́; cheli mellitis pectine nymphis
O bloquitur, modulis modulos, & carmine carmen,

Atq;

A tq; fides fidibus superans. ita pascit amicas
D ecipiens aures, ne quo capiantur ab ore.
S irenum solus cantu Teleontius heros
D emultus, surgit magico male concitus œstro,
E t salit in pelagus præceps, nymphasq́; requirit
P erditus. at Buten cypris miserata reuulsit
F aucibus è mortis miserum, et uada salsa uomentē.
S irenes argoa manus iam fugerat, ecce
I nfames Scyllæ scopuli, immanisq́; Charibdis,
F rangere docta rates, fluctus ad sydera tollit.
H os uorat, hos reuomit. fundoq́; exæstuat imo.
F lamma tepens feruescit aquis, scopuliq́; fragore
A stra petit uortex. caligine lucidus æther
F uscus erat, nigra compleuerat omnia nocte.
C umq́; deus Lemni solita cessaret ab arte,
F undebat calidum pelagi tamen unda uaporem.
N ereides, atq; alma Thetis modo transtra gubernant,
T emonis modo dorsa regunt, dum transeat altum
P uppis, et insidias diuino remige uitet.
Non secus ac blandi delphines in æquore uasto
T urmatim comitare solent uaga lintea puppis,
A ssultans hic fronte tenus. salit alter ab unca
P uppe celer, latus ille tenet, lateriq́; propinquat
B landus. at è naui consurgunt gaudia tota.
N ereidum sic densa cohors concurrit ad Argo.
I psa uiam moderata Thetis procurat, et instat
N uminibus pelagi. uestes pia turba recingit
N uda pedes & crura simul, ne desiua læna
T urpiter æquorea nymphis uuescat ab unda.
C ontendunt uotis æquis. modo sacra uideres

Corpora in astra rapi, modo sub penetralia ponti
Intima. sæpe caput refluens superemınet unda.
Non secus ac florens pubenti Felsinus æuo,
Cui celeres ad cuncta pedes, oculusq́; manusq;
Gestit, & enodes undantis corporis artus.
In rapidam studet ire pilam, tenerosq́; sodales
Prouocat, & grato firmat sua robora ludo.
In dextrum mox ire latus, mox ire sinistrum,
In faciem pectusq; uides, modo dorsa supinus
Flectit, humi residet, surgit, retro abripit, ante
Proijcit, ancipiti ne linea fluctuet orbe
Anxius. ille uago semper leuis aëre currit,
Nunc decliuis humi, nunc æthere summus aperto.
Quam propere adducto torquentur spicula cornu,
Votaq; sollicitæ discurrunt intima mentis,
Tantum pernici fugiunt uaga lintea uelo,
Flamine, & heroum ualidis impulsa lacertis.
Prætereunt cursu uiridantia prata sereno
Trinacriæ, quæ pulchra boues, armentaq́; solis
Pascit. ubi similes mergis uada inire profunda
Aggressi Minyæ, Iunonis iussa facessunt.
Hic ouium balatus iners, quæ florida rura
Tondebant, leuibus cythisis adoperta, thymoq́;,
Mugitusq́; boum informis peruenit ad aures.
Roscida per quercœta iacens hic filia solis
Iunior, armentum Phaetusa simillima patri,
Pascebat. ramus palmas argenteus armat.
Lampetie tauros fuluo similes orichalco
Pulchra pedū quatiens sequitur, cui candida mēbra,
Candida formosæ pariter sunt membra sorori.

Nox ruit oceano, Minyæ cum cœrula dorsa
Prætereunt maris angusti, dum rursus ab alto
Illucens aurora polo comitatur euntes.
Est ultra Ionium pelagus fœcunda, frequensq;
Insula, ubi nimio tumefacta Ceraunia fluctu
Alludunt maria, & terrarum in uiscera latrant.
Hic falcem superesse ferunt. uos dicite musæ,
Non decet humano diuina effarier ore.
Intulit hac patri Saturnus uulnera læso.
Hanc Cereris culmos, robustaq; farra secantis
Esse alij memorant. habitauerat hanc quoq; terram
Alma Ceres, spicas titania monstra tumentes
Cædere falce docens, dum Macrida diligit ipsam.
Nomina tum drepanes fuerunt celeberrima sacræ.
Phæacum fuit hæc nutrix. processit origo
Phæacum nymphæ à genere, & cœlestibus oris.
His uexata malis, pontiq; laboribus Argo
Trinacrijs uastum in pelagus penetrauerat auris.

LIBER X. ARGONAVTICON EX APOLLONIO RHODIO INTERPRETE PIO BONONIENSI.

Nterea superûm lenita Thessalus ira,
Emensóq; mari, luctusq; ignarus Iason
i *Obuertit proram, & melioribus appulit oris.*
Hic molles inter populos libamina diuis
P *orricit Alcinous. qui uisa comminus Argo,*
E *t duce sydereo, medium quem lecta iuuentus*
D *ucebat regis placidam felicis ad urbem,*
G *audet, & hospitio lætus suscepit amico.*
P *hæacum plebs læta uiro est, festiq; fauoris*
S *igna parat, lætos ignes, ramosq; uirentes*
P *ostibus imponit, choreasq;, & carmina ludit.*
I *nter lætitias, & festæ munera mensæ*
S *urgit amari aliquid. Colchorum classis, & ingens*
A *eetæ populus, magnis clamoribus actam*
S *oligenæ natam phæacum in iura reposcunt.*
V *is animi trucis & mores, & barbara corda,*
I *n bellum, furiasq; rotant. decernere ferro*
F *ert animus. sed sceptra tenens certamina tanta*
A *lcinous dirimit, sedatq; immitia cœpta.*
H *is Colchis turbata malis, stimulata furore*
A *retes genua, amplexuq;, & supplice dextra*
R *eginæ tangit passis per colla capillis.*
A *dsis o' regina mihi, plaudoq; fauore*
A *dspira, genibusq; tuis miserere puellæ*

S upplicis, atq; fero ne me rogo dede parenti.
S cis etenim quantum errori, quantumq; periclo
O buia sit mulier. mea tunc præcordia mouit
D irus amor, uehemens et quæ mouet omnia Erinnys.
N on furor. hoc nouere faces hyperionis Astri,
T ectáq; noctiuagæ perseidos orgya diuæ.
I mprudens Regina ducem, peregrináq; nauis
T ranstra subi, tristis stupor hæc persuasit, Erinnysq́;
I mpulit in facinus. prudentia defuit orsis.
N on secus ac thalamis fueram impolluta paternis,
T alem me castus semper seruauit Iason.
A t ueneranda mei quæso miserere doloris,
F ortunæ miserere meæ. tu diua maritum
F lecte, potes certe. quid enim non unica possis?
S ic tibi Di felix æuum, felicia regna
D ent, decus, & natos, & nullis sceptra periclis.
T alia cum lachrymis Medea, & supplice dextra
F undebat faciles reginæ mitis ad aureis.
N il actum tamen ipsa putans licet omnia caute
C urarit, Graios uerbis sic mulcet amicis.
H eroes augusta cohors, diuûmq́; propago
S eruate incolumem quæ uos seruauit ab hoste
I ncolumes, quæ cuncta dedit, quæ cuncta reliquit,
P arrhasio genitor diues quæ possidet orbe.
H is oculis, inquam his oculis, sopire draconem
V idistis mea uerba ferum, spirantiaq; ora
T aurorum æternos ignes, restinguere succis
H erbarum magicis, curuóq; adiungere aratro.
Q uæ mea, quæ me ipsam fidei imperterrita uestræ
C redere decreui, & fuluis squallentia uillis

T egmina, quæ graias essent ducenda per urbes?
O mnia cum uobis dederim, nil mi ipsa reliqui,
H ospitij præter diuos, & fœdera dextræ
I usq; piumq; datæ. uestrum defendite corpus.
V estra ego sum, & uestro pars non indigna triũpho.
C ur sanguis, cur corda tepent, quæ robora uidi?
Q uos animos? nostris pro mœnibus agmina quando
E nse metebatis Persæ? cum uictor Iason
C æsorum innumeros pedibus calcaret aceruos?
E rgo qui magnos potuisti uincere reges,
V incere relliquias, fugitiuaq; castra timetis?
N on pater hos mittit. fugiunt immane parentis,
B arbaricumq; iugum, uiolentaq; iura Tyranni.
P rociduo sic fata genu. quicunq; loquentem
A udijt, illam animo constanti, & pectore firmo
E sse iubet, quatiunt hastas, pugnasq; lacessunt.
N ox ruit, & terras somno demulcet inerti,
G raia tamen uigilat pubes, & pectore uersat
O mnia, quæ belli fortuna alterna minatur.
Q ualis inexhaustæ pernox operata Mineruæ
D esletis, mulierq; thoris, uiduoq; cubili,
P ignora quam circum caro flent orba parente.
D euouet aduersam sortem, miserosq; hymenæos
M œret inops, lachrymis et lumina tristibus humens.
S ic Minyis maduere genæ, sic corda dolore
A nxia facta graui, subitoq; immortua casu.
    Alcinous contra, ueneranda q; rege marito
A rete dum nocte color uanescit ab orbe,
I n stratis tum multa simul de uirgine rapta
C onsuluere suis, iuuenem regina maritum

O bsecrat,& blandis demulcet pectora uerbis.
O dulcis coniux oppressam Aeetida curis
E xime,quæ Minyas fouit,cognataq́; Graij
A rma ducis,facilemq́; pijs se præbuit ausis.
P roxima regna tenet nobis argiua iuuentus,
A eetæ multum distantia regna tyranni.
I nfelix quem non hæcateia uirgo moueret?
C erte animum,mentemq́; meam commouit.iniqui
N e patris sub iura sinas adducier,orat.
S e putat esse pater læsum,quod cantibus anguem
S opiuit magicis, taurosq́; ad aratra subegit
I gniuomos pia uirgo,trucem fugit anxia patrem.
A c patris ingentes iras & barbara corda.
M unere quo, officijsq́; nouis persuasus Iason
P erpetuo spondet thalamos,& fœdera lecti
I ntemeratæ sui,patrias cum aduenerit oras.
E rgo pios rex iuste foue. periurus Iason,
S i patri reddatur,erit.quin percitus ira
P ræcipiti genitor uita spoliaret amantem.
I n natas etenim proprias & pignora,iniqui
E sse solent posita interdum pietate parentes.
A ntiopam Nycteus pœnis afficit acerbis.
E t patris irati Danae perpessa furorem est.
I ncensus nuper furijs miserabilis orbes
S ydereos Echetus natæ confodit acutis
P roh stimulis,adigitq́; ferus nunc frangere saxo
H ordea,candentesq́; mola fœdare lacertos.
T antum effata,uirum curas diducit in omnes.
A retem his coniux solatus uocibus infit.
B arbaricos nostro Colchos expellere marte

N on dubitem, ſic uirgo animum, ſic flexit Iaſon.
S pernere ſed timeo recti pia iura tonantis.
N ec præſtat ſæuum Aeeten contemnere longe
R egnantem. quis enim ditione potentior illo?
V t qui graiugenas bello uexare feroci
P oſſit, & argolicum legionibus impleat orbem:
E xpediet quare triſtem componere litem
I udicio, nec te coniux dilecta latebo.
S i non iuncta uiro fuerit, uirgóq; manebit,
A eſonidæ à naui patrias reuehetur ad urbes.
S ic ait, & dulci conceſſit lumina ſomno.
A ctutum prudens carum regina maritum
D eſeruit thalamis. dominam comitantur euntem
A d iuſſus famulæ celeres, quæ ponere nigras
I n ſtatione comas, redimiculáq; apta ſolebant.
P ræconem uocat interea, qui præpete curſu
C onueniat furtim Aeſonidem, miſcere repente
F œdera connubij iubet, & genialia fulcra
S ternere, nec regem ulterius prece tundat inani.
N on thalamo abducet pactam, amplexuq; mariti.
S i fuerit uirgo patrias reuehetur ad oras.
S ic ait. approperat Præco ductoris ad ædes
A eſonidæ, Aretes dicturus iuſſa fauentis,
D iuiniq; animum Alcinoi, propè Palladis Argo
R epperit hos uigiles ſumptis concorditer armis,
H yllicium ad portum, & præclara non procul urbe.
N untiat his dominæ præco mandata potentis.
G audia continuo mentem ductoris Achiui
P ertentant. proceres læti. ſed lætior unà
V irgo metu poſito, lachrymisq; ſerena fugatis.

Actutum

A ctutum superis Minyæ cratera coronant
N octe super media, lectisq; bidentibus aras
C onstituunt, pariterq; thoros, genialiaq; antro
F ulcra parant sacro, quæ quondã Macris habebat.
M acris Aristæi uirgo, qui dulcia mella
R epperit, & pingues succos canentis oliuæ.
I lla deum complexa sinu Nyseion, alma
E uboia genitum confouit Abantide nutrix
I nfantem miserata, nouo madefecerat ora
A rida melle Macris, cum ex flamma ferret Iacchum
M ercurius pernix, puerum quem dura ferentem
I uno uidens, tota indignata facessere iussit
I nsula, & ut sacro mandauit degeret antro
I ndigenas opibus, fœcundaq; prædia ditans.
H ic Minyæ celebrare parant connubia festa,
P hrixæoq; iuuat lectos strauisse metallo,
V t meliore toro maior quoq; gloria surgat.
F lorilegæ occurrunt nymphæ, quæ lecta canistris
S erta ferunt, stratos hymbri lætantur odoro
I rrorare toros, festisq; applaudere mensis.
A rdentes oculi nymphis, luce atria fulgent,
A mbrosiæ per dorsa comæ, pluuioq; madentes
N ectare, diuinum fundebant uertice odorem.
H as genuisse ferunt ægeum flumen, at illas
C ollibus excelsis Meliteion, has nemus altum
P rotulit, in uiridi solitas colludere campo.
I mpulit æsonidem magno dignata fauore
I uno Iouis consors, thalami ad conuiuia, nymphas.
E xtat adhuc sacrum celebrati nominis antrum,
M edeæ formosus ubi genialia fulcra

E xplicuit ductor, cum terra & pronuba Iuno
S igna dedit, fulsit nymphisq; ululantibus æther.
H eroes contra ualidis concussa lacertis
A rma tenent, ne quo conuiuia festa tumultu
P ontica turbaret uesano turbine classis.
T hracius interea citharæ gratissima Vates
F ila regens, cecinit lætas hymenæon ad aures.
E xternis non hos thalamis sperauit Iason
C oncelebrare toros, patrijs sed lætior oris
D ucere magnifico spectacula festa triumpho.
H oc pariter Medea uelit. sed numina sortem
H umanam alternant, nec certo uela fauore
N ostra ferunt Zephyri, præsensq; assibilat aura.
A esonides, Colchisq; licet dulcissima libent
G audia, iudicium tamen, alcinoumq; uerentur.
C um subito ambrosijs rediens splendoribus Eos
A ëris abstersit tenebras, telluris & umbram.
L ittora phæacum roseo splendore renident,
A duenìente dea croceo Titonide peplo.
I nterea surgit murmur, crescitq; tumultus
P er fora, perq; uias urbis, gens barbara colchi
M acridij surgunt distantes finibus agri.
C um subito Alcinous solio subnixus eburno
A rbiter adsedit iuris responsa daturus.
I n manibus sceptrum ex auro rex magnus habebat
I udicij socium, quo sanctum exercet honestum,
I uraq; recta pio promit de pectore iudex.
P hæacum patres serie per castra uerenda
I ncedunt. extra Minyas uisura feroces
M œnia, solenni procedit fœmina pompa,

A grestesq;

A grestesq; uiri occurrunt. Saturnia Iuno
I udicij famam diffuderat ante, futuri.
H ic agnum attulerat pinguem, uitulamq; nitentem
I lle maronæo spumantia cymbia baccho,
T hure uaporabant alij delubra sabæo,
C ultaq; purpureo mulier procedit amictu,
A urifluo spectanda sinu, faciesq; micantes
I gnibus alternis pepli sandicis eoæ
R espondent, tremuliq; urunt laquearia tecti.
H ærent obtutu primo phæacides, ipsos
S pectantes Minyas, & corpora diua uirorum.
I n primis natum Oeagri mirantur hyantem
C armina, quæ supos, quæ hoíes, quæ tartara mulcēt.
I mmistæ passim nymphæ concordia soluunt
O ra, deumq; thori lætanti carmine adorant,
S oliuagæ modo, nunc latum glomerantur in orbem.
N am bona Iuno tui fuerunt hæc dona fauoris,
P rodere quæ Areten iussisti corda mariti.
P ostquam sublimi solio sententia lata est
D ecreto Alcinoi, tumida excandescere mente
I ncipiunt Colchi, & fremitu indignantur inani.
I ura tamen didicere pati, iustumq; uereri
I udicium, atq; animos posita feritate domare.
M ox subeunt iræ regis, fastusq; superbi
A eetæ, nonnullus erat tum pectore firmo
T endere qui ad patrias auderet nuntius aures.
E rgo sollicito uexati corda pauore
A lcinoum rogitant felicia rura colonis
T radat aranda nouis, patriæq; oblita, larisq;
P hæacum in populo pariter gens colcha recepta est,

C æpit & humanis ritus mutare ferinos
D onec Banchiadæ bimari gens orta corintho,
I ngressi tandem longo post tempore terras.
O pposita hos cæpit pulsos mox insula, montes,
S ummaq; palantes tenuere Ceraunia Abantum,
N estæosq́; locos, allutamq́; Oricon undis.
P ostera sed seclis demum uoluentibus ætas
A nnua solemni celebrauit tempore festa.
Q ua Nomio posuit Medea altaria Phœbo.
A lcinous tandem Minyis cedentibus ultro
H ospitij dona ampla dedit, dedit insuper alma
A rete, bissena sequi quæ Colchida iussit
M ancipia, in regis domibus phæacidos oræ
E ducta, & sanctos dominæ referentia mores.
T empore dein paruo Drepanes lætissima linquit
R ura manus, Zephyris, auraq́; fauente potita
N auigat, & fatis non tangit achæida terram,
I n libycum donec penetrauerit acta profundum.
A mbracios tetigere sinus, curetiaq́; arua,
E t uolucri uelo Stinnas, & Echinadas una
P rætereunt, Pelopisq́; uident surgentia regna.
H ic Boreæ furor, atq; immensu procella ruentis
P erq; nouem noctes, totidemq; reciproca luces,
D ispulit in libycas uolitantia carbasa syrtes.
N auibus hinc pelagi reditum natura negauit,
L imus ubiq; frequens, uortex, & inane profundum,
S pumantesq; uomit sinuoso turbine fluctus,
E t tenerum erumpit dorsum flauentis arenæ.
N on hinc effugere est pedibus, pennisue leuari
L ittora restagnant, pelagiq́; furentis inundant
Insidijs,

Insidijs, fluit ac refluit uaga tempore paruo
Vnda ratem abripiens, quam nuda linquit arena.
Desiliere uiri, tacito quibus icta pauore
Corda tremunt. quippe ampla uident deserta, geto
Omnia plena metu. non hic pastoria balant
Agmina, nec riguos depascit uictima saltus.
Tunc pauor heroas subijt, simulacráq; leti,
Inq; uicem tacito lustrarunt lumine uultus.
Fallacem ò terram. quo nos pepulere procellæ?
Ò utinam scopulis intercurrentibus Argo
Perpetuo nutans agitata timore fuisset.
Aduersis melius fuerat freta cœrula fatis
Tentantes perijsse mari, perijsse draconis
Impete peruigilis, tauríq; flagrantis ab ore.
Saltem si uetitum scopuloso uiuere ponto,
Morte licet fugisse malum, fugisse dolores.
Nunc terræ margo tenet, æternumq; tenebit.
Ipse gubernator fortuna pressus iniqua,
Ancæus cunctis hæc uerba dolentibus infit.
Ò socij occidimus, nec spes est ulla salutis,
Sors mala prosequitur miseros. hinc altus eremus.
Proficit aura nihil quoniam tenet omnia limus,
Paruus & obscuris nimium furit æstus arenis.
Fracta corona ratis pridem, & bona uincula sacræ.
Terra modo occurrit nobis, imperuius humor
Nos modo terrificat, mortisq; minatur imago
Obstructo reditu, clausaq; uoragine puppi.
Consilijs opus hic. prudentia nostra uadoso
Sucumbit superata mari, superata periclis.
Ergo alius puppi sedeat, si forte deorum

Spondet opem auspicio, meliori praeditus arte.
Sic fatur lachymans, tantoq; ex agmine cuncti
Dicta probant, probat & pelagi qui calluit iras,
Defixae ac gelida cunctis formidine mentes.
Et fusis pallore genis uox faucibus haesit.
Quin torpent similes statuis heroes eburnis.
Non secus ima pauor crebro praecordia pulsu
Haurit, anhelanti iuuenis cum feruidus ore
Munera Martis init coram duce, militibusq;,
Vulnera & incerti miserantibus ardua belli.
Qualis & expectans pestis postrema futurae
Aeger damna, stupet defixo in tartara uultu.
Qualis & immodico turbatus rusticus hymbre,
Qui ruit exundans sata laeta, boumq; labores.
Seu quando in templis delubra fluentia sudant
Sanguineum rorem, astrigero uel clarus olympo
Sol media de luce silet, radiosaq; celat
Lumina, & innumeris completur lucidus aer
Sideribus, cum phoebus equos, rutilasq; quadrigas
Dirigit obliquae per summa cacumina Zonae.
Sed postquam longo serpentes tramite ad oram
Venerunt Minyae, nocturnus & astra reduxit
Hesperus, amplexu misero per mutua uincla
Flebilibus pia colla premunt affatibus, atra
Veste caput tecti, nec nocte, die'ue leuamen
Agnoscunt fessi, atq; inopes, atq; omnium egeni
Delituere neci expositi, famulaeq; uicissim
Turbatae, uxori simul adgemuere Cyteae.
Implumes ueluti labuntur uertice summi
Cum uolucres scopuli, miserabilis adstat acute

M ater auis clangens, passis'q; superuolat alis.
L ittore ceu pulchro Pactoli diuitis olim
F undit olor prædulce melos, stagna Asia circum,
E ridani'q; lacus, & dulcia prata Caystri.
S ic Minyæ fuluo turpantes puluere crines
I nsomnes, miseris flebant sua fata querelis.
I licet assidua confecti tabe perissent
I gnoti, terra ignota, sine honore sepulchri,
S ollicitos miserata forent nisi numina apricæ
C ustodes, Libyæq; deæ. quæ uertice quondam
P allada surgentem patrio, Tritonis in undis
O buiæ, adorato fecerunt numine numen.
S ol media super alta die conuexa tenebat
I gneus, & Libyæ contristans lumine leuo
L ittus arenosum insano succenderat igni.
C um subito Aesonidem circunstetit agmine facto
O buia nympharum nubes. stupet anxius ille,
A tq; deas ueritus retro sua lumina flectit.
Q uarum prima ducem uerbis affatur amicis.
Infelix quæ tanta animum, mentem'q; peredit
C ura tuam ductor? pelagi, terræ'q; labores
N ouimus exhaustos, & totum bella per orbem
V iribus argolicis, uestris'q; peracta lacertis.
V ocales terræ nymphæ, pecori'q; regendo
S edula turba sumus, custos'q; libystidis oræ.
V erum age rex ne cede malis. quin fortis, & audēs
A duersis occurre, deum felicior hora
C urret ope. patet in duris prudentia rebus.
E uigilent socij. Neptuni iam tibi currum,
A tq; rotas celeres soluet leuis Amphitrite.

Mutua sed matri Aesonides nunc dona uicissim
Debentur uobis, quos sacra pertulit aluo,
Cuius & auxilio danaas uenietis ad urbes.
Sic fatae Libyes Nymphae, propiora tenentes
Obscurae loca, constiterunt, quas lumine Iason
Collustrans, dictis sic ora resoluit amicis.
Saluete ó nemorum Nymphae, coelestia nostrum
Non capio reditum spondentia uerba, sed ipsos
Heroas cogens audita oracula pandam.
Multorum quoniam melior sententia semper.
Dixit, & assurgens socios dux conuocat omnes
Fauce siti exusta, atq; arenti puluere siccus.
Vt leo per nemus amissam si forte leenam
Vestigans rugit, fluuij, ualles'q; profundae
Voce graui, montes'q; tremunt, praedura'q; saxa.
Agrestes horrent tauri, duri'q; bubulci.
Sic ducis horribili strepuit uox magna fragore,
Et rigido commista sono est cogentis amicos.
Olli conueniunt moesti. sublimus Iason
Nympharum monitus pandit, caelestia'q; ora.
Accipite ó socij, & placidas aduertite mentes.
Tres mihi de numero nympharum immane querēti
Occurrere deae, succinctis nebride fulua
Corporibus, niuei supremo in uertice colli.
His dorsum incuruo nectebant cingula morsu.
Adstitit attonito propior chorus, insuper una
Ambrosia ostendunt deductis uestibus ora.
Eia agedum dux pelle moras, socios'q; reuisens
Euigilare iube, propriae'q; reponere matri
Praemia materno dux integer aequa labori.

Mox

Mox celerem currum Neptunus numine amico
Expediet, celeresq; rotas leuis Amphitrite.
Non ualuere acies animi internoscere mœstæ
Numina fatidicis soluentia uocibus ora.
Se nemorum dixere deas, miserosq; iuuando
Mortales, Libyæ pecudes, & rura tueri.
Præterea quæcunq; mari, quæcunq; per orbem
Gessimus, esse sibi memorabant singula nota.
Nec penitus uidisse datum est hoc lumine nymphas.
Sed medio tenebræ sepserunt aere diuas,
Quæ nostros hebetare solent caligine uisus.
Hæc fatus. stupuere animis nutantibus omnes
Præcipue monstro Minyas agitante recenti.
Aequoreis immanis equus nam prosilit undis
Effusis per colla iubis ceruice superbus
Auricoma, cuius rorant aspergine membra
Vasta maris, cursuq; notos, cursuq; procellas
Prouocat, hybernis pelagi inconstantior undis.
Quem uisum subito Peleus miratus amicis
Compositis, placida lenibat pectora uoce.
Neptunni currus socij super æquora cerno
Currere, quos manibus soluit pia mollibus uxor.
Aerumnosa parens, nisi nos oracula fallunt,
Sacra ratis fuerit, materno nomine digna.
Hæc ualidis humeris, hæc firmo robore tolli
Postulat in sicca quod surgit littus arena,
Quo pelagi properauit equus uestigia ferre.
Aeacidæ prudens placuit sententia cunctis.
Pierides dixere mihi, uos credite uati,
Credite, uera loquor. uox nostras perculit aures

P ieridum. canit ore meo nunc Phœbus, & Euan.
R egia progenies, pulchroq; in corpore uirtus,
H eroiq; animi uires, ad littora nauim
A uia subducunt. tabulas uexere loquaces
T ollentes humeris. bissena luce reuecta est,
N octibus & totidem mox cœlo debita puppis.
Q uis regum ærumnas, curasq;, grauesq; labores
E numeret mortale sonans? sata semine diuûm
N empe fuit proles, humeris quæ sustulit Argo.
T antum uis animi cogit, tantum urget egestas.
S uccedens tandem libycæ Tritonidis undæ
D iua cohors, humeris deponunt fortibus Argo.
I nterea canibus similes, quibus intima feruens
E xta coquit rabies, quærebant sicubi uiui
M anarent latices, fontisq; argenteus humor.
A pparent nullæ per uasta silentia lymphæ.
P eruenere locos sacros, ubi peruigil anguis
A urea seruabat flagranti lumine mala.
H ic querula hesperides complebant omnia uoce.
T um primum herculeo superatus concidit ictu
F raxineo impactus trunco, tantum ultima motu
P alpitat exiguo frigenti corpore cauda.
S uppositis uero capiti candentibus ulnis,
H esperides, tepidis fœdabant hymbribus ora.
I mprouisi adsunt Minyæ. uenientibus illis
S igna dedit puluis nitidam sublatus in æthram.
M onstra bonus diuina repente agnouerat Orpheus,
H ortatusq; deas blandis ita uocibus infit.
P rudentes, pulchræq; deæ seu numina cœli
S eu terræ reginæ estis, nemorumq; sacrorum,

Adsitis Nymphæ, o'nymphæ Oceanitides Almæ.
Dicite ubi scatebris per summa cacumina labens
Profluat unda, sacer'ue liquor, quo uiscera torrens
Intima, anhela sitis populato è pectore cedat.
Quod si forte datum est fatis in amicius aruum
Et patrium rediisse solum, tunc munera grati
Innumera, & uestris primum libabimus aris,
Ac Minyas uoto reduces damnabitis omnes.
Supplicibus uerbis sic fatus, numen adorat
Nympharum, faciles illæ miserescere mœstos
Incipiunt, herbasq; docent uligine multa
Irriguas, quibus unda frequens cum murmure serpit
Somnifico, uariis distinguens floribus arua,
Arboreisq; comis. hic hespera, populus, egle,
Versa subit sacras salices, ulmumq; erytheis.
His subito arboribus nympharum pulchrior egle
Sic blandis Minyas uerbis affatur egentes.
Certe diua cohors rigidum quicunq; draconem
Confecit pridem, qui nobis aurea mala
Seruabat, uobis hic commoda magna parauit,
Sed lachrymas nymphis æternaq; damna reliquit.
Nescio quis sæuus peregrino clauiger orbe,
Corpore terribili, atq; oculis, cui fronte tremenda
Signa trucis micuere animi, latus hirta tegebat
Pellis, ab immani quondam detracta leone,
Cruda, rigens, inculta, ferox, ramumq; ferebat
Palladiæ signum non illud pacis oliuæ,
Atq; habiles telis, quis bellua concidit, arcus.
Hic talis, tantusq; uenit, qui perditus æstu,
Atq; siti consumptus, adit Tritona, lacumq;

P alladium, autemq́; graui pede uerberat heros
I ctibus horrendi pedis exiliere latenti
P umice diuini latices, et perspicuus fons
A rgento similes qui garrulus explicat undas.
S tratus humi bibit ille gigas è marmore aperto
Q uantum non uitula immodicos trahit ore liquores,
C um populata thymum est, pratiq́; uirentis honores.
H is dictis Aegle optatas simul indicat undas.
A ccurrit gauisa manus, uotisq; potitur.
A ugustas ueluti circum glomerata latebras,
E xilesq; fores saxi formica recursat,
A ut properant grati musæ ad libamina mellis.
C ertatim ruit unda frequens, séq; impedit una.
S ic densi scatebras Minyæ petiere liquentes.
A tq; aliquis puro satiatus pectora rore
G audentes madido Minyas ita prouocat ore.
Ò utinam deserta illum nunc forte uagantem
O stendant superos per clara pericla petentem.
T urba frequens mox optat idem. uestigia nempe
H erculei pedis hic commota ostendit arena.
A lterni accingunt sese. pinnata propago
A ccurrit Boreæ, pedibusq; Eupheme citatis
A pproperas, longéq; oculos qui mittit acutos
L ynceus, & quintus celeri uolat impete Canthus.
Q uærere festinat socium, uerum irritus omnis
E st labor, incerti redeunt, Calaisq; uolucri
R emigio alarum, nihil explorauit amici
A lidæ, aut celeri Canthus uelocior euro.
C anthe graues parcæ libycis te protinus oris
A bstulerunt pecudes libyci pastoris agentem.

P ercussus saxo cadis heu miserande Caphauri
P astoris manibus misso. qui patre superbus
P hœbigena exultabat auo, Phœbiq; nepotem
R ustica turba uocat. peperit nam Dia puella,
Q uam iussit libycis Minos habitare sub oris,
D iuina tum prole grauem, uentremq; ferentem,
E t propriam natam, dixere Acacallida nomen.
H æc natum peperit clarij de semine Phœbi,
A mphithemin garamanta uocant cognomine terræ.
A mphithemis demum mistus Titonide nympha
S uscepit Nasamona ferum, fortemq; Caphauron,
D eprehensum occidit qui tum inter ouilia Canthum.
S ed non heroum dextras effugit acerbas
V t sæuum didicere nefas. lux postera fulsit,
A dsunt lugentes, & tristia funera ducunt,
D efletumq; diu terra posuere libyssa.
L uce ibi, & Ampyciden genuerunt Mopson eadem,
Q uem parcæ domuere graues, & tristia fata.
N ec potuit sacro præuertere carmine cœlum.
N ulla fuga est mortis. parcæ fatalia nentes
S tamina, nostra secant præfixo tempora cursu.
D eclinans medium solem, linguisq; trisulcis
C rebra micans serpens uiridi prorepserat alga.
A ggreditur celer adstantem, furtiuaq; figit
S picula, & occulto depascitur exta ueneno.
M onstrum horrendũ, immane, nocens, nec tristius ullũ
M ater alit tellus, inuitisq; excipit ulnis.
N ec si, fas modo sit manifestis dicere uerbis,
O ffensi cupiat medicari uulnera Pæan,
S ufficiat sic terra lues bacchatur, & angit

Cum mediam Perseus Libyam superextulit alas
Eurymedon, etiam hoc dignata est nomine mater,
Cæsa ferens regi Phorcynidos ora Medusæ.
Quotquot cæruleo ceciderunt sanguine guttæ
Verticæ gorgoneo, tellus fœcunda colubros
Fecit, & inuento geminauit fata ueneno.
Mopsus ut aduertit sæui discrimina dentis
Rettulit angue pedem uiso. sed lurida serpens
Ore pedis calcem tetigit. Medea, bonæq;
Pertimuere malum famulæ. non territus ille
Vulnere, sanguineum tractauit protinus ulcus.
Conficit audentem tamen illum, atq; intima somnus
Letifer inuasit, oculos texere tenebræ.
Inclinansq; solo immani uexata dolore
Membra, riget. fidi Minyæ funduntur ad ægrum.
Attonitus stupet Aesonides pro uulnere tanto.
Fata gradu celeri properant, reliquumq; salutis
Nil superest. tetrum populat præcordia uirus.
Actutum monimenta parat dux graius adempto
Ampycidæ, lacerat crines Medea, genasq;
Radit. at heroes respondent flebile carmen.
Ter circum monimenta uiri fulgentibus armis
Solenni saliunt chorea, socioq; parentant.
Iniÿciunt crebros libyca quoq; pulueris haustus.
At Minyæ spirante noto super æquora certi
Ire, ruunt. Tritonis aquas euadere certant,
Consilioq; carent, atq; ordine rebus in arctis.
Non secus obliquo flectit se tramite serpens,
Cum sol accensum radiÿs calefecit acutis,
Huc alternus, & huc conuertens sibila colla,

S cintillæq; micant flagranti lumine crebræ.
S ic pagasæa ratis Tritonidos ora paludis
D um petit, incerto mutans secat æquora fluctu.
C ontinuo tripodem Phœbi, quem nauis agebat
T hracius exorat uates, deponere diuis
I ndigenis, Libyes ut numina sacra piaret,
V t reditum præstent facilem, uentosq; secundos.
C um subito occurrit iuuenili corpore Triton
C æruleos madidus crines, Minyasq; salutat.
S uscipite o' iuuenes immensi pignus amoris,
H ospitijq; fidem. nam longis incola terris
M ulta solet cupere interdum quibus indiget usus.
D icam equidem, & dictis curas fortasse leuabo.
P rudentem pelagi fecit me rector aquarum,
E t libycas sceptrum teneo regna per oras.
A udite heroes libya nutrice ferarum
E urypylon genitum uobis inuisere præstat.
S ic fatus glebæ dextram superinijcit acer
T alibus Euphemus uerbis grauia ora resoluens.
A pida si nosti terram, pelagusq; uocatum
M inois, certo referas nunc pectore Triton.
H uc cursus fuit inuitus, per inhospita cymbam
L ittora, certantes euros, tumidasq; procellas
T raximus, inq; tuas terris enauimus undas.
N ec pelago scimus Pelopeia rursus adire
A equora ab ignoto, libyæq; palustribus oris.
T alia dicenti diuino numine Triton,
A ngustum ostentat manibus, uerbisq; profundum.
E xitus hic ponti est ubi semper cærula torpent
I ncertis utrinq; uadis, ubi tollere portus

Nomine splendoris fama est, media æquora fractis
Fluctibus angustant sese. sic ire licebit.
Is portus qui diuinam Pelopeida terram
Dirigit, excelsas ultra Cretæ eminet oras.
Tendere si in dextrum libeat latus, unda uagantes
Includet, pelagusq; tumens innabilis undæ.
Quod si quis modice declinet, limite recto
Puppis inoffensis sulcabit cærula uelis.
Verum agite Heroes, agilesq; incumbite remis.
Fata uiam, portusq; dabunt, uestriq; labores.
Hæc ubi dicta dedit, cuncti in sua transtra recedunt.
Pandere uela iuuat, tonsisq; ferire paludem.
Tritoni pecudum lectissima corpora mactat;
Et carmen solenne canens uittatus Iason,
Numina cuncta maris precibus rogat, atq; ita fatur.
Diua palus, sacraq; deus qui degis in unda,
Finibus his qui ostenta mihi manifesta dedisti,
Siue tenes pelagi loca Triton, Incola Phorcyn
Seu uocat, aut pelagi celebrant te Nerea nymphæ,
Sis placidus finem statuens, metamq; labori.
Dixit, & in medias mactatæ porricit undas,
Guttur ouis feriens puppi securus ab alta.
Continuo apparet magni per inane profundum
Effigies ueneranda dei longe æquora uerrens.
Non secus, ac si quando orbes per agonis ouantem
Thessalus egit equum. pedibus se tollit, honestam
Concutiens ceruice iubam, saltuq; uolucri
Emicat intorquens alterna uolumina crurum.
Distantis domini tamen ardua iussa capessit.
Vlterius moderator agit Sic Palladis Argo

H elcia corripiens Triton, cui uertice summo
E t caput, atq; humeros, anctusq́;, aluumq́; sub ipsam
M aiestas æterna micans dis reddidit æquum.
A lui utrunq; latus tendunt immania Cete,
S pinigero findunt quæ obliquis cærula dorso
C ornibus, esse solent crescenti qualia lunæ.
S e pelagus dedit in medium, uastumq́; profundum.
I ngressus glomerat fluctus. conclamat Iason
A nte oculos monstrum cernens, & Thessala pubes.
N unc Argous ibi portus, simulacraq́; nauis,
T ritonisq́; extant aræ, quod numine dextro
H ic traxit, tum cymba moram. mox luce reuersa
I n dextrum extensis uelis latus, inuia uasti
D eseruere maris. Zephyri leuis aura secundat
L intea, & Oceanus faustis subremigat ulnis.
O rta dies, pelagiq́; sinus, fluctusq; profundos
O stendit. subito genitabilis aura fauoni
D estitit, à puppi incurua uenientibus austris.
T empore quo occiduas Phœbus se mergit in undas,
Q uem canam uisura Thetim sera astra sequuntur.
C um fessos operi tauros iam soluit arator.
N octe sub obscura tepido iam Carpathus austro
D eseritur, duris annixi impellere remis
I nsomnes, noctemq́; die, lucemq́; tenebris
C ontinuant, Cretam pagasæa puppe legentes.
F erreus arce procul scopuli Dictæide terra
H os prohibet sæuo ore talus, suspendere funes
E t legere hospitium, puppiq́; immittere habenas.
Olim abies, alni, quercus, fagiq; ferebant
C ruda puerperia, ac populos umbrosa creauit

P opulus, & fœta uiridis puer excidit orno.
H unc ferri radice satum tamen, ordine fati
C ustodem Europæ statuit saturnius esse
S emideos inter, robustaq; secla uirorum.
C oncretus Chalybe è duro ter obambulat oras
D ictæas Talus. huic rigido stant corpora ferro
D ura, nec humano frangi potuere labore.
S ed pedis in talo lætalis sanguine uena
P lena micat, solum hoc obscuræ iter est breue morti.
A t Minyæ tantis oppressi casibus hærent,
I ncerti quo uela ferant. clàm nocte suprema
C retenses linquunt portus, altumq; capessunt.
I nterea torquente siti, torquente dolore
G nosiacis uitam posuissent protinus undis,
N i miseros Medea pio sermone leuasset.
A ccipite hæc Minyæ, mortalem sola domabo
S it quicunq; uelit, uel si totum ærea corpus
M assa tegat, niteat uiridi quanquam ille iuuenta:
S it modo tuta ratis saxi ne uerbere pressa
D eficiat. uitate graues à littore iactus,
D onec agam magicis sub tartara nigra uenenis.
S ic ait. à telis retrahunt Pagasëia transtra
H eroes, magicæ pendentq; à murmure linguæ.
A esonidæ Medea uiro comitata recurrit
I n puppim, mulcens hecatæo carmine parcas
F atiferas, imi celeres quas rumor auerni
E sse canes memorat. quæ toto lurida cœlo
M onstra uolant, uitæ nectentes retia nostræ.
S upplicibus uerbis, magicis quoq; cantibus illas
T er uocat, & precibus ter uertit in hostica furias

Arma

Arma canes, oculosq; tali præstringit adurens.
Mox rigidas magico diras cantamine torquet.
Summe pater diuûm magnus stupor intima uersat
Corda mihi, si lingua necem, si murmura possunt
Interitus afferre homini, celerareq; fata.
Ferrea cui moles præcordia ferrea circùm
Tota fuit. cessit magico prostratus ab ore.
Vtq; securigeris abies percussa lacertis
Fluctuat instabili nutans ceruice, ruinam
Mox trahit. haud aliter pedibus modo fluctuat ægris,
Et modo connixis firmat uestigia plantis,
Procumbit tandem, & rigida se porrigit aluo.
Exanimisq; iacet perfracta carmine uena.
Exultant Minyæ, & sacris operata iuuentus
Palladi sacra parat uicto iam lætior hoste.
Tum primum Cretam linquunt, minoia regna
Heroes, subeuntq; uagæ Salmonidos oras.
Sulcantes undas cretæi marmoris, urget
Nox grauis, hanc proprio tristem cognomine dicunt.
Astra malam noctem, nec lunæ splendor agebat,
Desuper at nigrum chaos, ut consueuit auernis
Ex tenebris, furua cœlum contexere nube.
An stygijs rapiantur aquis, refluis'ue ferantur
Aequoribus dubij. certæ spes nulla salutis.
Tunc geminas ductor tendens ad sidera palmas,
Ingenti Phœbum ore uocat. per lumina tristes
Labuntur lachrymæ. donaria pythia largis
Exuuijs cumulare heros promittit, Amyclas,
Muneribusq; sacram ortygiam ditare superbis.
Tum clarium ductore deum, numenq; rogante

S upplicæ Apollineum dextra, leuis aura refulſit
Protinus, auratáq; dedit bona ſigna pharetra
D exter Apollo duci, Sporadum patet inſula iuxta
H ippurin, nautæ ſubito retinacula nectunt.
C ontinuo roſeis mundum diffuderat ulnis
T itoni coniux, Phœbo tum graia iuuentus
A egleti ſtatuunt aras de nomine dictas
L ucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu.
T urbatis quoniam nautis illuxit Apollo.
I nſula dein Anaphe, longũ eſt memorata per æuum.
L ittore deſerto Minyæ cum ſacra pararent
S tipitibus lymphas ardentibus iniecerunt.
M edeæ adſtantis famulæ phæacides alto
P ectore non poterant lætum compeſcere riſum,
O rgia ſacrifici ſolitæ maiora uidere
A lcinoi, diteſq; foci melioris honores.
H as iuuenum auerſata cohors, conuicia iactat,
T urpibus inceſſens uerbis deturbat, & arcet.
E x illo muliebre genus contendere ſueuit
V ſq; uiris, Phœbum per mutua crimina placans.
H umentes quando hinc Minyæ ſoluere rudentes,
T um memor Euphemus nocturni ſæpe ſoporis
A` Maia geniti ueneratur numina diui,
E t memori attonitus uaga ſomnia corde uolutat.
N anq; uidebatur glebæ candentibus ulnis
C oniungi, & ueluti materno lacte foueri.
M amma puellaris uiſa eſt, in uirgine qualis
E ſſe ſolet tenera, mœſto ſed captus amore
E uphemus dulci uerborum murmure geſtit.
N on ſecus, ac dominam complexibus ambiat arctis.

Quam

Quam tamen Euphemus grata uice lacte fouebat
Ipse suo. dein uirgo loqui sic uisa repente.
Tritonis genus, & natorum grata tuorum
Sum nutrix, non quam fortissime rere puellam.
Sed me iuxta Anaphen Nerei pia numina Nymphas
Deponas pelagi, nullo pede postera ducet
Ad Phœbi radios me lux sublimis olympi.
Aesonides docto Phœbi responsa uolutans
Pectore, sollicitos dictis affatur amicos.
O` socij præclara quidem, nec parua paratur
Gloria. di superi iactatam in cærula glebam
In terram uertent, quæ fertilis insula fiet.
Hanc iuuenes, nostriq; colent per secla nepotes.
Occurrens nobis Triton dedit hospita dona
In Libya, & nobis præsenti numine fulsit.
Sic ait. at uanum Aesonidæ non cogitat heros
Iudicium Euphemus. quin dictis lætus, & ore
Vaticino, paruam demersit in æquora terram.
Emicat illa repens, surgitq; leuata profundo.
At primi Lemni Sintiados ante coloni
Illinc expulsi tyrrhenum fortibus armis,
Tum Sparten coluere ipsam. quam linquere adactos
Autestonides ausus traducere Theras
In terram pelagi Callisten, nomina luce
Ex illa sumpsit There, post funera cuius
Euphemi facta est hæc insula tota superbi.
Inde relinquentes celeri freta turbida cursu,
Littora curua legunt Aeginæ Asopidos. illic
Lite uiri certare parant uter hauriat undas.
Cogebat duris populos in rebus egestas.

M yrmidonum pueri memores certaminis acti
A proauis, currunt celeri per littora planta,
T urbaq; nunc prisci contendit imagine ludi,
Q uorũ humeros grauis unda premit. premit & cadus ingens.

A udete Herorum felix genus, impia quando
V is maris, & crebris cessabunt flabra procellis.
L ætitiæ, cantusq; aderunt. mox pectine Phœbi
D ulcior attollet uestros super astra labores
A nnorum superans uoluentia secula Clio.
R ursus ab Aegina redeuntibus aspera bella
N ulla ratem pressura manent, nec turbinis atri
I mmanisq; noti rabies, sed strata quietis
V nda maris Zephyris, leni uos prouehet aura,
C ecropios portus, emensiq; Aulidis oram,
E uboiæq; sinus, & opuntia mœnia locrũm.
L ittora mox sacra pagaseia puppe legetis.

R ex & uates Pythonis maxime princeps,
C uiq́; sacræ summū parnasia petra cacumen,
V irtutem cano Phœbe tuă. tu præmia famæ,
V eridicamq́; mihi toto de pectore uocem,
V t teneam dulci mortalia pectora cantu,
C um iubeant plenis musæ me scribere chartis.
N am mihi Phœbe pater citharæ pergrata canenti
C arminibus flagrat mens. nondum dicta referre
T empus adhuc ullis. tunc cum Bacchiq́;, tuiq;
P ercussus stimulis horrentia tela canebam,
Q uæq́; iuuent homines, & quæ mysteria genti,
N ec non prima chaus antiqui urgentia fata.
D e'inde per innumeras Saturni semine uires
A ethera, & excelsum duplex cui robur amorem,
Q uiq́; frequens genitæ est noctis pater inclytus, hūc se
Q uod prior ostendit nostri dixere Phaneta,
V nde potens fluctu tellus, & bella gigantum
I mpia, qui in superos aciem struxere nefandam.
E x ipsis hominum mortalis manat origo.
I mmensæ claudunt quotquot confinia terræ,
D iuinumq́; Iouis cultum, latriamq́; parentis
M ontanæ Cybeles. quæq́; illa in montibus olim
P ersephonem patrijs docuit iam forte puellam.
H erculis & laceri, famosáq; uulnera Mæli
S acra quod Idæis & uis corybantibus ingens

Erraritq; Ceres, raptaé'q; exinde dolores,
Vtq; dedit leges, quàm splendida dona Cabirum.
Quæ'q; canat nullus nocturna oracula Bacchi,
Diuinam Lemnon, & littoream Samothracen,
Sublimem'q; Cyprum, uenerem'q; ut amauit Adonis,
Orgia Praxidices, arines cum Pallade noctis.
Aegypti luctus, & Osiris dolia sacra.
Quid de uenturis præcordia uisa ferarum,
Et uolucrum doceant quo ritu uiscera spectes.
Quantæ etiam somno captæ pulcherrima rerum
Prædicant animæ uatum de mente profunda.
Et quæ sit signis, monstris, astro'q; minaci
Casta hominum generi lustrata perutilis unda.
Quæ'q; deos placent, hominum'q; in funere dona.
Multaq; præterea mihi uisa, & cognita dixi
Cum peterem tenebras pallentis Tænaron orci
Confisus cithara cara pro coniuge nostra,
Et cecini qua sacra nitent ægyptia pompa
Accedens Memphin præclaram, atq; Apide terras
Insignes, rapidi Nili quas unda coronat.
Vera tibi nostro cuncta hæc de pectore manant.
Nunc quoniam flagrans in nobis euolat œstrum,
Corpoream linquens molem super æthera longe,
Non audita prius nostro de carmine disces.
Pieriam ut quondam, libethraq; uenit ad alta
Semideum, pariterq; Herowm primus Iason,
Et sibi pro reditu rogat auxiliator, ut irem
Puppe secans altum crudelia regna petenti
Diuitijs gentem, scelerum quoq; mole grauatam.
Sole quibus genitus Aeætes regnat in oris.

Nam timuit Pelias præsagia, ne sibi regni
Auferat Aesonides uenturis sceptra diebus.
Fraudibus inde uias fallaci corde struebat.
Vellera de colchis nam iusserat aurea ferri
Thessaliam ad pinguem. sed uox ut perculit aures
Impia, Iunonem manibus uocat ille leuatis.
Hanc colere è cunctis solitus cœlestibus unam.
Illa fauens iustis precibus pia uota secuta est.
Nanq; hominum magis unus erat dilectus ab illa
Heroum intrepidus super inclytus Aesone natus.
Cogitur hinc ad opus Pallas Iunone uocante.
At dea fagineam celeri struit ordine puppim,
Remigioq́; aptat, salsum quæ prima profundum
Præterit, & pleno tenuit sua littora cursu.
Ergo ubi magnanimos reges collegit Iason,
Impiger ad Thracen celerat uestigia nostram.
Illic me cithara sinuantem plectra canora
Inuenit, ut sacros facerem tibi Delphice cantus,
Qua traherem uolucres, serpentes uoce, ferasq;.
Sed postquam gressus optato fixit in antro,
Protulit è calido mellitam pectore uocem.
Orpheu Calliopes Oeagro nate parente,
Atq; in Bistonia Ciconum rex optime salue.
Tu nanq; æmonias princeps das iura per alpes,
Strimoniasq́; undas, rhodopes cacumina summa.
Ipse ego sum Minyes regali sanguine cretus
Thessalus Aesonides, hospes tibi certus habendus.
At tu quæso faue cœptis, & percipe grato
Quæ loquar auditu, nec inexorabilis esto.
Euxini, Pontiq; sinus, & Phasida tutum

Te petere, & monstrare maris quo nauiget Argo
Indomitis littus uotum est Heroibus unum.
Expectatur ab his tua uox diuina, chelisq́;
Quem sperant comitem pelago, sociumq́; laborum.
Nam neq; mens dare uela uiris in barbara regna
Te sine, qui tenebras de tot mortalibus unus
Accesti horrentes, & quæ rudis ultima rerum
Abdita se posuit tellus, atq; inde redisti.
Hanc igitur molem communis ferre laboris,
Nominaq́; ipsa uelis tua clara nepotibus esse.
Inde ego sum tali respondens uoce locutus.
Aesonida quid tanta mouens hortaris? & urges?
Ire procellosas armata puppe per undas?
Vt ueniam Colchon Minyis adiutor ad urbem?
At mihi iam satis est operum, satis atq; laborum,
Ex quo terrarum uidi loca plurima, & urbes
Aegypti, libyesq́; uiris oracula promens,
Et me sollicito tandem reuocauit ab æstu
Errantem, in patriamq́; parens ueneranda reduxit,
Vt teneam tardos morientis tempore canos.
Sed neq; fatales fas est mihi soluere leges,
Parcarum me iussa trahunt. magno mihi constent
Per numerum quæsita Iouis, iam iamq́; sequemur,
Inter et Heroas nostri numerabimur æui.
Tunc quoq; digrediens antrum peramabile liqui
Dulcisona comitante lyra, Minyasq́; secutus
Alatis pedibus Pagasarum ad littora ueni.
Hic tum bellaces angusto in littore Graij
Cum fremitu ad ripas condensabantur Anauri.
Atq; ubi iam gressus spectant me ferre propinquos,

E xultant animis, & gaudia plurima carpunt.
I pse super tantis quærens Heroibus ibam.
H erculis ac primum conspexi fortia diui
P ectora. quem peperit de magno Alcmena tonante,
L iquissent triduum solis cum lumina terras,
T orpentisq; forent gratissima tempora noctis,
T iphynq; Agniaden, longe qui Linea puppis
D irigeret, tunc se exercens confinia iuxta
T hespiaca, & pelago, & Telmisi nauigat undis.
I s fuit horrisonis, sæuisq; obstare procellis
D octus, & ad tutos Argo perducere portus.
P ollucem atq; equitum domitorem Castora noui,
E t te Mopse adij Titaresie, splendida cultu
C haoniam peperit quem subter Aregonis almum.
P ræterea Aeaciden illustrem pelea partu
A egines dolopum, phthia qui regnat in urbe.
M ercurij generosa patris tria pignora uidi
A ethaliden, sibi quem genitrix tulit Eupolemia.
M yrmidonis saxosæ Alopes in montibus urbis
E uriton, egregiumq; Enchiona, quos sibi quondam
L aothoe Mereti genuit commista puella,
M ercurij soboles Cyllenia regna tenentis.
T u simul Actoride, tu Buphage nate Corono,
I phiclus, & Phylaci diuûm genus affuit una.
T uq; etiam Aeneade phœboq; simillime Butes.
T ransit Abantiades Euripi littora Canthus,
Q uem Parcæ domuere graues, Libyesq; per arua
I mmemorem reditus mors intempesta peremit.
V enit & Alconis æsepo abs amne Phalerus,
G yrtonem ualidis muris qui condidit urbem.

I phitus hos sequitur de te patre Nabole natus,
P hocensis retinens turritæ scæptra Tanagres,
L aodocusq́; Alausq́;, & Areius inclyta proles
D e Pero geniti, & præclari germen Abantis,
I phidamasq́; Alei uenit. nam iussa parentis
M agnanimi urgebant. Tegees tellure relicta
V enit & Erginus Branchi, cultissima linquens
E t patriam celsis cum mœnibus arua Mileti,
M æandri in sese quæ uerberat unda recurrens.
D einde Periclymenus Nelides affuit una
P ellenen iuxta linquens, madidamq́; Lipezon,
A sty suum diues, positasq́; in monte colonas.
T u Calydone uenis fortis Meleagre relicta,
Q uem tulit in roseis Altheæ Amplexibus Oeneus.
I phiclus alta secans Atracesia stagna reliquit,
A ltheæ qui frater erat, præq́; omnibus uni
I ntentus Meleagre tibi laudanda monebat.
T ransit & Asterion genitus de patre Comete,
T iresien linquens, ubi mistus Apidanus undis
P enei fluctus communes mittit in æquor.
L iquit & Eurydamas properans Bœbeidos algam
P eneo illapsæ Meliboæ mœnia iuxta.
At postquam ælatides Polyphemus prosilit ingens
V iribus, herodsq́; inter ceu flamma refulgens
E næus uenit Cænei quem fama rapacis
V rgentem Lapithas centaurica tela tulisse
T ransfixum trabibus abiegnis corpora longis,
S ustinuisse tamen genua incuruata furentem
E t uiuum manes, tenebrasq́; Acherontis adisse.
V enit & ipse Pheris Admetus Apolline quondam

P erfunctus seruo patrias dum diffugit iras,
N anq; ille indomitis cyclopas morte sagittis
P ro nato impatiens affecerat ante perempto,
A ctorionq́; illi, qui filius Actorionis
S axosam linquens Opoenta. accessit & Idas.
Q uiq́; procul lógetrans æthera, trans mare Lynceus
E t subter Plutum, terræq́; barathra profundæ
S olus in humanis uisu penetrauit acuto.
C onsequitur Telamon. fortis pater Aeacus illi.
S plendida cui nubens Aegina potentis Asopi,
N ata dedit pulchrum salaminæ in littore partum.
M artius his Idmon nothus annumeratur Abantis,
Q uem de concubitu generauit Apollinis olim
C ircum diuinos animosa Pheretia fluctus.
H uic præscire dedit, huic promere uoce futura
P hœbus, ut utiliter genti memoranda loquatur.
A ffuit & linquens opoenta Menœtius agrum.
V icinus Minyes, uenit quoq; diuus Oileus.
I nclytus his aderat Phlœias quem propter amœni
A esepi ripas Baccho est enixa puella
I nsignem forma, & prudenti pectore clarum.
C epheus Arcadia concessit, & ipse relicta
A ncæusq́; senex Euxini ad littora ponti.
I ussit ab Arcadia pater una Heroibus ire.
H ic humeris nullos ualidis induxit amictus.
S ed rigidum pellis latus urso texit adempta.
N auplius insequitur Amymones cara propago,
Q uem tulit illustri Neptuno subdita pulchro
C orpore dis similem, & præstanti robore clarum.
V ertice Tænareo uenit Meleatidos alto

Aulonas linquens simul, undisonasq́; Therapnas.
Venit & Ancæus, cui Cyclos, cuiq́; planetas
Nosse datum, & summis quod iter Pleuronius astris,
Vnde quod & præsens, & quæ uentura canebat.
Deinde Palæmonius Lerni nothus, utraq; uenit
Læsus crura licet, pedibusq; nec ambulat æquis,
Vulcanoq́; ideo genitum de patre uocabant.
Venit & Alphæi ripis, Pisisq; relictis
Patre satus magno Augeas de sole corusco.
Quinetiam gemini fortissima pectora Rami
Amphion simul, Asterius Pellene relicta
Cultibus, & patrijs alacres in prælia fratres.
Agnoui duplicem Boreæ de germine spicam,
Quos peperit nubens Illisi ad fluminis undam,
Regis Erechthei diuum genus Orithia.
Quiq́; etiam plumis circum talaria fusis
Corpore dis similis Zetes, Calaisq́; uolobant.
Venit ab urbe Pheris Pelia quoq; principe natus
Anchisteus, præcelsa duci cui pareat Argo.
Euxinum, & Phasim Minya ut cum remige poscat.
His simul accessit dilectus ab Hercule diuo
Pulcher Hylas, nondum cui circuntinxerat ora
Candida, flauescens rosei lanugo decoris,
Amphitryoniadæ intonsus sic ille placebat.
Sic illi ad puppim, sic in sermone frequentes
Circum aderant, aliusq́; aliud clamore iubebat,
Prandiaq́; haud parci præbebant hospite mensa.
Sed postquam sat cuiq; fuit potusq;, cibiq;,
Ordine quisq; sedens ad opus iam uota ferebat.
Hinc sese ex alta consurgens quisquis arena

A dstantem glomerant spatioso in littore nauem.
C ertatimq; stupent omnes. sed protinus Argus
S ubnectens ualidos alta de puppe rudentes
A rtis ope, & trabibus subter conuexa dolatis
R ostra mouere parat, uocat, atq; hortatur honorans
I nfessi ut subeant. studiosos occupat ardor,
A rma quoq; exuti prolixum pectora circum
S uccincti funem, supremis uiribus instant,
E t statim ad fluctus strident. propellitur Argo.
I lla sed exiliens nudas dum calcat arenas,
T erram inter fluctusq; in sicca restitit Alga.
N ec forti Heroum dextra impellente mouetur.
O briguit gelido tum rursus pectore Iason,
E t me respiciens ut nostri carmine plectr i
V ires, atq; animos defessis innuit, addam.
A st ego cum cithara meditatus carmina nostra,
M ellifluasq; mea resonans cum matre camœnas,
E x imo dulces produxi pectore uoces.
Egregij Heroes Minyæ generosa propago
E ia agite inuictis alacres impellite funes
P ectoribus, solido & uestigia figite gressu
S umma pedum geminis innixi extendite plantis,
E t læti in fluctus Argo proferte serenos,
Quæ trabibus quernis compacta est, phagineisq;.
P ergite uoce mea. prius est ea cognita uobis
C um traherem quercus nemorosa in ualle Colones,
E t Pontum peterent cantus de uertice montis
S axa secuta meos. Sic tu procliuis in undas
M e sequere æquoreas. moueat fiducia nostræ
V t properes citharæ, uox & diuina canentis.

Nec mora prosiluit stridens, sensit'q; utrinæ
Subdita concussæ callenti phagus ab Argo
Palladias artes. stetit ocyus illa per undas.
Congeriem'q; leuat. uasto natat ardua ponto,
Et trabium densas disiecit mota phalanges,
Vno protensæ subter quæ fune iacebant.
Ingreditur portum gaudens iam littore cedit
Vnda repercusso, lætus'q; exultat Iason.
Argus init saltu puppim, Tiphys'q; secutus,
Et sua quæq; uiris dant armamenta, locisq;.
Erigitur malus uelum super, hinc quoq; clauum
Sub puppim nectunt, & loris fortiter urgent.
At postquam remis instructa est nauis utrinq;,
Accelerare iubent, Minyas'q; insidere transtris,
Ad quos tum uolucri sermone locutus Iason.
Vos ait illustres proceres aduertite, nanq;
Ipse ego me nolim regem melioribus esse.
Ergo ducem quemcunq; animis persuaserit unus
Proferte heroes. illi sint omnia curæ,
Qui rebus modus, & quæ sit sententia dictis
Cum terræ accedent, & cum tranabimus æquor,
Siue etiam Colchos, alias seu poscimus oras.
Estis enim numero simul, & uirtute priores,
Et manet à superis nascendi gloria uobis,
Vt labor hic nulla communis laude carnatur.
Sed neq; qui superet, uel sit præstantior ullum
Hercule rege putem, simul & cognoscitis ipsi.
Sic ait, & cuncti laudarunt dicta tumultu,
Et clamor sequitur. regem placet esse, ducemq;
Alcidem, longe socios qui excelleret omnes.

Non

N on tulit Alcides prudens. nanq; ille sciebat
A esonidæ per iussa dari Iunonis honorem,
V t decus in longos illius proroget annos.
I nde ducem clara decernit Iasona uoce.
Q uinquaginta Argus remis terraq;, mariq;
T um quoq; collaudant Alcidæ iussa tumultu
S ublato, & princeps his esse uidetur Iason.
Sed iam uectus equis cū scanderet æthera Titan
I mmensum, & tenebras inferret noctis opacæ,
T um secum Aesonides intra præcordia cautus,
F œdera iuratos statuit firmare, fidemq;
H eroas, stabili seruentur ut omnia uoto.
T unc musæe patris carum genus Antiophemi
M e properare iubes pulcherrima sacra parantem.
I pse pyras igitur spatioso in littore struxi
F rugiferæ quercus, tum uestes desuper amplas
O rdine composui dis conuenientia dona.
T unc quoq; mugitu præstantem, & robore taurum
V iuentem ad superos, dura ceruice reflexa
O ccidi iugulans. circum cruor undiq; manat.
I mposui super, & confringens corda placentis,
V na oleæ librans agnæ cum lacte liquorem.
T unc iussi densa proceres adstare corona,
A gglomerare enses, infigere tela iuuenco,
V isceraq;, & pellem nixu transfigere dextræ.
I n medio patulam collectis omnibus urnam
C onstitui. inde manu commiscens omnia docta
I n primis adipem, cerealia dona farinæ
E t salsos pelagi fluctus, tauriq; cruorem,
I nde coronatos oleis ad sacra uocaui.

I pse meis phialam manibus, fuit aurea sumens
I mpleui mistis epulis, atq; ordine cuiq;
H eroum gustare dedi uirtute potentum,
E t picis arentis immittere lampada iussi
I gnibus æsonidem. facis ingens flamma coruscat.
E xtendens tum deinde manus resonantis ad undas,
S ed uoco te primum seniorem Nerea cunctis,
Q uo patre formosæ sunt quinquaginta puellæ,
E t Glaucen, Phocas, quæ concipit Amphitritem,
P roteáq;, & Phorcum, & late Tritona sonantem.
E t celeres uentos, quibus aurea iungitur aura,
S plēdidáq; astra procul, tenebras quoq; noctis opacæ,
P ræq; ducem pedibus fulgorem solis equorum
D æmonas amplexus, heroidas usq; marinas,
L ittoreosq; deos, fluuiorum & salsa fluenta,
E t fusco terras Saturnum crine mouentem,
E xtantemq; undis ad iuramenta uenire,
D eserat ut nullus communes ante labores,
I n patria rediens donec sit quisq; receptus.
L æserit at iurisiurandi fœdera quisquis
N umina contemnens superûm, testentur in illum
V ltrix iustitia, & pœnas quæ præbet Erinnys.
H æc ego. Tunc omnes, periuria nanq; timebant,
A dspirant nutu, manibus quoq; sic fore signant.
A tq; ubi consensere, & iusiuranda dedere,
P rosilit in medium nauis tunc quisquis aduncæ,
O rdineq; adsedit. iuga subter & arma ligabant,
A ptabantq; manus remis. iubet hic quoq; Tiphys
N exilibus longam chordis subnectere scalam,
V ela dare in uentos, portuq; auellere funem.

Tunc

Tunc etiam leuibus Iuno Iouis uxor eundum
Significat uentis, impulsaq; nauigat Argo.
At postquam remos haud fessi mente, manuq;
Exercent proceres, & amarum scinditur æquor,
Spumea de prora deferbuit unda tumescens.
Sed cum mane sacrum surgens aperiret eoo
Oceano terras, iam iamq; aurora ruberet
Dulce hominum generi lumen, superisq; reportans,
Tunc sese nobis nemorosa cacumina, & altis
Rupibus umbroso de uertice Pelion offert.
Hic propter terram Tiphys temone remisso,
Remigibus lentis impelli iusserat Argo.
Tunc propere littus contingimus. haud mora iacta
Ad terram scala, portis intramus amicis.
Egressi Heroes Minyæ dant membra quieti,
Ad quos tunc omnes Peleus eques est ita fatus.
Cernitis excelso collem sub uertice amici
In medio umbrosum spatio? iustissimus illic
Centaurorum habitat speluncæ in margine Chiron,
Quicunq; in Pindo, aut Pholoe uersantur in urbe.
Iustitiæ studet & morbis medicamina præbet.
Quinetiam Phœbi citharam, quandoq; canoram
Mercurij ue lyram plectro pertentat amœno.
Iudicia in rebus mortales edocet omnes,
Vsque adeo Thetis ut niueis argentea nostrum
Quemq; enixa recens natum. complexa sub ulnis
Pelion ascendens tulerit Chironis ad antrum,
Quo sciat & prudenter ali, & constanter amari.
Sed iam certa tenet pueri me cura uidendi,
Antrum igitur poscamus, ut hinc uideamus amici

Quis puero cultus, morum quis fulgor in illo.
Sic dicens callem ingreditur, sectamur euntem.
Ast ubi centauri uastæ successimus aulæ,
Ipse recumbebat tenui prope limina lecto.
Ingens atq; humeros sustentat petra, pedesq;
Præpetibus membris extendebantur equini.
Tum prope Pelides, Thetidos quoq; filius adstans
Increpuit citharam. tenuit sua gaudia Chiron.
Ast ubi præclaros reges ad limina uidit
Excipit adsurgens, & lætus ad oscula quenq;,
Inde epulas profert, & plenis uina lagenis,
Substernensq; humiles multa, discumbere iussit,
Fronde thoros, fert exuperans. incompta paropsis
Porcorum, atq; agiles ceruorum in prandia carnes.
Deinde tulit dulcis gratissima pocula Bacchi.
Cum iam mensa ilares animos fœcunda dedisset,
Applausu strepuere manus. me nanq; iubebant
Cum cithara argutos cantus conferre Chironi.
At mihi non ideo persuasum est. nanq; rubore
Perfusus iuuenis senis æmulus esse uerebar.
Ipse senex donec cupiens, cantansq; coegit
Inuitum alternis modulis contendere Chiron.
Increpuit prior ergo lyra Centaurus eburna,
Quamq; suis gestans manibus porrexit, Achilles.
Et canit ut fuerint non æquo marte feroces.
A' Lapithis iuxta centauri morte perempti.
Et temere Alciden ausos irrumpere contra
In pholoe pugnasse, mero faciente furores.
Ast ego tum cithara post illum ex ordine sumpta
Mellifluum resonans emisi gutture cantum.

Nigrantis

N igrantis tunc ergo Chaus prædiximus hymnum.
V t conuersa elementa, polusq; apparuit horrens.
Q uodq; genus uastis terris, pelagiq; profundum.
C onsilio & prudens, atq; antiquissimus horum
C uncta suo generauit amor, secreuit & ipsa
S aturnumq; grauem, summiq; ut denique cœli
E xcæpere Iouem regalia sceptra tonantem.
C antabamq; genus iuuenum, & ius omne deorum,
P ugnacem Bacchum, & crudelia facta gigantum.
M ortalis super hæc hominum memorata propago
E st mihi, & angustum ueniunt cantata per antrum
P rædulces plectro reddente per atria uoces.
O bstupuere apices montisq; & uallis opacæ
P elionos, quercusq; alte de carmine motæ
C onuulsis properant ad eam radicibus aulam,
A uditoq; feræ cantu, petræq; strepentes
S peluncæ stabant informes agmine facto.
Q uin etiam fessis stabula ad centaurica pennis,
I mmemoresq; sui nidi uenere uolucres.
C entaurus stupet aspiciens, feriensq; trementis
I n sese ipse manus terram pede pulsat equino.
S ed uenit à puppi Tiphys, Minyasq; repente
I mperio cogit. cantus ego deinde remisi.
C onsurgunt Proceres, sua quisquis & induit arma.
S ed natum Peleus patrijs complexus in ulnis
A rrisit lachrymans, gaudens excepit Achilles.
I pse suis pellem manibus Centaurus honorans
H ospita dona dedit pardi mihi munus habere.
A st ubi speluncæ discessimus inde relicta
E xtendens senior tumuli de uertice utrasq;

Phyllirides in uota manus, superosq; precatur
Dent reditum Minyis. ueniat quoq; regibus orat
Gloria magnanimis tardos uisura nepotes.
Ergo ubi iam ad nauem, & littus descendimus omnes,
Consedere suis in transtris quisq;, manusq;
Impliciti ualidis pulsabant æquora remis.
Pelion ex oculis abit, & uis spumea uasto
Exultans pelago canentes fecerat undas.
Pisæus latet, & tua sæpia littora uertex.
Ante oculos Sciathos ueniunt Dolopisq; sepulchrum.
Plana quoq; Anchialos, & aquis præsalsus Enaulus.
Qui rapido uastis strepitum dat flumine terris.
Prætereunt ualles Minyæ quoq; montis olympi
Excelsi obstrusas, & Athon cum frondibus altis,
Pellenen latam, necnon Diam Samothracem.
Hinc quoq; mortali nulli dicenda deorum
Sacra meis moniti sermonibus horrida uitant
Heroes. illinc nanq; insatiabile lucrum
Incola de nautis sacrorum uindicat usu.
Inde ad compositos uultus appellimus Argo
Diuinæ Lemnos. scelus illic ausa nefandum
Fœminei rabies odij iurata maritos
Exitio dedit. ast deinde uolentibus ipsis
Imperat Hypsipyle cunctis formosior una.
Sed tibi quid multis referam dea Cypria quanto
Fecerit igne graui splendentia pectora nostrum
Lemniadum Minyis sociare cubilia iunctis?
Reginam Hypsipylen ardens compressit Iason,
Ast alias alij, pelagi nec cura manebat
Donec me tardos animo indignante recessus,

Et monitis

E t monitis miscente minas, referuntur ad Argo
R emigio intenti patriæ quoq; cura subiret,
S ub lucem Zephyro puppim feriente sereno
H ellespontus habet, nosq; arta relinquit Abidos.
D ardanium à dextris, Pytieq; erat, Ilion ingens,
P ulcher ubi Aesepus Percoten, Abarniadanq;
F rugiferas terras splendentibus alluit undis.
L æta ferebatur uentis stridentibus Argo.
A tq; ubi iam littus compressimus, ipse magister
A emoniæ puppis, simul & præcelsus Iason,
A tq; una Minyæ reliqui monimenta Mineruæ
E recto ædificant saxo. pulcherrimus unde
M anat ab Artacie nympharum munere gurges,
D ona deæ quoniam per concaua littora ponti
H ellespontiacis facies arrisit in undis,
E t nullo introrsum motis aquilone procellis
I actanda in medios non hæc fluit anchora fluctus,
P orrectoq; illic tentoria littore figunt,
E t pransi expectant uenientis tempora cœnæ.
I amq; recumbebant, uenit cum Cyzicus heros.
I mperat hic Dolopum, genitq; Perictionumq; *
A enei carum pignus, quem filia clari
E udori Eenippe peperit formosa puella.
H ic igitur mensa Minyas fouet hospite cunctos,
F lexipidesq; boues, pinguisq; dat esse iuuencos
A grestesq; sues, & rubri pocula uini,
E t panum cumulos dono dat ferre per altum.
I nsuper & uestes, tunicas, pictosq; tapetas.
F ecerat ætatis par illos gratia caros,
A ppositisq; suum est dapibus testatus amorem.

Sed poſtquam oceani latuit ſol merſus in undis,
Lunáq; nocturnum ſtellis induxit honorem,
Proſilit Arctois pubes tunc martia ſiluis,
Perſimilis'q; feris facies fuit horrida, quales
Titanas referunt, fortes'ue fuiſſe gigantes.
Nam ſex cuiq; inerant cum duris brachia dextris,
Quos ſimul ut toruo uiderunt lumine reges
In pugnam & duros aſſumunt arma labores.
Pugnabant illi piceis, haſtiſq; abiegnis.
Et Minyas tenebris inuadunt noctis opacæ.
Sed temere inſtantes natus Ioue fortiter arcu
Stridente occidit, iuuenem quoq; perdidit una
Cyzicon, inuitus licet, atq; erraſſet in illo.
Fata ſed urgebant Alcidæ occumbere dextra,
Cum ſubito in puppim ſaltu referuntur aduncam
Armati Minyæ, atq; omnes ſua tranſtra tenebant.
Tiphys ab excelſa dat ſibila puppe, iubetq;
In nauem, ſcalamq; trahi, ſoluiq; rudentes.
At non ſoluuntur funes. ſed naue retenta
Arctius hærebant ſubitæ de more procellæ
Vincula nodorum. ſtupuit tum nauita Tiphys
Egregius. iam uoce carens, & liquerat Argus
Temonem, fluctus expes euadere tantos,
Indignante Rhea populum per uulnera cæſum.
Sed cum iam medios curſus nox atra teneret,
Iret & occiduas aſtrorum fulgor in undas,
Altior inuaſit nautæ tum lumina ſomnus.
Inde deæ mandata graui non uana ſopore
Horriſonæ inſtantis comprenſum Palladis urgent,,,
Fatuq; diuinum ſic eſt ea fronte minaci.

Agniada

A gniada dormis somno percusse profundo
P elle tegens oculos? sed iam consurgito Tiphy,
E t tutum ad littus saltu de puppe iubeto
I re duces, informe tenent ubi corpus arenæ
H ospitis, inferiasq; dari, & sua funera cæso,
D is Rhea nanq; iubet sacra & libamina ferri
I nfernis, largosq; oculis stillantibus imbres.
F asq; pium, atq; huius sic hospitæ mensa colatur,
Q uem iaculo inuictus traiecit noctis in umbra
A lcides, iraq; deam concussit amara,
A st ubi iustus honos habitus de more sepulchri,
I nde deæ ad sedem uenietis Dyndimon altam.
H ic placanda sacris Telluris filia pulchris.
T unc funes trahere, & uentis dare uela iubebat.
H æc ubi fata dea est, abijt conuersa sagitta
O cyor ad superos. oculis huic pellis abacta est
Q ui propere exiliens populum clamore uocabat
H inc, atq; inde mouens. illos sopor altus habebat.
A t tremor hinc animi. sed postquam uoce uocatos
H eroas docuit per somnum uera locutus
S urrexere citi, & saltu iam littora poscunt.
T um croceas aurora faces iam nocte fugata
P rætendens, rutilo spargebat lumine cœlum.
C um celsi proceres Minyæ uidere cadauer
P uluere fœdatum, liuentiq; ora cruore.
V tq; feras alias ingentia corpora circum,
I psi autem densa regem cinxere corona
C inzicon, & secto iuuenem sub marmore claudunt,
E t fodiunt tumulum, factoq; ex more sepulchro,
A gglomerant truncos propere. iam magna sub antris

Viscera defossis condunt. ast ipsius umbram
Idem ego perfectis placaui in funere sacris,
Dulcis aquæ, & niuei lactis libamina miscens
Illimo de fonte, meis & laudibus ornans.
Tum uero Aesonides socijs ad uota uocatis
Esse sepulchrali sua præmia dixit agoni.
Hypsipyle dederat ferri quæ munera Lemno,
Ancæo calicem dedit aurea dona palestræ
Gibbosum, manibusq; grauem. uerum tibi Peleu
Victori in stadijs proprij certamine cursus
Insignem, rutilam, textam quoq; Pallade uestem.
Et fuit argento Crater grauis, arte superbus,
Alcide pretium pro testibus aurea Castor
Dona tulit phaleras præsignes uictor equestris,
Polluciq; dedit splendentes ferre tapetas.
Nam fuit hic pugilum celeri certamine uictor.
Ipse autem flexo ui multa strenuus arcu
Sublimem ante omnes emisit in alta sagittam.
Hinc oleam Aesonides Minyis donatus ab ipsis
Intextam uario tenuit cum flore coronam.
At mihi pro cantu dat munera diuus Iason
Ex auro extensis alis utrinq; cothurnos.
Hic pugnæ modus. at celer implet fama penates
Cyzicon extinctum, quod postquam sensit & uxor
Infelix altum resonat, laceratq; pectus,
Et collo inuoluens funem, suspensa pependit.
Suscipiens autem lachrymas has terra perennes
Emisit latices. saxis fons uitreus inde
E medijs manat. fontem uocat incola Clyten.
Tunc ergo oracli memores tenuere cacumen

D iuinum auditi reges, & dyndimon altum.
V t ueneranda sacris annosæ deniq; placent
C orda Rheæ, sumat'q; animas regina calentes.
I pse autem cithara semper comitante sequebar.
P ræuenit hic etiam nos argus puppe relicta,
Qui pius obliqua intortum cum cortice ramum
E` ferro arentem uitem præcidit acuto,
E ffigiem'q; sacram seclis monimenta daturam
O mnibus egregia fixit, formauit & arte,
R eginæ'q; aram sculpto de marmore struxit.
H ic igitur properi Minyæ, præ'q; omnibus unus
A esonides sectis ponunt altare lapillis.
H oc super & tauros libant, & uictima quæq;
G rata fuit, proceres'q; iuuant libamina diua.
N os cultus, laudes'q; Deæ celebrare iubemur.
S upplicibus reditum quo sic placata ministret.
E rgo ubi desierant libamina sacra, pios'q;
A rgoam ad nauem descendimus, hinc quoq; Tiphys
H eroas de puppe uocat. tum protinus omnes
I rruimus quo quisq; prius per transtra resedit.
O rdine tunc etiam remorum cura subibat.
S ponte sua funes terra uenere soluti.
V elaq; tenduntur. nobis Rhea Dyndimo ab ipso
M agnipotens misit uentos de puppe secundos.
N os autem rursum spectanda nepotibus olim
S acra coronata de naui mittimus ara,
I mplicitæ'q; Argus duri cessere rudentes.
A t postquam nauis complerunt carbasa uenti,
S ubsiliens salsas ponti præteruolat undas,
E t prope Mysorum terræ confinia transit,

R hindaciumq́; cito cursu tum præterit amnem.
H inc iam littus amans gaudenti remige portus
I ntrat arenosos. manibus tunc ergo rudentes
C olligere, & loris subnectere uela iubemur.
H inc scala egredimur subducta in littore pulchro,
Q uisq; cibi, potusq; memor. nemorosa uideri
O rgantihic circum præcelsa cacumina montis.
T um uero armatus siluas properabat in altas
A lcides arcu, teloq; tricuspide dextram
V enando, ut prædam socijs cœnamq́; pararet,
D e sue uel caprea, cornuta siue iuuenca.
D umq́; subit late siluas clàm puppe relicta
P onè secutus hylas, prauis'q; erroribus actus
P eruenit infelix, habitant ubi forte palustres
S peluncam nymphæ, uisum quæ protinus illum
I mberbem, similemq; deis, rapuere sub undas
V t secum totus senij sit nescius annos.
I am medio cursu rapidis altissimus ibat
P hœbus equis. resonant ualidæ de montibus auræ,
C arbasaq; alta petunt. lubet ergo intrare carinam
E xclamans Tiphys, & soluere littore funes.
A t citus Elatides syluas Polyphemus inibat,
V t uocet Alcidem, celeremq́; reducat ad Argo.
V erum haud occurrit robur, nam fata uetabant
A lcidem indomitum contingere Phasidos undas.
E rgo ubi telluris infaustæ liquimus oras
H ic iam Amycus Bebrycensis habet crudelia regna
G entis, & ætherium contemnens fasq;, Iouemq;,
I mmane instituit contra hospita iura duellum,
V t stabulum quisquis uel regia tecta subiret

In pugilem duris ineat certamina pugnis.
Hunc igitur strauit ui uasta robore Pollux,
Percussa extemplo loris ceruice tremendis.
At Minyæ ferro Bebrycensia corpora cædunt.
Soluimus hinc, urbemq; in lato littore magnam
Remigibus lassis Bithynia tecta subimus.
Hinc iam fontis aquas, & siluis ligna niuosis
Poscimus hospitio, & sub noctem cœna paratur.
Perdidit hic geminos uibratis corde tumenti
Infelix Phineus petris sua pignora natos,
Obiecitq; feris insano uxoris amore.
His autem uitam reddunt, & lumina nati
De Borea, Phineum grauis est iactura secuta.
Nanq; indignantes oculorum lumine cæcant,
Cum subito ualidis borea spirante procellis,
Curuantur densæ nemorosa cacumina siluæ,
Vt lueret lue Bistonia lachrymabile fatum.
Hinc igitur miseri crudelia tecta tyranni
Linquimus, & uastas pelagi conscendimus undas.
Cyaneas iuxta petras, quas optima matrum
Annumerans docuit quondam me Calliopæa.
Hic ergo exitij uitandi nulla facultas.
Nanq; ille aduersis uentorum flatibus actæ
Occursuq; graues allidunt saxa gementi.
Hic strepitus late pelago, cœloq; gementis,
Præcipites resonant perruptis fluctibus undæ.
Ast ego tum tali ad Tiphym sermone locutus.
Ad puppim conuerte oculos, & cautius ito.
Sensit ubi hæc gelidus tenuit præcordia sanguis.
Quicquid agat tamen archano sub pectore cælat.

Tum secum. sed enim Pallas consistere summa
Imperat antemna uolucrem, sic Iuno monebat,
Quæ uolat, & Minyis se tristis Erodios infert.
Illa dehinc alis circa ultima saxa leuatis
Circuit, ast petras concursu mutuus horrens
Impetus allisit, uolucris pars ultima caudæ
Attrita est, Minyæq; illam clamoribus urgent.
Tiphys ubi exitio uolucrem iam uidit ademptam
Dat signum tacitis heroibus. ocyus omnes
Accensi fluctus acri tum remige pulsant.
Ast ego diuinis ingentia saxa camœnis
Mulcebam, subito illa procul secedere uisa.
Tunc exundarunt fluctus, sublataq; nostro
Carmine tunc Argo uasti tulit æquoris undæ.
Ergo ubi iam transgressa freti fuit ora tremendi
Cyaneasq; Argo petras, se protinus ægre
Ex imo stabiles monstrant super æquora fundo.
Sic nanq; e tetricis parcarum lege iubetur.
Tunc igitur læti fatum exitiale timentes
Cæruleas petimus Rhœbani fluminis undas.
Hinc procul in longum tractæ Tyneidos arua
Tembrius irriguis fluuius facit humida ripis.
Sangarius subit hinc Euxini littora pulsans.
Ast ubi remigio adiuti consedimus oras
Vicinas Lyce magne tibi, quo nomine genti
Imperat, amplexu qui nos in tecta recepit
Rex Lycus, & Minyas fouit simul hospita mensa,
Ipse dies, noctesq; suum testatus amorem.
Hic quoq; parca duos Orco damnauit iniqua
Idmonaq; Ampyciden, clarūq; per æquora Tiphyn,

Illum equidem morbi uis intempesta peremit.
Ast aper occidit ferus hunc. nos iusta sepulchri
Soluimus, & cænas tum deínde reposcimus undas.
Credimus Ancæo puppim. nam quisq; magistrum
Nauigij, & pulchras callentem dixerat artes.
Suscipit hic igitur temonum lora, manuq;
Parthenium ipse regens Argo direxit in amnem,
Incola quem nitidis splendentem dicit ab undis.
Alloquor hunc Tiphym fueram qua uoce locutus.
Emensa hic apicem scopuli tendentis in æquor
Cappadocas præter cursu quoq; puppis eodem,
Acta carambiacæ tenuit confinia terræ.
Illic Thermodoon, & Halys perlabitur ingens
Qui magno salsos inuadit turbine fluctus,
Lapsus ab arctoæ boreali uertice plagæ.
Longa Themiscyres regio, & Bœantidos oræ.
Hinc & Amazonidum turmæ panduntur equestres,
Et Chalybes, sociæq; manus Stybarena frequentant
Regna, & Mosynes iunguntur in urbibus una.
Conuersi ad leuam Maurorum accessimus oræ,
Et Mariandinis uicinos uidimus agros.
Hinc Helices longum protenditur æquore collum.
Hinc quoq; littoreis ingens uallatur arenis
Campus, & excelsæ despectant æquora ualles.
Mons Symus est. urbs his. uiridanti gramine pratum
Arua secant uasto strepitu deuectus Araxes,
Thermodoon, rapidis Phasis, Tanaisq; fluentes,
Inclyta ubi Colchi gens, Heniochiq;, & Araxæ
Progressi extremos portus, populosq; uidemus.
Vros, Chidnæosq;, Charandæos, Solymosq;,

E t iuxta Aßyrios, dorsumq́; immane Sinopes,
E t Philyras, Netasq́; , atq; oppida densa sapirum.
B yzeras super hos, & inhospita rura Sigymnum.
H is impulsa locis uentis afflantibus Argo
F ertur in immensum tenebris fugientibus orbem.
E uxinum occiduo dehinc Phasida sole uidemus.
A dmonitos iubet hic Ancæus candida multo
S tringere demißis antemnis carbasa nexu.
M alum æquare rati, puppimq́; impellere remis.
F luminis at postquam tranquilla per ora recepti
V enimus hinc. muris Aeetæ cincta superbis
R egia spectatur, nemus & quo uellere pellis
F uluo glandineæ fago suspensa nitebat.
S ic illi his cunctis intenti rebus agebant.
A t secum Aesonides animo quàm multa uolutans
A d Minyas fidos comi sic uoce locutus.
P ræstet an Aeetæ properare ad mœnia solum
A b reliquis, blandoq; homini suadere laboret,
A n secum socijs iunctis heroibus iret.
T um uero haud placuit Minyis ire omnibus una
I usserat hoc etenim Iuno formosa timentes
C ontenteśq; suas fatis permittere habenas.
Q uæ cito tunc etiam ferri per somnia iussit
A eetæ exitium, uehemens hinc protinus omnem
R egalem cum mente domum concusserat horror.
V isus enim spectare sibi est ex æthere summo
P ræfulgens caris occumbere uirginis astrum
M edeæ in sinibus, propria quam nutriat aula.
I lla autem peplo accepto, gauisaq; tota
M ente ferens illud, latum peruenit ad amnem
Phasidos.

Phasidos. ast raptum fluuij iam fluctibus astrum
Longius Euxini ponti de litore ferri.
Talia per somnum fuerant ubi uisa, repente
Erigitur, stygiusq; tremor iam pectus obibat.
Exilijt strato famulos iam frena iubebat
Constratis imponere equis, & iungere currus,
Vt ueniens placet peramati fluminis undas
Phasidos, atq; ipsi patrias cum gurgite nymphas,
Heroumq; animas quot quot per flumen oberrant.
Inde suis iubet è thalamis accedere natas
Chalciopem & natos Phrixo iam coniuge adempto,
Et teneram forma insignem, uultusq; rubore
Medeam, ut curru uectæ comitentur euntem.
Nam media Absyrtus procul hinc habitabat in urbe,
Aureus una ipsum currus, natasq; ferebat
Aeetem. huic rapido cursu sublimis equorum
Fertur arundinei fauces ad fluminis, illic
Ferre preces patrijs undis, & sacra solebat.
Has autem ad ripas cursu peruenerat Argo.
Hanc ergo Aeetes conspexit, & ordine multos
Heroas una in medijs considere transtris
Dis similes. nam pectora erant sua splendida cuiq;.
Verum inter cunctos præstans excellit Iason.
Huic etenim Iuno diuinum afflarat honorem
Et dederat formam, & procero in corpore robur,
Cum propius starent, alternaq; lumina ferrent
Aeetes, Minyæq;, grauem tulit ira dolorem.
At prius Aeetes splendenti Phœbus ut alter
È curru aurato longe radiabat amictu.
Serta caput circum radijs ardentibus illi

Ambibant, sceptrumq; manu quatiente mouebat
Ceu fulgur, geminæq; latus cinxere puellæ
Prælustres. gaudebat enim comitantibus illis,
Terribilis uero, & toruo quoq; lumine spectans,
Crudelesq; minas clamanti excussit ab ore.
Dicite qui nam estis, uel quæ uos duxit egestas?
Vnde etiam causæ fuerunt mea regna petendi?
Nam neq; iura mei regni, nec sceptra timetis
Colchorum, aut studio flagrantia pectora nostri
Qui marte indomiti quoties ad bella uocantur,
Collatis patriam tutantur fortiter armis.
Sic ait. at cuncti tenuere silentia tristes.
Tum uero Aesonidæ fidentia pectora Iuno
Attulit, heroas nanq; ingens mœror habebat.
Nos neq; latrones ut uenimus, ulla'ue nostro
Sæua lacessitos iniuria reddidit hostes,
Mortales odio quæ iam fecere priores
Haud pauci, rapto lucrum sibi turpe parantes.
Sed neq; Neptuni brauium carissima proles
Constituit primus Pelias & uellera nacti
Aurea felices patriam repetamus Iolchon.
At nonnulla tenent socij mihi numina iuncti.
Nam sumus heroum, aut nati de sanguine diuum.
Sed neq; bellorum ignari, duri ue laboris
Hospitio iungi petimus. nam deniq; præstat.
Sic ait. ast animum concussit flamma procellæ
Aeetæ similis, oculosq; intorsit acerbos,
Exitiumq; dolo Minyis meditatur iniquo.
Ad quos est tandem tali sermone locutus.
Si tanta in uobis animi uis martia surgit

Vt contra

Vt contra instantes pugnaces fundere colchos
Speretis, uobisq; ingens erit inde tropæum,
Vellera tollentes patrias deposcite terras.
Sin autem pauci nostra superante phalange
Cædetis, pœnas soluet confracta carina.
At mihi siqua fides, & erit magis utile uobis
Deligere è cunctis qui sit præstantior unum
Mens erit, ut subiens ego quæ certamina dicam,
Aurea dona ferat, & uos honor iste manebit.
Sic dicens urgebat equos. uestigia retro
Illi iussa ferunt. Minyas dolor occupat altus.
Tunc ergo Alcides uotis deposcitur illi
Non inuicta darent Colchorum pectora pœnas.
Nunc autem Musæe tibi præstrinxero, mœsti
Qualia pertulerint Minyæ. tum regis ab aula
Aeetæ rediens pugnax quæ dixerit Argus,
Quem Phrixo de patre tulit sibi iuncta puella
Chalciope in patrijs laribus. quo tempore uectus
Arietis in tergo Colchorum ad littora uenit.
Nuntiat hic Minyis quæ sunt uentura superbi
Stultitia Aeetæ scelerato & pectore regis.
Vtq; puellari infelix uratur amore
Medea, atq; astu Iunonis capta feratur.
Nanq; cupidineo torquet Venus igne medullas,
Proximaq; hanc stygio telo traiecit Erinnys.
Vtq; boues ignem spirantes sub iuga misit
Quadrifida, ut sulco dederit quæ semina Phrixus
Gesserat Aeetæ ueniens bellator ad aulam
Anguigenis dotem bellacem è dentibus actam.
Exosam ut segetem summas occidit aristas

F unesta Medea manu. sed gloria facti
C esserit Aesonidæ. tenebris ut noctis opacæ
V enerit infaustis pullo uelamine tecta
A uspicijs furtim flammæ data uirgo furenti,
E t petijt celsam fatis urgentibus Argo,
C um nullius erat non iræ cura paternæ.
V t complexa nouas diuersa per oscula formas,
P ectoraq; attrectans personæ basia fixit,
H umectans lachrymis stagnantibus ora, pudorq;
O mnis abit, cupit heroas, percussaq; philtris,
V irgineum strauit poscens hymenæa pudorem.
P lura etiam fient posthac ubi cognita rursum.
E rgo ubi tecta ferox Medea paterna reliquit,
V enit & ad puppim gressu suspensa latenti,
T unc multa inter nos quo pacto, aut arte locuti
A urea de sacra ferremus uellera fago,
Q uàm facile is menti nostræ labor. at neq; quisquam
T antum ausus sperare, noui nam plena timoris
C uncta uidebantur, seriesq; immensa malorum.
N am primum ante domos Phasis prælabitur ingens,
D einde nouem densus paries erectus in ulnas,
T urribus & solidis munitus uectibus ambit.
S epteni claudunt orbes, triplicesq; tuentur
A eratæ ingentes portæ. supereminet altus
M urus, & auratæ decorant fastigia pinnæ.
S pargit inextinctas portarum limine in ipso
S ublimus regina faces, atq; inde Dianam
O stia seruantem Colchi coluere, uiasq;.
I psa oculis horrenda uiros, atq; auribus arcet,
N i fuerit precibus sacris placata peractis.

Quæ

Quæ medea sciens libamina sola sacerdos,
Et sociæ magno celant Cytæides astu.
Nec ciuis ueniens illuc quicunq; uel hostis
Interiora subit mortali limina gressu.
Nam prohibet quacunq; uiæ dux, & dea custos
Immittens rabiem catulis irata serenis.
Interior sepes murorum circuit hortum
Vmbrosum arboribus late crescentibus, illic
Cum cornis pulchræ laurus, plataniq; decoræ.
Hic etiam paruis tectæ radicibus herbæ
Asphodelus, Clymenusq;, & pulchrior his Adiantus
Et Thryon imbellis, Aristereonq;, Cypironq;,
Hormion, Irysimon, deuotaq; Cyclamos aris,
Stœchas, Pæoniæq;, & ramo diuite crescens
Mandragora, & Polion, subtilis Dictamus und.
Hic et odora Crocus, hic Cardamon, hic quoq; Cemus
Cumq; Chamæmelo Smilax, Mecon quoq; nigra,
Alcyaq; & Panaces, & Capason, atq; Aconitum.
Et quæ dira suis fert gramina terra uenenis.
In medio stipes fagi sacer, arduus altum
Densatur memore, & ramis spatiantibus exit.
Hic igitur Phrixæa omni de parte refulgens
Aurea pendet ouis. serpens hic uellera circum
Peruigilat, dictu monstrum mortalibus horrens.
Nam tegitur fuluo corio, multisq; superbum
Amplexus truncum spiris ingentibus ambit.
Inferniq; Iouis signum pro uellere uexat
Indomitus custos, & somni nescius anguis
Sordida conuoluens humenti lumina tabo.
Ast ubi de cunctis, ut erant uerissima rebus

N ouimus, & tenebris Hecates custode dracone,
O mnia quæ nobis prudens Medea resoluit.
P oscimus in tanto & sine spe discrimine, sæua
Q uo dea sit placanda modo, faueatq; rogata
V t sit iter nemus in uastum, tandemq; recepto
I n patrias læti redeamus uellere terras.
T unc Mopsus iubet è cunctis heroibus unus,
N am fuit ingenio uates. is doctus & arte
V t me supplicibus adigant ad munera uerbis,
P lacantemq; deā, monstrumq; immane trahentem.
S ic illi orantes facta cinxere corona.
I ussi igitur geminos, fortem quoq; Iasona, fratres
P ollucem pugilem, præsignem & Castora equestrem,
M opsonq; Amphicyden loca poscere plena laboris.
A t me tum ab reliquis solum Medea secuta est.
P ost ubi contigimus aras, diuamq; Therapnen,
E ffodi triplicem campi super æquora fossam.
A rceuthi truncos, fragmenta quoq; arida cædri,
E t Rhamni stimulos, & stridula ab arbore ramos
Q uæq; legens struxiq; pyras in margine fossæ.
M ulta quoq; ipsa mihi callens Medea ferebat,
E t sacri ex adyto capsam gestabat odoris.
T um propere subter uestem simulacra peregi,
I mposuiq; ignem, congestaq; uiscera sacram
R em faciens, catulos nigra tris pelle locaui.
S anguine miscebam calchantum, & struthion illo,
E t scissam Cnecum, deforme his Psyllion addo
Chalcimon, Anchusamq; rubram, truncisq; subinde
A pposui uentres secto de corpore plenos,
S uccinctus pullas, ferrumq; hostile lacernas.
Pulsabamq;

P ulsabamq́; rogans, dant illæ protinus aures
L urida rumpentes funesti claustra barathri
T issiphone, Alectoq́; furens, & dia Megera,
S uccenduntq́; faces in cædem, & uulnera tetras.
I nuaditq́; pyram flammis stridentibus ignis.
E t fumum ingentem flagrans dat in æthera nidor.
C um subito inferna per flammam sede feruntur,
C rudelis nec uisa lues, facinusq́; stupendum.
C orpora sunt illi de duro immutia ferro,
P andorenq́; uocant. uarijs dehinc horrida formis
I mmanis nec mente capax, monstrosáq́; ditis
N ata triceps Hecate. leua nam parte iubosus
H innit equus, dextra rabido canis æstuat ore
E xitiale malum, medio fera surgit agrestis
E nsis utraq; manus acie distringit acuta.
A t circa foueam uarios sinuantur in orbes
P andore, atq; Hecate. pœnarum hinc turba subibat
Q uæq; faces custos piceas immunda Dianæ
M ittit humi sternens oculos, nec ad æthera tollit.
L ambunt ora canes innati. argentea iam iam
C laustra patent, pulchrasq́; fores tum sponte recludi
P ortarum aspiceres. oculi nemus omne pererrant.
A st ego tunc ipso gressus in limine fixi.
M edea insequitur, & splendidus Aesone natus,
T yndaridæ, atq; unà celerant uestigia Mopsus.
C um propè iam tanto fagus quæsita labore
S taret, & hic fundus stygio sacer, araq; regi.
E cce draco immensos spiris facientibus orbes
A ttollens immane caput, genasq; frementes
S ibilat horrendum. strepuit conterritus aër,

Insonuitq; arbor radicibus omnis ab ipsis
Hinc, atq; hinc concussa. strepit nemus undiq; densum.
At me tum sociosq; simul tremor occupat ingens,
Medeæ tantum mens uni interrita mansit,
Frustaq; cum tristi manibus radice reuellit.
Tunc ego diuinum modulatus pectine carmen,
Supremamq; chelin plectens & pollice chordam
Dulcia de nostris emisi murmura labris,
Et somno laudes regiq; hominumq;, deumq;
Molliat, ut ualidi, cecini, fera membra draconis.
Protinus audito uenit Cyteida cantu
In patriam, sopitq; hominum mortalia corda,
Ventorum & strepitus uastos, fluctusq; marinos,
Vndantes fluuios, cursumq; è fronte perenni.
Cumq; feris uolucres, quod uiuit, repit, & omne
Collocat in lecto, & pennis præteruolat aureis.
Hic igitur Colchos, florentiaq; arua poposcit
Somnus, & horrentis inuasit lumina monstri
Haud morti absimilis. pressum caput applicat armis
Subducens folles ingentia colla, stupetq;
Medea infelix. tum protinus Aesone natum
Incendens propere ex alto iubet aurea ramo
Vellera detrahere. accelerat non segnis Iason,
Exceptaq; humeris fert pondera pellis ad Argo.
Exultant Minyæ heroes, alteq; leuarunt
Ad cœlum, superosq; manus, & sidera iunctas.
Vellera sic illi circunstant. protinus ergo
Medeam è seruis Aeetes audit abisse.
Hinc uocat Absyrtum, populuq; et ad arma uocare,
Germanamq; unà dat quærere iussa sororem.
Phasidos

P hasidos is rapido gressu properabat ad undas,
H eroasq; petit, audax ubi uirgo reperta.
E t iam nox medias cursu transegerat umbras,
C um Medea dolis instructa, & amoribus ardens
E xitium fratri Absyrto meditatur iniquum,
E t cæsum uasti iaciunt in fluminis undas.
G urgite quem mersum rapiunt Nereides alto.
I llum autem sæuis è fluctibus insula tandem
A llisum excepit, quam nunc Absyrtida dicunt.
S ed neq; fas, neq; cuncta deum latuere uidentem.
T unc propere insiliunt puppim, ferroq; rudentes
V trinq; abscindunt trepidi. sed deuius errat.
A ponto auertit, nec fluminis ora deorsum
P oscimus, ac scelere obducti contraria duro
R emigio sulcant Colcho tellure relicta
L ymphati Minyæ, cæcosq; profunda premit nox,
E t medios fluxus stulti, ignariq; locorum
C urrimus. at loca plena colunt ea maxima circùm
G ymni, Bunomæq;, & agrestes Arcyes una,
C erceticiq;, ferox ea gens, Sintiq; superbi.
S parsa Charandæas per ualles tecta frequentant
C aucaseas iuxta rupes, artamq; Erythiam.
S ed cum mane rubens orbis proferret eous
I nsula Pœanthe fessos excepit. at illam
A duersos remis circundant flumine cursu
I ngenti Phasis, tranquilloq; amne Saranges.
Q uem stagnante palus Mæotis gurgite latum
S parsa per irriguos transmittit in æquora campos.
T unc ergo obnixi remis noctesq;, diesq;
C urrimus hinc fauces cogentem Bosphoron arctas

T ransilimus tauro, Titan ubi fortiter usus
T raiecit fluuium facientia stagna palustrem.
H inc iam remigio longos faciente labores
M æotas tunicis primo contingimus altis,
F inibus & uastis immenso crine gelonos,
S auromatasq;, Getasq;, Gymnæos, Cecryphasq́;,
A rsopasq́; feram gentem, sæuosq; Arimasthas,
Q ui positas habitant circum Mæotida terras.
A st ubi inexhausto contristauere labore
N os superi, & uastæ uada sunt transmissa paludis,
V ix tandem exitio eripimur, pulsantibus Argo
D emissis tabulis, & iam stridente carina.
I nde sub arctois angusto rapta meatu
F inibus oceanum uersus prolabitur Argo.
D efessi noctesq; nouem, totidem quoq; soles.
L inquimus hinc atq; hinc ignotas nomine gentes
P actæon, Actonq́; genus, Leliosq; feroces,
B elligerosq́; Scythas, deuotaq́; pectora Marti,
F unestos tauros crudelia sacra ferentes
D iuæ Hecatæ, humano complent cratera cruore.
Q uin & Hyperboreos Nomadas, & Caspia claustra.
A tq; ubi diua diem iam clarum aurora reuexit,
R hipæas ualles attingimus. inde repente
P rosilit angusti puppis per littora ponti,
O ceanumq́; intrat. Saturnius ipse uocatur
P ontus Hyperboreis à gentibus, & mare mortuum
V nde etiam letum fugiendi nulla fuit spes,
N i puppim ualidis Ancæus uiribus actam
I nnixus pulchra temonibus arte dolatis
D extra coegisset cursum per littora ferre.

P rosilit hinc geminis sudanti remige palmis.
S ed domitos longo remorum deniq; pulsu
L inquebat iam fessa manus, iam tristia corda,
B rachiaq; innexum durata fronte plicamus.
T orquet dura fames, & sudor multus anhelos.
T um saltu rapitur de puppe Ancæus, & omnes
M ollibus hortatur heroas fidere uerbis.
Q ui postquam cum puppe locum tenuere palustrem,
I n mare de summa saliunt per littora naui,
F unibus ac subito longis à puppe rductis
E xtremo annexam deducunt molliter Argo,
A rgus & Ancæus. Minyis dant deinde rudentes
T endendos reliquis. rapiunt per littora cursu
V eloces, sequiturq; illos non tarda carina,
S tagnantesq; undas lapidoso in littore sulcat.
N anq; illud nulli feriunt spirantibus auris
I ndomiti pelagus uenti. perstat mare surdum,
D ictaq; pars Helices, & Thetyos ultima regni.
A st ubi sexta dies roseo cum lumine uenit,
V enimus ad dites, omniq; ex parte beatos
M acrobios, facilem qui uitam in longa trahentes
S æcula, millenos implent feliciter annos,
I mmunes uitijq; omnis, sortisq; malignæ.
V erum ubi fatales æquarunt tempore parcas,
T um somnos capiunt, & dulci morte quietem.
N on illis hominum sunt ulla negocia curæ.
S ed capiunt dulcesq; cibos terrestribus herbis,
A mbrosiumq; bibunt suauum de rore perenni.
P ars illos decorat ætatem splendor in omnem,
A rridentq; illis facies, oculiq; sereni

P atribus ac pueris. tum uero menti, animoq;
I ustitiæ cultus, & inest prudentia uerbis.
H oc igitur densos percurrimus. ipsa pedestri
L ittora transigimus gressu. tum Cimmeriorum
V elocem ad littus nauem propellimus. hi sunt
P hœbææ totos expertes lampadis annos.
N am mons Rhiphæus, & uertex Calpius illinc
N ascentem auertunt solem densissima Phlegræ
A` medio uastas consurgens porrigit umbras
V sq; die, radiosq; omnis regionibus illis
C ontinua immersis adimunt caligne solis.
D igressi hinc igitur, pedibusq; ea littora mensi,
V enimus ad scopulum fortem, littusq; serenum.
V orticibus fluuius decurrens inde profundis
A ureus egelidis Acheron perlabitur oris.
H unc primum uitreis currentem intersecat undis
N igra palus, raucoq; sonant hinc murmure ripæ.
D ensa per has uiridi sunt fronde arbusta, feruntq;
A ssiduos fluctus noctesq;, diesq; per omnes,
S tantq; humilis circum uesci utilis Hermonia,
O rnat & hic muris uicos appensa, uiasq;.
H is quoq; gens oris hominum iustissima uiuit,
I psa quibus satis est nauis morientibus una.
N anq; animæ tenui uectæ per flumina cymba
T raijciunt ripas, uisuntur protinus urbes,
I nferniq; fores ualidæ, somnusq; profundus.
A st ubi iamq; hominum mores, & nouimus urbem
M agno infelices ea mensi littore damna,
T um propere Ancæus nauem petit ocyus omnes,
D efessos quamuis conscendere iussit amicos.

A d quos est uerbis blandis quoq; pauca locutus.
Nunc etiam durate uiri.labor ultimus hic est,
Q uo nec iam grauior succedet.iamq́; ego claros
A spicio Zephyri flatus, stridentq́; per undas
O ceani mihi non ignotæ fortius auræ.
S ed propere malum media firmate carina,
S oluite uela suis de funibus arma parantes
O rdine dextra, latus prudens exornet utrunq;.
S ic illi peragunt certatim cuncta. sed imo
E` fundo resonans dat uocem concita fagus,
A rgolica Pallas secuit quam diua bipenni.
A tq; ait. ast circum stupor inde inuaserat omnes.
H eu me nanq; utinam collisa & perdita dudum
C yaneas petris Euxini in fluctibus essem,
Q uam nunc stultitia regum hæc opprobria nunquam
C redita perferrem.nam me fera semper Erinnys
A bsyrti effuso cognati sæua cruore
A` tergo insequitur, damnis quoq; damna grauantur.
H as igitur cæsi pœnas, scelerisq́; nefandi
P erfero fatales nunc huc impulsa per undas.
Q uin uos me scopulis sacris immittite terræ,
I nq; sinus nostros pelagi perducite nostri,
O ceanumq́; extra, atq; atlantica monstra feratis.
S ic effata premit uocem.tum funditus omnis
V is animi Minyis obtorpuit.horrida fata
A esonidæ nimios passuri propter amores,
M ultaq́; per sensus uoluunt in pectore amaros,
A n sæuam ferro perimant, & piscibus escam
M edeam iaciant, retro & uertatur Erinnys,
N i cito sensisset super inclytus Aesone natus,

F lexissetq; iram, atq; animos cuiusq; precando.
P ostquam Argus uocem uera audiuere loquentis,
C onsedere citi in transtris, remosq; tulere.
A t multa Ancæus temonem dirigit arte,
I nsulaq; ante omnes offertur Lernis, & Argo
I nsequitur metuens atram non stulta procellam,
V elaq; franguntur. currit tamen illa per æquor
A nxia, nulla iterum fugiendi deniq; leti
S pes erat, & duodena dies iam fluxerat, ex quo
I gnari uehimur quibus erraremus in oris.
S ed tamen oceani extremo nos margine ferri
C ognorat Lynceus, conspecta quoq; eminus illi
I nsula Peuceessa. cereris regalia sunt hic
A mpla deæ, & nubes hæc circunfusa coronat,
Q uorum quæcunq; est ex me tibi fabula constet.
P ersephonen soliti ut teneram dum sedula flores,
C olligit in magno germani fallere luco
N auigio uectus. sed equis ubi frena iubosis
I mponens, uidit parcarum fœdere Pluto,
V i flentem rapuit, traxitq; Atlantis in æquor.
N unc desperatum est nos posse optata tenere
L ittora, siue ullos contingi hic deniq; fines,
A d quæ non ullæ uertunt sua lintea puppes.
N am neq; clausa palus pontum uenientibus offert.
S ed scopuli circum, porrectaq; saxa feruntur
I n pelagus, generat fluctus pulcherrima dona.
A t non Ancæum rectorem puppis aduncæ
S pes tua destituit circum. sed obambulat errans
N unc latus in leuum flexo temone, nec illic
V iso aditu in dextram direxit lintea partem.

T ertia lux tandem perduxit in atria Circes
L intea, tumq; loci petere interiora iubemus.
N os quoq; nos leto iam littora poscimus ausu,
E t densis funes saxis conuoluimus. illinc
E misit socios, & quærere iussit Iason
A n colat ignotas, semotaq; littora terras
G ens ulla, & mores hominum cognoscere et urbem.
V erum illis propere uenientibus obuia solis
F ilia, quam dicunt proprio de nomine Circen,
A ffuit Aeetæ iusto sociata iugali,
Q uam tulit Asterope splendenti Hyperione mater.
H æc igitur cursu ad puppim peruenit. at omnes
I nspecta stupuere, pares de uertice summo,
E t radijs similes spargebat nanq; capillos,
E mittens gratas splendenti corpore flammas.
V erum ubi Medeam tenui uelamine tectam
I nspexit, nanq; illa genas perfusa rubore
V elabat, uiridisq; dolor tunc corda premebat,
S ic fatur gemitus natæ miserata latentes,
O` misera in quantos iecit te Cypria luctus?
I am facinus uestrum non ulla aboleuerit ætas,
Q uod senis huc profugos frustra genitoris ab oræ
N unc agit ob cæsi fratris crudeliter umbram.
N am neq; uos patrijs fas est succedere tectis,
P ollutos tetra peccati labe recentis,
N i prius inuisum Malææ in littore iusta
P urgetis per sacra nefas. Libamen & Orphei.
A tq; ideo nostras nunquam uos uisere terras
C redite turbatos tam tetro crimine sordis.
H ospita dona tamen uobis studiosa parabo,

Et panem, & multas carnes, & dulcia uina.
Sic ait, & retro conuersa est. uasa sed ipsam
In mediam puppim potusq; cibiq; feruntur,
Et tulit hinc uentus properos à puppe secundus.
Soluimus hoc igitur tensos de littore funes
Sulcantes fluctus Thermesia littora iuxta.
Mox & ad herculeas peruenimus inde columnas.
At circum scopulos, atq; alta cacumina Baccho
Sacratos tenuere diu ieiunia tristes.
Tunc quoq; sol nitidum cum se proferret eous
Directo pelagus sulcamus remige glaucum.
Sardiniam hinc petimus tandemq; , sinusq; lacinos,
Et quos Ausonium, tyrrhenumq; alluit æquor.
At freta Trinacriæ tua iam Lilybæe tenentes
Aequora sentimus, flammamq; per alta uidemus
Aetnæi Enceladi nobis infesta minantem.
Tum propere super consultans exæstuat unda,
Ebullens, altoq; fremit torrente Charibdis.
Tunc etiam antemnas inuasit gurgite uasto.
Sed puppim aduersus rapit hinc simul, et neq; cur-
pone sequi, nec retro datur subducere nauim, (sum
Gurgiteq; obducti iam circumuoluimur illo.
Tunc etiam præceps summergi cœperat Argo.
Ni ueneranda uirum senis inclyta nata marini
Viuentem optasset contingere. Pelea magnum,
Blandaq; de thalamis uenisset ad alta paternis,
Argoam & puppem cœno eduxisset ab imo.
Haud procul hinc uecti scopulo succedimus altum
In mare porrecto. geminis hinc inde recurrens
Vnda, repercusso resonat per littora saxo,

Fluctibus

F luctibus & gratæ ueniunt à cautibus auræ.
I llic mellifluam residentes ore puellæ
D ant uocem, reditúq; carent per carmina nautæ.
E tiam tum Minyas inuasit gratia cantus
S irenum, ualidisq; sonos transcurrere remis,
L etales mens nulla fuit, manibusq; remittunt.
Q uinetiam Ancæus temonem ad littora uertit.
I pse ego ni citharæ uersis in carmina cordis
Q uos mater docuit misissem pectore cantus,
P angebamq; modis suauem resonantibus hymnum.
V t quondam Aeripedum causa certarit equorum
I uppiter astrorum deus, & Neptunus aquarum.
V tq; Lycaoniam terram deus æquoris aureo,
I ratus fratri percusserit inde tridente.
I mpulsúq; illo sese ostendere per alta
A equora diuersa quæq; insula nomine terræ
S ardinia, Eubœa, & Salamis, uentosaq; Cyprus.
O bstupuere nouo cantu de colle niuoso
S irenes, uictæq; tacent, & carmine nostro
E t Chelin, & citharam suspiria pectore ab imo
D ucentes iecere manu, supremaq; leti
T empora fatalis ueniunt, & ab obice saxi
P ræcipites se se in pelagus misere profundum.
S ed formam in petras, generosaq; corpora mutant.
E rgo ubi & hæc etiam cursu iam præterit Argo
N aufragum, latosq; sinus petit æquoris alti.
I amq; per optatos producit carbasa uentos
C orcyreos petimus portus. ea tecta colebant
A rtifices operum pelagi, puppisq; regendæ
P hæaces. uirtute animi quibus inclytus heros

I mperat alcinous regum iustissimus unus.
S ubductis illinc de littore sacra ferebant
F unibus, ætherioq; Ioui, & tibi delphice Phœbe,
C um subito in portum delati classe uehuntur
R emigio Aeete regis manus alta uirorum
C olchorum, Errayonq; Charandæon, Solymonq;
E t Minyas quærunt, reddant sibi deinde ferendam
M edeam patris ante oculos, in Phaside cæsi,
P erferat ut meritas fratris pro sanguine pœnas.
C um iam igitur portus intrassent stagna profundi
A lcinoi poscunt præcones atria regis.
M edeæ genua ægra labant, pallorq;, timorq;
O ccupat, inuitam retrahant ne uincula Colchon,
P hæacum & faciat non ante audita Tyrannus.
S ed non cuncta mouens fore iusserat ordine tali
P arca prius Peliæ, quàm funestasset & aulam,
R egnantiq; ipsi cædis foret auctor Iason,
A rete Alcinoi clemens, formosáq; coniunx.
I pse autem Alcinous duci de puppe puellam,
Q uam peterent Colchi tanto pro crimine sontem,
R estituiq; suo dicit debere parenti.
S ed mouit pietas reginæ uiscera mitis,
A dmonuitq; uirum blandis sermonibus usa.
S cilicet ò coniunx socij data fœdera lecti,
H aud dulce, & Thalami iunctas diuellere flammas,
E t quoties quiuis hæc audeat, alma Dione
I rruit, inq; uiros ultrix, irataq; matres,
Q uod si uirgineum seruat non tacta pudorem,
N auiget ad patrem, & patrios Medea penates.
A t si concubitu fœdauit claustra iugali

Abdita,

Abdita, iure suo ducat quocunq; maritus.
Sic ait, ac regis uerba hæc præcordia tangunt,
Atq; ita cuncta suis statuit decernere dictis.
At Minyas non hæc latuit sententia. Iuno
Nam subito seruo assimilis deuecta per auras
Nuntiat archanum reges quodcunq; locuti.
Tum subito thalamos Medea, thorosq; parare
Excelsa in puppi, circumq; aulæa coruscant,
Velleraq; effixis dependent aurea setis.
Postquam igitur fulcris nituere cubilia lautis,
Coniugijq; pares flammæ subiere latentes,
Tunc iam uirginei florem Medea decoris
Tristibus infelix hymenæis nupta reliquit.
Hinc ubi magnanimi regis subiere tribunal
Colchiq; & Minyæ quicquid uoluere locuti,
Traditur Alcinoi decreto iam sua coniunx
Aesonidæ. soluunt Minyæ de littore puppem,
Ocyus & remis stridens propellitur Argo,
Ambracijq; sinus celeri secat æquora cursu.
Hic tibi quid Musæe canam memorande labores?
Quos dederint iunctæ cum syrtibus usq; procellæ?
Et Minyæ incolumes quantis erroribus acti?
Quin etiam quantos incussit Creta dolores?
Aereus ut trigigas accessu horrendus in ipso
In portum uetuit Minyas subducere puppem?
Vt tandem æquoreis uexati tempore longo
Fluctibus, ac subito tristi male nube grauati
Credidimus nauem quoties allidere saxis?
At Pæan lucem per nubila sæua coruscam
Montibus è summis superintulit, inde repente

E x multis quæ nos claudebant, insula uisa est,
Q uam Cranaen dicunt, loca qui uicina frequentant.
A t non Aesonidæ quamuis contingere terram
P arte licet, redimendus enim defertur, at illum
M ors auersa fugit. uis tanta Hyperionis iræ.
A st ubi transuecti Maleotidos alta tenemus
A dmonitu Circes purgent ubi sacra, rogatus
I nfaustum Aeetes, quicquid'ue ingessit Erinnys.
T unc ego sacrorum Minyis libamina pulchra
S truxi, & Neptunum suprema uoce rogaui
D et reditum fessis, dulces'q; uidere parentes.
Illi igitur uentis acti referuntur Iolchon
I n patriam. sed fronde uirens me Tænarus alta
E xcipit, ut referam magnis sacra regibus orci,
V asta quibus parent immensi claustra barathri.
I nde celer petij Thracem per summa niuosam
L ibethras gaudens terram tetigisse paternam.
H ic antrum subij peramabile. protulit hic me
M agnanimi in lectis Oeagri splendida mater.

FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS AL-
DI ET ANDREAE ASVLA-
NI SOCERI MENSE MA-
IO M. D. XXIII.

a b c d e f g h i K l m n o p q r ſ t.

Omnes quaterniones, præter t duernionem.

AL DVS